

法鼓文理學院佛教學系碩士論文

卓隆巴《教法次第論》略本之譯注與研究

*An Annotated Translation and Study of Gro Lung Pa's Abridged
Version of Great Treatise on the Stages of the Teachings*

法鼓文理學院
Dharma Drum Institute of Liberal Arts

指導教授：廖本聖 副教授

莊國彬 副教授

學生：黃志偉（釋如遊）

中華民國 111 年 12 月 26 日

DILA

法鼓文理學院

Dharma Drum Institute of Liberal Arts

法鼓文理學院碩博士論文授權書

中華民國 110 年 10 月 13 日 110 學年度第 2 次教研會議修正通過

- 立書人（即論文作者）：黃志偉（釋如遊）（下稱本人） 學號：M106110
- 授權標的：本人於 法鼓文理學院（下稱學校）佛教學系（學系、碩士學位學程）
111 學年度第 1 學期之 碩士 博士 學位論文。

論文題目：卓隆巴《教法次第論》略本之譯注與研究

指導教授：廖本聖副教授、莊國彬副教授

（下稱本著作，本著作並包含論文全部、摘要、目錄、圖檔、影音以及相關書面報告、技術報告或專業實務報告等，以下同）

緣依據學位授予法等相關法令，對於本著作及其電子檔，學校圖書館得依法進行保存等利用，而國家圖書館則得依法進行保存、以紙本或讀取設備於館內提供公眾閱覽等利用。此外，為促進學術研究及傳播，本人在此並進一步同意授權學校、國家圖書館、資料庫廠商等對本著作進行以下各點所定之利用：

一、對於學校之授權部分：

本人 同意 不同意（請勾選其一）授權學校，無償、不限期間與次數重製本著作並得為教育、科學及研究等非營利用途之利用，其包括得將本著作之電子檔收錄於數位資料庫，並透過自有或委託代管之伺服器、網路系統或網際網路向 學校校園內 校外位於全球使用之使用者（本點如前求勾選同意者，請勾選，並得複選）公開傳輸，以供該使用者為非營利目的之檢索、閱覽、下載及/或列印。

二、對於國家圖書館之授權部分：

本人 同意/ 不同意（請勾選其一）授權國家圖書館，無償、不限期間與次數重製本著作並得為教育、科學及研究等非營利用途之利用，其包括得將本著作之電子檔收錄於數位資料庫，並透過自有或委託代管之伺服器、網路系統或網際網路向館內及館外位於全球之使用者公開傳輸，以供使用者為非營利目的之檢索、閱覽、下載及/或列印。

三、對於資料庫廠商之授權部分：

本人 同意/ 不同意（請勾選其一）由學校將本著作有（無）償授權資料庫廠商（下稱該資料庫廠商或該廠商）進行以下範圍之利用：

（一）該資料庫廠商得將本著作重製收錄於其所建置營運之特定數位資料庫（下稱該資料庫），並透過網際網路向全球訂購該資料庫之使用者公開傳輸，以供該使用者為非營利目的之檢索、閱覽、下載及/或列印。

（二）該資料庫廠商不得再轉授權第三人將本著作重製收錄於其他資料庫或進行其他營利或非營利利用。但於台灣以外之海外地區，該廠商得委託當地之代理商或經銷商代為處理當地使用者訂購該資料庫事宜。

(三)若該合作以有償方式進行,則資料庫廠商因本點授權利用本著作所取得之收益,應依該廠商與學校授權契約支付本人合理權利金,支付標準由學校為本人利益而全權與該廠商議定。本人同意,上開權利金(以下請勾選其一):

由資料廠商批次轉與學校,作為校務發展基金。

應給付本人,並由該廠商直接通知本人領取,且聯絡資料倘有不全、錯誤或異動而未書面通知,導致權利金無法給付,或收到廠商通知未回覆者,於次年3月31日後,自動將此筆款項由資料廠商批次轉與學校,作為校務發展基金。

(四)本人保有隨時終止本點授權之權利,並於本人向學校辦理完成終止授權相關程序後,由學校通知該廠商將本著作自該廠商資料庫中刪除且不得再為其他形式之利用。但終止前已完成訂購之使用者,則視該使用者之訂購條件,由學校與廠商協商其提供及刪除時間。

四、本授權書第一點至第三點所定授權,均為非專屬且非獨家授權之約定,本人仍得自行或授權任何第三人利用本著作。

五、本授權書第一點至第三點所定授權對象,依各該點授權利用本著作時,均應尊重本人著作人格權及權利管理電子資訊等相關權利,不得以任何方式省略、增修或變更本人署名、本著作名稱、本著作內容及相關資料(包括本人原記載取得學位論文之學校全銜、書目等詮釋資料等)。第三點所定資料庫廠商亦應要求其代理商或經銷商遵守。

六、依本授權書第一點至第三點將本著作透過網際網路對外公開之時間(請勾選):

於本授權書簽署日,均立即對外公開。

本人要求本著作應自民國__年__月__日起始得對外公開,故因本授權書第一點至第三點所定授權而發生得透過網際網路對校外、館外或對資料庫使用者之公開傳輸部分,亦應自該日起始生效力。

七、本授權書第一點至第三點分別所定各該授權對象,均應各自遵守其授權範圍及相關約定。如有違反,由該違反之行為人自行承擔一切法律責任。

八、本人擔保本著作為本人創作而無侵害他人著作權或其他權利。如有違反,本人願意自行承擔一切法律責任。

九、個人資料利用同意條款:本人同意,學校及國家圖書館為本授權書所定各授權事項目的範圍內(但勾選「不同意」者除外)得蒐集、處理及利用本人所提供之個人資料,學校並可將該等個人資料提供給包括國家圖書館及資料庫廠商在內之相關第三人在同一目的範圍內處理及利用。

研究生簽名: 黃志偉(釋如遊)

民國: 112年2月17日

※ 本授權書2面,需雙面列印並親筆簽屬3份。請於送繳紙本論文時一同繳至圖書資訊館辦理離校手續。

法鼓文理學院佛教學系碩士班

研究生學位論文口試委員會審定書

111 學年度第 1 學期

研究生：黃志偉（釋如遊）

題 目：卓隆巴《教法次第論》略本之譯注與研究

An Annotated Translation and Study of Gro Lung Pa's *Abridged
Version of Great Treatise on the Stages of the Teachings*

業經本委員會審議通過

學位論文口試委員

薛南望傑

劉國威

指導教授

莊國棟

廖玄聖

系主任

吳子明

中華民國 111 年 12 月 26 日

卓隆巴《教法次第論》略本之譯注與研究

摘要

本文將針對卓隆巴（**འགྲོ་ལྷུང་པ་**，約 11 世紀中-12 世紀中）的《教法次第論》（**བསྐྱེད་རིམ་**）略本為文本，藉由此文本的譯注及研究了解其內容，再與《菩提道燈論》、《菩提道次第論》進行比對而進一步探討《教略》的特色。

卓隆巴的廣、略二部《教法次第論》能為人所知，重要關鍵原因是作為宗喀巴著作《菩提道次第論》（**ལམ་རིམ་**）的底本。而宗喀巴是西藏佛教格魯派的開創者，其顯密著作豐富而卓越，一致公稱其顯密的代表作就是顯、密二部道次第論，尤其是《菩提道次第論》廣、中、略三部，對於格魯派與其他教派都具有極大的影響性，此外近現代對於西藏以外學習與研究西藏佛教者的影響也是明顯可見的，可從諸多文獻及弘法情況得知。

普遍的觀點是《菩提道次第論》依阿底峽之《菩提道燈論》而著作，然二者之間仍有明顯差距，因而需再深入探討介於《菩提道燈論》與《菩提道次第論》之間，作為《菩提道次第論》之重要底本之一的略本《教法次第論》。

透過中文的譯注，清楚其總體及各品內容後，再以文本比對的方式而深入，首先和與廣本《教法次第論》比對，其次是《菩提道燈論》，最後是《菩提道次第論》就架構及主要內容進行考察與探討。

期能獲得：1、認識《教法次第論》略本的內容，2、能知此論與廣本《教法次第論》、《菩提道燈論》及《菩提道次第論》的同異等特色，3、作為《菩提道次第論》底本的情況。

關鍵字：卓隆巴、阿底峽、宗喀巴、《菩提道燈論》、《教法次第論》、《菩提道次第論》

An Annotated Translation and Study of Gro Lung Pa's *Abridged Version of Great Treatise on the Stages of the Teaching*

ABSTRACT

This paper focuses on the text of the *Abridged Version of Great Treatise on the Stages of the Teachings* of Gro Lung Pa (circa mid-11th century-mid-12th century), understand its content through translation and study of this text, and then further explore the characteristics of the *Abridged Version of Great Treatise on the Stages of the Teachings* by comparing it with the *Lamp for the Path to Enlightenment* (byang chub lam sgron) and the *The Great Treatise on the Stages of the Path to Enlightenment* (byang chub lam rim chen mo) .

Gro Lung Pa's extensive and abbreviated versions of the *Great Treatise on the Stages of the Teachings* (*bstan rim*) are so popular because they serve as the foundation for Tsongkhapa's work, *The Stages of the Path* (*lam rim*). Tsongkhapa was the founder of the Gelugpa school of Tibetan Buddhism, and his writings on Hinayana and Tantra are abundant and remarkable. Tsongkhapa's Hinayana and Tantra treatises on the stages of the path , particularly the extensive, medium-length, and short versions of *The Stages of the Path*, are universally recognized as Hinayana and Tantra masterpieces and have had a significant effect on the Gelugpa and other schools. Outside of Tibet, the influence on Tibetan Buddhist study and research is also visible, as evidenced by the numerous documents and teachings disseminated.

The Great Treatise on the Stages of the Path to Enlightenment , according to popular belief, is based on Atisha's *The Lamp for the Path to Enlightenment*. However, there is still a significant gap between the two; therefore, a closer examination of *the Abridged Version of the Great Treatise on the Stages of the Teachings*, which is one of the key foundational texts of *The Great Treatise on the Stages of the Path to Enlightenment* is required.

In this study, the Chinese translation is first completed to clarify the full text and the content of each chapter of *the Abridged of Great Treatise on the Stages of the Teachings*. After that, the textual comparison is used to examine and discuss the structure and main content of the texts. The text is first compared to the extensive version of the *Great Treatise on the Stages of the Teachings*, then to the *Lamp for the Path to Enlightenment*, and finally to *The Great Treatise on the Stages of the Path to Enlightenment*.

It is expected to obtain: 1) knowledge of the contents of the *Abridged Version of Great Treatise on the Stages of the Teachings*, 2) insight of the similarities and differences between this treatise and the extensive version of *the Great Treatise on the Stages of the Teachings*, *the Lamp for the Path to Enlightenment* and *The Great Treatise on the Stages of the Path to Enlightenment* , and 3) understanding of the use of this treatise as a base text for *The Great Treatise on the Stages of the Path to Enlightenment* .

Keywords: Gro Lung Pa, Atisha, Tsongkhapa, Lamp for the Path to Enlightenment (lam sgron), Great Treatise on the Stages of the Teachings (bstan rim) , Great Treatise on the Stages of Path to Enlightenment (lam rim)

目次

卓隆巴《教法次第論》略本之譯注與研究

摘要.....	i
ABSTRACT.....	ii
目次.....	iv
略語說明.....	x
第一章 緒論.....	1
第一節 動機與目的.....	1
第二節 問題意識.....	3
第三節 研究範圍與方法.....	4
第四節 文獻回顧.....	5
一、1990 年《阿底峽與菩提道燈釋》.....	5
二、1996 年 “The <i>bsTan rim</i> (‘Stages of the Doctrine’) and Similar Graded Expositions of the Bodhisattva’s Path”.....	5
三、2003 年〈 <i>bsTan rim</i> 文献について〉.....	7
四、2005 年《菩提道次第大論の研究》.....	7
五、2005 年〈道次第蠡測〉.....	7
六、2012 年《覺燈日光》.....	8
七、2016 年《菩提道次第廣論四家合註白話校註集》.....	8
八、2018 年〈ཇོ་ལུང་པའི་《བསྟན་རིམ་》དང་ཙོང་ཁ་པའི་《བྱང་ཆུབ་ལམ་རིམ་ཚེན་མོ་》འོ་སྟེ་སྲིད་ལུང་འབྲིང་གཉིས་ཀྱི་བསྟན་བཤད་དེ་འབྲེལ་གྱི་གནད་དོན་འགའ་ལ་དབྱད་པ།〉.....	9
第五節 論文架構.....	10
第二章 《教法次第論》與《廣論》相關背景.....	12
第一節 噶當派與桑普寺傳承.....	12
第二節 卓隆巴的傳記.....	13

第三節 《教略》的作者問題	15
第四節 宗大師獲得《教法次第論》的傳記記載	17
一、《起信津梁》	17
二、《至尊宗喀巴大師傳》	19
第五節 結語	20
第三章 《教略》之研究	21
第一節 對文獻回顧的回應	21
一、關於教次第與道次第	21
二、關於《廣論》總依《現觀》	22
三、關於《廣論》別依《道燈論》	23
四、《廣論》如何以《教法次第論》為本	24
第二節 《教廣》與《教略》之內容架構	29
一、《教廣》之內容架構	29
二、《教略》之內容架構	30
三、《教廣》與《教略》總體相同處	31
四、《教廣》《教略》依循《道燈》《難處釋》而開展	32
第三節、《教略》的特色	32
一、《教略》不像是《教廣》的略本	33
二、《教略》有別於《道燈》與《難處釋》處	36
三、被《廣論》採用的內容	36
四、不被《廣論》採用的內容	38
第四節 結語	41
第四章 結論	43
譯注與研究成果	43
未來展望	43

《教法次第略論》譯注	46
體例說明：	46
大格西卓隆巴之《教次廣論之攝義》或《道次第論》	48
歸敬頌與根本頌	49
〈第一、補特迦羅與信品〉	51
1. 宿業覺醒之補特迦羅	51
2. 具信心	52
3. 信心之勝利	52
4. 無信心之過患	54
結頌	55
〈第二、說明上師性相品〉	56
1. 須依止上師	57
2. 依止如何具相之上師	58
3. 以何意樂請法及教授	60
4. 應如何承事及侍奉上師	62
5. 恭敬上師之勝利	68
6. 不如法依止及不敬上師的過患	71
結頌	72
〈第三、暇滿難得品〉	73
1. 暇滿體性	75
2. 暇滿難得	78
3. 暇滿利大	83
4. 勸善把握而勿虛度	84
結頌	85
〈第四、隨念死亡品〉	85

法鼓文理學院
Dharma Drum Institute of Liberal Arts

1. 思決定死.....	86
2. 思死無定期.....	88
3. 思死時任亦無益.....	90
4. 結合其餘方式而念死.....	93
5. 念死之勝利與及未生起之過患.....	93
結頌.....	94
〈第五、觀修輪回過患品〉.....	95
1. 說明三惡趣之苦.....	96
2. 說明三善趣苦.....	106
結頌.....	110
〈第六、歸依品〉.....	111
1. 體性.....	112
2. 詞源.....	114
3. 分類.....	115
4. 差別.....	115
5. 勝利.....	119
6. 儀軌.....	121
7. 學處.....	122
8. 論得捨歸依之時.....	125
結頌.....	126
〈第七、說明業因果與別解脫律儀品〉.....	126
1. 說明業與果的分類及各個的自性.....	127
2. 說明彼之能立.....	134
3. 說明依於彼（業果）之別解脫律儀.....	140
結頌.....	146

法鼓文理學院
Dharma Drum Institute of Liberal Arts

1. 敦勸不應入二乘道	147
2. 成就無上菩提之因緣	150
3. 慈悲心是菩提心之因	151
4. 希求佛菩提	167
結頌	171
〈第九、發心品〉	171
1. 發心之體性	172
2. 發心之分類	173
3. 發心之差別	174
4. 發心之功德（勝利）	175
5. 所依之補特迦羅	182
6. 所受之境	183
7. 儀軌	184
8. 不具〔發心〕之過患	185
9. 學處	187
10. 捨棄與獲得之時	234
11. 若違犯如何還淨之方便	236
結頌	241
〈第十、說明果位三身品〉	242
1. 修持空悲二無別	242
2. 清淨二障	250
3. 佛三身	252
4. 佛事業	260
5. 佛智慧	263
結頌	270

法鼓文理學院
Dharma Drum Institute of Liberal Arts

論末回向.....	270
參考文獻.....	272
一、 原典文獻.....	272
二、 研究文獻.....	272
(一) 專書.....	272
(二)、期刊與學位論文.....	273
三、 網路資源.....	274

法鼓文理學院
Dharma Drum Institute of Liberal Arts

略語說明

《道燈論》即釋如石譯《菩提道燈論》、釋法尊譯《菩提道炬論》

《難處釋》即《菩提道燈難處釋》

《教廣》即《教法次第論》廣本

《教略》即《教法次第論》略本

《廣論》即《菩提道次第論》廣本

法鼓文理學院
Dharma Drum Institute of Liberal Arts

第一章 緒論

本論文旨在譯注與探討卓隆巴所著作的《教法次第略論》(以下簡稱《教略》)內容與特色，並以俯瞰方式與《教法次第廣論》(以下簡稱《教廣》)、阿底峽尊者的《菩提道燈論》(以下簡稱《道燈論》)及其註釋《菩提道燈難處釋》(以下簡稱《難處釋》)，以及宗喀巴的《菩提道次第廣論》(以下簡稱《廣論》)對比和考察。

共分為五節，第一節研究的動機與目的，第二節問題意識，第三節研究範圍與方法，第四節文獻回顧，第五節論文架構。

第一節 動機與目的

「道次第」(ལམ་རིམ་)著作是西藏佛教中極具特色的作品類型之一。從後弘期初，二位古格國王¹為了復興佛教進行種種努力，最終如願將阿底峽(ཇོ་བོ་ཨ་ཉི་ལག་, 982 - 1054)尊者迎請至藏地，尊者應古格國王菩提光請法而著作《道燈論》，繼而開始弘法授徒，再由種敦巴(འབྲོ་བ་སྟོན་པ་, 1005 - 1064)大師建立熱振寺(རྟ་སྒྲིབ་དགོན་པ་)傳承阿底峽尊者的教授，被尊稱為「噶當派」的開始。²此後傳法的延續及影響至其他教派，皆有各自教派祖師的「道次第」著作，如噶舉派岡波巴(སྒྲུ་པོ་པ་, 1079 - 1153)的《解脫莊嚴寶論》、薩迦派薩迦班智達(ས་སྐུ་པཌ་ཉི་ཏ་, 1182-1251)的《能仁密意顯明論》、格魯派宗喀巴(ཙོང་ཁ་པ་, 1357-1419)的《菩提道次第論》都是現在各派中根本並具不同特色的道次第著作。³

1 智光王(ལྷ་སྒྲུ་པཌ་ཉི་ཏ་, ?-1036)與菩提光王(ལྷ་བཙུན་བྱང་ཆུབ་ལོང་, 生卒年不詳)。

2 阿底峽尊者傳, <https://cbetaonline.dila.edu.tw/zh/B11n0072> 2021/02/07。

3 Jackson David, "The *bsTan rim* ('Stages of the Doctrine') and Similar Graded Expositions of the Bodhisattva's Path" in *Tibetan Literature: Studies in Genre*, edited by Jose Ignacio Cabezon. Snow Lion Publication, 1996, pp.229-243.

其中，宗喀巴大師（以下簡稱宗大師）的《菩提道次第廣論》與《密宗道次第廣論》二部道次第論是其顯、密二方面的代表作。尤其當格魯派在五世達賴喇嘛（**ཀུལ་བ་ལུ་ས་ཚེན་པོ་དག་དབང་སྒོ་བཟང་ཀུ་མཚོ་**，1617-1682）政教合一後，對自身教派的穩定及擴展有極大的幫助，進而令宗大師之道次第學修體系的弘傳與影響，從前後藏、安多等區，乃至蒙古、喜馬拉雅山區、青海、甘肅、陝西、新疆、四川、雲南等地。⁴

1959 年後，因西藏發生巨變，故諸多教派的傳承者離開雪域而往赴世界各地，其中格魯派傳法者配合著弘法傳講，翻譯與教授，引導實修等方式再令此論廣為世界所知，從過去以西藏為中心及其周圍區域的影響，擴散至歐洲各國、北美洲、亞洲的韓國、日本、台灣、中國大陸、越南、馬來西亞、新加坡，乃至澳洲等地。以至於十四世達賴喇嘛（**ཀུལ་དབང་བསྟན་འཛིན་ཀུ་མཚོ་**，1935-）於 2012 年至 2015 年連續 4 年在近年底的期間，於南印度格魯派大寺院中，以現場與同步網路直播的方式傳授「十八部道次第論典」⁵，成為宗大師圓寂近六百年後，極為難得又廣大的世界級「道次第」弘傳大法會。此十八部論典除阿底峽尊者的《道燈論》外，最主要即是依宗大師的《菩提道次第論》廣本（以下簡稱《廣論》）為中心，或宗大師自己或其弟子所著具不同特色的道次第論典。

關於宗大師的《廣論》是如何著作的？在其《廣論》中自述：「總此教授，即是至尊慈氏所造《現觀莊嚴》所有教授。別則此之教典，即是《菩提道炬》。」⁶ 而於書跋中云：「以大譯師（具慧般若）及卓壠巴⁷ 父子所著道次為本，並攝眾多道次要義……。」⁸ 前者之總、別依據已有相關的研究或資料，而後者如何以

4 牛婷婷，〈簡析藏傳佛教格魯派寺廟的分布發展〉，《西安建築科技大學學報（社會科學版）》第 35 卷第 6 期，2016 年，頁 62-65。

5 尊者達賴喇嘛說法漢譯下載，<https://www.e-dalai.com/blank> 2021/02/07。

6 宗喀巴大師著、法尊法師譯，《菩提道次第廣論》，台北：福智之聲出版社，1999 年，頁 2。

7 法尊法師在《廣論》中有數個卓壠巴的不同中文譯詞，本文一律以卓隆巴稱呼。

8 如前註《廣論》，頁 560。

大譯師(具慧般若)⁹ (རྫོག་སྒོ་ལྷན་ལེས་རབ་, 1059-1109)及卓隆巴(ལྷོ་ལུང་པ་སྒོ་གྲོས་འབྲུང་གནས་, 約 11 世紀中-12 世紀中)父子所著道次為本的情況則較少人關注與研究，故是本文想進行探討的，希望藉此了解文本間的內容與關係。

第二節 問題意識

前述中《廣論》依《道燈論》而著作，對此已有呂澂、釋如石（以下稱如石法師）二位學者比對二者內容後提出了幾點看法，儘管如此可以了知二者的差異，卻無法得知為何有如此的差異？我認為若想進一步探討差異的緣由，應該注意《廣論》中是否有所述及，在《廣論》跋文中明確自敘另有所依為本而著作，因此理應就此考察影響《廣論》的著作情況，所以須要了解俄大譯師及卓隆巴二位師徒的道次著作內容為何？又是如何在《道燈論》與《廣論》之間作為橋樑或造成差異的可能原因？

如此了解俄大譯師的道次第著作與卓隆巴的《教法次第論》¹⁰ 廣、略二本內容為何，也得以獲知其中著作方式與特色等。再考察與《道燈論》、《廣論》之間的同異等情況，進一步深入探究。

不過對於《廣論》跋文中所提到俄大譯師及卓隆巴二位師徒的道次著作，目前得見的文獻與相關敘述都是只有談到卓隆巴的《聖教次第論》或《道次第論》等¹¹ 對宗大師的影響，關於跋文中俄大譯師的道次文本究竟為何無從得知，因此我目前僅能進行處理的唯有卓隆巴的部份。

此外，從克主傑尊者(མཁས་གྲུབ་དགེ་ལེགས་དཔལ་བཟང་, 1385-1438, 宗大師的心子)所著的《起信津梁》中，記載卓隆巴的《教法次第論》更是啟發宗大師對道次第的強烈信解，影響此後一生的修行與弘法的決定。綜合上述二點（《廣論》底本

9 即後弘期中與仁欽桑波（寶賢譯師）同為重要大譯師——著名的桑普寺俄大譯師。

10 即前述的《聖教次第論》，以下皆稱《教法次第論》。

11 諸多文本敘述用語不同，如《教法次第論》、《道次第論》、廣略《教法次第》等。

與啟發影響)足見卓隆巴的《教法次第論》具有特殊價值,值得深入探討。

我所能獲得的卓隆巴道次著作,幾個版本(木刻與現代印刷出版皆有)中所見的藏本書名並非直接如一般文獻中看到的《教法次第論》的名稱,文獻中以《教法次第廣論》或廣、略二部《教法次第論》等這樣的簡稱來取代原書名,也許是受宗大師的《廣論》、《略論》(《菩提道次第論》略本)稱名方式所影響¹²。本文也依循簡稱為《教廣》與《教略》。《教廣》篇幅約是《教略》的十倍,目前僅就能力所及與碩論考慮,選擇處理《教略》的譯注與研究。期望先以此為基礎,也為未來探討《教廣》做準備。

第三節 研究範圍與方法

本文採取主要以文獻為主要的研究方法。所參考的藏文本原典為：

1、BDRC¹³ (TBRC) 掃描的木刻本¹⁴ ¹⁵ (以下簡稱 W 版)

2、中國藏學出版社的現代印刷本¹⁶ (以下簡稱 CT 版)

3、Norbu Graphics 的現代印刷本¹⁷ (以下簡稱 ZY 版)

此三版皆署名為卓隆巴所著,書名皆是《教次廣論之攝義》或《道次第論》,在本文一律以《教法次第略論》、《教略》或《教法次第論》略論稱名。

4、帕摩竹巴的《教法次第論》仿貝葉的現代印刷本¹⁸ ¹⁹ (以下簡稱 PM 版)

12 如《菩提道次第師師相承傳》與《土觀宗派源流》等書中介紹卓隆巴著作的書名。

13 Buddhist Digital Resource Center, <https://www.bdrc.io/> 2019/10/25。

14 ལྷོ་ལྷོ་མ་འབྲུང་གནས་, “དགེ་བའི་བཤེས་གཉེན་ཆེན་པོ་ལྷོ་ལྷོ་མ་འབྲུང་པའི་བསྟན་འཛིན་ཆེན་མོའི་དོན་བསྟུངས་ལམ་རིམ་བརྒྱལ་སོ།།” in འགའ་གདམས་གསུང་འབྲུང་ལྷོ་ལྷོ་མ་བསྟན་འཛིན་ཆེན་པོའི་དོན་བསྟུངས་ལམ་རིམ་བརྒྱལ་སོ།།, 2006, BDRC (TBRC) W1PD89051.

15 本論口委老師劉國威教授指出此版本應不是木刻本,而是寫本。

16 ལྷོ་ལྷོ་མ་འབྲུང་གནས་, 〈དགེ་བའི་བཤེས་གཉེན་ཆེན་པོ་ལྷོ་ལྷོ་མ་འབྲུང་པའི་བསྟན་འཛིན་ཆེན་མོའི་དོན་བསྟུངས་ལམ་རིམ་བརྒྱལ་སོ།།〉,《卓龍巴·洛追迴乃卷(下)》,《噶當藏文孤本叢刊》(5),北京:中國藏學出版社,2009年。

17 ལྷོ་ལྷོ་མ་འབྲུང་གནས་, “དགེ་བའི་བཤེས་གཉེན་ཆེན་པོ་ལྷོ་ལྷོ་མ་འབྲུང་པའི་བསྟན་འཛིན་ཆེན་མོའི་དོན་བསྟུངས་ལམ་རིམ་བརྒྱལ་སོ།།” in བསྟན་འཛིན་ཆེན་མོ།།, edited by Tibethaus Deutschland, New Delhi: Norbu Graphics, 2014. BDRC (TBRC) W1KG24221.

18 བག་ལོ་གྲུབ་པ་དོན་རྒྱལ་པོ་, “སངས་རྒྱལ་གྱི་བསྟན་འཛིན་ལམ་རིམ་གྱིས་འབྲུག་པའི་ལྷོ་ལྷོ་མ།།” in གསུང་འབྲུག། དོན་རྒྱལ་པོ།།, Kathmandu: Khenpo Shedrub Tenzin and Lama Thinley Namgyal, Shri Gautam Buddha Vihara, Gampopa Library, 2003. BDRC (TBRC) W23891.

19 劉國威指出此版因為是重新整理出版,故與較早期的版本可能在字詞上已有訂正的差異。

先將藏本《教略》進行中文之譯注，其次就總體架構等角度比對《教廣》與《教略》二者之內容，繼而以《教略》為主，審視考察與比較《道燈論》、《難處釋》及《廣論》之間的文本內容。

第四節 文獻回顧

本文雖然涉及《道燈論》、廣略本《教法次第論》以及《廣論》，相關的文獻範圍會比較大，但是著眼於文本之間的關係，故主要以配合本文主題《教略》與《教廣》的相關文獻回顧為主。

共有八部二手文獻，依時間排序如下：

一、1990 年《阿底峽與菩提道燈釋》

陳玉蛟（釋如石）譯注與研究的《阿底峽與菩提道燈釋》或《〈菩提道燈〉抉微》²⁰，《道燈論》的注釋是《難處釋》，得以清楚《道燈論》具體的細節內容。本論參照如石法師的二個版本，而依修訂版為重。

書中在「導論」之「叁、《道燈》與《難處釋》探微」裡除了論述《道燈論》與《難處釋》的內容對宗大師的影響外，更舉出六點《難處釋》與《廣論》的差異處，前四點大致相同呂澂於《西藏佛學原論》所言，最後二點是作者所特別提出。關於這六點差異將在第三章之第三節中列舉及討論。

二、1996 年 “The *bsTan rim* (‘Stages of the Doctrine’) and Similar Graded Expositions of the Bodhisattva’s Path”

David Jackson 在 20 多年前發表一篇〈《教法次第論》與相近的菩薩道次第闡

20 陳玉蛟，《阿底峽與菩提道燈釋》，臺北：東初出版社，1990 年。作者出家後又修訂與增補內容再出版為釋如石，《〈菩提道燈〉抉微》，臺北：法鼓文化，1997。

三、2003 年〈bsTan rim 文献について〉

日本學者伏見英俊也寫了一篇小文回應 David Jackson，²³ 〈bsTan rim 文献について〉(關於 bsTan rim 文献)²⁴ 結論簡言之，從噶當派相關諸多文献中難以獲得支持 David Jackson 的這種假說。

四、2005 年《菩提道次第大論の研究》

日文的《菩提道次第大論の研究》²⁵ 主要是將藏文《廣論》的共中士道前之內容譯注為日文，並運用大量的註腳說明相關出處等資料。

五、2005 年〈道次第蠡測〉

高澤禎在其博論〈道次第蠡測〉²⁶ 中將諸多古今中外的相關的研究文献作了整理，包含對於《廣論》進行溯源，其中也述及以俄譯師師徒所傳道次第為本的情況：

DILA Dharma Drum Institute of Liberal Arts

宗大師之道次第以俄譯師師徒所傳道次第為本，突出表現在以不棄善知識為導引這一點上。噶當先賢們所傳道次第，原是有種種不同導引的，其中俄譯師師徒主張以不棄善知識為導引，這被宗喀巴的道次第學完全吸收。²⁷

23 伏見英俊，〈bsTan rim 文献について〉，《印度學佛教研究》第 52 卷第 1 号，平成 15 年（2003 年），頁 72-76。

24 感謝法鼓文理學院的脩化法師介紹此文本作品。

25 感謝法鼓文理學院的黃裕隆同學介紹分享此文本作品。

26 高澤禎，〈道次第蠡測〉，四川大學博士學位論文，2005 年，頁 4-12。

27 高澤禎，〈道次第蠡測〉，四川大學博士學位論文，2005 年，頁 85。

六、2012年《覺燈日光》

關於如何總依《現觀莊嚴論》²⁸（以下簡稱《現觀》）之關係，十四世達賴所講述出版的《覺燈日光》中，說明二點：一、道次第教一授是依據《現觀》的三智，二、道次第教授主要是依據《現觀》中的「緣佛等淨信，精進行施等，意樂圓滿念，無分別等持，知一切諸法，智慧共為五。」如文：

《現觀莊嚴論》的禮讚文：「求寂聲聞由遍智，引導令趣最寂滅，諸樂饒益眾生者，道智令成世間利，諸佛由具種相智，宣此種種眾相法。」在此說到了三智，即基智、道智及遍智。也就是說，聲聞和獨覺由基智而獲得果位、菩薩由道智而獲得大乘的成就、佛陀則由種相智而圓滿利眾事業。《廣論》共下士道和共中士道詮釋基智的內涵，是屬於上士道的共同基礎；在講上士道時，是配合道智及遍智的內涵，說大乘道次第的功德和修行之理。此外，道次第教授主要是依據《現觀莊嚴論》這句偈頌文來解說，即「緣佛等淨信，精進行施等，意樂圓滿念，無分別等持，知一切諸法，智慧共為五。」²⁹

七、2016年《菩提道次第廣論四家合註白話校註集》

近幾年積極漢譯《四家合註》的福智翻譯小組也注意到《廣論》溯源的情況，文中提到《廣論》雖然是依《道燈論》，但是二者不僅在細部的內容，在架構上也有很大的廣略之別，《道燈論》雖有三士的教授，然全論中只以四偈說明三士之別，主要內容都在闡述趣入上士及上士應修之法，未見對其他法類，尤其是中

28 完整書名是《般若波羅蜜多要訣現觀莊嚴論》，常簡稱為《現觀》。

29 第十四世達賴喇嘛著、蔣揚仁欽譯，《覺燈日光》（三冊），台北，商周出版社，2012年，頁82-83。

下士法類有細緻的解說，而是後來的噶當諸師在這方面作出許多開展，³⁰ 宗大師著作《廣論》時，將噶當派不同的道次論著中之特點集於一，故而成為集大成之作。在文中說明四點：第一、抉擇道之初始為依師軌理；第二、詳敘三士引導教授的道理；第三、引入十二因緣的道理；第四、並收噶當諸師所傳下的發心教授，³¹ 在釋如法所撰〈綜述〉一文中簡述：

大師在著作《廣論》之時，於章節次第方面，依卓隆巴大師的《教法次第論》；對於修道之起始，取鐸巴《藍色手冊》之說；循《霞惹瓦道次第》詳明三士引導次第之義；依口訣派諸師遺風，受取十二因緣的修法；合《道炬釋難》、博朵瓦《喻法》、伽喀巴《修心七義》之教授，而闡述菩提心的修法。因此大師所著的《廣論》，是全面地傳承了各家之長處，非單一的承襲一家之言。³²

八、2018年〈**གྲོ་ལུང་པའི་《བསྟན་རིམ་》དང་ཙོང་ཁ་པའི་《བྱང་ཆུབ་ལམ་རིམ་ཆེན་མོ་》** འི་སྐྱེས་བུ་རྩུང་འབྲིང་གཉིས་ཀྱི་བསྟར་བ་དང་དེ་འབྲེལ་གྱི་གནད་དོན་འགའ་ལ་
དབྱད་པ།〉

扎西旺久以藏文書寫的西藏大學碩士學位論文〈**གྲོ་ལུང་པའི་《བསྟན་རིམ་》དང་ཙོང་ཁ་པའི་《བྱང་ཆུབ་ལམ་རིམ་ཆེན་མོ་》** འི་སྐྱེས་བུ་རྩུང་འབྲིང་གཉིས་ཀྱི་བསྟར་བ་དང་དེ་འབྲེལ་གྱི་གནད་དོན་འགའ་ལ་
དབྱད་པ།〉(〈卓攏巴《正教次第論》與宗喀巴《菩提道次第廣論》之中下士

30 宗喀巴造論、巴梭等合註、釋法尊譯論、釋如法、釋如密等譯註，《菩提道次第廣論四家合註白話校註集》1，台北：福智文化，2016年，頁549。
31 宗喀巴造論、巴梭等合註、釋法尊譯論、釋如法、釋如密等譯註，《菩提道次第廣論四家合註白話校註集》1，台北：福智文化，2016年，頁550-552。
32 宗喀巴造論、巴梭等合註、釋法尊譯論、釋如法、釋如密等譯註，《菩提道次第廣論四家合註白話校註集》1，台北：福智文化，2016年，頁552。

第一章緒論，共分五節，第一節動機與目的，第二節問題意識，第三節研究範圍與方法，第四節文獻回顧，第五節論文架構。

第二章《教法次第論》與《廣論》相關背景，共分五節，第一節噶當派與桑普寺傳承，第二節卓隆巴的傳記，第三節《教略》的作者問題，第四節宗大師獲得《教法次第論》的傳記記載，第五節結語。

第三章《教略》之研究，共分四節，第一節對文獻回顧的回應，第二節《教廣》與《教略》之內容架構，第三節《教略》的特色，第四節結語。

第四章結論。

末後是《教略》之全文譯注。

第二章 《教法次第論》與《廣論》相關背景

本章著重說明關於卓隆巴與《教法次第論》以及宗大師如何獲得此論而著作《廣論》的相關背景。

共分五節，第一節將重點介紹卓隆巴主要師承的噶當派與桑普寺傳承，第二節是卓隆巴的傳記，第三節《教略》的作者問題，第四節宗大師獲得《教法次第論》的傳記記載，第五節結語。

第一節 噶當派與桑普寺傳承

此節主要依據〈噶當派傳承及其思想特點〉³⁵ 整理，文中指出噶當派是公元 11 世紀藏傳佛教後弘期時，最早出現的藏傳佛教派別，由阿底峽尊者傳授，弟子仲敦巴³⁶ 開創，那措譯師（*ནག་ཚོ་ཚུལ་ཁྲིམས་ཀླུ་ལ་བ་*，1011-1064）和俄·勒貝喜饒（*རྫོག་ལེགས་པའི་ཤེས་རབ་*，11 世紀）擴展，再由他們的弟子和再傳弟子弘揚擴展。可以區分為上噶當傳承、下噶當傳承、桑普寺傳承三大支脈。我認為「噶當三大支脈」的說法，也可以是另外一種能夠完整囊括噶當派眾多弟子的方式。

文中解釋「噶當派」（*བཀའ་གདམས་པ་*）的名稱含義，藏語中「噶」（*བཀའ་*）是佛語，「當」（*གདམས་*）是教授或教誡，所以「噶當」即是將一切佛語（顯密經典）都作為修行的教授。

其次文中提出的三大支脈：1、仲敦巴與熱振寺的上噶當傳承；2、那措譯師與絨巴教法的下噶當傳承；3、俄·勒貝喜饒與桑普寺傳承。考量本文的關係，以下僅針對最後一支內容稍作整理。

俄·勒貝喜饒為阿底峽尊者在衛藏的著名三弟子之一。阿底峽尊者來到聶塘

35 董莉英，〈噶當派傳承及其思想特點〉，《中國藏學》，第 3 期，2002 年，頁 18-24。

36 法尊譯為種敦巴。

後，他前往依止學法。1073 年他依尊者的授記建立內鄔托寺(གམང་ཕུ་ནེ་ཏུ་ཐོག་དགོན་)，後改名桑普寺³⁷。他崇信尊者之教授，在桑普寺講授《要訣四法》、《道次六頌》等，尤其重視因明辯論。藏文文獻中有這樣的說法，西藏佛教的一切大論之講說，都是從尊者傳授而來，俄譯師為西藏佛教中因明、中觀、慈氏諸論的教主，後由桑普世系的弟子們發揚光大。

俄譯師死後，由他的侄子俄·洛丹喜饒(རོ་ག་སྒོ་ལྷན་ཤེས་རབ་，1059-1109)繼任桑普寺的住持。俄·洛丹喜饒被其伯父(俄·勒貝喜饒)送往尼泊爾、中印度、克什米爾等地留學 17 年，刻苦學習五明、顯密經論注疏等。35 歲時返回西藏，從事譯經工作，翻譯了《量莊嚴論》等，並訂正許多舊譯，成為名噪一時的譯師。他多次講授《量論》、《慈氏五論》、《中觀論》等論書，還寫過一些經論注疏，有名的如《聖教次第論》等。在佛教方面的成就遠遠超過了他的伯父。其心傳弟子有四人，以卓隆巴·洛追迺(ཞོ་ལྷང་བ་སྒོ་ཞོ་ས་འབྲུང་གནས་，約 11 世紀中-12 世紀中)最為著名。

卓隆巴·洛追迺為許多顯密經論作過注疏，還根據阿底峽尊者的《菩提道燈論》著作《道次第廣論》與《教次第廣論》³⁸等。

第二節 卓隆巴的傳記

關於卓隆巴(ཞོ་ལྷང་བ་སྒོ་ཞོ་ས་འབྲུང་གནས་)的生卒年不詳，約 11 世紀中-12 世紀前期，傳記與相關資料非常稀少，記載的方式多是在桑普寺啟建者、第一任住持也是他的老師俄·勒貝喜協以及其侄子俄·洛丹喜饒之下的主要弟子，並且最常被介紹的角度是他的道次第代表作——廣、略二部《教法次第論》——深受宗大師所讚歎，並成為名著《菩提道次第廣論》的重要參考文本。

37 1073 年創建的，最初稱內鄔托寺，後改稱桑浦寺或桑普寺。

38 此二書應該就是指《教法次第論》廣略二本

以下簡述主要的的記載：

據《菩提道次第師師相承傳》（以下簡稱《師師相承傳》）所敘，卓隆巴在少年時曾在阿底峽尊者與種敦巴師徒座前受教，並且也在懂哦大師、康龔巴及博多瓦座前都聽受過教法。不過，關於阿底峽尊者所傳的教法及其他顯密經論，大半都在峨（峨·勒比協饒）、庫（庫敦·準珠雍仲）兩師座前聽受而修。他是一位對顯密教義都很精通的善知識。世壽 80 歲。著作有「八千頌釋」及「彌勒五論釋」等許多論著，特別是著作了「教法次第」廣、略二論，及關於阿底峽尊者的略法的《百種略法論義略疏》。宗大師獲見卓隆巴所著的這部《教法次第廣論》時，虔誠設供迎請。宗大師曾於著作中讚美說：「這部論著開示三士道各各的道體，及數目的決定、次序、對各各的緣念法門修法；從修中生起如何的修悟次第等菩提道次第的教義，是無與比倫的。」³⁹

上述《師師相承傳》所載的重點內容雖然不多，不過相較其他文獻而言，已經是最為豐富完整的。藉此概略了解其學習歷程主要依止噶當派的師長，深入通達顯密教法後也有相關的著作，並於實修上也有殊勝體驗。其道次第著作能被宗大師如此讚歎、肯定與參考，應該表示在眾多噶當派道次第著作中具有極為凸出的特色。

《土觀宗派源流》中則以卓隆巴是俄·勒比協饒與其侄子俄·羅丹協饒的重要弟子以及著作「教法次第」廣、略二論而稍作介紹。⁴⁰

《西藏佛教史》中以桑普寺傳承的文脈下先詳細說明俄·勒貝喜饒與其侄子俄·洛丹喜饒後簡介卓壠巴⁴¹，並述及之後著名開創藏傳因明辯經學習的桑普寺住持恰巴·曲吉僧格（1109-1169）在卸任後去卓壠巴跟前學法，斷除戲論。^{42 43}

39 雲增·耶喜降稱著、郭和卿譯，《菩提道次第師師相承傳》，台北：福智之聲出版社，2004年，頁 239-240。

40 土觀著、劉立千譯，《土觀宗派源流》，拉薩：西藏人民出版社，1984年，頁 51-52。

41 上述的俄·勒貝喜協、峨·勒比協饒、俄·勒比協饒與此俄·勒貝喜饒皆為同一人，只是音譯的不同。俄·羅丹協饒與俄·洛丹喜饒也是如此。卓隆巴、卓龍巴、卓壠巴也是如此。

42 克珠群佩主編，《西藏佛教史》，北京：宗教文化出版社，2009年，頁 115-117。

43 我對此說有所保留，因為二人的年代時間與年紀等，似乎難以解釋此事。

此外，儘管可知卓隆巴是極為卓越的有學有修有著作者，可惜相關記載中再未多見卓隆巴或其寺院、弟子等明顯對後世的影響，因此最具體著名的仍是《教法次第論》對宗大師的影響。

第三節 《教略》的作者問題

我早先收集資料時，主要是朝噶當派與格魯派的藏書中查找卓隆巴的著作，因此所獲得的《教略》確實是噶當派與格魯派所保存的文本，直至後來意外發現相同的文句也出現在噶舉派的帕摩竹巴的著作中，比對查看發現內容幾乎完全一致，而帕摩竹巴的書名也是《教法次第論》，二者最大不同處在

1、最後的署名，卓隆巴著於桑普⁴⁴ 與帕摩竹巴著⁴⁵。

2、用字方面，PM（帕摩竹巴）版、CT（中國藏學）版、W（木刻）版、ZY（Norbu Graphics）版等四個版本⁴⁶ 中，PM 版的錯字最少（符合現在的用字），W 版與 ZY 版用字是比較相近的，所以誤植處也相近，不過，ZY 版的誤植錯字是四版中最多的。CT 版則與 PM 版較靠近，只是後者可能經過重新排版後誤植相對最少。

3、其他三個版本中所見的箋注內容，在 PM 版中許多是沒有的，也有少許是已經成為內容的正文。

對於同一著作內容卻在不同教派的文獻保存中有不同的作者，現在還未見任何祖師或學者提出這個問題，可能是本論文的發現之一，但是礙於時間，無法對此進行更深入的考察為何有此情況。

其次，就以下幾點的內容比較，認為著作者傾向是帕摩竹巴的可能性較高。

44 སངས་རྒྱལ་གྱི་བསྟན་པ་ལ་རིམ་གྱིས་འཇུག་པའི་ཚུལ་ལས་སློབ་སྦྱོང་ངམ་ལས་རིམ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་གྲོ་ལུང་པ་སློབ་གྲོ་ལུང་འབྲུང་གནས་གྱི་གསང་བུར་སྦྱར་བའོ།།

45 སངས་རྒྱལ་གྱི་བསྟན་པ་ལ་རིམ་གྱིས་འཇུག་པའི་ཚུལ་དཔལ་ལྡན་པག་མོ་བྱ་བས་མཛད་པ་རྫོགས་མོ།།

46 參第一章之第三節研究範圍與方法所提出之四版本內容

1、《教略》主軸是依四遮轉心而貫穿，這與《教廣》大不同，反倒與《遠離四種執著》極為相近，而帕摩竹巴曾經受學與薩迦派的初祖·薩千 貢噶娘布（1092-1158）⁴⁷，據傳薩千在十一歲修持文殊法門時，文殊菩薩現身教導四句偈的《遠離四種執著》教授⁴⁸。因此不排除是帕摩竹巴吸收此教授後之改寫。

2、《教略》中只有三處是引用西藏祖師之語，其中有二處是引用噶舉派岡波巴之語，並於稱名之前加上「至尊」敬稱，顯然非一般關係。卓隆巴相關傳記中無與岡波巴之交集記載，而帕摩竹巴最主要的上師即是岡波巴大師。此外，第三處是引用噶當派格西堆隆巴之語，而堆隆巴也是帕摩竹巴的上師之一。

3、《教略》內容與岡波巴的《解脫莊嚴寶論》有多處相同或非常相近的內容或引文，因此也可能是帕摩竹巴參考引用《解脫莊嚴寶論》內容。⁴⁹

4、《教略》的最後一品說明如何修持空悲無別時，強調必須修持殊勝上師的耳傳教授而引用印度祖師薩拉哈的《道歌》偈頌。關於薩拉哈的《道歌》，相傳阿底峽尊者本欲弘傳，但其弟子種敦巴觀察因緣而遮擋尊者弘講，因此在噶當派中可能是秘傳的，縱使有極少數人（假設卓隆巴也在內）獲得此《道歌》教授應該也會保密而不顯揚。而且，這與《教廣》於第八章中廣述智慧度的修學方式（強調中觀論師傳承，並依中觀正理進行抉擇），明顯有大差異！但是帕摩竹巴是岡波巴的弟子，也是二流匯一（噶當派之道次第與噶舉派之大手印）者，因此就非常可能會直接結合薩拉哈的《道歌》教授而修持。

因此依上四點，我比較傾向作者是帕摩竹巴，而非卓隆巴。

不過，若從另一角度而論，岡波巴的《解脫莊嚴寶論》是以如來藏為出發點，並強調是結合其上師米拉日巴的教授而著作，若《教略》確實是帕摩竹巴所著，

47 克珠群佩主編，《西藏佛教史》，北京：宗教文化出版社，2009年，頁311。

48 <http://buddha-brain.com/news.php?cid=1&nid=43>，2022/11/5。

49 細節可參見2021/11/10我在法鼓文理學院的佛學論文會議上所發表的〈《教次略論》與《解脫莊嚴寶論》互文性初探〉（未出版）。

似乎在這二點完全未被帕摩竹巴著作此論時所重視。並且，尤其是在佛果位中的佛智內容，《教略》是四種佛智，也明顯有別於《解脫莊嚴寶論》的二種佛智。

總體而言，《教略》屬於卓隆巴的著作是難以回應一些問題的，若屬於帕摩竹巴則相對是較為合理的。

倘若如此，宗大師所參考的《教略》，實際可能是參考了帕摩竹巴的著作。即便如此，我認為從噶當道次第的傳承而言，帕摩竹巴也是傳承者之一，對宗大師繼承噶當道次第的諸系傳承是無不妥的。

至於為何同一著作會是卓隆巴，也是帕摩竹巴的著作，迄今還難以釐清，應該需要更多的文獻與資料梳理，不過因為非本文研究的關注點，就先擱置。

儘管作者是誰可能有所影響，但是就本文所著重探討的角度而言，是影響不大的，因為藉由下文的《教廣》、《教略》主要內容比較，以及《教略》的譯注，可以肯定宗大師當初應該是獲見《教廣》與《教略》，因此在《廣論》中皆能夠見到與《教廣》或《教略》諸多的明顯相同處。

第四節 宗大師獲得《教法次第論》的傳記記載

關於宗大師聽聞學習道次第乃至值遇卓隆巴《教法次第論》的相關記載，〈道次第蠡測〉作了整理，主要列出九部著作內容為依據，⁵⁰ 當中多數為傳記。考量本文需要，故採取以下文本：

一、《起信津梁》與二、《至尊宗喀巴大師傳》。

一、《起信津梁》

《起信津梁》的可靠性來自於完全領受與繼承宗大師顯密教授，成為大師的心子——克主傑尊者——將其聽聞所知的大師傳記記載下來，因此也成為日後其

50 高澤禎，〈道次第蠡測〉，四川大學博士學位論文，2005年，頁82-87。

他關於宗大師傳記的主要且重要參考依據。其中，講述宗大師深因《教法次第論》影響，獲得對道次第的定解。

文中記載：

在雪域中，大師見到大菩薩具德燃燈智的教授具備這樣的道理，無誤地抉了菩提道次第中的顯、密道次第，如此的大車軌是極其稀有的……生起了很大的定解。而在具德阿底峽的教授導軌中，大師對大善知識博朵瓦等人的教授，雖然也有著稀有的定解，但特別看到大譯師覺慧上師所著《教法次第論》，及其上首弟子具德卓隆巴所著《教法次第廣論》等與自己所了悟的道次第極其相順，將之視為超勝的導軌。⁵¹

對此，《師師相承傳》中也述及宗大師對卓隆巴所著《教法次第廣論》的讚歎

這位大德所著的《教法次第廣論》，是一部解釋《菩提道炬論》無與比倫的著述。法王宗喀巴大師獲見卓隆巴大師所著的這部《教法次第廣論》時，也虔誠地陳設諸供來作迎請。宗喀巴大師在自己所著的論著中讚美說：「這部論著開示三士道各各的道體，及數目的決定；次序；對各各的緣念法門修法；從修中生起如何的修悟次第等菩提道次第的教義，是無與比倫的。」⁵²

由此可以了知宗大師對卓隆巴《教法次第論》極為認同與欣賞的原因及情況。

51 克主傑、文殊海、妙音著、釋性景等譯註，《起信津梁》——宗喀巴大師傳記合刊，台北：福智文化，2019年，頁132。

52 雲增·耶喜降稱著、郭和卿譯，《菩提道次第師師相承傳》，台北：福智之聲出版社，2004年，頁240。

二、《至尊宗喀巴大師傳》

那麼，宗大師是如何值遇卓隆巴的《教法次第論》呢？

在通達十明的格魯派的大格西周加巷（**ཏཱ་ལའ་བོ་མཆོག་ལྷོ་བཟང་འཕྲིན་ལས་**）所作的《至尊宗喀巴大師傳》，相關內容有二種說法：1、是先見洛扎大成就師（即虛空幢大師），在啟問赴印事後，打消赴印計劃，轉往「涅」區和「諾若」靜修時，恰逢、恭迎及閱讀善知識「鄭勒巴」所著《教法次第》並講說《教法次第》。而後，大師在「涅」區「扎噶」首次見到堪欽·卻交桑波。⁵³ 2、是先見堪欽·卻交桑波，並獲得為大師講授了卓隆巴的《教法次第》等，於請問其弟子洛扎洽多哇的偉大功德後，再往禮見並啟問赴印事後，打消赴印計劃，轉往「涅」區和「諾若」靜修時，恰逢、恭迎及閱讀善知識「鄭勒巴」所著《教法次第》並講說《教法次第》。^{54 55}

我以為若如 1 所述，堪欽·卻交桑波與大師學習《教法次第論》就毫無關係，純粹是大師自己幸運遇到。若如 2 所述，則先從堪欽·卻交桑波獲得講授卓隆巴的《教法次第論》後，於「諾若」靜修時，更進一步獲得文本供養恭閱。

儘管這段過程有不同的說法，但是可以確定若非因為宗大師未去印度，留下在諾東閉關期間請來《教法次第論》供養及認真研讀，確立以道次第為自利利人之主軸，恐怕對大師與西藏歷史都會大有不同。因此，這段過程有極為重要的二點影響，一是宗大師改變去印度而最終留在了藏地，這是對他個人也是對藏地乃至現在都有很大影響的關鍵決定，這點在《菩提道師師相承傳》上，作者也是如此強調。其次，是恭迎、獲得並研閱《教法次第論》，最終影響一生的弘法主軸，以道次第攝持一切顯密經論教法與修持，自從開始講說《教法次第論》後，不斷地繼續弘講，以至於因應請法者而著作了《廣論》，也為後來著作《密道次第廣

53 法王周加巷作、郭和卿譯，《至尊宗喀巴大師傳》，台北：福智之聲，1993 年，頁 195-196。

54 法王周加巷作、郭和卿譯，《至尊宗喀巴大師傳》，台北：福智之聲，1993 年，頁 197-198。

55 虛空幢大師（噶當教授派）與堪欽·卻交桑波（噶當教典派）二位是宗喀巴大師的噶當派傳承上師，參《菩提道次第師師相承傳》。

論》奠下基礎，儘管大師的著作等身，但是最為重要且根本仍是二部顯密道次第大作。這樣的開端誠如克主傑尊者所述正是深受卓隆巴的《教法次第論》內容所啟發，且於《廣論》的跋文中具體說明是以此為本而著作的。

值得注意的是，雖然上述傳記中並未明確說明宗大師是參考卓隆巴的廣、略二部《教次第論》，而僅僅是《教法次第廣論》或《教法次第》，不過，我個人以為如此並非證明無參考《教法次第略論》的可能性，以下從文本比對的角度（第三章《教略》之研究）仍然可以肯定也是參考了《教略》。

第五節 結語

透過本章可以清楚得知關於卓隆巴的記載，主要是屬於噶當派下桑普寺系的優秀祖師，但是其後並未再有更豐富的介紹，也許與其弟子的傳續以及時代的變化等多方面原因致使漸漸沒落。所幸宗大師身處的時代，卓隆巴的《教法次第論》還有流傳，因此當大師決定不赴印而留住藏地靜修時，恭逢而迎請此論，並於閱讀後深見特色深受啟發，開始第一次宣講道次第法，乃至影響未來以此為本而著作《廣論》。

第三章 《教略》之研究

本章共分四節，第一節對文獻回顧的回應，第二節《教廣》與《教略》之內容架構，第三節《教略》的特色，第四節結語。

第一節 對文獻回顧的回應

本節主要是就第一章之第四節中所列舉的八部二手文獻，進行整理與回應。首先是關於「教法次第論」與「道次第論」著作類型的討論；其次是討論《廣論》於最初的「為顯其法根源淨故開示造者殊勝」中，「總此教授，即是至尊慈氏所造《現觀莊嚴》。別則此之教典，即是《菩提道炬》。」⁵⁶ 之總、別依據的內容；最後是《廣論》跋文中以《教法次第論》為本的相關文獻內容。

一、關於教法次第與道次第

主要文獻是上述文獻回顧中 David Jackson 的“The *bsTan rim* (‘Stages of the Doctrine’) and Similar Graded Expositions of the Bodhisattva’s Path”與伏見英俊對前文的回應著作〈*bsTan rim* 文献について〉。

除了伏見英俊無法同意 David Jackson 的看法外，我也認為 David Jackson 儘管試圖提出有「教法次第論」與「道次第論」類型的著作差異，但是作者本身也無法舉出能分類歸屬的可靠依據，再者其論文中只能看見將這幾部文本的品名或將綱要進行翻譯與介紹，未見其他更多的明確論證內容，實在難以就此判別。誠如伏見英俊說的，西藏祖師們對此（「教法次第論」與「道次第論」的異同）看法也是意見分歧，加上現在僅存的噶當派道次第著作文獻有限的情況，實在很難探討這個主題。⁵⁷

56 宗喀巴大師著、法尊法師譯，《菩提道次第廣論》，台北：福智之聲出版社，1999年，頁2。

57 伏見英俊，〈*bsTan rim* 文献について〉，《印度學佛教研究》第52卷第1号，平成15年（2003年），頁72-76。

二、關於《廣論》總依《現觀》

《覺燈日光》中所提出的二點是《廣論》道次第教授如何依據《現觀》較為清楚明確的說法，第一點中說明《廣論》的共下士道與共中士道與《現觀》之基智關係，而上士道與《現觀》道智及遍智配合，故藉由三士道而闡釋《現觀》中三智的大乘道次第功德與修行內容。第二點所提出的頌文「緣佛等淨信，精進行施等，意樂圓滿念，無分別等持，知一切諸法，智慧共為五。」出自《現觀》〈第四品 正等現觀〉⁵⁸ 的第三十三偈及三十四偈前半，主要內容即是標明信、進、念、定、慧，除了提出偈文外，《覺燈日光》未再作說明，我以為格魯派對《現觀》的解釋主要是依據宗大師的《般若波羅蜜多要訣現觀莊嚴論心要莊嚴疏》（以下簡稱《心要莊嚴疏》），因此考察《心要莊嚴疏》（合集）^{59 60}，從書中所見的獅子賢《明義釋》中此段落主要是闡述「大乘順解脫分」相關內容中，所化機以信、進、念、定、慧而善巧五種對境，⁶¹ 難以明顯看出與道次第教授的明顯關係。但在宗大師的《心要莊嚴疏》中此處的科判「善於道總綱之程度」是調整順序為信、念、進、定、慧，也就是內容闡釋先「意樂圓滿念」，後「精進行施等」，而依次配合大乘不共歸依、大乘發心、布施等六波羅蜜的菩薩行、修奢摩他與修毘婆舍那五項。⁶² 我認為或許極有可能依據此義而說為是道次第教授的主要依據，若觀察從大乘不共歸依、大乘發心、布施等六波羅蜜的菩薩行、修奢摩他與修毘婆舍那這五項順序確實是與阿底峽尊者的《道燈論》之道次第順序極相符合，不過為了配合大乘道次第而調整為信、念、進、定、慧順序，應該也是宗大師的特

58 不同的《現觀》中譯本有不同的品名翻譯，此處採滇津類摩所譯品名，如後注。

59 彌勒怙主造論、獅子賢尊者作釋、賈曹杰尊者作疏、滇津類摩譯，《般若波羅蜜多要訣現觀莊嚴論心要莊嚴疏》（合集），新北：大千出版社，2008年。

60 此書作者雖是賈曹杰，但是格魯派的普遍說法是賈曹杰記載宗喀巴對《現觀》的講述內容，因此可以視為宗喀巴對《現觀》

61 彌勒怙主造論、獅子賢尊者作釋、賈曹杰尊者作疏、滇津類摩譯，《般若波羅蜜多要訣現觀莊嚴論心要莊嚴疏》（合集），新北：大千出版社，2008年，頁469。

62 彌勒怙主造論、獅子賢尊者作釋、賈曹杰尊者作疏、滇津類摩譯，《般若波羅蜜多要訣現觀莊嚴論心要莊嚴疏》（合集），新北：大千出版社，2008年，頁464-467。

殊創見。

三、關於《廣論》別依《道燈論》

在如石法師的《〈菩提道燈〉抉微》第一篇導論中「七、《道燈》與《難處釋》對西藏佛教之影響」說明宗大師的《廣論》也被認為是《道燈論》的詳細注釋。其中內容，除了止觀方面有顯著的差異外，整個三士道的理論架構也大致取自《道燈論》看法。⁶³ 這是就「整體道次第的架構」而論《道燈論》對《廣論》的影響。此外，在「八、《難處釋》與《廣論》異同之辨」指出宗大師之《廣論》是依據《道燈論》與《難處釋》撰寫而成，並舉出六點分析二書之異同，除了與呂澂的看法大致相同的四點外，二點是作者如石法師所發明的觀點。我簡單摘錄如下：1、《難處釋》只詳論大乘，《廣論》則兼明凡小共道（共下與共中士道）；2、《難處釋》在歸依、發心後，依三學分章，《廣論》則以六度四攝；3、《難處釋》依菩提賢的《定資糧品》論止，《廣論》總依《解深密經》與《聲聞地》立說；4、《難處釋》第九章專論密咒乘，《廣論》略說數語即止，另闢專著《密咒道次第廣論》詳論。5、《難處釋》並舉月稱及清辨之論，不以為異，《廣論》獨尊月稱應成之見；6、《難處釋》論發心時，分願、行二心，……「增上意樂」肯定是行菩提心，《廣論》善巧加入「增上意樂」成為七重因果是宗喀巴創新之說。⁶⁴

我以為這六點主要是強調《廣論》雖然依據《道燈論》與《難處釋》而著作，但是確實存在的明顯差異處。不過針對第 6 點的七重因果是否宗大師創新之說，我想提出另一文本的不同看法，在著名的覺囊派祖師多羅那他（ཏཱ་ལའ་བོ་ཏཱ་ལའ་བོ་，1575-1635）大師的《學佛流程·醍醐引導文》中寫道：

依循的是格西夏惹瓦善知識高弟、度頓巴善知識慧稱所傳的口訣一因果五次第。另，源自賈域瓦善知識高弟臧巴仁波切、並由穆勉巴善知識所寫的《大乘修

63 釋如石，《〈菩提道燈〉抉微》，臺北：法鼓文化，1997，頁 52。

64 釋如石，《〈菩提道燈〉抉微》，台北：法鼓文化，1997，頁 54-57。

心次第》的引導文中則提到：「行者應依循阿底峽獨傳的大乘七支因果修心次第。」

七支因果者：一、菩提非無因無緣而生、實為菩提心所生。二、菩提心為增上意樂所生。三、增上意樂為大悲所生。四、大悲為大慈所生。五、大慈為喜悅所生。六、喜悅為知母恩並報母恩之念想所生。七、知母恩並報母恩之念想為禪修視萬靈為母之念想所生。

該引導文中即將如此的順序稱為七支因果、可見「七支因果」一詞並非後人所新造。⁶⁵

多羅那他大師也許注意到會有人懷疑或認為七因果教授並非噶當派的傳承之法，因此明確舉出記載七因果教授的著作依據，以及清楚的七支內容，最後還強調非後人所新造。

我深覺如石法師能夠完整漢譯與探討《難處釋》是極大的貢獻，使得讀者較能了解《道燈論》頌文的闡釋內容，豐富對整體道次第修學的認識的內涵，此外也可以藉此比較《廣論》等其他道次第著作的異同研究提供參考性，乃至更多方面的探討。

四、《廣論》如何以《教法次第論》為本

（一）〈道次第蠡測〉的說法

〈道次第蠡測〉博論在許多方面都進行探討，是廣度極佳的學術著作，可惜對《廣論》的溯源中俄譯師師徒所傳道次第為本的說法，仍是摘錄一般噶當派文獻之說法，未能見更深入之相關內容，是否僅以突出表現在「不棄善知識為導引」為本的說法，的確可以深入考察。

65 多羅那他著、羅卓仁謙譯，《學佛流程·醍醐引導文》，台北：解脫協會，2021，頁 121。

（二）《菩提道次第廣論四家合註白話校註集》的說法

其次，從《菩提道次第廣論四家合註白話校註集》的〈綜述〉中，釋如法所提出《廣論》如何集大成的四點內容，可以看出他們是在對照《廣論》與眾多噶當派祖師的道次第著作後的觀察結論。其中《廣論》與《教法次第論》的關係，有別於僅強調「不棄善知識」為本，而是提出在「章節次第」方面也是依卓隆巴大師的《教法次第論》。

並且在此四點內容稍前的段落中表述較為清楚的理由，說明從現在能見到的噶當派道次論典之中，看出《廣論》與《教法次第論》之「次第結構」及「經論引據」，確實有諸多相符之處，在「次第結構」方面，列出《教法次第廣論》與《教法次第略論》的品目，對比《廣論》之三士道的次第法類，認為《廣論》確為糅合廣、略《教法次第》架構形成，其次是「經論引據」方面，列舉出如《廣論》中〈善知識德相〉引《經莊嚴論》，〈修習德本信心〉章中引《寶炬陀羅尼經》、《十法經》，〈暇滿〉章中引《入行論》，〈念死〉章中引《廣大遊戲經》、《集法句經》，明確指出都是依循《教法次第論》。⁶⁶

因此釋如法總結出：「從現今所見到的噶當派道次論著來看，卓隆巴大師所著的《教法次第廣略論》，在內容方面特為廣博，而在章節脈絡方面也尤為詳明清晰，大師在眾多噶當派道次論著中以《教法次第廣略論》為其所本，必然有其深刻的原因。」⁶⁷

關於福智翻譯小組關注溯源而考察《廣論》與諸多噶當派道次第著作彼此關係是很踏實的研究態度，由此所獲得的觀察成果也是具體清楚。明白提出從「次第結構」及「經論引據」這二項角度，看出《廣論》是如何吸收與採用《教廣》、《教略》內容，不過除了這二項角度外，我以為可能還有其他角度也是可以看出

66 宗喀巴造論、巴梭等合註、釋法尊譯論、釋如法、釋如密等譯註，《菩提道次第廣論四家合註白話校註集》1，台北：福智文化，2016年，頁550。

67 宗喀巴造論、巴梭等合註、釋法尊譯論、釋如法、釋如密等譯註，《菩提道次第廣論四家合註白話校註集》1，台北：福智文化，2016年，頁550。

《廣論》吸收與參酌《教廣》、《教略》內容，再者，正如所說的宗大師在眾多噶當派道次論著中選擇以《教廣》、《教略》為其本，必然是有其深刻的理由及觀察角度，這也突顯何以研究《教廣》、《教略》應有其必要和價值。

(三)《菩提道次第大論の研究》的說法

此外，《菩提道次第大論の研究》在總體介紹的〈序論〉之「第二點(㉑)、《廣論》中說明所依據的原典」(原文是『道次第大論』の説明されるべき原典)中，首先也是舉《廣論》跋文中依俄譯師父子的教法次第為本而著作，接著帶出《教廣》⁶⁸的十品主題，再說明《廣論》在中士道所引的經論，多數也在《教廣》被引用的，⁶⁹這些都是二部著作中一致的內容。但是《廣論》的最後僅有稍許密法內容，而於《密廣》廣說，《教廣》卻完全沒有密法內容。再者，《廣論》的下士道次第是念死、惡趣苦、歸依、業果，《教廣》的第三品是〈念死〉，第四品是〈業果〉，其中稍說惡趣苦，不過幾乎未見歸依法類。《廣論》的毘婆舍那是依月稱的應成見，而《教廣》是依自續見。最後說明，《廣論》除了參引《教廣》外，也引用《青色手冊》的博多瓦語錄，但是《教廣》是完全未見噶當祖師語錄，這也是二部著作很大不同。⁷⁰

我以為此書的序論在介紹《廣論》以《教廣》為依據的原典，概略只就比較二部著作相同的經論引文，是明顯可見的一致處。主要重心是在二部著作的不同處，《教廣》明顯未見歸依法類、密法內容、見地也是有別，以及是否引用噶當祖師的語錄。

書中法類各節的註腳中標示與《教廣》相同的引文經論、偈頌等內容，這恰

68 原書用詞是『教次第大論』

69 文中雖是指中士道，但是以書中各法類的註腳而判斷，我認為應該是指共中、下士道範圍中二部著作有許多相同引文。

70 ツルティム・ケサン(1984 歸化之日本名-白館戒雲)、藤仲孝司譯，《菩提道次第大論の研究》，京都：中村印刷株式會社，2005年，頁21-27。

好補充前述中「經論引據」更清楚的相關內容。雖然此書並未提出《教廣》對《廣論》的整體影響或如何為本的情況，仍是可供參考具有眾多文獻資料的優質譯本。

（四）〈卓隆巴《正教次第論》與宗喀巴《菩提道次第廣論》之中下士道對比及相關問題研究〉

扎西旺久以藏文書寫的碩士論文，於前三章各別介紹了阿底峽尊者著作《道燈論》、卓隆巴作《教廣》與宗大師著作《廣論》的歷史文化等背景後，主要是第四章中就《教廣》與《廣論》的中下士道內容進行比對，以三點開展：1、全論總體的章節設置及主題內容進行比對，2、針對中下士道的具體內容進行比對，3、著作的傳承發展態勢進行比對，論文內容層次架構完整地從總而別逐層討論，相當可觀。

因為內容豐富，故我簡單整理出一些重點如下：

1、總體比較而言，有三點差別，見地、密續引導、與噶當祖師教言。見地之差異，《教廣》是隨俄譯師之中觀自續見，而《廣論》是中觀應成見。密續引導的差異，《教廣》無，而《廣論》有稍作引導。噶當祖師教言的差異，《教廣》無，《廣論》有。

2、著作方式的比較，有二點差異，科判層次與主要引導修持的結構。科判層次的差異，《教廣》不像《廣論》有明顯的層次分明的科判，非常有助於學習。主要引導修持之結構的差異，《教廣》是以共同道，而《廣論》以共下中士道，都是依三士道而修持，而引導向一切遍智之佛果。雖然仍有不同處，但並非很大差異。

3、《教廣》與《廣論》現今的遍布情況與引導傳承等的延續。扎西旺久查訪了當初卓隆巴所建的寺院，但仍不清楚為何卓隆巴的《教廣》與法教事業未廣大弘揚，也許涉及見地的原因。而當初卓隆巴所建立的寺院現在已經成為噶舉派的傳承，且無學習《教廣》等卓隆巴的法教。此外，大寺（古寺）桑普寺也無學習

《教廣》等卓隆巴的法教。反之，《廣論》的弘揚至今不綴，於衛區六古寺中與諸多上師的傳法中也都還有。儘管如此，《教廣》也可以說是被《廣論》延續下來了。

我認為對於 1 的總體比較是與《菩提道次第大論の研究》所說的相符合。

對於 2 的比較，雖然《教廣》與《廣論》二部著作的各法類內容有相類似處，前者都以下標題方式處理，後者以科判架構層次的標題處理確實是極大差異，好像是平面與立體的相比性，不過這應該算是運用科判的優勢。至於主要引導修持之結構，《教廣》直接以暇滿、念死、業果與輪回過患引導至希求出離輪回，以此為重心，向上可轉向修大慈悲心的大乘，向下也帶出希求出離惡趣苦，可能是師長的教授或所化機的程度等因素，也突顯希求出離為樞紐的重要性。《廣論》以三士道引導成辦增上生與決定勝，的確既利於修心次第，又完全顯明三種士夫如何成辦各自希求目標之理。

對於 3 的比較，二部著作的遍布與弘傳情況，若就宗教的角度通常會依是否獲得諸佛菩薩或本尊加持，故令著作的弘揚及利生等的佛法事業極大開展，這點可以觀察阿底峽尊者及宗大師的傳記中各自獲得其本尊度母與文殊的加持，直至今今天《道燈論》及《廣論》仍然被重視與弘學。當然，能得本尊加持關鍵在於他們二位如法殊勝的教證功德及廣弘佛教的宏願，這也可以從他們的傳記中清楚看到。若就一般可觀察的史料記載而言，也有多種可能性，如：首先就本身的教證功德的圓滿，從卓隆巴與宗大師的傳記中也可以看出宗大師在各方面的卓越情況。以至於各自以講、論、著、事業、攝受弟子、建立寺院乃至對社會大眾的推廣與利益也都有明顯的差異。尤其是創建門派與建寺，並以系統性教育培育僧才為佛教傳續樹立棟樑，以及祈願法會等宗教活動令廣大的各階層的僧俗皆能積極斷惡行善、淨除罪障、集聚資糧、廣發大願，不僅利益現世的社會人心與風氣文化，也是為來世種下增上生的殊勝正因。這樣深廣的佈局與內修外弘的功德及事業的確是極為超勝的。當然，更大的關鍵可能是自五世達賴法王開始的格魯派政教合

一後，對宗大師的格魯派的傳續確是順水推舟，遍布雪域。因此是否具有教派，以及教派如何的弘傳延續是極大差異。

遺憾此篇碩論尚缺《教廣》的大乘道內容與《廣論》的上士道內容進行比對。

第二節 《教廣》與《教略》之內容架構

本節將先就橫向角度以廣、略二部《教法次第論》進行介紹，而後比對相同處，再進一步向前比對說明依循《道燈論》與《難處釋》的情況。所以分為四點：一、《教廣》之內容結構；二、《教略》的內容結構；三、《教廣》與《教略》總體相同處；四、《教廣》《教略》依循《道燈》與《難處釋》而開展。

一、《教廣》之內容架構

由於《教廣》篇幅大，以及本人的藏文能力有限，還難以全論完整判讀內容，以下僅就迄今的觀察作說明。1、整體結構先以論著所詮、目的、究竟目的與連貫相屬這四點作總體說明後，向下展開內容。2、內容以「論身」(བསྐྱེས་པོ་ལྟུང་པོ་)的介紹開展為十品的頌文，但是後面各品的詳細內容中並不是依據論身的各品頌文而進行，而是先標明段落的「主題」後先書寫攝義的偈頌，再依偈頌進行內容闡釋。3、十品依序是〈第 1 品、趣入善知識〉、〈第 2 品、趣入修暇滿〉、〈第 3 品、趣入無常〉、〈第 4 品、趣入修業與果〉、〈第 5 品、趣入修輪回過患〉、〈第 6 品、趣入修菩提心〉、〈第 7 品、趣入修菩薩行〉、〈第 8 品、趣入修實相〉、〈第 9 品、趣入修諸菩薩地〉、〈第 10 品、趣入果位佛地〉。4、各品內容中僅是標明一個又一個的段落主題，未具科判，雖然各段落主題間仍有順序而書寫，但是比較不易判讀各主題間彼此的上下與次第關係。5、在各段落主題中的闡釋並非都是作者的說明，不少內容是只有以經論引文作為說明或佐證。6、所引的經論內容有時是很大篇幅，就此而言，可能是現存噶當派文獻中最大部引經據典的道次第

大作。依此特色而言，像是噶當「教典派」會廣大結合經論的風格作品。7、內容都是引用藏譯的經論內容，似乎未見引用藏地祖師之著作或語錄。8、十品中從初品依止善知識起，至第十品圓滿佛果位，引導學習者從依師學法開始，經下士夫至上士夫，五道十地而圓滿佛果位，完整的修學次第及成果清楚說明。9、全論中篇幅最多的三品依序是〈第7品、修菩薩行〉、〈第8品、修學實相智慧〉、〈第4品、業果〉，各品的佔比都是超過全論的七分之一，遠勝其他品。若將〈修菩薩行〉與〈修學實相智慧〉相加後，約是全論的七分之三，〈修菩薩行〉又約是〈修學實相智慧〉的一點二四倍。10、〈第八品、修學實相智慧〉中，未見提及月稱論師的著作。

二、《教略》之內容架構

1、整體結構是先書寫「根本頌」後，再依頌文開展為十品內容。2、根本頌文中，強調了「四種遮轉心」——從現世、從輪回、從自利、從能所二取——遮轉，以及「三項行持」——歸依律儀、別解脫律儀、菩薩律儀——三種律儀。3、十品依序是〈第一品、補特迦羅與信心〉、〈第二品、說明上師性相〉、〈第三品、暇滿難得〉、〈第四品、隨念死亡〉、〈第五品、觀修輪回過患〉、〈第六品、歸依〉、〈第七品、說明業因果與別解脫律儀〉、〈第八品、觀修慈心與悲心品〉、〈第九品、發心〉、〈第十品、說明果位三身〉。4、藉由學習〈第三品、暇滿難得〉與〈第四品、隨念死亡〉內容而遮擋貪著現世之心；藉由學習〈第五品、觀修輪回過患〉內容而遮擋貪著輪回安樂之心；藉由學習〈第六品、歸依〉、〈第七品、說明業因果與別解脫律儀〉而行持歸依律儀、別解脫律儀；透過學習〈第八品、觀修慈心與悲心品〉而遮擋耽著自利之心；學習〈第九品、發心〉而行持菩薩律儀；最後是學習〈第十品、說明果位三身〉中的空悲無別之法而遮擋能所二取之心。5、各品內容中多會先列出大的分科科判，再於各科下再分科，故各科主題間容易判讀彼此間的上下與次第關係。6、在各小科內容中有經論引文也有作者的扼要說

明或闡釋。7、全論只見引用二位的噶當派祖師（堆隆巴與岡波巴）之語錄。8、十品中從初品至第十品佛果三身，引導學習者（具信者）自依師開始，從下士夫至上士夫以至成佛為止，完整的修學次第與果位清楚說明。9、全論中篇幅最多的三品依序是〈第九品、發心〉、〈第八品、慈心與悲心品〉、〈第十品、果位三身〉這三品，三品佔比約是全論的二分之一，〈發心〉又各是〈慈心與悲心品〉、〈果位三身〉的二點五倍，特別龐大。9、〈第十品、果位三身〉中如何修學「空悲無別」法，除依教與理外，提出應依師長的口訣，舉出印度婆羅門薩拉哈之《道歌》內容。

三、《教廣》與《教略》總體相同處

1、皆是從初依止善知識起，暇滿、念死無常、業果（含別解脫律儀）、輪回過患、發願心與行心、修學六度四攝至圓滿佛果位之三士夫次第完整引導。2、著作特色皆是偏向是噶當「教典派」廣大結合經論的風格作品。3、皆是以慈悲為根本的發心法中，闡明以先修慈心，再修悲心而引向發菩提心，未見如《廣論》的七因果與自他換教授。4、皆是僅有少許密續典籍的引文內容，總體而言全是導向顯教大乘的著作。5、皆未見文中有共下士道、共中士道、上士道的用詞。6、最後都是署名為卓隆巴著於桑普寺。

總體而言，《教廣》與《教略》確實有諸多「面貌」相似之處，可能因為這樣的相似性以及皆署名卓隆巴著於桑普寺，所以即使《教略》內容有些很不同《教廣》之處，無人懷疑是否確實是卓隆巴的著作。⁷¹

至於《教略》內容與《教廣》相似的情況，我以為不排除一種可能性，就是帕摩竹巴曾經就學於桑普寺住持恰巴·曲吉僧格，極有可能在那時期也聽聞學習了卓隆巴的《教廣》。因此也在深感認同的情況下，參考與吸收其中的主題內容

71 上面第二章的第三節已經討論《教略》的作者問題，下面第三章的第三節中會再討論《教略》不像是《教廣》攝義的內容。

等而著作《教法次第論》。

四、《教廣》《教略》依循《道燈》《難處釋》而開展

首先要澄清《難處釋》的可靠性，如石法師在《〈菩提道燈〉抉微》之第一篇導論中「三、《難處釋》真偽之辨」進行討論，雖然宗大師對此論部分內容提出一些看法，不過這仍容有討論的空間。⁷² 因此我以為不失可信度與參考之價值，且目前除此釋本外，也無其他的釋本。《道燈論》本身文短義豐，還是得依靠《難處釋》才得以了解其中豐富的內涵，所以下面進行方式，主要採取《難處釋》的內容與《教略》、《廣論》進行比較。此外，關於《難處釋》的特色，請參考《〈菩提道燈〉抉微》之第一篇導論中「六、《道燈》與《難處釋》之特色」⁷³ 內容。

《道燈論》、《難處釋》依主題分為〈第一章、緒論〉〈第二章、大乘歸依〉〈第三章、發菩提心〉〈第四章、別解脫戒〉〈第五章、菩薩律儀〉〈第六章、禪定與神通〉〈第七章、智慧與方便〉〈第八章、道位次第〉〈第九章、密咒乘〉。⁷⁴

《教廣》、《教略》承繼《道燈論》與《難處釋》，除了以暇滿、念死、業果、輪回過患補充《道燈論》與《難處釋》未詳明的內容，以及全無闡述密乘外，在上士夫或上士道的內容均為一致，先大乘歸依、發心（含學處）、行心、菩薩律儀，《教廣》別說止觀，特別單獨專章廣說實相智慧；《教略》則說修止觀即修空悲無別，又一切道與地之要點即是修空悲，因此強調修空悲無別。最後也是地道圓滿的佛果位。

第三節、《教略》的特色

本節將在第二節的基礎上，再透過不同的比對方式以凸顯《教略》的特色。首先是橫向與《教廣》比較總、別的差異而主張《教略》不像是《教廣》的攝義

72 釋如石，《〈菩提道燈〉抉微》，臺北：法鼓文化，1997，頁 36-37。

73 釋如石，《〈菩提道燈〉抉微》，臺北：法鼓文化，1997，頁 41-52。

74 舊版《阿底峽與菩提道燈釋》分為十章，在緒論與大乘歸依之間，分出「總說上士道」。

略本，雖有相似處卻更像是獨立作品。再就向前與《道燈論》、《難處釋》比較差異處，雖然《教略》依循《道燈論》、《難處釋》而開展，卻具有自身特色的發揮。接著是向後比較，從被《廣論》如何採用《教略》的總、別內容的視角。最後是從如何不被《廣論》採用的視角。

因此，分為四點：一、《教略》不像是《教廣》的略本，又分二，（一）總體內容的差異處與（二）各品內容的差異處；二、《教略》有別於《道燈論》與《難處釋》處；三、被《廣論》採用的內容，又分二，（一）總體架構次第的採用與（二）各品內容的採用；四、不被《廣論》採用的內容。

一、《教略》不像是《教廣》的略本

雖然上述（本章的第二節）說明從總體內容而言，《教廣》、《教略》有諸多「面貌」相近之處，不過再仔細觀察就會發現《教略》與《教廣》並不像《菩提道次第論》略本與廣本的情況，後者明顯可以看出略本是廣本的濃縮或攝義，因此略本與廣本的架構與主要內容是完全一致的（除了止觀二部分另外以更簡捷的內容書寫外），只是廣略或繁簡的差異，或者也可以說廣本包含更多的完整闡述或引文，而略本的相同內容則較扼要。但是我個人認為《教略》在許多方面完全不像是《教廣》的濃縮或攝義，下面將以總別內容的比對作說明。

（一）總體內容差異處

1《教略》以四遮轉心及三行持為主軸，貫穿十品內容；《教廣》僅是單純的十品依序引導。2、《教略》先〈輪回苦品〉後〈歸依品〉與〈業果品〉；《教廣》先〈業果品〉後〈輪回苦品〉。3、《教略》有，而《教廣》無闡釋「歸依法類」的完整內容。4、《教廣》有，而《教略》無獨立廣述的「修持實相智慧度」，亦無「菩薩地道」的內容。5、《教廣》每品的最後內容多有攝義的要點說明，與《廣論》相似。而《教略》每品的最後內容會以一攝頌進行總結，對比世間尚且如何，

況此法應當如何以行策勵。

（二）各品內容差異處

1、《教廣》、《教略》雖然皆於〈依師品〉中介紹多種應依止的師長德相，但是《教廣》非以《經莊嚴論》十德相為主，《教略》以《經莊嚴論》十德相為主。

《教廣》、《教略》皆略說具器的學習者條件，前者以五德⁷⁵說明，後者即是〈補特迦羅與具信〉中具三信——欲信、淨信與勝解信。《教廣》還具觀功德與念恩德等內容，《教略》全無。

此外，二論皆有如何請法之聽聞軌理，《教廣》增加說法軌理及講法、聞法勝利等。二論強調當觀師為佛，《教略》還以勝義、世俗等方面的理由成立上師是佛。

2、〈暇滿品〉中都具暇滿體性、難得、利大、莫虛度而勸應善加把握。

《教廣》還額外討論種性的內容⁷⁶，《教略》無。

3、〈無常品〉中《教廣》具不念死過患與念死勝利，無完整三根本九因，而是另以不同的內容闡釋念死。《教略》主要論述完整三主題九項理由（相似《廣論》的三根本九因相）等，且引用岡波巴之語說明念死對修行初、中、後的重要性。

4、《教廣》的〈業果品〉中具有諸多與《廣論》同品之相似的主要內容，不過《教廣》還有別解脫律儀相關的守護與還淨等論述。《教略》以有漏與無漏業果開展說明，未見具力業門、四力悔罪、八種異熟功德等，無漏業果中舉出三乘菩提各自的主修內容（偏似自續派見地），後面也有別解脫律儀的相關說明，較為特別是以教以理成立業果是可信的論述。

5、〈輪回過患品〉中，《教廣》包含三惡趣苦、三善趣苦、苦之因——業與

75 具足信心、悲心、尊敬上師、無懷疑、以及尋思何是善法。

76 這部分在《難處釋》的〈別解脫戒〉中也有論述。

煩惱、煩惱的過患與如何對治煩惱。《教略》主要說明三惡趣苦、三善趣苦（人趣苦有十一種），未見說明煩惱與煩惱過患等。

6、《教略》〈歸依品〉之內容有不少亦見於《廣論》中。較為特別是結合「共與不共歸依」以及「因歸依與果歸依」而闡述，並依《寶性論》特論唯有「佛寶」才是究竟歸依處等。

7、〈慈悲與發心品〉中，《教廣》主要依修慈無量及悲無量心為根本、讚菩提心勝利、凡夫也可發心、大乘不共歸依、正說願心、依儀軌發心、願心學處等順序進行。《教略》也是先修持慈心後修悲心的次第（也是慈無量與悲無量心），較特殊的是頓修與漸修二種修法。此外，還以五項角度成立為了利益一切有情應希求佛果位。

8、《教廣》〈修菩薩行品〉以「六度四攝」而開展，菩提分法、止觀二者性相與差別等。《教略》〈發心品〉中合併願心與行心一起進行說明，體性、勝利、儀軌以及學處等內容，尤其是願心學處完全見於《廣論》中，行心律儀是以「三聚淨戒」而展開，將諸「根本墮罪」列為攝律儀戒中討論，「六度」列為攝善法戒而討論，「四攝」列為饒益有情戒中。

9、《教廣》〈實相智慧品〉中，先明智慧度之重要是一切白（善）法之首要、抉擇下部（有部、經部與唯識宗）宗見之不足後說明自宗宗見、修人無我之方便、修法無我之方便、……離一異因抉擇、緣起因抉擇、金剛屑因抉擇、破有無生因抉擇、破四句生因抉擇等。《教略》則是於〈果位三身品〉開始時申明菩薩律儀之三學處或六度當中為主的靜慮及智慧即是修空悲無別，故須依教、依理與依上師的教授，強調應當聞思修「諸法空性」的內涵，且須方便與智慧雙運而修，先修方便後修智慧。

10、《教廣》的〈諸菩薩地品〉主要是闡述有學位四道——資糧道與順解脫分、加行道、見道與修道，總說十地後，自初地至第十地逐一說明。

綜合上述總體與各品內容比對的分析，因此本人認為《教略》不像是《教廣》的略本或攝義，儘管在總體面貌上有相似處，但是《教略》更像是獨立的著作。儘管如此，若對讀《教略》及《教廣》，在相同主題下，各自開展與論述的方式也會有不同的視角和認識的價值。

二、《教略》有別於《道燈》與《難處釋》處

《教略》雖然依循《道燈論》與《難處釋》，但是就相同主題的內容也作了不少的調整：

1、依師主題內容在《難處釋》是於〈第三章、發菩提心〉中屬於「願心學處」的內涵。而在《教略》中，重新設置為修行的第一步，並且更有條理的完整闡釋依師內容。

2、大乘歸依主題內容在《難處釋》之〈第二章、大乘歸依〉。而在《教略》之〈第六品、歸依〉中，與共同歸依相結合而進行扼要論述。

3、別解脫戒主題內容在《難處釋》之〈第四章、別解脫戒〉。而於《教略》中與業果法類相結合而成為〈第七品、說明業因果與別解脫律儀〉，論述別解脫戒的方式與《難處釋》有所不同，內容相對扼要。

4、《教略》的〈發心〉綜合了《難處釋》之〈第三章、發菩提心〉與〈第五章、菩薩律儀〉，將願心與行心、願心學處與菩薩律儀相結合而系統性一併闡述。

因此雖然《教略》承繼《道燈論》與《難處釋》，但是若就如何自實修佛法的第一步，步步增上，終至無上菩提的三身佛果位的始終完整性，那麼《教略》非常具有自身獨特的著作優勢。

三、被《廣論》採用的內容

首先說明，因為《廣論》是宗大師集大成之作品，故除了宗大師明確自書出

處外，實難斷定《廣論》那些內容必然是僅出自某著作而非其他的著作之可能，比如也許同樣內容在《教略》及《教廣》皆有。所以下面以我所觀察的，盡量就《教略》與《廣論》相同主題的內容，表示被《廣論》所採用的情況。

（一）總體架構次第的採用

《教略》分十品，〈第一品、補特迦羅與信心〉、〈第二品、說明上師性相〉、〈第三品、暇滿難得〉、〈第四品、隨念死亡〉、〈第五品、觀修輪回過患〉、〈第六品、歸依〉、〈第七品、說明業因果與別解脫律儀〉、〈第八品、觀修慈心與悲心品〉、〈第九品、發心〉、〈第十品、說明果位三身〉。

《廣論》分為造者殊勝、法殊勝、說聞軌理、道前基礎（主要內容依序是依師、修習軌理、暇滿、道總建立）、共下士道（主要內容依序是念死無常、三惡趣苦、歸依、業果）、共中士道（主要內容依序是明求解脫之心、苦集二諦、十二緣起、抉擇能趣解脫道性）、上士道（內容依序是入大乘門唯是發心、七因果教授、自他換教授、願心儀軌受法、受學行心之六度四攝、廣說止觀之法、略述金剛乘之理）。

因此雖然《廣論》主要架構是三士道，但是以主題而言，以依師法類為第一，而將學法者條件置入其中為能依學者之相，第二暇滿，第三念死無常，第四三惡趣苦（符順《教略》輪回過患的前半部——三惡趣苦），第五歸依，第六業果，第七輪回過患（主要是《教略》輪回過患的三善趣苦）與別解脫律儀，第八慈悲心，第九願心與學處，第十行心與菩薩律儀。可以看出《廣論》除了未明菩薩地道與佛果位外，在總體架構的次第上，幾乎是與《教略》一致。

（二）各品內容的採用

1、依師主題為首，且以《經莊嚴論》之十種德相為主作為所依善知識的條件。《教略》的依止勝利與未依止之過患中諸多內容及引文也見於《廣論》中。

2、念死無常主題，《教略》及《廣論》皆以三主題九理由的順序而論述。

3、《教略》的〈輪回過患〉在《廣論》分開為共下士道之三惡趣苦與共中士道的輪回苦的六趣別苦中。《教略》的〈輪回過患〉諸多內容及引文也見於《廣論》中。

4、《教略》的〈歸依〉在《廣論》分開為共下士道之歸依與上士道的大乘歸依。《教略》的〈歸依〉諸多內容及引文也見於《廣論》中。

5、《教略》的〈業果與別解脫律儀〉在《廣論》分開為共下士道之業果，與共中士道的別解脫戒。

6、《教略》的〈發心〉中諸多發心勝利及願心學處也見於《廣論》中。

綜合上述總體架構次第與各品內容的採用的分析，因此可見《廣論》如何參考、審酌及吸收而作為著作《廣論》之基礎或底本情況。

儘管一般在傳記中述及宗大師是迎請與閱讀《教廣》，不過藉由內容的比對，可以肯定的是宗大師著作《廣論》時不僅只有參酌《教廣》，必然也是糅合《教略》的架構與內容的。如今也難以清楚為何當初如《起信津梁》等傳記，只有記載《教廣》，也難以確認宗大師所參考的《教略》（或《教法次第論》）是署名誰的著作。

四、不被《廣論》採用的內容

關於不被《廣論》採用的內容，有以下三種角度：一是完全未見於《廣論》中；二是雖見於《廣論》中，但呈現方式有別於《教略》（也就是《教略》呈現的方式或角度不被《廣論》所採用）；三是雖不見於《廣論》中，但是得見於宗大師的其他著作有相關的主題或內容。

因此以下所列數點，會以這三種

1、《教略》以四遮轉心及三行持為主軸。《廣論》以三士道中之各意樂與獲得的方便為主軸。

2、《教略》於〈上師性相〉中「以何意樂請法及教授」說明聞法軌理，也就是請法與聞法是屬於如理依師的內容之一，我認為這樣的架構確實是很合理也是符合多數學法者的實際情況（也就是主要會在所依止的師長前請法及聞法），同時這也是承繼《難處釋》的一致內容。但是，《廣論》是將聞法、講法與完結軌理作為一完整法類，而另外設置於造者殊勝與法殊勝後，如此就是講聞二種相應正法的理解角度。⁷⁷

3、《教略》於〈補特迦羅與信心〉中關於信心的所引用的經文，在《廣論》中是被置放於對善知識的修信內容，且與視師為佛相結合。若單純從經文出處而言，確實是看不出是只針對善知識修信。我以為關於依師內容中，視師為佛與修信確實是二個不同的概念，宗大師如此結合二者也許是源於阿底峽尊者的「信心信信」教授⁷⁸與虛空幢大師等的教言。

4、《教略》於〈補特迦羅與信心〉以宿業覺醒而具三種信心為學法者之條件。而在《廣論》是能依學者之相，依據聖天論師《四百論》所提出的聞法之器。我認為其中涉及法器、聞器、弟子相三者的關係，也涉及依信或依慧等不同條件為主的差異，是值得深究的。

5、《教略》對於勝利常見有二種分類，「可計數」與「不可計數」。《廣論》未見使用這樣的分類方式，不過可以見到引用相同的經論文句與勝利內容。

6、《教略》的〈隨念死亡〉中，關於三主題的各三理由下有些經論引文，在《廣論》中被重新放置於不同理由下，可能表示宗大師認為如此較吻合主題內容。此外，《教略》的念死的重要性未被《廣論》所吸收，而是取《教廣》的念死勝利與不念死過患內容，也許是要避開岡波巴大師或有其他原因。

7、《教略》的〈輪回過患〉中，關於六趣苦中所引用龍樹著作的偈頌，在《廣論》中被列為總苦中的六苦內容。

77 補充：《教廣》是講、聞法軌理俱全。

78 儘管尊者有此教授，但是是否專指對上師修信，可以再確認。

8、歸依法類在《廣論》是被安置於共下士道中，但在《教略》是安置於〈輪回過患〉後。我認為《教略》如此更符合唯有佛法僧三寶是出離輪回、真實無欺的救護處而應歸依。不過，歸依與業果法類無論是安置於共下或共中士道都是可以的，各有適合的闡釋方式，並不妨害三士道的建立，共下士道之必要法類是念死無常，共中士道的必要法類是觀修輪回過患，上士道之必要法類是慈悲為根本的願心與行心，其餘的法類或主題確實是可以有不同次第順序。

此外，《教略》將共不共歸依一起結合闡述，有助於對於「歸依法類」的整體認識。《廣論》中將共同歸依安立於共下士道中，大乘不共歸依安立於上士道中，且作為願儀軌的前行部分。而大乘歸依與受願心也是可分也可合。

9、《教略》的〈業果與別解脫律儀品〉，業果總論有漏與無漏業果，廣論只論有漏業果。此外可以發現《教略》的「說明彼之能立」內容近似於《廣論》的思總業果之下的「正明思總之理」所提出四條業果總則。

《教略》的「別解脫律儀」具系統的闡述，宗大師於《廣論》中則以「犯戒四因」而展開闡述，關於別解脫律儀內容則是另著詳論。確實，將業果與別解脫律儀二主題分述或合論都是各有好處的。

10、《教略》的〈修慈悲心〉中，最明顯的差異就是修慈心與悲心的方式（頓修與漸修），以及論述為何希求佛菩提的理由。《廣論》則是著名的七因果與自他換教授。我認為《教略》中的先修慈心後修悲心可能是早期噶當修心文獻中以及其他教派中更常見的發心方式，因此肯定也有許多祖師們是依如此而發心的。《廣論》七因果教授中先配合平等捨、知「母」、念「母」恩、報「母」恩修出如同「獨一愛子」（而不是唯一的慈母）般的「悅意慈」，除了語句上的轉折外，我認為極有可能是結合蓮花戒的《修次中篇》、博多瓦尊者的教授與強調大悲為根本而出的。

11、《教略》的「菩薩律儀」，宗大師於《廣論》中未論，而是另著詳論（《菩薩戒論》）。我認為《教略》的〈發心〉將眾多相關願心及行心的內容完整又系統

的一併書寫，確實是一大特色。

12、《教略》的「圓滿佛果」，宗大師於《廣論》中未論，也是其他著作中論述（如《心要莊嚴疏》等）。

上述以三種角度說明不被《廣論》採用的內容，一方面是凸顯《教略》與《廣論》的差異，一方面也以不同的視角說明《教略》的特色內容，再者也得以凸顯僅止於宗大師的《廣論》不足以了解大師對顯教大乘的完整看法，仍需要再藉由其他應該配合的大師著作才比較能夠全面認識，這也顯示出《教略》的確是一部非常扼要又兼顧相當多層面，系統整理的集大成作品。最後想補充的是，我認為《教略》不被《廣論》採用的內容之另外一大原因，是《廣論》也參酌與吸收《教廣》為基礎（底本），所以也造成採用或不採用《教略》內容的抉擇。

第四節 結語

本章的研究內容，除了第一節中回應相關的文獻回顧外，主要是了解迄今為止《廣論》依何著作的考察，因此針對總依《現觀》、別依《道燈論》與依《教法次第論》為本的研究資料。第二節中，再針對《教廣》與《教略》進行各自內容架構的介紹，以及二者之間的相同處，最後是說明《教廣》、《教略》在依循《道燈論》與《難處釋》下，總體內容架構上又有那些增補與刪減的改變。最後第三節中，為凸顯《教略》的特色，因此首先以比對《教略》、《教廣》的總、別內容差異為理由而提出《教略》不像是《教廣》的攝義或略本，具有獨立著作的特色。再者是《教略》如何在承繼《道燈論》與《難處釋》下，又發揮出自身獨特又完整的特色。最後是《教略》被與不被《廣論》所採用的不同視角，如此可知成為宗大師著作《廣論》之基礎或底本的情況，也可以了解《廣論》參酌取捨《教略》的內容下有何調整，更重要是愈加清楚《教略》不共於《廣論》的特色或特點。

再者，也藉此而回應上述對福智翻譯小組所提出的《廣論》與《教法次第論》

在「次第結構」及「經論引據」有諸多相符之處，我認為除了這二項外，明顯可見的還有更多的《教略》具體內容，如各品的分科、主題與內容，如上述中《教略》各品被《廣論》所採用的內容所示。

第四章 結論

譯注與研究成果

本文之成果如下：

- 1、藉由《教略》的譯注與研究，了解《教略》內容與特色。
- 2、第二章之第三節中，對《教略》作者的探討，傾向是帕摩竹巴，而被誤以為是卓隆巴。
- 3、第三章的第二節之第三與第三節之第一中，透過與《教廣》的比對，呈現總別的不同與差異內容。並認為《教略》並非《教廣》的攝義或略論，更可能是獨立作品。
- 4、第三章的第二節之第四與第三節之第二中，透過與《道燈論》、《難處釋》的比對，雖依循《道燈論》、《難處釋》，然有新的開展，可見其獨特的完整性與風格特色。
- 5、第三章的第三節之第三與第四中，藉由與《廣論》的比對，更能夠清楚《廣論》跋文中以《教法次第論》為本，具體可能是指哪些內容，尤其參酌與吸收《教略》自總體架構次第、各品的分科、主題與內容，乃至於所引用的經論文句。
- 6、本論文率先將卓隆巴的《教略》中譯與研究，這是目前華文研究領域的第一部，也可能是世界目前唯一一部。並非自讚本論文優越，而僅僅是處理的文本的確非常少人關注。

未來展望

我個人覺得很幸運能夠學習譯注及研究《教略》（以及部分《教廣》），未來希望能在此基礎上，再針對更大篇幅與更有挑戰性的《教廣》邁進。

此外，在過程中思考關於道次第的一些不同層面的問題。諸如前面曾分析過（對扎西旺久碩論內容的回應），有無教派以及教派的弘傳延續是非常重要的。以卓隆巴的著作為例，其《教廣》、《教略》若無宗大師參考及讚歎，至今應該近乎遺忘，或僅剩其名於某些文獻中，事實上卓隆巴還有其他著作，但是盛名就遠不如《教廣》與《教略》。不僅如此，還有許多噶當派祖師的道次第著作也是面臨這樣的情況。這些噶當派祖師的道次第著作具有不同的引導方式與著作特色，儘管難如《廣論》的方方面面圓滿，但是從文本價值而言，可以說是獨一無二的，再從契機而論，也能夠提供更多趣入大乘道次第的不同觀點與善巧方便，的確是能適應不同根器的應病與藥的道次第教授。

若依〈道次第蠡測〉提出的資料，格魯派的道次第著作約有 300 多部，我個人認為這 300 多部可能多是依宗大師的《廣論》為準的架構，主要差別是講說引導或實修引導為主的著作風格，或者是大乘顯教為主與顯密合論的差異，這樣的著作趨勢確實也不同於噶當派道次第的發展差異，可能關鍵就是出現集大成的《廣論》及教派的巨大影響。

不過，儘管噶當派與格魯派（新噶當派）的道次第著作那麼多，時至今日最著名的即是道次第八大教授，可能是因為五世達賴政教合一後格魯派的主要弘傳方式產生的影響。

上述類似大面向的道次第著作的發展，或觀注某一部道次第著作的主題研究，都是很值得深入。

另外，就現今修學道次第者或弘法者多以自派的開派祖師的道次第著作或自派的著名大師的道次第著作為主進行講聞與修習，而對於共同的早期噶當派的傳承祖師的道次第著作少有人弘傳與保存延續，非常欣見近幾年有些不同的變化，如大寶法王噶瑪巴在網路直播弘講《道燈論》等。

對於《教略》的譯注及研究，雖然深知自己的藏文程度與中文寫書都力有未逮，幸遇指導教授慈悲安忍與不斷協助，終於完成此論，希望為有興趣者提供參

考的價值，也希望拋磚引玉讓更多人注意道次第相關領域，從延續與保存道次第著作，聞思學習與研究，為自利利他更有次第的向上圓滿。

法鼓文理學院
Dharma Drum Institute of Liberal Arts

《教法次第略論》譯注

體例說明：

一、原典與略語

1、BDRC⁷⁹ (TBRC) 出的木刻本⁸⁰ (略語 W 版)

2、中國藏學出版社的現代印刷本⁸¹ (略語 CT 版)

3、Norbu Graphics 的現代印刷本⁸² (略語 ZY 版)

此三版皆署名為卓隆巴所著，書名皆是《教次廣論之攝義》或《道次第論》(即本論文之《教法次第略論》、《教略》或《教法次第論》略本)。

4、帕摩竹巴的《教法次第論》仿貝葉的現代印刷本⁸³ (略語 PM 版)

本譯文將以 CT 版為主，因為 W 版與 ZY 版中的錯字相對較多，而輔以 PM 版為參考。

關於各版中的箋注文，W 版中雖有箋注，但是與 CT 版、ZY 版的又有插入處等差異，而 PM 版的又有的未見、有的成為正文的內容，因此若箋注也標示差異，恐將影響整體觀感，故於本文排版中略去箋注文。

二、字體、科判與符號

藏本中每一品的品名是在最後才出現，為方便閱讀，故補充藏中品名於各品

79 Buddhist Digital Resource Center, <https://www.bdrc.io/> 2019/10/25。

80 ལྷོ་གྲོ་མ་འབྲུང་གནས་, “དགེ་བའི་བཤེས་གཉེན་ཆེན་པོ་གྲོ་ལུང་པའི་བསྟན་རིམ་ཆེན་མོའི་དོན་བསྟུངས་ལམ་རིམ་བཞུགས་སོ།།” in བཀའ་གདམས་གསུང་འབྲུང་ཕྱོགས་བསྐྱོགས་ཐེངས་དང་པོ།, 2006, BDRC (TBRC) W1PD89051.

81 ལྷོ་གྲོ་མ་འབྲུང་གནས་, < དགེ་བའི་བཤེས་གཉེན་ཆེན་པོ་གྲོ་ལུང་པའི་བསྟན་རིམ་ཆེན་མོའི་དོན་བསྟུངས་ལམ་རིམ་བཞུགས་སོ།། >, 《卓龍巴·洛追迴乃卷(下)》, 《噶當藏文孤本叢刊》(5), 北京：中國藏學出版社, 2009年。

82 ལྷོ་གྲོ་མ་འབྲུང་གནས་, “དགེ་བའི་བཤེས་གཉེན་ཆེན་པོ་གྲོ་ལུང་པའི་བསྟན་རིམ་ཆེན་མོའི་དོན་བསྟུངས་ལམ་རིམ་བཞུགས་སོ།།” in བསྟན་རིམ་ཆེན་མོ།།, edited by Tibethaus Deutschland, New Delhi: Norbu Graphics, 2014. BDRC (TBRC) W1KG24221.

83 བཀའ་མོ་གྲུབ་པ་དོན་རྒྱལ་པོ་, “སངས་རྒྱལ་གྱི་བསྟན་པ་ལ་རིམ་གྱིས་འཇུག་པའི་ཚུལ།།” in གསུང་འབྲུང། དོན་རྒྱལ་པོ།, Kathmandu: Khenpo Shedrub Tenzin and Lama Thinley Namgyal, Shri Gautam Buddha Vihara, Gampoba Library, 2003. BDRC (TBRC) W23891.

之初。

原文中之根本頌文為易於辨識，加黑粗體，故中譯文的根本頌也以標楷體加黑粗體。又根本頌文後面加增數字等，表第幾頌，以及頌文的 abcd 中哪一句，以及是屬於第幾品的根本頌，如：

ལས་འཛོལ་སངས་པའི་གང་ཟག་དང་ཅན་གྱིས།། ཞེས་པ་ལ།

所謂「**宿業覺醒具信之眾生**」(1a)。

論中的經論等引文，則統一以標楷體顯示。

中譯文中的科判非原文中有，是我以配合原文中各品的分科與標題為主，若原文中未分科的，則以段落主題而下標並參考《廣論》的科判而建制。

相關符號：() 中刮弧是補充內容；[] 方刮弧是為文句順暢或內容清楚而加字或科判數字等；①等數字是為方便清楚數目。

三、依據

關於原文中的經論引文，皆依 ADASHA⁸⁴ 的德格版 (D) 的《甘珠爾》、《丹珠爾》為準而查找出處作為參考。

84 <https://adarsha.dharma-treasure.org/> , 20200101 。

དགོ་བའི་བཤེས་གཉེན་ཆེན་པོ་གྲོ་ལུང་པའི་བསྟན་རིམ་ཆེན་མོའི་དོན་བསྟུངས་ལམ་རིམ་བཞུགས་སོ།།⁸⁵

大格西卓隆巴之《教次廣論之攝義》或《道次第論》

༄༅། །ཨོ་སྤྱི། གང་ཞིག་ལྷག་བསམ་རྣམ་པར་དག་པ་ཡིས། །གཞན་གྱི་དོན་དུ་ཡུན་རིང་ཚོགས་བསགས་
བས། །ཉེས་པའི་སྐྱོན་དག་ཡོན་ཏན་སུན་ཚོགས་པའི། །ལྷ་མ་ཡི་དམ་སྐྱབས་ཆེན་དཀོན་མཆོག་གསུམ། །དེ་ལ་
སྐོ་གསུམ་དྲང་བས་གུས་བཏུད་དེ། །སངས་རྒྱས་བསྟན་ལ་རིམ་གྱིས་འཇུག་པའི་ཚུལ། །ལུང་དང་ལྷ་མའི་གསུང་
བཞིན་བྲི་བ་བྲ།།

ལས་འཇོ་སད་པའི་གང་ཟག་དད་ཅན་གྱིས། །མཚན་ཉིད་ལྡན་པའི་སྐྱ་མ་སྤྱི་པོས་⁸⁶ བཀྱར། །དལ་འབྱོར་རྙེད་
བར་དགའ་དང་འཆི་བ་སྐྱོམས་⁸⁷ ། །དེས་ནི་འཇིག་རྟེན་འདི་ལ་སྐོ་ལྡོག་འགྱུར། །ཁམས་གསུམ་འཁོར་བའི་ཉེས་
དམིགས་བསམ་པར་བྲ། །དེས་ནི་འཁོར་བ་ལ་ནི་སྐོ་ལྡོག་ཅིང་། །ཐར་བ་བསྐྱབ་པའི་འདུན་བ་སྤྱི་བར་
འགྱུར། །འཁོར་བ་དེ་ལས་གང་གིས་སྐྱོབ་ཀྱས་བསམ། །འཁོར་ལོ་བསྐྱར་དང་བརྒྱ་ཕྱིན་ཚངས་སོགས་
གྱིས། །སྐོབ་པར་མི་ཀྱས་དཀོན་མཆོག་གསུམ་གྱིས་སྐོབ། །ཀྱས་སོ་སྟམ་པའི་ཡིད་ཆེས་བསྐྱེད་བྱས་ལ། །དེ་ཡི་
ལག་ལེན་སྐྱབས་འགྲོའི་སྐོམ་པ་བྱང་། །འཁོར་འདས་རྒྱ་མེད་ མ་ཡིན་མི་མཐུན་པའི། །རྒྱ་ལས་མ་བྱུང་དེ་ཕྱིར་
རྒྱ་འབྲས་བསྐོམ། །ལས་དང་འབྲས་བུ་ལ་ནི་ཡིད་ཆེས་ན། །ལས་ངན་སྤར་བྱས་པ་ཡི་སྐྱིབ་པ་སྐྱང་། །ཕྱིན་ཚང་
མི་བྱེད་པ་ཡི་སྐོམ་པ་བྱུང་། །ལག་ལེན་སོ་སོ་ཐར་པའི་སྐོམ་པ་བྱང་། །སོ་སོ་ཐར་པའི་སྐོམ་པ་བསྐྱང་བྲ།
སྟེ། །རང་དོན་གཅིག་ལུ་འབད་བས་བསྐྱབས་⁸⁸ ཅ་ཡང་། །སྐྱ་མེད་བྱང་རྩལ་ཐོབ་པར་མི་འགྱུར་ཉེ། །ཉན་ཐོས་

85 每一品末的書名是 སངས་རྒྱས་གྱི་བསྟན་པ་ལ་རིམ་གྱིས་འཇུག་པའི་ཚུལ།།，中譯《入佛陀教法次第軌理》。
86 PM：ཐོར
87 W、ZY、PM：བསྐོམ་
88 PM：བསྐྱབ་

རང་རྒྱལ་ལྷན་འདས་ངལ་བཟོའི་⁸⁹ ས་⁹⁰། །རང་བའི་དོན་དུ་ཟབ་བའི་མདོ་ལས་གསུངས། །དེ་བས་གཞན་དོན་
 ལྷ་མེད་བྱང་ཆུབ་བསྐྱབ། །དོན་གཉིས་སྤུན་ཚོགས་ཐམས་ཅད་མཐུན་བའི། །བྱང་ཆུབ་སེམས་ཀྱི་རྒྱ་བྱས་འབྱུང་
 འགྱུར་ཞིང་། །སྤྱིང་རྗེའི་ཅ་བ་ཐབས་ཀྱིས་མཐར་ཕྱིན་བྱས། །དེ་བྱིར་བྱམས་དང་སྤྱིང་རྗེ་བསྐྱོམ་བར་བྱ། །བྱམས་
 དང་སྤྱིང་རྗེ་ལས་སྤུང་ཅམ་ན། །རང་དོན་བྱེད་བའི་སློབ་ལོག་གྱུར་ཞིང་། །གཞན་དོན་བྱང་ཆུབ་བསྐྱབ་བའི་
 སེམས་སྤྱེ་འགྱུར། །དེ་ཡི་ལག་ལེན་བྱང་སེམས་སྐྱོམ་བ་སྣང་། །བསྐྱབ་བྱ་བསྐྱབ་བ་གསུམ་ལ་གྲུས་བར་
 བསྐྱབ། །ཉིང་འཛིན་དང་ཤེས་རབ་བསྐྱབ་བའི། །སྤྱིང་ཉིང་སྤྱིང་རྗེ་དབྱེར་མེད་བསྐྱོམ་བ་ཡིན། །དེས་ན་གཟུང་
 འཛིན་གཉིས་ལས་སློབ་ལོག་འགྱུར། །སྤྱིང་ཉིང་སྤྱིང་རྗེ་བསྐྱོམ་བ་མཐར་ཕྱིན་བས། །ཉེས་བའི་སྤྱོད་དག་སྐྱུ་གསུམ་
 ཐོབ་བར་འགྱུར། །སྤྱིང་ཉིང་དཀོན་མཆོག་ལ། །སྐྱོ་གསུམ་གྲུས་བས་བྱུག་འཚལ་ལོ། །

歸敬頌與根本頌

喻梭諦

孰以極度清淨增上心，為利他故長時而集資，
 罪過清淨功德皆圓滿，上師本尊大護三寶尊，
 三門於彼以信恭敬禮，次第入於佛陀教法軌，
 依經教及師語而著作。
 宿業覺醒具信之眾生，而於具相上師敬頂戴。(1a <第一品>、1b <第二品>)
 暇滿難得以及修念死，以此能於今世回轉心。1 (1c <第三品>、<第四品>)
 三界輪回過患應深思，以此能於輪回回轉心，
 將生成辦解脫之欲求。思輪回中依誰能救護？ 2 (2abc <第五品>)
 心想輪王帝釋梵天等，無能救護能救唯三寶，
 如是思惟令自生信心，受持歸依律儀即行持。 3 (2d~3 <第六品>)
 輪回涅槃非從無因生，及不順因生故修業果，
 若於業及果報獲深信，淨除往昔所作惡業障， 4 (4~5b <第七品>)
 受持後不再犯之律儀，行持即受別解脫律儀。
 別別解脫律儀謹守護，並以勵力成辦一己利， 5
 無上菩提終將無能獲，聲聞獨覺涅槃休憩處，
 甚深經典說為不了義，故為利他當修勝菩提， 6

89 W : མའི་ ; ZY、PM : གཟོའི་
 90 ZY : གནས

二利圓滿一切遍智者，從菩提心為因而生起，
悲心為本方便至究竟，是故當修慈心與悲心， 7（5c~8c〈第八品〉）
當慈與悲已成堪能時，將能遮止唯求自利心，
將生利他成就菩提心。受學菩薩律儀即彼行， 8（8d~9a〈第九品〉）
學處即應恭敬學三學。三摩地及智慧之學處，
即是修持空悲二無別，能所二取由此⁹¹心遮遣。 9（9b~10b〈第十品〉）
空性悲心修至究竟故，罪過清淨將獲佛三身。
上師本尊三寶尊，三門恭敬誠禮敬。 10

法鼓文理學院
Dharma Drum Institute of Liberal Arts

91 「由此」是指藉由修持空悲無別。

གང་ཟག་དང་དད་བའི་ལེ་ལུ་སྟེ་དང་སོ། །

〈第一、補特迦羅與信品〉

ལས་འཕྲོ་སད་བའི་གང་ཟག་དད་ཅན་གྱིས།། ཞེས་པ་ལ། ལས་འཕྲོ་སད་པ་ནི་གང་ཟག་སྐྱེ་བ་ལྔ་མ་པན་ཆད་དུ་
ཚོགས་བསགས་ཤིང་སྟོན་ལམ་རྣམ་པར་དག་པ་བཏབ་པ་ནི། འདིར་དལ་འབྱོར་གྱི་ལུས་ཐོབ་ཅིང་། རྒྱན་བཟང་སོ་
དང་ལྷགས་གྱིས་སྤང་ལ། རྒྱན་གང་ཟག་བཟང་སོར་ལྷགས་གྱིས་སོང་བས་དགོན་མཚོག་གསུམ་གྱི་རྟེན་མཐོང་
བའམ། ཚོས་ཐོས་⁹² པ་ལ་སོགས་གྱིས་⁹³ རྒྱན་གྱིས་སྤར་གྱིས་⁹⁴ ལས་འཕྲོ་སད་བའོ། །

1. 宿業覺醒之補特迦羅

所謂「宿業覺醒具信之眾生」(1a)⁹⁵ 中，「宿業覺醒」是指於宿生中〔已經〕
積集資糧且清淨發願的補特迦羅，於今〔世〕獲得暇滿之身，〔有〕容易值遇善
法〔的因〕緣，而且〔有〕自然前往賢善補特迦羅之處〔的因〕緣，故〔能〕見
到三寶所依（佛像、經典、僧團）或聞法等，以此〔因〕緣而宿業覺醒。

དད་ཅན་ནི། ལས་འཕྲོ་སད་པས་དད་པ་གསུམ་སྐྱེ་སྟེ་འཁོར་བ་སྤྲུག་བསྐྱེད་ཀྱི་རང་བཞིན་དུ་གོ་ནས། སྤྲུག་བསྐྱེད་
རྒྱ་དང་བཅས་པ་སྟོང་བར་འདོད་ཅིང་། འཁོར་བ་ལས་ཐར་རྣམ་ཐར་པ་ལྷ་ངན་ལས་འདས་པ་ཐོབ་པར་འདོད་པ།
འདོད་བའི་དད་བ་⁹⁶། དགོན་མཚོག་གསུམ་ལ་ཡོན་ཏན་ཅན་དུ་འཛིན་ཅིང་། དེའི་ཡོན་ཏན་ལ་དགའ་ཞིང་སྟོབ་དུང་
བའི་དད་པ་དང་། ལས་རྒྱུ་འབྲས་ལ་ཡིད་ཆེས་ནས། ཆགས་པ་དང་། ལྷང་བ་དང་། ཚོངས་པ་དང་། འཇིགས་

92 ZY : ཐོབ་པ་
93 PM : གྱི་
94 PM : གྱི་
95 此處「眾生」原文是補特迦羅，為配合偈頌音節故權譯為眾生。
96 PM : མ་དང་

於無上菩提若具信，諸上士夫之心將生起。」¹⁰¹

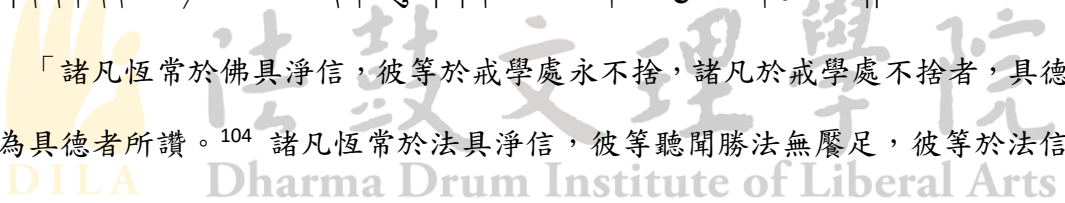
「淨信作為前行如母生，守護且令增長一切德，能除猶疑度脫諸暴流，淨信方能表徵妙樂城。」¹⁰²

དང་པ་གཉེར་དང་ནོར་དང་རྐང་པའི་མཚོག། །ལག་པ་བཞེན་དུ་དགོ་སྤྱད་ཅ་བ་ཡིན། །ཞེས་པ་དང་།

以及「敬信是為最勝財藏足，猶如手般是為攝善本。」¹⁰³

གང་དག་ཉལ་ཏུ་སངས་རྒྱལ་དད་གུས་བཅས་། དེ་དག་ཚུལ་ཁྲིམས་བསྐྱབ་པ་ཡོངས་མི་འདོད། །གང་དག་ཚུལ་
ཁྲིམས་བསྐྱབ་པ་མི་འདོད་བ། །ཡོན་ཏན་ལྡན་དེ་ཡོན་ཏན་ལྡན་པས་བསྟོན། །གང་དག་ཉལ་ཏུ་ཚོས་ལ་དད་གུས་
བཅས་། །དེ་དག་རྒྱལ་བའི་ཚོས་ཉན་ངོས་པ་མེད། །དེ་དག་ཚོས་ལ་མོས་པ་བསམ་མི་བྱེད། །གང་དག་ཉལ་ཏུ་
དགོ་འདུན་དད་གུས་བཅས་། །དེ་དག་མི་ལྡོག་དགོ་འདུན་དད་པ་ཡིན། །གང་དག་མི་ལྡོག་དགོ་འདུན་རབ་དད་
པ། །དེ་དག་དད་པའི་སྟོབས་ཀྱིས་མི་ལྡོག་འགྱུར། །ཞེས་པ་ལ་སོགས་པ་རྒྱ་ཆེར་གསུངས་སོ།།

「諸凡恆常於法具淨信，彼等於戒學處永不捨，諸凡於戒學處不捨者，具德而為具德者所讚。」¹⁰⁴ 諸凡恆常於法具淨信，彼等聽聞勝法無饜足，彼等於法信

101 རྒྱལ་དད་རྒྱལ་བའི་ཚོས་ལ་དད་གུས་ཅེད། །སངས་རྒྱལ་སྤྱི་སྤྱོད་ལ་དད་བྱེད་ལ། །བྱང་ཚུབ་སྐྱོན་མེད་ལ་དད་གུས་ནས། །སྤྱིས་བྱ་ཆེན་པོ་
རྣམས་ཀྱི་སེམས་སྤྱོད། །經號 D145；頁碼 ༩༧༥ 57-1-63b；藏文經名 འཕགས་པ་དགོན་མཚོག་ཏུ་ལ་ལའི་གཟུངས་ཞེས་བྱ་
བ་ཐེག་པ་ཆེན་པོའི་མདོ། 《大方廣總持寶光明經》卷 3：「發心歸向於佛法，佛子興心行此行，無邊
菩提發是時，生大丈夫猛利意。」(CBETA 2020.Q3, T10, No.299, p.896b11-12)
102 དད་པ་སྤྱོད་འདེན་མ་ལྟར་སྤྱོད་པ་སྤྱེ། །ཡོན་ཏན་རྣམས་ཅད་སྤྱང་ཞིང་འཕེལ་བར་བྱེད། །དོགས་པ་སེལ་ཅིང་ཚུ་བོ་རྣམས་ལས་སྤྱོལ། །དད་པ་བདེ་བའི་
གོང་ཁྲིར་མཚོན་པ་ཡིན། །經號 D145；頁碼 ༩༧༥ 57-1-63b~64a；藏文經名 འཕགས་པ་དགོན་མཚོག་ཏུ་ལ་ལའི་གཟུངས་
ཞེས་བྱ་བ་ཐེག་པ་ཆེན་པོའི་མདོ། 《菩提道次第廣論》卷 1：「《寶炬陀羅尼》云：「信為前行如母生，守
護增長一切德，除疑度脫諸暴流，信能表喻妙樂城。」」(CBETA 2022.Q3, B10, no. 67, p.
631a10-12)
103 དང་པ་གཉེར་དང་ནོར་དང་རྐང་པའི་མཚོག། །ལག་པ་བཞེན་དུ་དགོ་སྤྱད་ཅ་བ་ཡིན། །經號 D145；頁碼 ༩༧༥ 57-1-64a；藏文經
名 འཕགས་པ་དགོན་མཚོག་ཏུ་ལ་ལའི་གཟུངས་ཞེས་བྱ་བ་ཐེག་པ་ཆེན་པོའི་མདོ། 《菩提道次第廣論》卷 1：「信是最勝財
藏足，攝善之本猶如手。」」(CBETA 2022.Q3, B10, no. 67, p. 631a11-12) (藏文與《廣論》的
稍有不同)《大方廣佛華嚴經》卷 6：「信是寶藏第一法，為清淨手受眾行」(CBETA
2020.Q3, T09, no. 278, p. 433a29)《大方廣佛華嚴經》卷 14：「亦為法藏第一財，為清淨手觀
眾行」(CBETA 2020.Q3, T10, no. 279, p. 72b21)
104 གང་དག་ཉལ་ཏུ་སངས་རྒྱལ་དད་གུས་པ། །དེ་དག་ཚུལ་ཁྲིམས་བསྐྱབ་པ་ཡོངས་མི་འདོད། །གང་དག་ཚུལ་ཁྲིམས་བསྐྱབ་པ་
མི་འདོད་བ། །ཡོན་ཏན་
ལྡན་དེ་ཡོན་ཏན་ལྡན་པས་བསྟོན། །經號 D145；頁碼 ༩༧༥ 57-1-64a；藏文經名 འཕགས་པ་དགོན་མཚོག་ཏུ་ལ་ལའི་
གཟུངས་ཞེས་བྱ་བ་ཐེག་པ་ཆེན་པོའི་མདོ།

解難思議。¹⁰⁵ 諸凡恆常於僧具淨信，彼等淨信僧伽不退轉，諸凡淨信僧伽不退者，彼等由於信力成不退。¹⁰⁶」等廣說。

ཚོས་བརྩུ་བའི་མདོ་ལས་ཀྱང་། གང་གིས་¹⁰⁷ འདྲེན་པ་ངེས་འབྱུང་བ། །དང་བ་ཐེག་པའི་མཚོག་ཡིན་ཏེ། །དེ་
ཕྱིར་སློང་དང་ལྡན་པའི་མིས། །དང་པའི་རྗེས་སུ་འབྲངས་པ་བསྟེན། །

《十法經》亦云：「由何能出生導師，淨信是為最勝乘，以是之故具慧人，應當隨行依於信。」¹⁰⁸

དགོན་བརྟེན་ས་¹⁰⁹ ལས། མ་དང་བ་ཡི་མི་དག་ལ། །དཀར་པོའི་ཚོས་རྣམས་མི་སྐྱེ་སྟེ། །ས་བོན་མི་ཡིས་ཚོག་པ་
ལ། །སྤྱ་སྤྱ་སྤོན་པོ་ཅི་བཞེན་ལོ། །ཞེས་གསུངས་སོ། ། རྒྱུད་སྐྱེ་མ་ནས། རང་བྱུང་རྣམས་ཀྱི་དོན་དམ་
སྟེ། །དང་བ་ཉིད་ཀྱིས་རྟོག་¹¹⁰ བྱ་ཉིད། །ཉི་མའི་དཀྱིལ་འཁོར་འོད་འབར་བ། །མིག་མེད་པས་ནི་མཐོང་བ་
མེད། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

4. 無信心之過患

《寶積經》：「於諸不具敬信者，不生諸多白善法，猶如種子為火焦，豈能出

105 གང་དག་རྟོག་ཏུ་ཚོས་ལ་དང་གུས་པ། །དེ་དག་རྒྱལ་བར་ཚོས་ཉན་འོས་པ་མེད། །གང་དག་རྒྱལ་བའི་ཚོས་ཉན་མི་འོས་པ། །དེ་དག་ཚོས་ལ་མོས་པ་
བསམ་མི་བྱེད། ། 經號 D145；頁碼 ཉམ་ཉམ་57-1-64a；藏文經名 འཕགས་པ་དགོན་མཚོག་ཏུ་ལ་ལའི་གཟུངས་ཞེས་བྱ་བ་ཐེག་པ་
ཚེན་པོའི་མདོ། 本文藏文少了第三句。

106 གང་དག་རྟོག་ཏུ་དགོ་འདུན་དང་གུས་པ། །དེ་དག་མི་ལྡོག་དགོ་འདུན་དང་བ་ཡིན། །གང་དག་མི་ལྡོག་དགོ་འདུན་རབ་དང་བ། །དེ་དག་དང་བའི་སྟོབས་
ཀྱིས་མི་ལྡོག་འགྱུར། ། 經號 D145；頁碼 ཉམ་ཉམ་57-1-64a ~64b；藏文經名 འཕགས་པ་དགོན་མཚོག་ཏུ་ལ་ལའི་གཟུངས་
ཞེས་བྱ་བ་ཐེག་པ་ཚེན་པོའི་མདོ།

107 PM：གི

108 དང་བ་ཐེག་པ་མཚོག་ཡིན་ཏེ། །དེས་ནི་འདྲེན་རྣམས་ངེས་པར་བྱུང་། །དེ་ཕྱིར་སློང་སྟོན་ལྡན་པའི་མིས། །དང་པའི་རྗེས་སུ་འབྲངས་ཉིད་ལ་བསྟེན། ། 經號
D53；頁碼 ཉམ་ཉམ་40-1-166a；藏文經名 འཕགས་པ་ཚོས་བརྩུ་བ་ཞེས་བྱ་བ་ཐེག་པ་ཚེན་པོའི་མདོ། 《菩提道次第廣
論》卷1：「《十法》亦云：「由何出導師？信為最勝乘，是故具慧人，應隨依於信。」」
(CBETA 2022.Q3, B10, no. 67, p. 631a12-13)

109 W、ZY：རྟེན་ས་

110 PM：རྟོག་ས་

生青苗芽。」¹¹¹ 《寶性論》：「諸自覺者¹¹²之勝義，唯由敬信所能了，猶如日輪現光明，無眼目者不可見。」¹¹³

དོན་ཚུང་འཇིག་རྟེན་འདི་ཡི་བྱ་བ་ཡང་། །དོན་མི་གཉེར་ཞིང་འཇུག་པར་མི་བྱེད་པས། །དེ་ཡི་འབྲས་བུ་ཐོབ་པར་
མི་འགྱུར་བས་¹¹⁴ ། །དོན་ཚེན་མཐོ་རིས་ཐར་བ་བསྐྱབ་པ་ལ། །དད་པ་མེད་ན་འཇུག་པར་མི་འགྱུར་ཞིང་། །དེ་ཡི་
འབྲས་བུ་ཐོབ་པར་མི་འགྱུར་བས། །བདེ་ལེགས་ཅ་བ་དད་པ་བསྐྱེད་པར་རིགས། །ཞེས་པ་ནི་འཐད་པ་¹¹⁵ དོན་
བསྐྱབ་ཏེ་གདམས་པའོ། །

སངས་རྒྱུ་ཉི་བཟླ་ན་པ་ལ་རིམ་གྱིས་འཇུག་པའི་ཚུལ་ལས། །གང་ཟག་དང་དད་པའི་ལེའུ་སྟེ་དང་པོའོ། །

結頌¹¹⁶

「縱於此世小利所當行，倘不心生希求並趣入，彼之成果無以獲得故，況成大利增上生解脫，若無敬信亦將難趣入，彼之成果無以獲得故，善樂根本敬信理應生。」攝證成義而教授訖。

《入佛陀教法次第軌理》¹¹⁷ 之〈第一、補特迦羅與信品〉

111 དད་པ་མེད་པའི་མི་ལ་ནི། །དགར་པའི་ཚོས་རྣམས་མི་སྐྱེ་སྟེ། །མེ་ཡིས་ས་པོན་ཚིག་རྣམས་ལ། །སྐྱ་གུ་སྟོན་པོ་ཇི་བཞིན་ལོ། །經號 D53；頁碼 ༼ཁ༽40-1-166a；藏文經名 འཕགས་པ་ཚོས་བཟུ་བ་ཞེས་བྱ་བ་ཐེག་པ་ཚེན་པོའི་མདོ། 《菩提道次第廣論》卷 1：「《十法》亦云：「諸不信心人，不生眾白法，如種為火焦，豈生青苗芽？」」(CBETA 2022.Q3, B10, no. 67, p. 631a12-13)

112 《梵和辭典》p.1537b；自然智，自然而悟，自覺者。

113 རང་བྱུང་རྣམས་ཀྱི་དོན་དམ་དེ། །དད་པ་ཉིད་ཀྱིས་རྟོགས་བྱ་ཡིན། །ཉི་མའི་དཀྱིལ་འཁོར་འོད་འབར་བ། །མིག་མེད་པས་ནི་མཐོང་བ་མེད། །經號 D4024；頁碼 ༼ཁ༽123-1-61b；藏文經名 ཐེག་པ་ཚེན་པོ་རྒྱུད་ལྔ་མའི་བཟླ་བ་ཚོས་བཞུགས་སོ། 《究竟一乘寶性論》卷 4〈6 無量煩惱所纏品〉：「唯依如來信，信於第一義，如無眼目者，不能見日輪。」(CBETA 2021.Q4, T31, no. 1611, p. 839b16-17)

114 PM：ན་

115 PM：བས་

116 偈前無散文（長行），而直接以韻文記錄之教說，稱為孤起偈，即伽陀；偈前有散文，而尚以韻文重複其義者，稱為重頌偈。因此此處不用重頌之名，而是結頌，指攝義總結教誡之偈頌。

117 即本論文稱名之《教次略論》。

སྐྱེ་མའི་མཚན་ཉིད་བསྟན་པའི་ལེ་བྱ་སྟེ་གཉིས་པ། །

〈第二、說明上師性相品〉

མཚན་ཉིད་ལྡན་པའི་སྐྱེ་མ་སྦྱི་བོས་¹¹⁸ བཀྱར། །ཞེས་པ་ལ་བྱུག་སྟེ། སྐྱེ་མ་བསྟན་དགོས་པ་དང་། ཇི་ལྟ་བུ་གཅིག་
119 ལ་བརྟེན་པ་དང་། ཚོས་དང་གདམས་ངག་ལྷུ་བའི་དུས་¹²⁰ ལུ་བསམ་པ་གང་གིས་ལྷུ་བ་དང་། བསྟན་བཀྱར་
དང་རིམ་གྱོ་¹²¹ ཚུལ་ཇི་ལྟར་བྱ་བ་དང་བསྟན་ཅིང་གུས་པའི་པན་ཡོན་དང་། མ་བསྟན་ཅིང་མ་གུས་པའི་ཉེས་
དམིགས་སོ། །

དང་བོ་བསྟན་དགོས་པར་གསུངས་ཏེ། ཡུལ་འཁོར་སྤོང་གིས་ལྷུ་བ་ལས། བཤེས་གཉེན་བཟང་ལ་ཡོངས་སུ་
བརྟེན་བྱ་ཞིང་། །སྤྲིག་པའི་བཤེས་གཉེན་ཡོངས་སུ་སྤང་བར་གྱིས། །དེ་དག་ཉག་ཏུ་བཟང་ལམ་ཁྲིད་¹²² བར་
བྱེད། །ལམ་གོལ་ལས་ཀྱང་ཉག་ཏུ་སྤོག་པར་བྱེད། །ཞེས་པ་དང་། ལྷུད་པ་ལས། རྣམ་པའི་ཚོགས་གྱིས་གསོ་བྱིར་
སྟོན་པ་བསྟན་པ་ལྟར། །གཡེལ་བ་མེད་པར་དགའ་བའི་བཤེས་གཉེན་བསྟན་པར་བྱ། །ཞེས་གསུངས་སོ། །རིགས་
པས་བརྟགས་ཀྱང་། །ཡོན་ཏན་ཐམས་ཅད་གོང་ནས་གོང་དུ་སྟེལ། དགོས་པས་སྐྱེ་མ་ལ་བརྟེན་དགོས་སོ། །ཉོན་
མོངས་པ་དང་ཉེས་པ་ཐམས་ཅད་སྤོང་དགོས་པས་སྐྱེ་མ་བསྟན་དགོས། ཚེ་འདི་ལ་སངས་མི་རྒྱ་བྱི་མ་ལ་བག་
ཚགས་འཛོག་དགོས་པས་སྐྱེ་མ་ལ་བརྟེན་དགོས་སོ། །

所謂「而於具相上師敬頂戴」(1b)，分六，〔1〕須依止上師，〔2〕依止一如
何〔條件之上師〕，〔3〕請法及教授時以何意樂而請求，〔4〕應如何恭敬與承事
之方法，〔5〕恭敬依止之勝利，〔6〕未依止與不恭敬之過患。

118 PM : བོར་
119 PM : ཞེག་
120 PM : ལྟམས་
121 PM : སྤོང་
122 PM : འཁྲིད་

1. 須依止上師

首先，說明須依止上師，《護國所問經》云：「賢善知識恆徧應依止，罪惡知識恆徧應遠離，彼等常恆引導趣善道，亦常恆從邪道令轉向。」¹²³ 以及《攝》（《般若攝頌》）云：「猶如病者為療病故依醫者，如是心應無散依止善知識。」¹²⁴。

以正理觀察，為一切功德漸次增上之需要，故須依止上師。需斷一切煩惱與罪障，故須依止上師；〔即使〕今世尚未醒覺（成佛），〔仍〕需為後世種下習氣，因此必須依止上師。

ལྷ་མ་ཇི་¹²⁵ ལྷ་བྱ་གཅིག་¹²⁶ ལ་བརྟེན་དགོས་སྐྱམ་ན། རོ་བོ་བྱམས་པས་མདོ་སྡེ་རྒྱན་ལས། བཤེས་གཉེན་དུལ་
བ་ཞི་ཞིང་ཉེར་ཞི་བ། ཡོན་ཏྲན་ལྷག་པ་བཙུན་བཅས་ལུང་གིས་སྤྱག་ །དེ་ཉིད་རབ་ཏུ་རྟོག་¹²⁷ བས་སྤྱོ་མཁས་
ལྷན། །བཅེ་བའི་¹²⁸ བདག་ཉིད་སྐྱོང་ལ་¹²⁹ སྤངས་ལ་བརྟེན། །ཞེས་གསུངས་ཏེ། དུལ་བའི། ཚུལ་ཁྲིམས་དང་
ལྷན་པའི་བྱིར། དབང་པོ་དུལ་བས་སོ། །ཞི་བའི། ཉིང་དེ་འཛིན་དང་ལྷན་པའི་བྱིར། སེམས་ནང་དུ་ཞི་བར་གནས་
པས་སོ། །ཉེ་བར་ཞི་བའི། ཤེས་རབ་དང་ལྷན་པའི་བྱིར་ཉོན་མོངས་པ་ཉེ་བར་གནས་པ་ཉེ་བར་ཞི་བས་སོ། །ཡོན་
ཏྲན་ལྷག་པ་འི། སྤོབ་མ་དང་མཉམ་པའམ་ཚུང་བ་མ་ཡིན་པའོ། །བཙུན་པ་དང་བཅས་པ་འི། གཞན་གྱི་དོན་ལ་

123 བཤེས་གཉེན་བཟང་ལ་རྟེན་ཏུ་ཡོངས་བསྐྱེད་ཅིག །སྤྱིག་པའི་བཤེས་གཉེན་ཡོངས་སུ་སྤང་བར་གྱིས། །དེ་དག་རྟེན་ཏུ་བཟང་ལམ་ཁྲིད་པར་བྱེད། །ལམ་
གོལ་ལས་ཀྱང་རྟེན་ཏུ་རྒྱོག་པར་བྱེད། ། 經號 D62；頁碼 ༩༨ །42-1-244b；藏文經名 འཕགས་པ་ཡུལ་འཁོར་སྐྱོང་གིས་ལྷས་
པ་ཞེས་བྱ་བ་ཐེག་པ་ཆེན་པོའི་མདོ།
124 ལྷན་པའི་ཚོགས་གྱིས་གསོ་བྱིར་སྤྱན་བ་སྤྱོད་པ་ལྷན། །གཡེལ་བ་མེད་པར་དགོ་བའི་བཤེས་གཉེན་བསྐྱེད་པར་བྱ། ། 經號 D13；頁碼 ༩༧ །
34-1-13b；藏文經名 འཕགས་པ་བཤེས་རབ་གྱི་པ་རོལ་ཏུ་བྱིན་པ་སྤྱད་པ་ཆོགས་སུ་བཅད་པ།
125 W、ZY：ཅི་
126 PM：ཞིག་
127 PM：རྟོགས་
128 ZY：བས་
129 W、ZY：ངས་

སློབ་དཔོན་ལྷ་སྐྱབ་གྱིས། མང་དུ་ཐོས་ཤིང་ཤེས་རབ་ཆེ། །ཟང་ཟིང་རྟེན་པ་དོན་མི་གཉེར། །བྱང་ཆུབ་སེམས་ལྡན་
སྣང་རྗེ་ཆེ། །དཀའ་བ་བཟོད་ཅིང་སྦྱོང་ལ་¹³⁴ ལུང་། །མན་དག་ཆེ་ཞིང་ལམ་ལས་གོལ། །རིགས་ལ་མཁས་ཤིང་
དོད་ཚད་ཤེས། །བརྩུ་གཉིས་ལྡན་ལ་བརྟེན་པར་བྱ། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

龍樹阿闍黎¹³⁵ 云：「廣博多聞智慧勝，財富利養不希求，具菩提心悲心勝，能忍難行疲厭少，口訣殊勝由道脫，善巧種姓知煖量¹³⁶，具十二者應依止。」

137

སློབ་དཔོན་ཞི་བ་ལྷ་ས། རྟག་པར་དགོ་བའི་བཤེས་གཉེན་ནི། །ཐེག་ཆེན་དོན་ལ་མཁས་པ་དང་། །བྱང་ཆུབ་སེམས་
དཔའི་བརྩུལ་ཞུགས་མཚོག། །སློབ་གི་ཕྱིར་ཡང་མི་བཏང་དོ། ། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

寂天阿闍黎¹³⁸ 云：「恆常所依善師者，於大乘義甚善巧，及住菩薩勝禁戒，縱捨命故亦不離。」¹³⁹

རྩོ་བོས། ཆོས་བཞི་དང་ལྡན་པ་ལ་བརྟེན་དགོས་པར་གསུངས་ཏེ། མཁས་པས་ལྷ་བ་བྱང་དུ་མི་གསོད་པ། །བརྩུན་
བས་ཚུལ་ཁྲིམས་བྱང་དུ་མི་གསོད་པ། །ཆེ་འདི་དོན་དུ་མི་གཉེར་བ། །བྱང་ཆུབ་དོན་གཉེར་བའོ། །

覺窩（阿底峽）¹⁴⁰ 說須依具備四法者——善巧故不輕毀見解，清淨故不輕毀戒律，不希求現世而欣求菩提。¹⁴¹

རྩོ་བོས་སྐུ་མ་པོ་བའི་ཞལ་ནས། ཆོས་གསུམ་དང་ལྡན་པར་གསུངས་ཏེ། ཤེས་རབ་ཆེན་པོས་གཞན་གྱིས་¹⁴²
ལམ་སྐྱ་འབྲིང་བ། །སྣང་རྗེ་ཆེན་པོས་འགོ་བའི་སྐྱབ་བསྐྱལ་མི་བཟོད་པ། །ཆེ་འདི་ལ་སྦྱོས་པ་མ་མཚིས་པའོ། །

134 W、ZY：ངས་

135 生卒年不詳，150~250 左右。

136 可能指上師了知弟子的修學到何等程度，如加行道之暖、頂、忍等。

137 迄今我還找不到出處。

138 生卒年不詳，八世紀左右。

139 རྟག་པར་དགོ་བའི་བཤེས་གཉེན་ནི། ཐེག་ཆེན་དོན་ལ་མཁས་པ་དང་། །བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་བརྩུལ་ཞུགས་མཚོག། །སློབ་གི་ཕྱིར་ཡང་མི་བཏང་
དོ། ། 經號 D3871；頁碼 ༩༥༽105-1-14a；藏文經名 བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་སྦྱོང་བ་ལ་འབྲུག་པ།

140 生卒年 982~1054。

141 迄今我還找不到出處。

142 PM：གྱི་

至尊岡波巴¹⁴³ 說〔依止〕具三法者——由於大智慧故能作為他人的嚮導，由於大悲憫故難忍眾生苦，對於今生不顧戀。¹⁴⁴

ལྷ་མ་རིན་པོ་ཆེ་ཡིས། གསོལ་བ་འདེབས་པའི་ལྷ་མའི་མཚན་ཉིད་ནི། གང་གི་རིན་གྱིས་¹⁴⁵ བདེ་ཆེན་ཉིད། །སྐད་
ཅིག་ཉིད་ལ་འཆར་བ་གང་། །ལྷ་མ་རིན་ཆེན་ལྟ་བུའི་སྐྱུ། །རྫོང་ཅན་ཞབས་པད་ལ་འདུད། །ཅེས་བ་དེ་ཡིན་གསུང་
ངོ། །

上師仁波切¹⁴⁶ 說明所應祈請上師之德相為「由誰之恩獲大樂，於剎那際而現起，猶如大寶上師身，金剛足蓮誠禮敬。」¹⁴⁷

ཆོས་དང་གདམས་ངག་ལྷ་བའི་དུས་སུ་བསམ་བ་གང་གིས་ལྷ་བ་ལ་གསུམ་གྱི་དང་པོ། སྤྱིར་བའི་དུས་སུ་བསམ་
བ་བྱང་ཆུབ་གྱི་སེམས་དང་ལྡན་པས་ཉེ། ཆེ་འདིའི་བསམ་བ་དང་། འཁོར་བའི་བསམ་བ་དང་། ཐེག་བ་དམན་པའི་
བསམ་བ་སྤངས་ནས། ཆོས་འདི་ཉན་ལ་སངས་རྒྱས་ཐོབ་པར་བྱས་ཉེ། སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་འཁོར་བ་ལས་
འདོན་པར་བྱ་བའི་ཕྱིར་ཆོས་ཉན་སྐྱེས་དུ་བསམ་བའོ། །

3. 以何意樂請法及教授

請法及教授時，以何意樂而請，分三：初，加行（前行）時，意樂具菩提心故，斷今世之意樂、輪回之意樂及劣乘之意樂後，心中思惟：聽聞此法，是為了令自己證得佛果，並將一切有情從輪回中救拔，故當聞法。

143 1079~1155，噶舉派祖師。著名的噶舉派密勒日巴（མི་ལ་རས་བ་ཐོས་བ་དགའ། 1040—1123）的弟子。

144 ཡང་ན་ཐེག་པ་ཆེན་པོའི་དགེ་བའི་བཤེས་གཉེན་ནི།……ཡང་ན་གསུམ་ཡིན་ཉེ། ཤེས་རབ་ཆེན་པོས་གཞན་གྱི་ལམ་སྐྱེད་ལེན་ལུས་པ། སྤྱིར་ཆེན་
པོས་སེམས་ཅན་ལ་ལ་བར་མི་འདོར་བ། ཆེ་འདིའི་མཚན་པར་ཞེན་པ་སྐྱེད་ཅེ་མོ་བརྒྱར་བཤགས་པའི་ཆད་ཅམ་ཡང་མེད་པ་ཅིག་དགོས།། 經號
GM8；頁碼 ༩༩ 1-8-10b~11a；藏文經名 རྫོང་ཅན་ཞབས་པོ་རིན་པོ་ཆེའི་ཆོགས་ཆོས་ཆེན་པོ་བཞུགས།

145 PM：ཉི་

146 無法確定是指的哪一位師長。

147 གང་གི་རིན་གྱིས་བདེ་ཆེན་གནས། །སྐད་ཅིག་གིས་ནི་འཛོལ་འགྲུང་བ། །ལྷ་མ་རིན་ཆེན་ལྟ་བུའི། །རྫོང་ཅན་ཞབས་པད་ལ་འདུད། ། 經號
D375；頁碼 ༩༩ 79-1-34a；藏文經名 ལྷ་མ་འཛོལ་མའི་ཀུན་དུ་སྤྱོད་པ།

བར་དུ་འདུ་ཤེས་ལྷ་དང་ལྷན་པ་ནི། ལྷོང་པོ་བཀོད་པའི་མདོ་ལས། བྱེད་དཔལ་འབྱུང་གིས་ལོར་བཟང་ལ། རིགས་
 གྱི་བྱ་ཁྲིད་ཀྱིས་རང་ལ་ནི་ནད་པའི་འདུ་ཤེས་བསྐྱེད་པར་བྱའོ། །དགེ་བའི་བཤེས་གཉེན་ལ་ནི་སྣོན་པའི་འདུ་ཤེས་
 དང་། རྗེས་སུ་བསྟན་པ་ལ་ནི་སྣོན་གྱི་འདུ་ཤེས་དང་། ལྷན་ཉན་ཉམས་སུ་ལེན་པ་ལ་ནི་ནད་འཚོ་བའི་འདུ་ཤེས་
 བསྐྱེད་པར་བྱའོ། །ཞེས་གསུངས་པ་དང་། གྲོགས་ཚངས་པར་མཚུངས་པར་སྦྱོད་པ་ལ་ནི་ནད་གཡོག་གི་འདུ་ཤེས་
 བསྐྱེད་པར་བྱའོ། །

中（聽聞中），具五想，《華嚴經》中吉祥生（德生童子）對善財云：「善男子，汝當於自生病者想。於善知識〔作〕醫師想、於教授〔作〕醫藥想及於殷重修作療病想。」¹⁴⁸ 以及於相同梵行之友，應作護士想。

ཐ་མ་ཤེས་རབ་རྣམ་པ་གསུམ་གྱིས་སྣོད་གྱི་སྣོན་གསུམ་སྤངས་པ་ནི། ཐོས་པའི་ཤེས་རབ་གྱིས་¹⁴⁹ དུས་སུ་སྣོད་
 ཁ་སྐྱབ་པ་ལྟ་བུའི་སྣོན་སྤངས་ཏེ། མ་ཡིངས་པར་གཟུང་། བསམ་པའི་ཤེས་རབ་གྱིས་¹⁵⁰ དུས་སུ་སྣོད་ཞབས་
 རོལ་བ་ལྟ་བུའི་སྣོན་སྤངས་བ་¹⁵¹ ལྟེ། མ་བརྗེད་པར་བསྐྱེད་། སྣོན་པ་¹⁵² པའི་ཤེས་རབ་གྱི་དུས་སུ་སྣོད་དུག་ཅན་ལྟ་
 བུའི་སྣོན་སྤངས་ཏེ་ཉོན་མོངས་པའི་གཉེན་པོར་བཏང་བའོ། །

後（聽聞後），以三種慧斷三種器過者，在聞慧階段斷除如覆器之過失，保持不分心（專注）。在思慧階段斷除如底部穿漏之器的過失，保任不忘失。在修慧階段斷除如有毒之器的過失，而對治煩惱。

148 དེ་ནས་ཚོང་དཔོན་གྱི་བུ་ལོར་བཟངས་མཐར་གྱིས་ཤོང་ཁྲིའི་ཡིད་བཟང་པོའི་སྣོར་སོང་སྟེ། བྱེད་དཔལ་འབྱུང་བ་དང་། བུ་མོ་དཔལ་གྱི་སྣོན་པོས་མ་གང་ན་
 བ་དེར་ཕྱིན་ནས་དེ་གཉིས་ཀྱི་རྣམ་པ་གཉིས་ལ་སྦྱི་པོས་བྱུག་འཚལ་ཏེ། ……རིགས་གྱི་བྱ་ཁྲིད་ཀྱིས་བདག་ལ་ནི་ནད་པར་འདུ་ཤེས་བསྐྱེད་དོ། །དགེ་
 བའི་བཤེས་གཉེན་ལ་ནི་སྣོན་པའི་འདུ་ཤེས་དང་། གདམས་རྒྱུ་ལ་ནི་སྣོན་གྱི་འདུ་ཤེས་དང་། ལྷན་ཉན་ཉམས་སུ་སྤངས་པ་ལ་ནི་ནད་འཚོ་བའི་འདུ་ཤེས་
 བསྐྱེད་པར་བྱའོ། ། 經號 D44d；頁碼 38-1-279a；藏文經名 སངས་རྒྱལ་པལ་པོ་ཆེ་ཞེས་བྱ་བ་ཤིན་ཏུ་རྒྱས་པ་ཆེན་པོའི་
 མདོ། ལྷན་པས་བཞེས་མདོ་སྟེ་སྣོན་པའི་མདོ།

149 PM：གྱི་
 150 W、ZY、PM：གྱི་
 151 W、ZY：བ་；PM：སྤངས་
 152 W、ZY：བསྣོན་པ་

བསྟེན་བཀུར་དང་རིམ་གྲོ་ཚུལ་ཇི་ལྟར་བྱ་བ་ལ་གཉེས་ཏེ། ལྷོ་གསུམ་གྲུས་པའི་བསྟེན་བཀུར་དང་། ལྷོ་བ་¹⁵³
 པའི་བསྟེན་བཀུར་དོ། །ལུས་གྲུས་པས་ཏེ། མཚོང་རྒྱལ་ལ་སོགས་པ་འཛིག་ཉེན་པའི་སྲོད་ལམ་མ་དག་པ་ཐམས་
 ཅད་སྤངས་ལ། ཞབས་ཉོག་ལ་སོགས་པ་ལུས་ཀྱི་སློན་སྐྱོན་ལྷ་མ་ཅི་ལྟར་མཉེས་པར་བྱེད་པའོ། །དག་གྲུས་པ་ནི།
 ཚིག་རྒྱལ་ལ་སོགས་པའི་འཛིག་ཉེན་པའི་སྲོད་ལ་དན་པ་ཐམས་ཅད་སྤངས་ལ། ཞེ་¹⁵⁴ ས་དང་བསྟོད་པ་ལ་སོགས་
 པ་དག་གི་སློན་སྐྱོན་ལྷ་མ་ཇི་ལྟར་མཉེས་པ་བྱེད་པའོ། །ཡིད་གྲུས་པ་ནི། ད་རྒྱལ་དང་མི་དད་ཅིང་སྲོན་ལ་ཉོག་པ་ལ་
 སོགས་པ་ཡིད་ཀྱི་མ་གྲུས་པ་དན་པ་ཐམས་ཅད་སྤངས་ལ། སངས་རྒྱལ་གྱི་འདུ་ཤེས་བསྐྱེད་པའོ། །

4. 應如何承事及侍奉上師

應如何行承事及侍奉，分二：(1) 三門恭敬之承事及 (2) 修行之承事。

以身恭敬〔承事〕，即斷除跑、跳等一切不端莊的世俗行為，藉由身而行服侍等而令上師歡喜。以語恭敬〔承事〕，即斷除一切粗惡語等世俗話語，藉由語而行敬語與讚美等而令上師歡喜。以意恭敬〔承事〕，即斷除慢心、不信及尋過等一切不敬之低劣意，而生起〔上師是〕佛想。

དེ་¹⁵⁵ ཡང་སངས་རྒྱལ་ཡིན་ནས་འདུ་ཤེས་བསྐྱེད་དམ་མ་ཡིན་ནས་འདུ་ཤེས་བསྐྱེད་སྟུམ་ན་ཡིན་ནས་བསྐྱེད་པ་
 ཡིན་པས་¹⁵⁶ ཏེ། དེ་ཡང་ཚུལ་གཉེས་ཀྱི་སློན་སྐྱོན་ཡིན་ཏེ། དོན་དམ་པའི་སློན་སྐྱོན་སངས་རྒྱལ་ཡིན་པ་ནི། སངས་
 རྒྱལ་ནི་ཚོས་ཀྱི་སྐྱའི་རང་བཞིན་ཡིན་ལ། ལྷ་མའི་ཚོས་ཉིད་དང་ཚོས་སྐྱ་ཐ་དད་མེད་པས་ན་ལྷ་མ་དེ་སངས་རྒྱལ་
 ཡིན་ནོ། །ཀུན་རྫོབ་ཀྱི་ཚུལ་ནས་ཀྱང་ལྷ་མ་དེ་སངས་རྒྱལ་ཡིན་ལ། སངས་རྒྱལ་ཉིད་ལྷ་མར་སྐྱུལ་ནས་སེམས་
 ཅན་གྱི་དོན་བྱེད་པས་སོ། །

若有人想：「〔上師〕是佛才作佛想或〔上師〕不是佛而作此想呢？」〔答：〕

153 W、ZY、PM：བསྐྱུབ་

154 W、ZY：ཞེས་

155 ZY：無

156 PM：無

因為〔上師〕是〔佛〕才作〔佛想〕。而這又可以從二種道理的觀點〔成立上師〕是〔佛〕，從勝義〔道理〕的觀點〔成立上師〕是佛者，佛是以法身為自性，上師的法性與法身無別異，故上師是佛。亦可從世俗道理的〔觀點成立上師〕是佛，佛本身化現為上師而行利益有情故。

དེ་ལྟར་ཡིན་པར་ཡང་¹⁵⁷ སངས་རྒྱལ་འཁོར་དང་བཅས་པ་སྣོ་སྤྱོད་གསུམ་གྱི་རི་མཐོ་བ་ལ་གཤེགས་པ་དང་། འཁོར་དེའི་ནང་ནས་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔལ་འཛོལ་བ་དོན་ཡོད་ཀྱིས་བསམས་པ། གྱེ་མ་བདག་ད་ལྟ་ན་སངས་རྒྱལ་ལ་ཚོས་ཉན་དུ་ཡོད་ན་སངས་རྒྱལ་འདས་ནས་ཇི་ལྟར་བྱ་སྟོན་པ་དང་། སངས་རྒྱལ་གྱིས་ཞལ་ནས། ཀྱ་ཡེ་མཐོང་བ་དོན་ཡོད་ཚུད། །སྤྱི་མའི་དུས་སུ་གྱུར་བ་ན། །ང་ཉི་སྟོན་དཔོན་གཟུགས་ཀྱིས་སྟོན། །ཞེས་གསུངས་སོ། །ཡང་དེས་བསམས་པ། སངས་རྒྱལ་ནི་སྤྱི་ལྟ་ན་འཆི་ལས་གྲོལ་བ་ཡིན་ལ། སྟོན་དཔོན་རྣམས་ནི་དེ་ལྟར་ཡིན་ཞོ་སྟོན་པ་ལ། ཡང་གསུངས་པ། ཀྱ་ཡེ་མཐོང་བ་དོན་ཡོད་ཚུད། །ང་ཉི་སྤྱི་འཆི་ན་བ་དང་། །ཀམས་པའི་སྤྱག་བསྟུན་མེད་གྱུར་ཀྱང་། །སེམས་ཅན་རྣམས་ཀྱི་དོན་དུ་ནི། །སྤྱི་དང་ལྟ་དང་ན་དང་ནི། །འཆི་བའི་སྤྱག་བསྟུན་དག་ཏུ་སྟོན། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

Dharma Drum Institute of Liberal Arts

關於這點也就是〔如經中所說的〕，佛與弟子們去往南方的高山，弟子中的見有益菩薩思惟：「唉！我現在能從佛聞法，但是佛示寂後要怎麼辦(聞法)呢？」佛答：「嗯！見有益，汝！未來之時，我現為阿闍黎〔身〕相。」彼(見有益菩薩)又心想：「佛陀是從生老病死中解脫者，然諸阿闍黎卻不是如此啊！」〔佛〕又云：「嗯！見有益，汝！我於生死病與老，種種痛苦皆已無，然為利益諸有情，示現出生與衰老，患病死亡諸痛苦。」¹⁵⁸

གཞན་ཡང་སངས་རྒྱལ་ནི་གདུལ་བྱའི་བྱེ་བྲག་གིས། ལྷན་བ་དག་པ་ལ་ཚོས་སྤྱར་སྤྱང་ལ། ས་ཐོབ་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔལ་ལ་འོངས་སྤྱོད་དང་། བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔལ་ལ་ས་མཐོབ་པའི་ཚོགས་ལམ་ཆེན་པོ་ཡན་ཚེད་དང་། ཉན་

157 PM：無
158 迄今我還找不到出處。

དེ་ལྟར་མ་ཡིན་པས་¹⁶⁹ ལྷ་མ་དེ་སོ་སོ་སྐྱེ་བོ་ཡིན་དུ་ཟེན་ཀྱང་¹⁷⁰ གང་ཟག་ཚེས་ཀྱི་སྐྱེ་བོ་དང་ལྷན་པ་ལྷ་མ་དེའི་
 ལུས་དག་ཡིད་གསུམ་སངས་རྒྱས་ཀྱི་སྐྱེ་བོ་གསུང་ལུགས་ཀྱི་¹⁷¹ འྱིན་ཀྱིས་རྒྱབ་སྐྱོར་བ་【藏學 བརྒྱབ་སྐྱོར་བ】
 ཡིན་པས་སངས་རྒྱས་དང་འྱིན་རྒྱབ་སྐྱོར་¹⁷² མཉམ་པ་ཡིན། དེ་ལྟར་མ་ཡིན་ན་གང་ཟག་མཉམ་སོ་གཅིག་གིས་གཅིག་
 གི་དོན་བྱ་མི་ལུས་པ་ཡིན་གསུང་དོ། ། དེ་ལྟར་མ་ཡིན་ན་ལྷ་མ་དེ་ལ་སངས་རྒྱས་ཀྱི་འདུ་ཤེས་བསྐྱེད་པ་དོ། །

據說：「因為不是如此（像佛那樣圓滿）故，雖然上師是凡夫，但具法眼的
 補特迦羅——上師的身語意三是被佛之身語意所加持的，因此佛與加持〔的上師〕
 是平等的。若非如此，則〔與凡夫〕相等的補特迦羅是不能夠成辦另一〔有情的〕
 義利。」¹⁷³ 因為如此，於上師能生起佛想。

དེ་ཡང་དགེ་བཤེས་སྟོན་ལུང་པའི་ཞལ་ནས། ང་ལ་སྟོན་པའི་འདུ་ཤེས་སྐྱེད་¹⁷⁴ ཅིག་བྱས་ན་¹⁷⁵ འྱིད་ཀྱིས་ཀླས་
 ལུ་འྱིད་¹⁷⁶ ལ་སྟོན་པའི་འདུ་ཤེས་བསྐྱེད་ན་དང་འྱིད་དགའ་སྟེ། བསྐྱེད་ལ་བཞག་གི་སེམས་པ་སྲིད་དེ་མ་སྐྱེད་¹⁷⁷
 བ་ཡང་མ་སྐྱེས་¹⁷⁸ ལུ་ལ་གཞོན་ལྟ་¹⁷⁹ བ་ཡིན་གསུང་¹⁸⁰ སྐྱད་དེ་དེ་མང་པ་ཡིན་གསུང་། དེ་བས་ན་ལྷ་མ་ལ་
 སངས་རྒྱས་དངོས་ཀྱི་འདུ་ཤེས་གཤམ་མ་གཅིག་¹⁸¹ སྐྱེས་ན་གཞན་སྐྱབས་དང་མཐར་ལུག་གིས་¹⁸² ཡོན་ཏན་
 གོང་མ་ཀུན་འབྱུང་བ་དོ། །

169 PM : པར་
 170 PM : ཡང་
 171 PM : ཀྱིས་
 172 W、ZY : རྒྱབ་
 173 若依前文看，可能也是阿底峽尊者說的。
 174 PM : བསྐྱེད་
 175 PM : ཅས་
 176 PM : ཀླད་པོ་འྱིད་
 177 PM : བསྐྱེད་
 178 PM : བསྐྱེད་
 179 PM : བལྟ་
 180 PM : གསུངས་
 181 PM : ཞིག་
 182 PM : གི་

再者，格西堆隆巴¹⁸³ 云：「若能於我生起導師（佛）想，則當你們年老時，若〔弟子也〕對你們生起導師想，你們會〔因為弟子如理作意而〕感到歡喜，而且〔弟子〕也會生起並確立〔導師想〕的思惟；而若不生起導師想的話，則此不生起〔導師想〕又會傷害誰？這是要去觀察的。」此說誠然！因此若生起上師即是佛的真實之想，就暫時及究竟而言，都能產生一切增上功德。

དེ་ལ་སྐྱབ་པའི་བསྟན་བཀའ་ནི། ཉོན་མོངས་པ་དང་ཉེས་སྲོད་སྲོངས་པ་དང་། དགེ་བ་ལ་བཙུན་པ་གཉིས་ཡིན་ཏེ།
 དེ་ལྟར་མ་བྱས་ན་སྐྱབ་པའི་བཀའ་བཅག་པ་ཡིན་གསུང་ངོ། །དེ་ལྟར་ཡང་མགོན་པོ་བྱམས་པའི་ཞལ་ནས། བཀའ་
 ལྷིང་དེ་པ་དག་དང་རིམ་གྲོ་དང་། །སྐྱབ་¹⁸⁴ པའི་སློན་ནས་བཤེས་གཉེན་བསྟན་པར་བྱ། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

修行之承事，指斷除煩惱與罪行，以及精進於善二者。若不如此而行，說為違背上師語教。又如怙主慈氏云（《經莊嚴論》）：「由諸承事、財物及侍奉，及由修行依止善知識。」¹⁸⁵

དེ་ལྟར་སྐྱབ་པའི་བཀའ་ལ་གཉིས་ཏེ། བྱངས་སུ་ཆད་པ་དང་། མ་ཆད་པའོ། །
 བྱངས་སུ་ཆད་པ་ལ་བདུན། སྐྱབ་པའི་བསྟན་¹⁸⁶ ཅིང་བྱས་ན་འདི་གཉེན་གྱི་ཁ་ན་མ་ཐོ་བ་གཞན་གྱི་སྐྱབ་པ་¹⁸⁷

འདེབས་པ་མི་འབྱུང་བ་དང་། སྐྱབ་པའི་སྲིག་པ་ནམས་དང་སློམ་པ་གསུམ་དང་འགལ་བའི་ཉེས་པ་འདག་
 པ་དང་། སྲིག་དང་མཐོ་རིམ་ཐར་པའི་བར་དུ་གཙོད་པའི་བར་ཆད་མི་འབྱུང་བ་དང་། བསྐྱབ་པ་གསུམ་ལ་

183 堆隆巴（*ལྷོ་ལུང་པ་*），又名朵蘊巴，1092-1177，懂哦瓦（*སྐྱུན་སྐྱ་བ་ཚུལ་ཁྱིམས་འབར།* 1038-1103）的大弟子之一。參見《菩提道次第師師相承傳》。

184 W、ZY、PM：བསྐྱབ་

185 བཀའ་སྐྱིང་དེ་པ་དག་དང་རིམ་གྲོ་དང་། །སྐྱབ་པའི་སློན་ནས་བཤེས་གཉེན་བསྟན་པར་བྱ། །經號 D4020；頁碼 123-1-25b；藏文經名 *ཐེག་པ་ཆེན་པོ་མདོ་སྲེད་ཀྱི་རྒྱན་ཞེས་བྱ་བའི་ཆོག་ལེའུར་བྱས་པ།* 漢譯的《大乘莊嚴經論》無此偈頌。最接近的是卷 9〈19 親近品〉：「偈曰：為離於貪著，為求隨順行，隨順如所教，以此令彼喜。釋曰：此偈上半顯示迴向親近，下半顯示因親近。迴向親近者，不為貪著利養故，但為隨順修行故。因親近者，菩薩如所教授隨順修行，為親近善知識因。何以故？菩薩以此隨順令彼善知識心生歡喜故。」(CBETA 2020.Q3, T31, no. 1604, p. 635b2-9)

186 W、ZY：བཙུན་

187 W、ZY：བ་

སོགས་པའི་ཡོན་ཏན་དང་། འཇིག་རྟེན་དང་འཇིག་རྟེན་ལས་འདས་པའི་བདེ་སྲིད་ཐམས་ཅད་གོང་ནས་གོང་དུ་
 འཕེལ་བ་དང་། འཇིག་རྟེན་གྱི་མ་ལ་བྱང་ཚུབ་སེམས་དཔའ་ལ་སོགས་པའི་སློལ་རྣམས་དང་མཇལ་བ་དང་།
 སློལ་སྤོལ་བའི་བྱིན་ཆད་ཅན་སོང་གསུམ་དུ་ནམ་ཡང་མི་སྲུང་བ་དང་། དཔལ་རྒྱ་རོ་བས་ཉིལ་¹⁸⁸ ལོ་པའི་
 ཡུལ་གྱི་འོ་བཏུ་གཉིས་འབྲངས་ནས། དཀའ་བ་བཏུ་གཉིས་སྲུང་པས་དངོས་གྲུབ་ཐོབ་པ་བཞིན་དུ། མཚོགས་
 དང་ཐུན་མོངས་གི་དངོས་གྲུབ་རྣམས་མ་བསྐྱབས་ཀྱང་ཐོབ་པོ། །

5. 恭敬上師之勝利

如是恭敬上師之勝利，分二，〔5.1〕可計數與〔5.2〕不可計數。

5.1 可計數之勝利

可計數之勝利，分七：①若依止並恭敬上師者（弟子），他人對此人誹謗的世間罪行就不會生起；②能淨除先前已造諸罪及違犯三律儀之罪；③中斷命根、善趣及解脫的障礙不會產生；④三學等功德及一切世出世間安樂、幸福會愈來愈增長；⑤於後世值遇菩薩等上師們；⑥上師所攝受者（弟子），即此後何時也不會投生於三惡趣；⑦猶如吉祥那若巴¹⁸⁹ 追隨帝若巴¹⁹⁰ 十二年，透過十二難行而獲得悉地（成就）般，即使不修也能獲得最勝及共同悉地。

གངས་སུ་མ་ཆད་པ་ནི། སངས་རྒྱལ་གྱི་ཡོན་ཏན་མཐའ་མེད་པ་སློལ་ལ་བརྟེན་ཉེ་འབྱུང་བས་བགྲང་བར་མི་ལང་
 བའོ། །སྤོང་པོ་བཞོད་པའི་མདོས་སྤྱེལ་དཔལ་འབྱུང་གིས་ལོར་བཟང་ལ། དེགས་གྱི་སུ་དགོ་བའི་བཤེས་གཉེན་
 གྱིས་ཡང་དག་པར་བེད་པའི་བྱང་ཚུབ་སེམས་དཔའ་རྣམས་ནི་ཅན་འགྲོར་མི་སྲུང་¹⁹¹ འོ། །དགོ་བའི་བཤེས་
 གཉེན་གྱིས་བསམས་པས་བེད་པའི་བྱང་ཚུབ་སེམས་དཔའ་རྣམས་ནི། སོགས་གི་ཕྱིར་ཡང་བྱང་ཚུབ་སེམས་དཔའི་

188 W、ZY、PM：ཉེ

189 噶舉派著名祖師，生卒年不詳，約十一世紀。

190 噶舉派著名祖師，生卒年不詳，約十世紀。

191 ZY、PM：將箋注認為是正文，故多 བར་བདེ་འགྲོར་སྲུང་། །དེ་ཅིའི་ཕྱིར་ཞེན།

應行。¹⁹⁹ 完全遠離放逸之處。²⁰⁰」、「被善知識從輪回城救拔出來。²⁰¹」

ཡང་དེ་ཉིད་ལས་རིགས་ཀྱི་བྱ་དགེ་བའི་བཤེས་གཉེན་གྱིས་རྗེས་སུ་བསྟན་པ་ཞུགས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་
ལ་སངས་རྒྱས་བཙུག་ཡུན་འདས་རྣམས་ལྷགས་མཉེས་པར་འགྱུར་རོ། ། དགེ་བའི་བཤེས་གཉེན་གྱི་ཚིག་དང་མི་
འགལ་བར་གནས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་ལ་ཐམས་ཅད་མཐུན་པ་ཉི་བར་འགྱུར་རོ། ། དགེ་བའི་བཤེས་གཉེན་
གྱི་ཚིག་ལ་²⁰² རེ་ཚོམ་མེད་པ་ལ་དགེ་བའི་བཤེས་གཉེན་རྣམས་ཉི་བར་འགྱུར་རོ། ། དགེ་བའི་བཤེས་གཉེན་ཡིད་
ལ་བྱེད་པ་དང་མ་བྲལ་བ་ལ་²⁰³ རོན་ཐམས་ཅད་མཛོན་ཏུ་འགྱུར་རོ། ། ཞེས་གསུངས་སོ། ། གཞན་ཡང་། དམ་པ་
རྣམས་ནི་སྲུང་གུང་མི་²⁰⁴ བསྐྱོད་པོ། ། དེ་དང་ཉེན་དེ་ཡི་ཡོན་ཏན་རྩལ། ། ཚེད་ཏུ་མ་བསྐྱོས་²⁰⁵ བར་ཡང་གོས་
བར་འགྱུར་རོ་²⁰⁶ ། ། ལྷ་རོ་བས།²⁰⁷ རི་རབ་གསེར་གྱི་ངོས་ལ་བྱ་གནས་པ། ། རང་གི་རང་བཞིན་དོར་ནས་
གསེར་དུ་སྤང་། ། ཞེས་སོ། །

前經（《華嚴經》）又云：「善男子！若諸菩薩隨善知識所有教誡而行，則諸佛世尊將心生歡喜。若諸菩薩於善知識之言教安住無違，則近一切智。²⁰⁸ 若於善知識之言教無所猶疑，將近諸善知識。於善知識作意不離，現前成就一切義利。」

199 迄今我還找不到出處。

200 དགེ་བའི་བཤེས་གཉེན་གྱི་ཉེན་ལ་གནས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་རྣམས་ནི་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་ཡན་ལག་ཐམས་ཅད་གྱིས་རྣམ་པར་འབེལ་སོ། ། བག་མེད་
བའི་གནས་ལས་ཡང་དག་པར་བརྒྱུག་པའོ། ། རྒྱུ་ལྡན་ D44d；頁碼 ༩༧༽38-1-285b；藏文經名 སངས་རྒྱས་པལ་ལོ་ཚེ་ཞེས་བྱ་
བཤེན་ཏུ་རྒྱས་པ་ཚེན་པོའི་མདོ། ། སྐབས་བཞེས་མདོ་སྡེ་ས་བཅུ་པའི་མདོ།

201 འཁོར་བའི་གོང་ཁྱེད་ནས་འདོན་པའོ། ། རྒྱུ་ལྡན་ D44d；頁碼 ༩༧༽38-1-285b；藏文經名 སངས་རྒྱས་པལ་ལོ་ཚེ་ཞེས་བྱ་བཤེན་
ཏུ་རྒྱས་པ་ཚེན་པོའི་མདོ། ། སྐབས་བཞེས་མདོ་སྡེ་ས་བཅུ་པའི་མདོ།

202 PM：將箋注認為是正文，故此處多 རྗེས་སུ་འདོན་པའི་

203 PM：將箋注認為是正文，故此處多 འདོད་པའི་

204 ZY：將箋注認為是正文，故此處多 རོན་

205 PM：བགོས་

206 PM：無此 རོ་

207 PM：無此 ལྷ་རོ་བས།

208 རིགས་ཀྱི་བྱ་དགེ་བའི་བཤེས་གཉེན་གྱི་གདམས་པའི་ཞུགས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་ནི་སངས་རྒྱས་བཙུག་ཡུན་འདས་རྣམས་ལྷགས་མཉེན་ཏུ་
དབྱེས་པར་འགྱུར་བ་ཡིན། དགེ་བའི་བཤེས་གཉེན་གྱི་ཚིག་དང་། མི་འགལ་བར་གནས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་ནི་ཐམས་ཅད་མཐུན་པ་ཉིད་དུ་བར་
ཤིན་ཏུ་བསྟེན་པ་ཡིན། རྒྱུ་ལྡན་ D44d；頁碼 ༩༧༽38-1-36b；藏文經名 སངས་རྒྱས་པལ་ལོ་ཚེ་ཞེས་བྱ་བཤེན་ཏུ་རྒྱས་པ་ཚེན་པོའི་
མདོ། ། སྐབས་བཞེས་མདོ་སྡེ་ས་བཅུ་པའི་མདོ།

209 」此外，「悉不應遠諸善士，〔以調伏理修善行，〕由近彼故其德塵，雖不故染自然薰。」²¹⁰ 那若巴云：「須彌金色之面²¹¹ 鳥所住，捨自自性〔之色〕而現為金色。」²¹²

མ་བསྐྱེན་ཅིང་མ་གུས་པའི་ཉེས་དམིགས་ནི། །པན་ཡོན་རྣམས་ལས་ལྡོག་²¹³ བ་སྟེ། །འོག་གས་²¹⁴ ངན་བསྐྱེན་²¹⁵
 བའི་སྐྱོན་ནི། །བསྐྱེན་བྱ་མ་ཡིན་བསྐྱེན་བས་ན། །དེ་ཡི་སྐྱོན་གྱིས་སྐྱོན་ཆགས་འགྱུར། །དང་ཐོང་²¹⁶ །དུག་
 བསྐྱེན་མདའ་བརྟུག་ལ། །དུག་མ་བསྐྱེན་²¹⁷ བའང་དེ་བཞིན་འགྱུར། །ཞེས་བ་དང་། །མི་ཡིས་འདི་ན་ཉ་རུལ་
 ལ། །ཀྱུ་ལ་གཙང་བྱེད་བཅིངས་གྱུར་ན་²¹⁸ ། །དེ་ནི་རིང་ཐོང་མི་ཐོགས་བར། །ཀྱུ་ལ་ཉིད་ཀྱང་དེ་བཞིན་
 འགྱུར། །ཞེས་སོ། །

6. 不如法依止及不敬上師的過患

不依止及不敬的過患，是指與前述諸勝利相反，即依止惡友之過失：「因依

209 དགོ་བའི་བཤེས་གཉེན་ཡིད་ལ་བྱ་བ་དང་མི་འབྲལ་བའི་བྱང་ཚུལ་སེམས་དབང་ལ་ནི་དོན་ཐམས་ཅད་ཀྱང་མངོན་དུ་འགྱུར་བ་ཡིན་གྱིས། །མཇུག་
 D44d ; 頁碼 ཉམ་། 38-1-37a ; 藏文經名 སངས་རྒྱལ་པལ་ལོ་ཆེ་ཞེས་བྱ་བ་ལོན་ཏུ་རྒྱས་བ་ཆེན་པོའི་མདོ། །སྐབས་བཞི་བ་མདོ་སྟེ་ས་
 བརྟུ་བའི་མདོ།

210 དམ་མ་རྣམས་ནི་སྤྱི་བའི་བསྐྱེད་པོ། །དུལ་བའི་ཚུལ་གྱིས་དགོ་བ་བསྐྱེན་བར་བྱ། །དེ་དང་ཉེན་དེ་ཡི་ཡོན་ཏན་རྒྱལ། །ཆེད་དུ་མ་བསྐྱོས་པར་ཡང་
 བོས་པར་འགྱུར། །མཇུག་ D4150 ; 頁碼 ཉམ་། 168-1-125a ; 藏文經名 སྤྱི་བའི་རབས་ཀྱི་རྒྱུད།

211 《阿毘達磨俱舍論》卷 11 : 「妙高山王四寶為體，謂如次四面北、東、南、西，金、銀、吠琉璃、頗胝迦寶。」 (CBETA 2022.Q3, T29, no. 1558, p. 57b14-15)

212 སྐོབ་དཔོན་ཉི་ལོ་བའི་ཞལ་ནས། །རི་རབ་གསེར་གྱི་དོས་ལ་བྱ་གནས་པ། །བྱ་ཡི་རང་བཞིན་ཐོང་ནས་གསེར་དུ་སྤྱང་། །མཁས་བ་གང་གིས་སྐྱེ་བ་མེད་
 རྟོགས་ན། །དངོས་པོའི་རང་བཞིན་ཐོང་ནས་བདེ་བ་ཆེ། །གསུང་དོ། །མཇུག་ D2449 ; 頁碼 ཉམ་། 53-1-83b ; 藏文經名 དཔལ་ལྷ་
 རྒྱན་དུ་ཚོགས་འཁོར་བྱས་པའི་དུས་སུ་རྣལ་འབྱོར་བ་གྲུབ་པ་ཐོབ་པ་བཞི་བརྟུས་རྫོང་མཁུར་བཞེངས་པ་ཉམས་ཀྱི་མན་ངག་ཐེག་ལེ་གསེར་གྱི་ཐོང་བ་
 ཞེས་བྱ་བ།

213 PM : བསྐྱོག་

214 W、ZY : མོང་

215 PM : 無此 བསྐྱེན་

216 W、ZY : དང་ཐོང་བར་ ; PM : དོང་བར་

217 ZY : བསྐྱེན་

218 PM : ལས་

止非應依者，以彼過失將成過，初始將毒塗抹於箭上，無毒之處亦漸轉為毒。²¹⁹」
²²⁰ 以及「〔如〕人處於腐爛魚中，後若坐於吉祥草，彼於短暫之時後，吉祥草亦
如彼〔腐爛魚味〕般。²²¹」

ཅུང་ཟད་ཀྱང་²²² རྣོ་ཁྱེད་ཉིད་གཅིག་མགོན་པོ་ཡང་། །ལམ་མཁའ་སྐྱེལ་མ་བཟང་པོ་ཚོལ་ལགས་
ན། །འཕགས་པའི་རྣོ་ལྡན་ཐར་པའི་ལམ་ཞུགས་པ། །ལམ་མཁའ་བཤེས་གཉེན་བཟང་པོ་བསྟེན་པར་
རིགས། །ཞེས་པ་ནི་འཐད་པ་²²³ རྣོ་བསྐྱེད་ཏེ་གདམས་པའོ། །
སངས་རྒྱལ་གྱི་བསྟན་པ་ལ་རིམ་གྱིས་འཇུག་པའི་ཚུལ་ལས། །སྤྱོད་མཁོན་ཉིད་བསྟན་པའི་ལེུ་སྟེ་གཉིས་
པའོ། །

結頌

「旅客縱攜少財一日遊，亦善尋求良好之嚮導，況具聖財而趣解脫道，賢善
嚮導知識理應依！」攝證成義而教授訖。

《入佛陀教法次第軌理》之〈第二、說明上師性相品〉

219 བསྟེན་བྱ་མ་ཡིན་བསྟེན་པའི་མི། །དེ་ཡི་སྦྱོན་གྱིས་སྦྱོན་ཅན་འགྲུམ། །དོང་པར་དུག་བསྐྱེད་མདའ་བཟུག་པས། །དུག་མ་བསྐྱེད་པའང་གོས་པ་བཞིན། །
經號 D326；頁碼 ཉ་ས་། 72-1-231b；藏文經名 ཚེད་ཏུ་བརྗོད་པའི་ཚོམས།
220 《菩提道次第廣論》卷 2：「《親友集》云：「人近非應親，由彼過成過，如毒箭置囊，亦染
無毒者。」」（CBETA 2022.Q3, B10, no. 67, p. 633b2-3）
221 མི་ཡིས་འདི་ན་ཉ་རུལ་ལ། །ཀྱེ་འདི་གཙང་བྱེད་བཅེངས་པ་གང་། །ཀྱེ་འདི་ཡང་རུལ་འགྲུར་བ། །སྤིག་པ་བསྟེན་པའང་དེ་བཞིན་འགྲུམ། །
經號
D326；頁碼 ཉ་ས་། 72-1-231b；藏文經名 ཚེད་ཏུ་བརྗོད་པའི་ཚོམས།
222 W、ZY、PM：無此 句
223 PM：པའི་

དལ་འབྱོར་རྗེད་དཀའ་བའི་ལེའུ་སྟེ་གསུམ་པ། །

〈第三、暇滿難得品〉

གང་ཟག་ཚོགས་བསགས་བ་སྐྱ་མ་བཟང་པོ་དང་མད་པ། ཚོགས་མེད་དུ་སྟོང་ཉིད་སྟོང་རྗེ་དབྱེར་མེད་དུ་གོ་ཡང་སྲིད་
ལ་དེ་བྱུང་ན་སྐྱོ་སྐྱོ་བཞི་ཡང་རང་ཤུགས་ཀྱིས་འབྱུང་བར་འགྱུར་རོ། །དེ་མ་ཡིན་པ་བསྟན་པ་ལ་རིམ་གྱིས་
འཇུག་པའི་ཚུལ་ནི། ལྷ་མ་དེས་ཀྱང་མ་²²⁴ འཛངས་མས་བྱ་ཚུང་གསོ་བ་ལྟར་རིམ་གྱིས་འབྲིད་པ་ནི། དལ་
འབྱོར་རྗེད་པར་དཀའ་དང་འཆི་བ་སྐྱོམས་²²⁵ ། ཞེས་པས་ཉེ། དང་པོ་བྱུང་ཚུབ་སྐྱབ་པའི་ལུས་ཀྱི་རྟེན་ནི་དལ་
འབྱོར་ཡིན་ནོ། །

已經積集資糧並值遇賢善上師的補特迦羅，也有可能毫無困難地生起空悲無別的理解，此若生起，亦將能依自力而生起四種遮轉心。²²⁶ 非如此者（未積集資糧並值遇賢善上師的補特迦羅）依次第趣入於教法的方式：由上師如同巧慧的母親養育小孩般漸次引導，謂「暇滿難得以及修念死」(1cd)，首先，成就菩提的所依身即是暇滿〔人身〕。

དེ་ཡང་གསང་བ་བསམ་གྱིས་མི་བྱུང་བ་ལས། སངས་རྒྱས་འབྱུང་བ་བརྒྱ་ལམ་རྗེད་པར་འགྱུར། །མིར་སྐྱེ་བ་ཡང་
ཤིན་ཏུ་དཀའ་བས་རྗེད། །སྐོགས་པོ་གང་དག་དང་དང་ཚོས་ཉན་པ། །འདི་འབྲ་བསྐལ་བ་²²⁷ བརྒྱུ་ཡང་རྗེད་
པར་དཀའ། །ཞེས་པ་དང་། །སྟོད་འཇུག་ལས། དལ་འབྱོར་འདི་ནི་རྗེད་པར་ཤིན་ཏུ་དཀའ། །སྐྱེས་བུས་དོན་གྲུབ་
ཐོབ་པར་གྱུར་པ་ལ། །གལ་ཉེ་འདི་ལ་པན་པར་མ་བསྐྱབས་ན། །སྐྱིས་འདི་ཡང་དག་འབྱོར་པར་²²⁸ ག་ལ་
འགྱུར། །ཞེས་གསུངས་པས། །

224 PM：無此 མ་
225 W、ZY、PM：བསྐྱོམ་
226 意謂：具資糧的補特迦羅，於上師直接教導空悲無別法後，即能自力無困難地理解而生起四種遮轉心。
227 W、ZY、PM：པ་
228 ZY、PM：བར་

བས་²³⁶ རྣམས་ནས་ཐར་བ་སྐྱབ་པའི་སྐྱལ་བ་མེད་དོ། །འཆི་ཁར་ཐར་བ་ཐོབ་ནས་བྱིར་ལྗོག་པར་འདུག་སྐྱམ་པའི་
ལོག་ལྷ་སྐྱེས་ནས་པལ་ཆེར་ངན་སོང་ལ་སོགས་པར་འགྲོ་བས་མི་ཁོམ་བའོ།།

1. 暇滿體性

「暇滿的體性」是指沒有修持菩提的違緣，而且具足順緣之人身。

1.1 閒暇體性

所以，「閒暇」是指脫離八種無暇處。「八種無暇」，對法云：「地獄餓鬼與旁生，蔑戾車和長壽天，執邪見與無佛處，並瘖啞即八無暇。」²³⁷ 也有謂「無暇」是無修持菩提的機緣，因為沒有閒暇所以是無暇。其中，「三惡趣」是指被各自的苦所擾亂，因此無暇修持菩提。「長壽天」謂「廣果天之一分處，無想之天所安住」。即於廣果天的一分，聚落及阿蘭若處中²³⁸，僅僅修持厚密²³⁹ 寂止的無想等至，彼（無想等至）非獲得解脫之道，卻執為是獲得解脫之道，故將投生於無想天。彼（無想天）非解脫卻〔誤〕認為是解脫後，心被厚密寂止所奪而無修持解脫的機會。臨終時心想「從已得解脫而退轉，生起邪見，故大多數去往惡趣等〔處〕，所以是無暇。

236 PM：ཐོས་

237 德格版丹珠爾之藏譯《俱舍論》無此內容，迄今我唯有此處能找到相近的 དམུལ་བལྟ་བུ་དུང་འགོ་དང་། རྒྱ་སྐྱོ་ཆེ་ལྡན་སྣ་དང་ནི། ལོག་ལྷ་སངས་རྒྱས་ཀྱིས་སྣོངས་པ། ལྷགས་པ་འདིར་ནི་མི་ཁོམ་བརྒྱད། ། 經號 D3880；頁碼 106-1-197b；藏文經名 བྱང་ལྷུབ་ཀྱི་སྣོད་བལྟ་བུ་ལ་འདུག་པའི་དགོངས་པའི་འགྲེལ་བཤུན་པར་གསལ་བྱེད་ཅེས་བྲུ་བ།

238 《菩提道次第廣論》卷 2：「無想天者，《對法》中說，於第四靜慮廣果天中處於一分，如聚落外阿蘭若處。」(CBETA 2022.Q3, B10, no. 67, p. 638b16-17)。迄今我在德格版丹珠爾的上下對法中查不到如聚落外阿蘭若處的說法，或許宗喀巴所述無想天位置，可能是依此句而改寫。

239 一般較少看到這樣的藏文表達方式。

མཐའ་འཁོབ་²⁴⁰ གྱི་སྐྱོ་སྐྱོ་ཞེས་པ་ལ། ཡུལ་ལ་དབྱུང་དང་མཐའ་འཁོབ་²⁴¹ གཉིས་སོ། །དབྱུང་ལ་ཡང་གཉིས་
 ཉེ། ཡོན་ཏན་གྱི་དབྱུང་དང་། །ས་ཚིགས་གྱི་དབྱུང་སོ། །ཡོན་ཏན་གྱི་དབྱུང་ནི། ཚོས་གཤམ་མ་²⁴² གང་ན་²⁴³
 ཡོད་པའི་ས་སྐྱོགས་སོ། །ས་ཚིགས་གྱི་དབྱུང་ནི་མ་ག་ཏན་²⁴⁴ འོ། །དེ་ཡང་ཡོན་ཏན་གྱི་དབྱུང་གཙོ་བོ་ཡིན་
 བོ། །དབྱུང་མ་ཡིན་པ་ལ་མཐའ་འཁོབ་²⁴⁵ ཅེས་བྲ་སྟེ། དེར་སྐྱེས་པའི་མི་ལ་ནི་སྐྱོ་ཅེས་བྲ་འོ། །དེ་ཡང་བྲང་
 ལྷན་སྐྱབ་པའི་སྐལ་བ་མེད་པས་ན་མི་ཁོམ་པ་ཅེས་བྲ་འོ། །མིག་ལ་སོགས་པའི་དབང་སོ་མ་ཚང་ན་ཡང་། བྲང་ལྷན་
 སྐྱབ་པའི་སྐལ་བ་མེད་པས་མི་ཁོམ་པ་འོ། །

關於「邊地的蔑戾車」，地域（生長環境）中有中原與邊地二種，中原又分
 二——功德中原及地理中原。「功德中原」是指有正法所在之處。地理中原是摩
 揭陀國²⁴⁶。其中又以功德中原為主。於非中原，即名「邊地」，即對於出生在彼
 處之人即「蔑戾車」。再者，〔蔑戾車〕因無修持菩提的機緣故是「無暇者」。若
 不具眼等根者也無修持菩提的機緣，故是無暇者。

འོག་ལྷ་ནི་ཚོས་མི་བདེན་ཟེར་ཞིང་། ལྷོ་ལ་བྱིན་ཅི་ལོག་ཏུ་བཅུས་ན་ཡང་། བྲང་ལྷན་སྐྱབ་པའི་སྐལ་བ་མེད་པས་མི་
 ཁོམ་པ་འོ། །སངས་རྒྱས་མེད་པའི་ཞིང་དུ་སྐྱེས་ན་ཡང་། ཚོས་ན་ལམ་དུ་ཡང་མི་གྲགས་པས་བྲང་ལྷན་སྐྱབ་པའི་
 སྐལ་བ་མེད་པས་མི་ཁོམ་པ་འོ། །

「邪見」是指若說佛法不是真實的，且心中注以顛倒，也無修持菩提的機緣，

240 W、ZY：ཁོབ་
 241 W、ZY：ཁོབ་
 242 W、ZY：བཤམ་མ་
 243 ZY：ལན་
 244 W、ZY：ཏ་
 245 W、ZY：ཁོབ་
 246 摩揭陀，梵名 Magadha，中印度之古國。此國之頻婆娑羅王，於舊都之北建立新王舍城
 （即今拉查基爾，Rajgir），並歸依佛陀；此後，該地成為佛陀最常說法之處。至孔雀王朝
 三世阿育王時，統一全印度，國勢大振，更派遣布教師至全國及海外各地宣揚佛教，建佛
 塔，立石柱，佛教極一時之盛。四世紀笈多王朝時代，佛教亦極興盛。五世紀初帝日王創
 那爛陀寺，成為印度佛教之中心。參見《佛光大辭典》（慈怡法師主編），p6075。

故是無暇者。若生於無佛之處，也因為無法聽到佛法，故無修持菩提的機緣，所以是無暇者。

འོན་མི་ཁོམ་པའི་གནས་བརྒྱུད་ལས་ཐར་པ་ཙམ་གྱིས་ཚོག་གམ་སྣམ་ན་དེས་ཀྱང་མི་ཚོག་སྟེ། དེ་ནི་འགལ་རྒྱུན་
དང་ལུས་བ་ཙམ་ཡིན་ལ་མ་སྟེན་རྒྱུན་ཚང་དགོས་པས་འབྱོར་བ་དགོས་སོ། །དེ་ཡང་རང་འབྱོར་ལྟ་དང་གཞན་
འབྱོར་ལྟ་སྟེ་བརྒྱུད། །རང་འབྱོར་ལྟ་ནི། མི་ལུས་ཐོབ་པ་དང་། ལུས་དབུས་སུ་སྦྱིས་པ་དང་། དབང་པོ་ཚང་བ་
དང་། ལས་གྱི་མཐའ་མ་ལོག་པ་དང་། གནས་ལ་མཛོན་པར་དང་བའོ། །གཞན་འབྱོར་ལྟ་ནི་སངས་རྒྱས་འཛིག་
རྟེན་དུ་བྱོན་པ་དང་། དེས་ཚོས་གསུངས་པ་དང་། བསྟན་པ་གནས་པ་དང་། རྗེས་སུ་སྐྱབ་པའི་གང་ཟག་གཞན་
ཡོད་པ་དང་། དེ་ཡང་གཞན་ལ་སྦྱིང་བ་ཅེ་བ་ཡོད་པའོ། །

心中想「那麼若只從八無暇處脫離是否足夠？」，以此還是不夠的！

1.2 圓滿體性

這樣僅僅只是離開違緣而已，還必須要具備順緣，故需要圓滿！此復，五自圓滿與五他圓滿為十〔圓滿〕。「五自圓滿」，是指獲得人身、生在中原及具備諸根、業邊際未倒²⁴⁷、於處增上信²⁴⁸。「五他圓滿」，指佛出世、彼（佛）說法、教法住世、有其他隨修之補特迦羅、彼（隨修者）又於他人有悲憫者²⁴⁹。

247 《瑜伽師地論》卷 21：「云何名為離諸業障？謂能遠離五無間業。所謂於彼害母害父害阿羅漢破和合僧於如來所惡心出血，隨一所有無間業障。於現法中不作不行，如是名為離諸業障。若有於此五無間業造作增長，於現法中竟不能轉得般涅槃生起聖道，故約彼說離諸業障。」(CBETA 2022.Q3, T30, no. 1579, p. 396c2-8)

248 《瑜伽師地論》卷 21：「云何名為勝處淨信？謂如有一於諸如來正覺所說法毘奈耶得淨信心，如是名為勝處淨信。言勝處者，謂諸如來正覺所說法毘奈耶，能生一切世出世間白淨法故。」(CBETA 2022.Q3, T30, no. 1579, p. 396b25-29)

249 另一種解釋是他人又對於前述的補特迦羅有悲憫，如《菩提道次第廣論》卷 2：「他悲愍者，謂有施者及諸施主與衣服等。此五屬於他身所有，是修法緣，故名他滿。」(CBETA 2022.Q3, B10, no. 67, p. 639a4-5)又《瑜伽師地論》卷 21：「云何名為他所哀愍。他謂施主。彼於行者起哀愍心。惠施隨順淨命資具。所謂如法衣服飲食諸坐臥具病緣醫藥。如是名為他所哀愍。」(CBETA 2022.Q3, T30, no. 1579, p. 397a4-7)

若想：「僅僅如此（完具暇滿）即是難得的嗎？」〔確實是〕難得！而〔先〕從閒暇難得〔而論〕：〔佛〕說三惡趣中地獄〔有情〕最多，〔佛〕說餓鬼為地獄的千分之一，旁生為餓鬼的千分之一，〔不僅是聖教所言，〕而這就正理而言也是合理的，譬如我們的心就像水〔從高處往低處流〕般，〔縱使〕不想也仍會趣向於煩惱及罪行，〔縱使〕想也無法趣向於善的方面，所以容易生起投生於三惡趣之因，因此生於三惡趣的下一趣是更容易且〔時間〕更長久。〔佛〕說其（三惡趣）中，旁生的數量最少，於大海中的〔旁生數量〕僅有〔如〕酒成熟後的酒糟（群聚）。〔佛〕說陸地上〔的旁生〕則是散居的，而在人身中有八萬類蟲。〔佛〕說在名為「甲彌」的蟲身上還有名為「吱吱吟咯」的蟲的五百個城市²⁵³，於較大的甲彌蟲還能再多五百，而那〔些細小的旁生〕是我們（一般人類）看不到的。自己能直接看到的旁生就已經有多少了，所以從三惡趣脫離的閒暇是難得的。

ལྷ་ཆེ་རིང་པོ་ཡང་འཁོར་ཏུ་མང་། ཚོས་ཡོད་པའི་ཡུལ་ནི་འཁོར་ཏུ་ཉུང་ལ། ཡུལ་མཐའ་འཁོབ་ནི་རྒྱ་ཆེ་ཞིང་དེར་སྐྱེས་
 པའི་སྐྱ་གྲོ་ཡང་འཁོར་ཏུ་མང་། ལས་རྒྱ་འབྲས་²⁵⁴ དང་དཀོན་མཆོག་གསུམ་ལ་ཡིད་ཆེས་པ་ནི་འཁོར་ཏུ་ཉུང་ལ།
 འོག་ལྷ་ཅན་ནི་དཔག་ཏུ་མེད་དོ། །སངས་རྒྱས་མ་བྱོན་པའི་ཞིང་ཁམས་ཀྱང་དཔག་ཏུ་མེད་པས། དེ་རྣམས་ལས་
 ཐར་བའི་དལ་བ་རྙེད་པར་དགའ།

「長壽天」也非常多。具有佛法之處（中原）非常少；邊地是廣大的而投生其中的蔑戾車是非常多的。信解業因果與三寶者是非常少的。具邪見則是無量的。佛未降生之地也是無邊的，所以從彼等脫離的閒暇是難得的。

འབྱོར་པ་བརྩའི་རང་འབྱོར་ལྡན་དང་། དལ་བ་བརྒྱད་ནི་དལ་²⁵⁵ བའི་ཆ་དང་ལྡན་པའི་ཆ་ལྡོག་པ་ཐ་དང་ཅམ་པ་²⁵⁶
 ཡིན་གྱི། རོ་བོ་གཅིག་ཡིན་ནོ། །དེ་ཡང་བསྐྱབ་པ་གནས་པའི་དུས་སུ་མི་ལུས་ཐོབ་པ་དང་། ཡུལ་དབྱུས་སུ་སྐྱེས་

253 依藏文直譯為城市，可能意謂數量眾多的聚集方式。
 254 W、ZY：འབྲས་བུ་
 255 PM：ལྡན་。此處採 PM 而翻譯。
 256 PM：無此 བ་

བ་དང་། དབང་པོ་ཚང་བ་དང་། དཀོན་མཆོག་གསུམ་ལ་དད་ཅིང་ཡིད་ཆེས་པའི་གནས་ལ་དད་བ་དང་། ལྷིང་ཐག་
 བ་ནས་སྤྲིག་པ་ལ་འདྲེས་པའི་ལས་ཀྱི་མཐའ་མ་ལོག་བ་ཡང་། འིན་ཏུ་དཀོན་པས། དེ་བས་ན་དེ་རྣམས་རྙེད་པར་
 དགའོ།།

十圓滿中，五自圓滿的具足〔順緣〕這方面與八暇的遠離〔逆緣〕這方面，
 二者僅僅是體一而反體異（一體的二面）。也就是於教法住世時，獲得人身（即
 八暇中脫離三惡趣及長壽天）、生於中原（即八暇中脫離蔑戾車與無佛處）、根具
 （即八暇中脫離瘖啞等）、對信仰及信解之處的三寶起信（即八暇中脫離邪見）、
 由衷地避免罪行——業的邊際未倒，也是非常稀有。所以上述這些都是難得的。

གཞན་འབྱོར་ལྗེའི་དང་པོ་སངས་རྒྱས་འདིག་ཏེན་དུ་བྱོན་པ་རྙེད་པར་དགའ་བ་ནི། འོ་སྐྱོལ་གྱི་མི་མཐའ་དང་འདིག་ཏེན་
 ཀྱི་ཁམས་འདིར་སྤྲོ་མ་བསྐྱལ་བ་བཞི་བ་ཅུར་སངས་རྒྱས་མ་བྱོན། ད་བསྐྱལ་བ་དུག་ཅུར་སངས་རྒྱས་མི་འབྱོན།
 ད་²⁵⁷ དེས་བསྐྱལ་བ་²⁵⁸ བཟང་པོ་གཅིག་བྱ་འདི་ལ་ཡང་། འདིག་པ་དང་། ལྷིང་བ་དང་། ཆགས་པའི་བར་
 ཀྱིས་²⁵⁹ བསྐྱལ་བ་²⁶⁰ ཉི་ཤུ་ཉི་ཤུ་སྟེ། དུག་ཅུ་ལ་སངས་རྒྱས་ཀྱིས་བྱ་ཐབས་མེད། གནས་པའི་བསྐྱལ་བ་²⁶¹
 ཉི་ཤུ་ལ་ཡང་ཡར་འཕེལ་ལ་མི་འབྱུང་སྟེ། དེའི་དུས་སུ་སེམས་ཅན་རྣམས་སྤྲུག་བཟུལ་ཆུང་སྟེ། ལྷོ་བ་²⁶² འགས་
 ཆུང་བས་སངས་རྒྱས་ཀྱིས་མི་འདུལ། ད་ལྟ་ཡ་ཐོག་དེང་པོ་ཡིན་ཏེ། ལྷུས་བྱ་ཆེ་ལོ་གངས་མེད་བ་ནས་ད་ལྟ་ཡན་
 ཚོད་²⁶³ ལ་སངས་རྒྱས་བཞི་ལས་མ་བྱོན། དེ་ནས་ཆེ་ལོ་བཅུ་བ་ལ་སྤྲུག་གི་བར་དུ་མར་ལ་འབྲིབ་བ་དང་། དེ་

257 ZY : དེ
 258 W、ZY : བ་
 259 PM : ཀྱི་
 260 W、ZY : བ་
 261 W、ZY : བ་
 262 ZY、PM : 無此 བ་
 263 PM : 無此 ཚོད་

ནས་བརྒྱུད་ཁྲིལ་ཐུག་གི་བར་དུ་ཡར་འཕེལ་བ་སྟེ། དེ་ལྟ་བུའི་ཁྲགས་བཙོ་བརྒྱུད་གྱི་མར་²⁶⁴ འགྲིབ་པའི་དུས་སྟེ།
བསྐྱལ་བཟང་གི་སངས་རྒྱས་སྟོང་འབྲུང་བ་ཡིན་ལོ། །དེས་ན་སངས་རྒྱས་འབྲུང་བ་ཤིན་ཏུ་རྙེད་པར་དགའོ། །

五他圓滿中，首先、佛陀出世是難得的，在我們這個娑婆世界的前〔一大劫的最後〕四十中劫中無佛出世²⁶⁵，現在劫（賢劫）的六十〔中劫〕中無佛出世，又於此賢劫中，壞、空、成的時間是各二十中劫，而六十〔中劫〕中佛是無有作為的，而於住的二十劫中〔壽命〕遞增時〔佛〕也是不出世的，因為此時諸有情的苦較輕微，〔只能生起〕些微的厭離，故佛不〔出世〕教化，現在（住劫）是劫初長時，從士夫無量壽命（人壽八萬）至現在（作者當時）以前，僅有四佛出世。從現在會往下遞減到乃至人壽十歲，再從此（人壽十歲）往上遞增乃至人壽八萬歲，這樣的十八次轉折（增減）當中往下遞減時就會有賢劫千佛出現²⁶⁶。所以，佛陀出現是非常難得的。

གཉིས་པ་དེས་ཚོས་གསུངས་པ་རྙེད་པར་དགའ་བ་ནི། འཁོར་བ་འཇིག་དང་གསེར་ཐུབ་ལ་སོགས་པ་སངས་རྒྱས་
ནས་ལོ་མང་དུ་སྟོང་མ་གཟེགས་ནས་ཚོས་མ་གསུངས་སོ། །བཙོམ་ལྡན་འདས་ཤྲུག་ཐུབ་པས་ཀྱང་ཚོས་མི་
གསུངས་པའི་ཐུགས་དགོངས་བྱུང་ནས། ཚངས་པ་དང་བརྒྱ་གྲིན་གྲིས་གསེར་གྱི་འཁོར་ལོ་ཚིབས་སྟོང་དང་ལྡན་
པ་སྟེ་ནས་ཚོས་ཞུ་བ་མ་སྟེ་གྱི་བར་དུ་སངས་རྒྱས་ནས་ཞག་བདུན་ལྷག་བདུན་དུ་ཚོས་མ་གསུངས་སོ། །དེས་
ན་དེས་ཚོས་གསུང་²⁶⁷ རྙེད་པར་དགའོ། །

第二，彼（佛）說法是難得的，是指壞輪回（拘留孫）²⁶⁸ 與金寂（拘那含牟尼）²⁶⁹ 等佛於多年中未見到具器者而未說法。世尊釋迦牟尼也生起不說法的想法，在梵天與帝釋尚未獻上具有千輻的金輪而請法之前，〔佛〕於成佛後的七

264 PM：བར་

265 可能指前一大劫的成劫與住劫共四十劫。

266 唯有第 1000 尊佛是例外。

267 W、ZY：གསུང་བ་；PM：གསུངས་པ་

268 賢劫千佛之第一佛。

269 賢劫第二佛。

七（四十九）天內未曾說法。所以〔佛〕說法是難得的。

གསུམ་པ་བསྟན་པ་རྒྱན་དུ་གནས་པ་རྙེད་པར་དཀའ་བ་ནི། ལུབ་པའི་བསྟན་པ་ལོ་ལྔ་སྟོང་གནས་པ་ལ། ད་ལྟ་སྐྱེས་
བུ་བདུན་ཅུ་ཁ་རལ་དང་། རྟུག་ཅུ་ཁ་རལ་དུ་འདོད་པ་གཉིས་གང་ལྟར་ཡིན་ཡང་སོང་བེན་ཏེ། ལུ་བརྒྱ་ཕྱག་གཅིག་
ནི་རྟགས་ཙམ་འཛིན་པའི་དུས་ཡིན་ནོ། །དེས་ན་བསྟན་པ་གནས་པ་རྙེད་པར་དཀའོ། །

第三，教法持續安住是難得的，是指能仁（釋迦牟尼）的教法住世五千年當中，不論主張現代人（作者當時）於七十多或六十多〔歲〕牙齒脫落²⁷⁰ 的哪一種，總之現在的五百（年）是徒具表相之時。所以教法住世是難得的。

བཞི་པ་རྗེས་སུ་བསྐྱབ་པའི་གང་ཟག་རྙེད་པར་དཀའ་བ་ནི། ཐེག་པ་ཆེན་པོའི་དབང་དུ་བྱས་ན། ཆོ་འདི་དང་།
འཁོར་བ་དང་རང་ཞི་བདེ་དོན་དུ་མི་གཉེར་བར་གཞན་དོན་དུ་བྱང་ཆུབ་ཐོབ་པའི་དོན་དུ་ཆོས་ཀྱི་དོན་ཡིད་ལ་བྱེད་པ་
སྲིད་པ་ཙམ་སྟེ། དེས་ན་རྗེས་སུ་སྐྱབ་པའི་གང་ཟག་རྙེད་པར་དཀའོ། །

第四，隨修之補特迦羅是難得的，若就大乘的範圍來說，不希求今生、輪回與自己的寂靜安樂，而為了利他希求獲得菩提的目的而專注（作意）法義者，是絕無僅有的，因此隨修之補特迦羅是難得的。

ཐ་མ་དེ་ཡང་། གཞན་ལ་སྤྲོད་བཅེ་བ་ཙན་དཀོན་པ་ལ་གཉིས་ལས། འཆད་པ་པོ་གཞན་ལ་སྤྲོད་བཅེ་བ་ནི། རྙེད་པ་
དང་བཀུར་སྟེ་²⁷¹ ལ་སོགས་པའི་རང་ལ་འབྲིས་མེད། བན་སེམས་ཀྱིས་གཞན་ལ་ཆོས་འཆད་པའོ། །སྤྲོད་བདག་
སྤྲོད་བཅེ་བ་ནི། རང་ལ་འབྲིས་མེད་པར་བསྐྱབ་པ་པོ་རྣམས་ཀྱིས་འཆོ་བ་སྦྱོར་བས་ཏེ་²⁷² ། དེ་གཉིས་ནི་ཤིན་ཏུ་
རྙེད་པར་དཀའོ། །

最後（第五），於他人具悲憫者也是稀有的，分二：說法者於他人具有悲憫，即不貪戀利養、恭敬等，而以饒益心為他說法；施主是具悲憫者，即自無貪戀而

270 可能是指靠近壽終年齡。
271 W、ZY：བསྟེ་
272 PM：བསྟེ་

為修行者提供食物。此二者皆是非常難得的。

ད་ལྟ་ནི་སྣོད་ཐག་པ་ནས་ཚོས་བྱས་ན་²⁷³ རྟོན་དུ་བྱུང་བ་ཙམ་མོ། །སངས་རྒྱལ་ནས་ད་ལྟའི་བར་དུ་སྣོན་བརྒྱུད་
གི་གདམས་ངག་ལ་བསྐྱེད་སྤྲོད་མ་ཞུགས་ཤིང་། ཚོག་དང་དོན་གྱི་བརྒྱུད་པ་མ་ཆད་པ། རྒྱུད་²⁷⁴ པ་ལ་ངན་པའི་
སེལ་མེད་པ། གཞན་ལ་ཕན་ཡོན་བསྐྱོ་སྐྱལ་བྱེད་²⁷⁵ རུས་པའི་གང་ཟག་དགོན་པས། ད་ལྟ་ཞལ་བཞུགས་པ་
རྣམས་ཀྱང་ཡུན་རིང་མི་བཞུགས་པར་ཞིང་དུ་²⁷⁶ གཞལ་གས་ནས་བྱིན་ཆད་རྟོན་པར་དཀའ་མོར་འོང་དོགས་ཡོད།

如今至誠學法者僅僅只是為了獲得〔衣食等〕。²⁷⁷ 從佛陀至現今耳傳的教授未受垢染，詞及義之傳承未曾中斷，〔傳承〕相續中沒有惡劣的嫌隙²⁷⁸，能隨份地給予其他所化利益功德的補特迦羅是稀有，因此〔那些〕現在還在世者恐怕也將趣往淨土（逝世），今後將難以再值遇。

རྟོན་པར་དཀའ་བའི་དལ་འབྱོར་དེ་ཐོབ་པ་ལ་དགོས་པ་ཅི་ཡོད་སྣོན་པ། དེ་ལ་བརྟེན་ནས་སྐྱེས་བུས་དོན་མཐོ་རིས་
དང་ཐར་པ་བསྐྱབ་པའོ།།
DILA Dharma Drum Institute of Liberal Arts

3. 暇滿利大

若想「獲得難得的暇滿，其目的為何？」〔答：〕士夫依此能成就善趣（增上生）與解脫的目的。

དེ་ཡང་མི་ལུས་ཐོབ་པའི་དགོས་པ་བཤད་པ་ནི།²⁷⁹ སློབ་སྦྱངས་ལས། གང་ཞེག་ཐོབ་ནས་སྐྱེ་བའི་རྒྱ་མཚོ་མཐར་
འབྱིན་ཅིང་། །བྱང་ཚུབ་སེམས་གྱི་ས་ཐོན་དགེ་བཤང་འདེབས་བྱེད་པ། །ཡིད་བཞིན་ལོར་བུ་ལས་²⁸⁰ ཀྱང་ཡོན་

273 ZY：將箋注誤為正文，故此處多 ཐོབ་པའི་དགོས་པ་

274 PM：བརྒྱུད་

275 PM：無此 བསྐྱོ་སྐྱལ་བྱེད་

276 PM：無此 ཀྱང་ཡུན་རིང་མི་བཞུགས་པར་ཞིང་དུ་

277 直譯是至誠地行法僅容許獲得〔衣食等〕，然依前後文脈故權譯為此。

278 可能是指加持的力量中斷。

279 PM：無此處 མི་ལུས་ཐོབ་པའི་དགོས་པ་བཤད་པ་ནི་

280 W、ZY：བས་ལས་；PM：བས་

ཉན་ལྷག་པ་ཡིས་²⁸¹ ། །མི་དེ་ཉིད་ནི་སྲ་ཞིག་འབྲས་བུ་མེད་པར་བྱེད། །ཅེས་པ་དང་། སྲིད་འཇུག་ལས། མི་ཡི་
 བྱ་ལ་བརྟེན་པ་ནི། །སྲུག་བསྐྱེལ་ཚུ་བོ་ཆེ་ལས་སྲོལ། །བྲུ་འདི་བྱིས་ནས་རྙེད་དཀའ་བས། །ཚོངས་པ་དུས་སྲུ་
 བཞིན་མ་ལོག། །ཅེས་གསུངས་སོ། །

4. 勸善把握而勿虛度

再者，說明獲得〔暇滿〕人身之目的，《弟子書》云：「得何而能度越生死大海際，及能栽植菩提心之善種子，較如意寶更為超勝之功德，得此殊勝人身誰令無結果。」²⁸² 《入行論》云：「依此人身如舟航，得渡生死大苦流，此舟後時難再得，愚夫斯時勿酣眠。」²⁸³

ཆེ་འདི་ཡི་མདུན་²⁸⁴ རྩུང་བྱེད་ཡོད་པ་ཡང་། །འཁོར་གྱིས་²⁸⁵ དོགས་ནས་རྟུག་ཏུ་འབད་བྱེད་ན། །རྙེད་པར་
 དཀའ་ཞིང་འདིག་སྲིད་མི་ལྷུས་འདི། །ཚུད་མི་གཟན་²⁸⁶ ཅིང་དོན་ཆེན་བསྐྱབ་པར་རིགས། །ཞེས་པ་ནི་འབྲེད་པ་
²⁸⁷ དོན་བསྐྱེས་ཏེ་གདམས་པ་འོ། །
 སངས་རྒྱུ་གྱི་བསྟན་པ་ལ་རིམ་གྱིས་འཇུག་པའི་ཚུལ་ལས། དལ་འབྱོར་རྙེད་དཀའ་བའི་ལེའུ་སྟེ་གསུམ་པ་འོ། །

281 PM : ཡི་

282 གང་ཞིག་ཐོབ་ནས་སྐྱེ་བའི་རྒྱ་མཚོ་མཐར་འབྱེད་ཅིང་། །བྱང་ཚུབ་མཚོག་གི་ས་བོན་དགེ་བའང་འདེབས་གྱུར་པ། །ཡིད་བཞིན་ནོར་བུ་བས་ཀྱང་ཡོན་
 ཉན་ལྷག་པ་ཡི། །མི་ཉིད་དེ་ནི་སྲ་ཞིག་འབྲས་བུ་མེད་པར་བྱེད། ། 經號 D4183 ; 頁碼 173-1-50a ; 藏文經名 སྲོབ་མ་ལ་
 སྲིད་ས་པའི་སྲིད་ཡིག

283 མི་ཡི་བྲུ་ལ་བརྟེན་ནས་སྲུ། །སྲུག་བསྐྱེལ་ཚུ་བོ་ཆེ་ལས་སྲོལ། །བྲུ་འདི་བྱིས་ནས་རྙེད་དཀའ་བས། །ཚོངས་པ་དུས་སྲུ་བཞིན་མ་ལོག། ། 經號
 D3871 ; 頁碼 105-1-20b ; 藏文經名 བྱང་ཚུབ་སེམས་དཔའི་སྲིད་པ་ལ་འཇུག་པ། 此句中譯參引《入菩薩
 行論廣解》：「依此人身如舟航，得渡生死大苦流，此舟後時難再得，愚夫斯時勿酣眠。」
 (CBETA 2022.Q3, ZW04, no. 33, p. 160a1-2)

284 PM : ཆེ་འདི་ཡི་མདུན་ཆེས་

285 PM : གྱི་

286 PM : གསུན་

287 PM : བའི་

結頌

「此生尚有些許之餘年（還有一些餘生），若憂失壞因而恆勵力，則此難得易壞之人身，莫令虛度理應修大義！」攝證成義而教授訖。

《入佛陀教法次第軌理》之〈第三、暇滿難得品〉

འཆི་བ་རྗེས་སུ་ཐོབ་པའི་ལུ་སྟེ་བཞི་བའོ། །

〈第四、隨念死亡品〉

རྗེད་པར་དཀའ་ཞིང་ཐོགས་ཆེ་བའི་དལ་འབྱོར་དེ་ཐོབ་པས་ཚོག་གས་སྐྱམ་ན་མི་ཚོག་སྟེ། འཕྱི་བའི་འོག་འོལ་དུ་

²⁸⁸ འཇིག་པ་དང་སྐྱུག་བསྐྱེད་ཀྱི་ཚོགས་ཚད་²⁸⁹ མེད་པས་དེ་²⁹⁰ གོ་བར་བྱ་བའི་དོན་དུ་འཆི་བ་རྗེས་སུ་ཐོབ་

པ་²⁹¹ བསྐྱོམ་དགོས་པས་འཆི་སྐྱོམས་²⁹² ཞེས་པ་སྟེ། དེ་ལ་གསུམ། འཆི་ངེས་པ་དང་། བསྐྱོམ་ཆ་མེད་

པ་དང་། འཆི་བའི་དུས་སུ་ཅེས་ཀྱང་མི་གསུངས་²⁹³ བའོ། །

若想：僅僅獲得這難得且利大之暇滿（身）是否即已足夠？〔答：〕是不夠的！還應了解於死亡後〔，暇滿身〕壞滅及無量眾苦²⁹⁴〔的情況〕，為此目的而須修隨念死亡，故謂「**修念死**」（1c）。此中，分三：〔1〕決定死；〔2〕死無定期；〔3〕死時任亦無益。

288 PM：此處無 འཕྱི་བའི་འོག་འོལ་དུ་

289 PM：此處 དང་སྐྱུག་བསྐྱེད་ཀྱི་ཚོགས་ཚད་ 為 ལ་ཚོགས་

290 PM：此處無 དེ་

291 W、ZY、PM：བསྐྱོམ་

292 W、ZY、PM：བསྐྱོམ་

293 W、ZY：གཏོངས་；PM：སྐྱོངས་

294 壞滅及無量眾苦是指此品（隨念死亡）與下一品（輪回過患）內容。

དང་པོ་ལ་གསུམ་ཉེ། སྤར་མ་ལི་བར་ལུས་པ་མེད་པས་འཆི་ངེས་ཉེ། སློབ་དཔོན་ཉེ་དབང་ས་ཀྱི་ཞལ་ནས། སའམ་
 295 འཇིག་རྟེན་མཐོ་ངེས་ན། རྒྱུས་ནས་ལ་ལ་མི་འཆི་བ། གང་ཞིག་ཚོད་ཀྱིས་མཐོང་བའམ²⁹⁶ ། །འོན་ཏེ་
 ཐོས་སམ་ཐེ་ཚོམ་ཟེ་ཞེས་པ་དང་། རྒྱ་ཆེ་རོལ་བ་ལས་ཀྱང་། གང་དུ་ཕྱིན་ཀྱང་འཆི་བས་མི་ཚུགས་པའི། རས་
 རྒྱུགས་དེ་ནི་གང་ནའང་ཡོད་མིན་ཉེ། བར་སྤང་ན་མེད་རྒྱ་མཚོའི་གཉིང་ན་མེད། རི་བོ་རྣམས་ཀྱི་སྤུལ་ནའང་ཡོད་
 མ་ཡིན། །ཞེས་གསུངས་སོ།།

1. 思決定死

初（決定死）中分三：

1.1 無先前未死而仍留存者，故決定死

〔第一〕無先前未死而仍留存〔至今〕者，故決定死。馬鳴阿闍黎云：「大
 地天趣世間中（六趣），任何生已不死者，汝可親眼目睹過？抑且曾聞或生疑？」
 297 及《廣大遊戲經》亦云：「趣往何處不被死所壞，如是方所何處皆無有，空中
 非有大海中亦無，諸山深谷之中亦無有。」²⁹⁸
 གཉིས་པ་འདུས་བྱས་ཡིན་པས་ཀྱང་འཆི་ངེས་ཉེ། རྩེ་ལུ་བཞིས་ལུས་པའི་མདོ་ལས། འདུས་བྱས་རྟག་པར་འགྱུར་
 བ་ཡི། །གནས་འདི་རྟེན་པར་མི་འགྱུར་བས། །འདུས་བྱས་ཐམས་ཅད་མི་རྟག་གིས། །སྤྱང་ན་མ་བྱེད་ཀུན་དགའ་
 བོ། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

ཐ་མ་ཆེ་སྐད་ཅིག་མ་ཡང་སྡོད་པ་མེད་པའི་ཕྱིར་ཡང་འཆི་ངེས་ཉེ། སློབ་དཔོན་ཞི་བ་ལྷས། ཉན་མཚན་སྡོད་པ་ཡོང་
 མེད་པར། །ཆེ་འདི་རྟག་ཏུ་གོད་འགྱུར་ལ། །སློན་པ་གུད་ནས་འོང་མེད་ན། །བདག་ལྟ་འཆི་བར་ཅིས་མི་འགྱུར།།
 །ཞེས་གསུངས་སོ། །

295 W、ZY、PM：ས་འམ་
 296 W、ZY：བ་འམ་
 297 迄今我還找不到出處。
 298 迄今我還找不到出處。

1.2 以是有為法，故決定死

第二、以是有為〔法〕，故決定死，《四童子請問經》云：「有為轉為恆常法，此事終將不可得，一切有為無常故，且莫憂愁慶喜（阿難）啊！²⁹⁹。」

1.3 壽命連一剎那也不暫留，故決定死

最後（第三），壽命連一剎那也不暫留，故決定死，寂天阿闍黎云：「晝夜流逝無暫留，此生壽命恆損減，若無其餘可添增，思我如何能不死？」³⁰⁰

རིགས་པས་བརྟགས་ཀྱང་སྤར་³⁰¹ མ་ལི་བར་ལུས་པ་སྤུས་ཀྱང་མཐོང་བའམ་ཐོས་པ་མེད་པ་དང་། བསགས་པ་
ཐམས་ཅད་ཀྱི་མཐའ་མཚན་པ་³⁰² དང་། སྤྱིས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་མཐའ་འཆི་བ་དང་། འདུས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་
མཐའ་འབྲལ་བ་དང་། བསྐྱང་བ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་མཐའ་འགྲེལ་བའི་རང་བཞིན་ཡིན་པས། དེ་བཞི་³⁰³ བྱི་རང་
བཞིན་གྱི་གཏན་ཆོགས་ཡིན་ཅོ། །ཐ་མ་ཆེ་སྐད་ཅིག་³⁰⁴ ཀྱང་མི་སྤོད་པ་ལྟེ། རིགས་པས་འགྲུབ་པས་འཆི་ངེས་
སོ། །

又以理思惟，先前未死仍留存者，誰也未看見或聽說。其次，因為〔一切有為法有：〕①一切積聚終消散，②一切生者終將亡，③一切和會終分離，④一切崇高終墮落的自性，³⁰⁵ 因此這四者是自性正因。最後，以理成立壽命連一剎那也不暫留，故決定死。

299 འདུས་བྱས་རྟགས་བར་འགྱུར་བ་ཡི། །གནས་འདི་རྟེན་པར་མི་འགྱུར་ཉེ། །འདུས་བྱས་ཐམས་ཅད་མི་རྟག་པས། །ལྷ་ངན་མ་བྱེད་ཀུན་དགའ་ཁྱོད། ། 經號 D136；頁碼 ༩༣ ་ 56-1-168a；藏文經名 འཕགས་པ་ཁྱེད་བཞིའི་ཉིང་དེ་འཛིན་ཅེས་བྱ་བ་ཐེག་པ་ཆེན་པོའི་མདོ།

300 ཉེན་མཚན་སྤོད་པ་ཡོད་མེད་པར། །ཆེ་འདི་རྟག་ཏུ་གོང་འགྱུར་ཞིང་། །སྤོན་པ་གྲུད་ནས་འོང་མེད་ན། །བདག་ལྟ་འཆི་བར་ཅེས་མི་འགྱུར། ། 經號 D3871；頁碼 ༩༣ ་ 105-1-5b；藏文經名 བྱང་ཚུབ་སེམས་དཔའི་སྤོད་པ་ལ་འཇུག་པ།

301 W、ZY：སྤར་

302 PM：འཚན་པ་

303 ZY、PM：བཞིན་

304 W：སྐད་ཅིག་མ་ཅིག་；ZY、PM：སྐད་ཅིག་མ་གཅིག་

305 《菩提道次第廣論》卷6：「《調伏阿笈摩》云：「積集皆銷散，崇高必墮落，合會終別離，有命咸歸死。」」（CBETA 2022.Q3, B10, no. 67, p. 668b14-15）

ཐ་མ་སློབ་ལ་སྤྱིར་སོ་མེད་པས་ན་མ་འཆི་ཆ་མེད་པ་ནི། ལྷུང་ལས། ཅུ་མཚོག་དག་གི་ཟེལ་པའི་³⁰⁹ ཐེག་ ཉི་མ་
ཡོངས་སུ་བབ་ན། ལྷུང་ཅམ་གཅིག་གིས་མེད་པར་འགྱུར། །མི་ཡི་སློབ་དེ་³¹⁰ དེ་བཞིན་ནོ། །ཞེས་པ་དང་།
བཤེས་སྤྱིངས་ལས། ཆེ་འདི་གཞོན་མང་རྒྱུད་གིས་བཏབ་པ་ཡི། །ཚུ་ཡི་ཚུ་བུར་བས་ཀྱང་མི་རྟག་ན། །དབུགས་
དབུང་དབུགས་རྩབ་གཉིད་ཀྱིས་ལོག་པ་ལས། །སང་ཁོམ་གང་ལགས་དེ་ནི་དོ་མཚར་ཆེ། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

2.3 壽命不堅，故死無定期

最後（第三），壽命（命根）無堅實（壽命危脆）故死無定期，聖教云：「吉祥草尖之露珠，日輪光明遍照時，頃刻之間逝無踪，吾人壽命亦如是。」³¹¹ 《親友書》云：「吾等此壽易遭眾損害，較風所激泡沫尤無常，能由出息入息睡眠中，有暇醒覺此乃最稀有。」³¹²。

རིགས་པས་བརྟགས་ཀྱང་རང་རང་གི་ཉེ་བ་དང་འབྲེལ་བ་དང་། ལུལ་མི་རྣམས་ལ་བརྟགས་ན། རང་བས་གཞན་པ་
དང་། གཞོན་པ་དང་། ལྷ་མཉམ་ལ་ཤི་བ་མཐོང་བ་དང་། འཆི་བའི་རློན་སངས་རྒྱས་དང་བྱུང་རྒྱུ་བཤེས་དཔལ་
ཀྱང་བཟང་གིས་མི་ལང་བར་གསུངས་ཏེ། ཕྱིའི་རློན་ནི་དངོས་པོ་ཅེ་ཡོད་པ་ཐམས་ཅད་ལ་འཆི་རློན་བྱུང་བ་
མེད་པ་དང་། ལང་གི་འཆི་རློན་ནི། ལུས་འབྱུང་བ་ཆེན་པོ་བཞི་ལས་གྲུབ་པས་སྐྱལ་དུག་ཅན་དང་འབྲེལ་བ་
མཉམ་པའི་ཆེ་ལྷུང་ཅམ་བདེ་³¹³ ཡང་། ཆ་མི་མཉམ་པའི་ཆེ་ནད་³¹⁴ ཚུང་བུ་³¹⁵ ལ་ལ་ཆེ་འབྱུང་། ཆེར་³¹⁶ ལ་

309 W、ZY：བའི

310 W、ZY：此處無དེ；PM：ཀྱང་

311 迄今我還找不到出處。

312 ཆེ་འདི་གཞོན་མང་རྒྱུད་གིས་བཏབ་པ་ཡི། །ཚུ་ཡི་ཚུ་བུར་བས་ཀྱང་མི་རྟག་ན། །དབུགས་རྩབ་དབུགས་འབྱུང་གཉིད་ཀྱིས་ལོག་པ་ལས། །སང་ཁོམ་གང་ལགས་དེ་ནི་དོ་མཚར་ཆེ། །經號 D4182；頁碼 173-1-43a；藏文經名 བཤེས་པའི་སྤྱིང་ཡིག

313 PM：多བ

314 W、ZY：ནང་；PM：ན།。PM 可能比較正確故採取。

315 PM：無བུ

316 PM：ཆེ

འཆི་དོ། །ལུས་འདི་ལ་སྲ་སྲའོ་དང་བརྟན་བརྟན་སོ་³¹⁷ ཡང་མེད་དོ། །རྩ་རྩ་ཅམ་གཅིག་ཆད་དམ། མ་ཁབ་མིག་
ཅམ་ཅིག་བྱང་ཡང་འཆི་བའོ། །

又以理思惟，若觀察各自關係親近的那些人及周遭的一般人，會看到有比自己年老而死亡者、比自己年輕而死亡者、與自己同齡而死亡者。

諸佛菩薩也說死緣難以計數，即外在的〔死〕緣是指一切任何存在的事物沒有不成為死亡的因緣，而內在的死緣是指：由於身體是由四大所構成，就像具有毒蛇一般，〔四大〕剛好均衡之時會是安樂的，〔四大〕不均衡之時，若病症輕微則生病，若嚴重的就會死亡。

〔所以〕，此身也不是那麼牢靠的。即使一根像馬尾絲般的脈斷掉，或僅僅冒出針眼般的瘡也會死亡！

ཅེས་གྲང་མི་གསྟངས་³¹⁸ བ་ལ་གསུམ། དང་སོ་བསགས་བའི་ནོར་གྱིས་མི་གསྟངས་³¹⁹ བ་³²⁰ རི། སློབ་
དཔོན་ཞི་བ་ལྷའི་ཞལ་ནས། རྗེད་བ་མང་སོ་རྗེད་གྱུར་ཏེ། །ཡུན་རིང་དུས་སུ་བདེ་སྤྱད་གྲང་། །ཆོམ་པོས་སློབས་བ་
ཇི་བཞིན་སུ། སློན་མོ་ལག་བ་སྟོང་པར་འགྲོ། །ཞེས་བ་དང་། ལུང་གཞན་ལས། རྗེད་ཀྱི་འགྲོར་བ་དུག་ཅན་ཟས་
བཞིན་སུ། སྤངས་ནས་གཅིག་སུ་གཞན་དུ་གཞུགས་འཆམ་ན། སློབས་བཟང་འདོར་³²¹ མེད་དགོ་བའང་དེ་
འབྲའི་ཕྱིར། །ཐུགས་ནི་རྣམ་བར་སྦྱོར་བ་ཅེས་མི་མང་ད། ཅེས་གསུངས་སོ། །

3. 思死時任亦無益

〔死時〕任亦無益，分三：

317 W、ZY：བ་

318 W、ZY：གཏོངས་；PM：ཉོངས་

319 W、ZY：གཏོངས་；PM：ཉོངས་

320 W、ZY：བ་

321 PM：འདོར་。PM 可能比較正確故採取。

漸腐爛，終究不淨亦復無堅實，由於親見餘身皆壞滅，當知身具各自分離性。」

329 《入行論》亦云：「〔此身獨自出生時，〕與生俱來骨肉等，若尚散壞各分離，何況其餘親愛者？」³³⁰

རིགས་པས་བརྟགས་ཀྱང་། ལྷོང་གསུམ་རིན་པོ་ཆེ་སྣ་བདུན་གྱིས་བཀང་བ་ཡོད་ན་ཡང་། འཆི་བའི་དུས་སུ་ཨ་
ཡང་ཅེ་གཅིག་ཀྱང་ཁྱེད་དབང་མེད་པར་ལུས་པ་དང་། གཞན་དག་ནོར་གྱི་ཕྱིར་ཚོད་པ་དང་། དམ་པ་རྣམས་གྱིས་
ནོར་དེ་ཅམ་བསགས་ནས་ཅེ་གྲེད་ཅེས་མི་སྣ་བ་བརྗོད་དུ་འོང་བ་དང་། ལུ་དང་ཆ་བོ་གྲེ་བ་ཅམ་ཡོད་ཀྱང་འཆི་བའི་
དུས་སུ་གཅིག་ཀྱང་ཁྱིད་³³¹ དབང་མེད་པར་མཐོང་བ་དང་། ཉེ་དུའི་ཆེད་དུ་སྤྲིག་བསགས་པ་དང་། རང་འཆི་ཁའི་
དུས་སུ་ཉེ་དུ་རྣམས་གྱིས་བྱ་བ་བྱས་པ་དང་། རང་གི་ཕྱིར་སྤྲིག་བྱས་པས་རང་ལ་གཞོད་པ། རང་གི་ལུས་ལ་རང་
བཞིན་གྱི་³³² སྲིང་བ་འབྱུང་བ་དང་། རྣ་ཆ་བྱུང་བས་ལྷེབ་པ་ཡང་མཐོང་ངོ་། །

ཚུལ་དེ་རྣམས་ཡང་དང་³³³ ཡང་དུ་སྐྱོམ་³³⁴ མོ། །

又以理思惟，縱使擁有充滿三千〔大千〕世界的七寶，臨終之時慨嘆連要帶走其中一個〔珍寶〕都毫無自主而遺留下來，其他人則為了這些七寶而起爭執，而諸正士們將會譏諷說云：「積累那些七寶有何用呢？」

而且看到即使兒孫滿堂，死時連要帶走其中一個都毫無自主的情況，為了親友而積累罪業，以及自己臨死之際因為親戚們而感到憂苦（親友們讓亡者感到憂苦），還有自己會被因為一己之私所造的罪業所傷害。

也會看到自己的身體自然而發發出惡臭，以及因為生病而致死的情況。

329 ལུས་མཐའ་ཐལ་བ་མཐའ་སྐྱམ་མཐའ་འདུལ་ཞིང་། །ཐ་མར་མི་གཙང་སྤྱང་པོ་མ་མཆིས་པ། །རྣམ་པར་འཇིག་དངས་མུགས་པར་འགྱུར་བ་སྟེ། །སོ་སོར་
འགྲེས་ཆོས་ཅན་དུ་མཁྱེན་བར་མཐོང་། ། 經號 D4182 ; 頁碼 ཉེ་དེ་ 173-1-43a ; 藏文經名 བཤེས་བའི་སྤྱིང་ཡིག
330 ལུས་འདི་གཅིག་སུ་བྱུང་བ་ཡང་། །ལྷན་ཅིག་སྤྲིས་པའི་ཤ་རུས་དག །ཞིག་སྟེ་སོ་སོར་འགྲེས་འགྱུར་ན། །མཐོང་བ་གཞན་དག་ཅེ་ཞིག་སྐྱོས། ། 經號
D3871 ; 頁碼 ཉེ་དེ་ 105-1-24b ; 藏文經名 བྱང་ཚུབ་སེམས་དཔའི་སྤྱོད་པ་ལ་འཇུག་པ།
331 W、ZY : འཁྱིད་
332 PM : གྱིས་
333 PM : ལས་
334 W、ZY、PM : བསྐྱོམ་

〔上述〕這些道理（三主題九理由）應當一再地修習！

གཞན་ཡང་འཆི་བ་མིག་གིས་མཐོང་བ་དང་། རྣ་བས་ཐོས་བ་དང་། སེམས་ཀྱིས་བྲན་པའི་ཆེ་བདག་གྲང་དེ་བཞིན་
དུ་འཆི་བ་ཡིན་བསམ་པའོ། །སྤྱི་ལོ་གི་དངོས་པོ་རྣམས་མི་ཉག་ཅིང་འགྲུང་བ་མཐོང་བའི་ཆེ་ཡང་བདག་གྲང་འདི་
བཞིན་དུ་མི་ཉག་ཅིང་འཆི་བ་ཡིན་བསམ་པའོ། །རྗེ་སྐུམ་པོ་པའི་ཞལ་ནས་གྲང་། འཆི་བ་བསྐྱོམ་³³⁵ བ་ནི་དང་
པོར་གལ་ཆེ་སྟེ། ཚོས་ལ་འཇུག་པའི་རྒྱ་ཡིན། བར་དུ་གལ་ཆེ་སྟེ་བཙོན་འགྲུས་ཀྱི་ལྷག་ཡིན། ཐ་མར་གལ་ཆེ་སྟེ་
ཚོས་ཀྱི་སྐྱེ་གསལ་འདེབས་ཡིན་ཅེས་གསུངས་སོ། །དེ་བས་ནི་འཆི་བ་སྐྱོམ་བ་གལ་ཆེའོ། །

4. 結合其餘方式而念死

此外，以眼見及耳聞、心中憶念〔他人〕死亡之時，應思惟自己也同樣會死亡。又看見外在的種種事物無常變化時，應思惟自己也會如此無常而死亡。至尊岡波巴亦親云：「修習死亡，初重要是趣入佛法之因；中重要是精進之鞭；後重要是顯明法身³³⁶。」所以，修習死亡是很重要的！

འཆི་བ་སྐྱོམ་³³⁷ པའི་ཡོན་ཏན་ནི། དད་པའི་གསོས་འདེབས་བཙོན་འགྲུས་ཀྱི་གྲོགས་བྱེད། ཆགས་སྤང་དང་སྦྱར་
དུ་འབྲལ་ཚོས་མཉམ་བུ་ཉིད་སྦྱར་དུ་ཉོགས་པའོ། །དེ་ལྟར་མ་བྱུང་ན་འཆི་བ་མ་བསྐྱོམས་³³⁸ པའོ། །བསྐྱོམས་
གྲང་རྒྱུད་ལ་མ་སྐྱེས་པ་ཡིན་གསུངས་པོ། །

5. 念死之勝利與及未生起之過患

修習死亡之功德（勝利），〔念死〕能長養信心，能成為精進之助伴，能迅速捨離貪瞋癡、能迅速證得法平等性。如上〔功德〕若未能生起，乃是未修習死亡

335 W、ZY：སྐྱོམ་

336 依下文的法平等性推測此處的法身應該是指自性法身，也就是空性。

337 PM：བསྐྱོམས་

338 W、ZY：བསྐྱོམ་

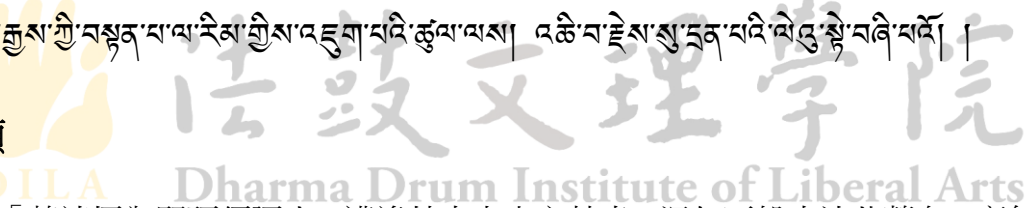
或〔雖然〕已經修習〔死亡〕卻未於相續中生起〔所致〕。

འཇིག་ཏུ་སྤྲོ་མཁའ་གསལ་རི་རབ་སྐྱེན་སོ་ཡང་། །དུས་མཐའི་མེ་ཡིས་འཇིག་པར་འགྱུར་ལགས་ན། །སྤོང་ཚུང་ཚུ་བྱུར་
སྤོང་བྱུར་སོ་འདི། །རང་དབང་མེད་པར་རྒྱུན་གྱིས་འཇིག་པར་ངེས། །ཞེས་པ་ནི་འཐད་པ་³³⁹ རོན་བསྐྱེས་ཏེ་
གདམས་པ་འོ། །

དེ་ལྟར་དལ་འབྱོར་རྗེས་དཀའ་དང་འཆི་བ་བསྐྱོམས་པས་ཆེ་འདི་ལས་སློ་ལྡོག་སྟེ། དཔེར་ན་མི་གཅིག་སང་ལའི་པ་
རོལ་དུ་འགོ་ན་ས་³⁴⁰ ལྟར་མི་ལྡོག་ན། ལྟར་རོགས་³⁴¹ གྱི་འདུག་ཅིས་³⁴² མི་བྱེད་པར་པར་རོས་སུ་གང་པའ་
བྱེད་པ་བཞིན་དུ། ཆེ་འདིའི་ཅི་ཅམ་འདུག་ཅིས་³⁴³ བྱས་ཀྱང་བཞག་ནས་དབང་མེད་དུ་འཇིག་རྟེན་པ་རོལ་དུ་
འགོད་³⁴⁴ དགོས་པས། པ་རོལ་དུ་གང་པའ་བྱེད་པའི་སློ་འབྱུང་འོ། །

སངས་རྒྱལ་གྱི་བསྐྱེན་པ་ལ་རིམ་གྱིས་འདུག་པའི་ལུས་ལས། འཆི་བ་རྗེས་སུ་བྲན་པའི་ལེའུ་སྟེ་བཞི་པ་འོ། །

結頌

「若連極為堅硬須彌山，遭逢劫末大火亦焚盡，況如豆般水沫此蘊身，毫無
自主定為緣所壞。」攝證成義而教授訖。

如是由於修習暇滿難得及死亡，故而「以此能於今世回轉心」(1d)〔朝向後
世或解脫〕，好比有一人若欲前往明天的彼岸而不返回此岸，他就不會打算在此
岸停留，而會作任何有助於彼岸之事；〔同樣地〕即使想方設法想要停留於此世，
然而終究必須放下一切而毫無自主地前往來世，因此就會生起任何有助於後世之
心。

339 PM : བའི་
340 W、ZY、PM : 此處的 ལ་ས་ 是 ལས་
341 PM : རོས་
342 W、ZY : ཆེས་ ; PM : ཆེས་
343 W、ZY : ཆེས་ ; PM : ཆེས་
344 ZY : བསྐྱོད་ ; PM : འགོད་

《入佛陀教法次第軌理》之〈第四、隨念死亡品〉

འཁོར་བའི་ཉེས་དམིགས་བསྐྱོམ་པའི་ལེ་ལུ་སྟེ་ལྷ་ལ། །

〈第五、觀修輪回過患品〉

རྟེན་པར་དཀའ་ཞིང་འཇིག་པར་སྣང་བའི་དལ་འབྱོར་གྱི་ལུས་ལ་བརྟེན་ནས་ཐར་པ་ལ་སྐྱབས་ན། ཉག་ཏུ་འཁོར་བར་

³⁴⁵ འཁོར་ཞིང་སྤྲུག་བསྐྱེད་མཉམས་སྤོང་བས་འཁོར་བ་ལས་སྐྱོ་བ་བསྐྱེད་ཅིང་། ཐར་པ་བསྐྱབས་པའི་རྫོ་བོས་བསྐྱེད་པའི་

དོན་དུ། འཁོར་བའི་ཉེས་དམིགས་བསྐྱོམ་པ་ནི། ཁམས་གསུམ་འཁོར་བའི་ཉེས་དམིགས་བསྐྱོམ་པར་བྱ། །དེས་ནི་

འཁོར་བ་ལས་ནི་རྫོ་བོ་ལྟེ་ཅིང་། །³⁴⁶ ཐར་པ་སྐྱབས་པའི་འདུན་པ་སྐྱེ་བར་འགྱུར། ཞེས་པའོ། །

若依於難得易壞之暇滿人身，卻沒有成辦解脫，則將恆常流轉於輪回中而深受其苦，因此為了發起從輪回中生起厭離而成辦解脫之智慧，所以應修習輪回之過患，謂「三界輪回過患應深思，以此能於輪回回轉心，將生成辦解脫之欲求。」

(2abc)

DILA Dharmadrum Institute of Liberal Arts
དེ་ལ་གཉིས་ཉེ་འཁོར་བའི་ཉེས་དམིགས་དངོས་བསྟན་པ་དང་། དེའི་དུས་སུ་ཉམས་སུ་བྱང་བུ་སྐྱབས་འགྲོའི་སྐྱོམ་

པ་བསྟན་པའོ། །

དང་པོ་ལ་གཉིས་ཉེ། ངན་སོང་གསུམ་གྱི་སྤྲུག་བསྐྱེད་པ་བསྟན་པ་དང་། བདེ་འགྲོའི་³⁴⁷ སྤྲུག་བསྐྱེད་པ་བསྟན་

པའོ། །³⁴⁸ ངན་སོང་གསུམ་གྱི་སྤྲུག་བསྐྱེད་པ་³⁴⁹ དམུལ་བའི་སྤྲུག་བསྐྱེད་པ་རྣལ་མི་བཟོད་པ་རྒྱན་རིང་སྟེ།

བཞེས་སྤྱིངས་³⁵⁰ ལས། འདི་ན་ཉེན་ཅིག་མཁུང་མུང་སུམ་བརྒྱ་ཡིས། །རབ་ཏུ་བྱག་བཏབ་སྤྲུག་བསྐྱེད་པ་མི་བཟོད་

345 ZY : བ་

346 稍異於論首的根本頌文 ཁམས་གསུམ་འཁོར་བའི་ཉེས་དམིགས་བསྐྱོམ་པར་བྱ། །དེས་ནི་འཁོར་བ་ལ་ནི་རྫོ་བོ་ལྟེ་ཅིང་། །

347 PM : མཐོ་རིས་གྱི་

348 PM : མ་དང་པོ་

349 PM : ལས་

350 PM : བཞེས་སྤྱིང་

རང་རང་གི་རྒྱུད་ལ་དཔག་³⁵⁵ །

〔別說四種地獄與長時〕各自相續〔受苦〕之量，

གང་བའི་དམུལ་བ་བརྒྱད་ཀྱི་སྤྱལ་བསྡུལ་ལ། ཚུ་བྱར་ཅན་དང་། ཚུ་བྱར་དོལ་བ་ཅན་དང་། ཨ་ཚུ་ཟེར་བ་དང་།
ཀྱི་རྒྱུད་ཟེར་བ་དང་། སོ་ཐམ་ཐམ་བ་དང་། བསྐྱ་³⁵⁶ ལྟར་གས་བ་དང་། ³⁵⁷བསྐྱ་³⁵⁸ ཚེན་པོ་ལྟར་གས་བ་དང་།
ལྷན་ལ་ལྟར་གྱིས་³⁵⁹ བའི་སྤྱལ་བསྡུལ་ལ་བཟོད་སྐྱགས་མེད་དོ།

1.1.1 思八寒地獄苦

又〔分四類：八寒、八熱、近邊、獨一，其中〕八寒地獄之苦，即寒炮地獄、
炮裂地獄、阿趣（虎虎婆）地獄、嗚呼（郝郝婆）地獄、牙顫（額嘶吒）地獄、
裂如紅蓮地獄、裂如大紅蓮地獄、裂如青蓮地獄之難忍痛苦。

ཚ་བའི་དམུལ་བ་བརྒྱད་ནི། ཡང་སོས་དང་། ཐེག་ནག་དང་། བསྐྱས་འཛོམས་དང་། འུ་འཛོད་དང་། འུ་འཛོད་
ཚེན་པོ་དང་། ཚ་བ་དང་། རབ་ཏུ་ཚ་བ་དང་། མནར་མེད་པའོ། །
དེ་ལ་ཡང་སོས་ནི། བན་ཚུན་གཅིག་³⁶⁰ གིས་གཅིག་³⁶¹ གསོད་ཅིང་། ཡང་³⁶² སོས་པར་གྱུར་ཅིག་པའི་³⁶³
སྐྱ་བསྐྱགས་³⁶⁴ བ་ཅམ་གྱིས་སྤྱིར་སོས་ནས་ཡང་གསོད་ཅིང་སོས་པས་དུས་ཉག་ཏུ་སྤྱལ་བསྡུལ་བའོ། །
ཐེག་ནག་ནི། ཐེག་ནག་སོ་³⁶⁵ འདེབས་ཤིང་གཤེན་ཇིའི་སྤྱིས་དུས་དུས་ཉག་ཏུ་མཚོན་གྱིས་གཤག་པའོ། །

355 W、ZY、PM：དཔགས་
356 PM：བད་མ་
357 ZY：此處誤將箋注為正文，故多 ལུས་བཅུ་དུག་གཤག་ཏུ་འོ་
358 PM：བད་མ་
359 གས་
360 W、ZY：ཅིག་
361 W、ZY：ཅིག་
362 ZY：ཡས་
363 W、ZY：སའི་
364 W、ZY、PM：སྐྱགས་
365 ZY、PM：ཛོ

བསྐྱུས་འཛོམས་ནི། རི་ཆེན་པོའི་བར་དུ་བཙོམ་བའོ། །

དུ་འབོད་ནི་སྐྱུག་བསྐྱུལ་མ་བཟོད་ནས་དུས་ཉུག་ཏུ་དུ་བའོ། །

³⁶⁶དེ་བས་ཀྱང་ཆེ་བའི་སྐྱུག་བསྐྱུལ་མ་བཟོད་ནས་དུ་འབོད་ཆེན་པོ་བྱེད་བའོ།།

ཆེ་བའི་སྐྱུག་བསྐྱུལ་གྱི་ས་གཞི་ལ་འགྲེ་ལྗོན་བྱེད་བའོ། །

རབ་ཏུ་ཆེ་བའི་འགྲེ་ལྗོན་དབང་མེད་པར་དུས་ཉུག་ཏུ་འབྱར་³⁶⁷ནས་འདུག་བའོ། །

མནར་མེད་པ་སྐྱོགས་བརྩུ་ནས་མེའི་ཕྱང་པོ་བརྩུ་རང་གི་ནང་ནས་མེ་སྐྱིར་འབར་བ་དང་བརྩུ་གཅིག་གིས་བསྐྱེད་

ཅིང་དེ་བས་སྐྱུག་བསྐྱུལ་མེད་པས་མནར་མེད་བའོ། །

1.1.2 思八熱地獄苦

八熱地獄者，即等活地獄、黑繩地獄、眾合地獄、號叫地獄、大號叫地獄、燒熱地獄、極熱地獄、無間地獄。

其中，等活地獄〔有情〕彼此相互殺害，只要一發出「願〔你們〕再活過來！」的聲音，〔已死的等活地獄有情〕將會復生而再一次〔彼此相互〕殺害至死而又復生，因此恆時受苦。

黑繩地獄，即先〔在黑繩地獄有情身上〕施加墨線後，獄卒恆時依著墨線予以割截。

眾合地獄，即於大山之間碾碎〔眾合地獄有情〕。

號叫地獄，即難忍痛苦而恆時地哭嚎。

大號叫地獄，即難忍較前（號叫地獄）更劇烈的痛苦而大號叫。

燒熱地獄，是在燒紅的鐵地上令〔地獄有情〕翻滾。

極熱地獄，是毫無自主地翻滾中且恆時被火灼燒。

無間地獄，是從十方而來之十火團與從自身內部往外燒之火，即被十一團（外

366 PM：此處多 དུ་འབོད་ཆེན་པོ་ནི།

367 可能是 འབར་ 的誤植

十內一) 火焰所焚燒，而由於無有較此更苦者所以是無間〔地獄〕。

དེ་ནམས་ཀྱི་ཚེ་ཚད་ནི། མིའི་ལོ་ལྔ་བརྒྱ་ལ་ལྷ་རྒྱལ་ཚེན་རིས་བཞིའི་ཉིན་ཞག་གཅིག་ཞག་སྤུས་ཅུ་ལ་ལྷ་གཅིག་ལྷ་
བ་བརྒྱ་གཉིས་ལ་ལོ་གཅིག་ཏུ་བཅེས་པའི་རང་ལོ་ལྔ་བརྒྱ་སྤུབ་ལོ། །

དེ་ལ་དམྱལ་བ་ཡང་སོས་ཀྱི་ཉིན་ཞག་གཅིག་ཞག་སྤུས་ཅུ་ལ་ལྷ་བ་གཅིག་ལྷ་བ་བརྒྱ་གཉིས་ལ་ལོ་གཅིག་ཏུ་བཅེས་
པའི་རང་ལོ་ལྔ་བརྒྱ་སྤུབ་ལོ། །

དེ་བཞིན་དུ་མིའི་ལོ་བརྒྱད་དང་། ཉིས་བརྒྱ་དང་། བཞི་བརྒྱ་དང་། བརྒྱད་བརྒྱ་དང་། ལྔ་བརྒྱ་བརྒྱ་ལ་གོ་
རིམས་བཞིན་དུ། སྤུས་ཅུ་ཅ་གསུམ་ནས། གཞན་འབྲུལ་དབང་བྱེད་ཀྱི་བར་ཉིན་ཞག་རེ་རེའོ། །དེས་བཅེས་པའི་
ལོ་ལྔ་བརྒྱ་དང་ཉིས་ལྔ་བརྒྱ་དང་བཞི་ལྔ་བརྒྱ་དང་། བརྒྱད་ལྔ་བརྒྱ་དང་། ལྷི་བརྒྱ་ལྔ་བརྒྱ་སྤུབ་ལོ། །དེ་ལ་དམྱལ་བ་ཐེག་ནག་ནས་
ཚ་བའི་བར་ཀྱི་གོ་རིམ་བཞིན་དུ་ཉིན་ཞག་རེ་རེའོ། །

彼等之壽量，人間五十年是四天王天的一日，三十天為一個月，十二個月為一年，總計達到〔他們〕自己的五百年（即四天王天的壽量是五百歲）。

〔四天王天的五百年〕是等活地獄之一晝夜，三十天為一個月，十二個月為一年，總計達到〔他們〕自己的五百年（即等活地獄有情的壽量是五百歲）。

同樣地，人類之百年、二百、四百、八百與千六百〔年〕依序是從三十三天到他化自在天之間各自的〔一〕晝夜³⁶⁸。依此計算之千歲〔即三十三天的壽量〕、二千歲〔即夜摩天的壽量〕、四千歲〔即兜率天的壽量〕、八千歲〔即化樂天的壽量〕，而達到一萬六千歲〔即他化自在天的壽量〕。

〔從三十三天的一千年至他化自在天的一萬六千年〕依序是黑繩〔地獄〕至燒熱〔地獄〕之間各自的〔一〕晝夜。³⁶⁹

368 即人間百年為三十三天一晝夜、二百年為夜摩天一晝夜、四百年為兜率天一晝夜、八百年為化樂天一晝夜、千六百萬年為他化天一晝夜。

369 上述僅說明從等活地獄至燒熱地獄這六個熱地獄各自一晝夜時間。

དེས་བཅིས་པའི་དཔྱལ་བའི་རང་ལོ་སྟོང་དང་། ཉིས་སྟོང་དང་། བཞི་སྟོང་དང་། བརྒྱད་སྟོང་དང་། ཁྲི་བུག་སྟོང་
ཐུབ་ལོ། །

རབ་ཏུ་ཚ་བས་ནི་བར་གྱི་བསྐྱལ་བ་བྱེད་ཐུབ་ལོ། །མཉམ་མེད་བས་ནི་བར་བསྐྱལ་ཆེན་པོ་ཅིག་ཐུབ་སྟེ་ཐར་པའི་
དུས་མེད་དོ། །

依此計算而達到各自地獄的千年、二千年、四千年、八千年及一萬六千年之
時〔，依序即是從等活地獄至燒熱地獄這六個熱地獄中有情之壽量〕。

極熱〔地獄有情的壽量〕能達到半個中劫。無間〔地獄有情的壽量〕至一整
個中劫而無脫離之時。

གཞན་ཡང་མེ་རི་འབར་བའི་གནས་གྱི་ཉོག་ས་པ་ལས། དམ་ཆོག་དཔྱལ་བར་གནས་པ་ཡིས། །ལས་རྣམས་མ་
ལུས་ཀུན་སྟོང་གྲང་། །ལས་དེས་འབྲས་བུ་འདོད་པ་མེད། །འབྲས་བུ་མི་འདོད་ཐམས་ཅད་དུ། །འཇིག་རྟེན་འདི་
ཡི་ལོངས་སྟོང་དང་། །བྱ་དང་ཚུང་མ་གཉེན་འདུན་རྣམས། །ལྷུང་དུ་འབྲེ་ཞིང་འདུ་མི་འགྱུར། །ཆེ་ཡི་འདུ་བྱེད་
འདིས་བསྐྱལ་ནས། །དཔྱལ་བར་བསྐྱེག་ཅིང་སྐྱག་བསྐྱལ་བྱེད། །ཕྱིས་ནི་ཐར་པའི་དུས་དག་ནི། །སྲིད་པ་ཐམས་
ཅད་སྟོང་པ་འཇམ། །ཡང་ན་སངས་རྒྱས་ཐམས་ཅད་ཀྱིས། །ཐུགས་རྗེ་³⁷⁰ འབྲས་བུ་ཟད་ན་ཐར། །ཞེས་བ་དང་། །

此外，《熾烈火山處之證悟》云：「由住地獄之誓言³⁷¹，遍行諸業盡無餘，
其業果報非所欲，於諸非樂果報中，現今世間之受用，及諸妻兒親戚眾，快速離
散而難聚，壽命之行³⁷²所驅使，令於地獄受燒苦，其後脫離有二時：一切三有
成空時；或因諸佛之悲憫，報果若盡乃得脫。」³⁷³

370 此處的悲心，因為欠缺格位，所以可能有二種理解方式：一是當動詞，意思是生起大悲；
第二是當名詞，但缺了具格，而且前面（諸佛）的具格改為屬格，悲心的後面加上具格，
如此理解較合理。

371 此句可能應理解為因為違犯誓言而住於地獄，而非直接詞面的意思。或者理解為由於不信
業因果者而發出此種住於地獄之誓言。如《入行論》所說：愚人雖求樂（果），毀樂（因）
如滅仇。

372 壽命之行即是死亡之義。

373 迄今我還找不到出處。

滿熱灰的無極河³⁸²、劍葉林，故受大苦。

1.1.4 思獨一地獄苦

如〔住於〕掃帚等之有情〔地獄〕³⁸³。彼等之痛苦也是實在難忍而漫長的。

ཡི་དྲགས་ཀྱི་སྐྱག་བསྐྱེད་བཟོས་མི་བཟོད་ལ་རྒྱན་རིང་བ་ནི། བཞེས་སྤྱིངས་ལས། ཡི་དྲགས་དག་ན་འདོད་པས་
 རོངས་བ་ཡིས། །བསྐྱེད་པའི་སྐྱག་བསྐྱེད་རྒྱན་ཆགས་མི་བཟོད་པ། །བཞེས་སྐྱོམ་གང་རྫོང་ལྡན་འཛིགས་བ་
 ཡིས། །བསྐྱེད་པའི་ལོན་ཏུ་མི་བཟོད་བསྐྱེད་འཆོལ་ལོ། །ཁ་ཅིག་ཁ་ནི་ཁབ་ཀྱི་མིག་ཅམ་ལ། །ལྟོ་བ་རི་ཡི་བལྟོས་ཅམ་
 ཆེས་བས་ཉེན། །མི་གཙང་གི་ནར་བོར་བ་རྒྱུ་དུ་ཡང་། །འཆོལ་བའི་མ་སྐྱ་དང་ལྡན་བ་མ་མཆིས་སོ། །³⁸⁴
 རྒྱན་རིང་སྟེ། ཡང་དེ་ཉིད་ལས། བར་ཆད་མེད་བར་སྐྱག་བསྐྱེད་ལྡན་གྱུར་པ། །ཉེས་བར་སྤྱོད་པའི་ལས་ཀྱི་ཞགས་
 བ་ནི། །སྐྱ་བས་བཅིངས་པས་ལྷུས་ཅན་ཁ་ཅིག་ལོ། །ལྟོ་སྤོང་དག་དང་གྲིང་ཡང་འཆིར་མི་བཟོད། །ཅེས་གསུངས་
 སོ། །

1.2 思餓鬼趣苦

餓鬼之苦也是極為難忍而漫長的境況，《親友書》云：「諸餓鬼中所欲匱乏故，生起極為難忍相續苦，常具饑渴寒熱由怖畏，所生極難忍苦須承受。或有口細僅僅如針孔，腹猶山量饑餓所逼惱，縱使所棄不淨極微少，仍不具足受用之能力。」

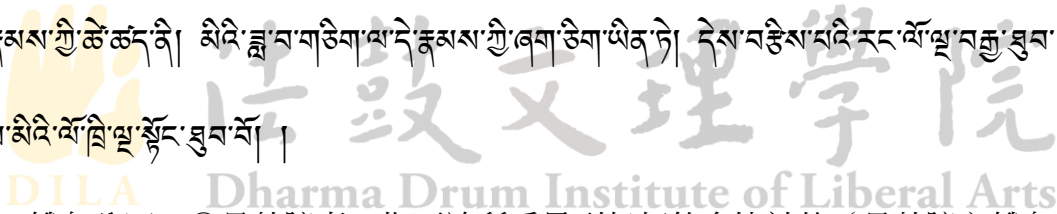
385。

382 無極河是詞面直翻，意思是無淺灘、無徒涉處的河。
 383 《菩提道次第廣論》卷3：「獨一地獄者，謂於寒熱地獄近邊；《本地分》說人間亦有；《事阿笈摩》亦說住於近大海岸，猶如僧護因緣中說；《俱舍釋》亦云：「如是十六有情地獄，是由一切有情共業增上而成，獨一地獄，或由眾多、或二、或一別業而成。此等形相差別非一，處所無定，若河、若山、若曠野處、若所餘處、若於地下，悉皆有故。」」(CBETA 2022.Q3, B10, no. 67, p. 647b10-13)
 384 PM：此處多 ཞེས་སོ།།
 385 ཡི་དྲགས་ན་ཡང་འདོད་པས་རོངས་བ་ཡིས། །བསྐྱེད་པའི་སྐྱག་བསྐྱེད་རྒྱན་ཆགས་མི་འཆོས་པ། །བཞེས་སྐྱོམ་གང་རྫོང་ལྡན་འཛིགས་བ་
 ཡིས། །བསྐྱེད་པའི་ལོན་ཏུ་མི་བཟོད་བསྐྱེད་འཆོལ་ལོ། །ཁ་ཅིག་ཁ་ནི་ཁབ་ཀྱི་མིག་ཅམ་ལ། །ལྟོ་བ་རི་ཡི་བལྟོས་ཅམ་བཞེས་བས་ཉེན། །མི་གཙང་གི་ནར་

〔餓鬼受苦之〕漫長的時間，亦如前論（《親友書》）云：「無有間斷恆常受眾苦，由其惡行業索堅繫縛，是故一類有情其壽量，其歲五千至萬亦不死。」³⁸⁶

ཡི་དྲུགས་ལ་བཞི་སྟེ། སྤིལ་སྤྱི་བ་ཅན་བཟའ་བཏུང་ཅི་མཐོང་བ་རྣལ་དང་རྩུ་སེར་དང་ཁྲག་ལ་སོགས་པ་ཁོས་གང་
མི་འདོད་པ་མཐོང་བ་དང་། རང་གི་སྤྱི་བ་ཅན་ལྟེ། ཁ་ཁབ་མིག་ཅམ། སླེ་གཞུ་རྒྱུད་ལྟ་བུ། ལྟོ་བ་རི་རབ་ཅམ་དུ་
གནས་པ། བལ་ཆེར་བཟའ་རྒྱ་མི་རྟེན་ལ། དར་སྐབས་ལ་སོགས་པ་རྩུང་བཟུང་རྟེན་གྱིང་། ཁ་དང་མགོན་པར་མི་
ཐར་ཞིང་། ལྟོ་བ་མི་ཁེངས་ལ། ཡན་ལག་གིས་མི་རྟེན་པའོ། སློང་གུའི་སྤྱི་བ་ཅན་ལྟེ། ཁར་ཅི་རྩུད་པ་ཐམས་ཅད་
ལྷགས་བསྐྱེགས་འབར་བ་དང་། ཁོ་རྩུ་ཁོ་ལ་མར་གྱུར་ཏེ་སྤར་ལ་འབྱུང་བའོ། སྤྱི་མ་སྐྱབ་ཀྱི་སྤྱི་བ་ཅན་ལྟེ། དུར་
ཁོད་ཀྱི་ཤ་ཟ་རྣམས་ལ་ཡང་བཟའ་བཏུང་མཐོང་ཡང་། གཞན་གྱིས་བསྐྱུངས་པ་ལ་སོགས་པར་མཐོང་ནས། རང་
དགར་བཟའ་བཏུང་གི་དབང་མེད་པའོ། །

དེ་རྣམས་ཀྱི་ཆེ་ཆད་ལྟེ། མིའི་ལྷ་བ་གཅིག་ལ་དེ་རྣམས་ཀྱི་ཞག་ཅིག་ཡིན་ཏེ། དེས་བཅེས་པའི་རང་ལོ་ལྷ་བརྒྱ་བྱུབ་
པས་མིའི་ལོ་ཁྲི་ལྷ་སྟོང་བྱུབ་པོ། །

餓鬼分四：①具外障者，指不論所看見到任何飲食皆被他（具外障之餓鬼）

看成是那些不欲的膿、黃水與血等；②具內障者，口只有針眼大小，頸項如弓弦，腹部似大山而住，大多無法獲得食物，即使得到少許鼻涕等，也不能通過口與咽喉，腹部難以填飽而無法以四肢支撐〔龐大身軀〕；③具九門障者，任何進入口中的一切皆會變成燃燒的熱鐵及沸騰的鐵水而〔從九孔門〕流出；④具共通障者，對於諸屍林之食肉羅刹（鬼）而言，雖然會看見飲食，但是也會看見〔此飲食〕被其他者所守護等，而無法自主地隨意飲食。

彼等之壽量，人間一個月是他們的一天，依此計算而達到〔餓鬼趣〕本身的

མོར་བ་རྩུང་བཟུང་། །འཚམ་བའི་མ་སྤུ་དང་ལྷན་པ་མ་ལགས་སོ། །經號 D4182；頁碼 173-1-45a；藏文經名 བཞེས་བའི་སྤྱི་བ་ཅིག
386 རང་ཆད་མེད་པར་སྐྱུག་བསྐྱེད་གྱུར་པ། རྟེན་པར་སྐྱུད་པའི་ལས་ཀྱི་ཞགས་པ་ལྟེ། སྤྱ་བས་བཅེངས་པའི་ལྷས་ཅན་ཁ་ཅིག་ལོ། ལྷ་སྟོང་དག་དང་
ཁྲི་ཡང་འཆེ་མི་འགྱུར། །經號 D4182；頁碼 173-1-45a；藏文經名 བཞེས་བའི་སྤྱི་བ་ཅིག

五百年，也就是達到人趣一萬五千年。

དུད་འགྲོའི་སྤྱི་གནས་ལྡང་བརྟེན་མི་བཟོད་ལ་རྒྱུན་རིང་བ་ནི། བཤེས་སྤྲིངས་ལས། དུད་འགྲོའི་སྤྱི་གནས་ན་ཡང་
གསལ་བ་དང་། །བཅིང་དང་བརྟེན་སོགས་སྤྱི་གནས་སྤྲུལ་སྤྲུལ་ཚོགས་པ། །ཞི་ལྷུང་དགོ་བ་སྤངས་བ་རྣམས་ལ་
ནི། །གཅིག་ལ་གཅིག་ཟ་ཤིན་ཏུ་མི་བཟད་པ། །ཁ་ཅིག་སྤྲོ་ཉིག་བལ་དང་རུས་པ་དང་། །ཤ་དང་སྤྲུགས་པའི་དོན་དུ་
འཆི་འགྱུར་ཉེ། །དབང་མེད་གཞན་དག་ལག་པས་བརྟེན་པ་དང་། །ལྷག་དང་ལྷགས་ཀྱུས་གདབ་པས་བཏབ་ཉེ་
བཞོལ། ཅེས་³⁸⁷ གསུངས་སོ། །

1.3 思旁生趣苦

旁生之苦也是難以忍受而漫長的處境，《親友書》云：「旁生生處之中遭殺害，以及繫縛鞭撻等眾苦，諸離寂靜斷捨善法者，彼此互相吞噉極難忍，有因真珠有由毛與骨，有因肉及皮故而死亡，毫無自在為他手捶打，施以鞭抽鐵鉤而役使。」³⁸⁸。

DILA Dharmadrum Institute of Liberal Arts
རང་³⁸⁹ གི་ཉམས་ལ་དབགས་ན་ཡང་། རྒྱ་མཚོའི་ནང་ན་ཆང་དང་མའི་སྤང་མ་ཅོམ་གནས་བ་རྣམས་གཅིག་ལ་
གཅིག་³⁹⁰ ཟ་བ་ལ་སོགས་པ་ཉིང་ཤ་ཉིང་གིས་ཟ་བའི་སྤྱི་གནས་སྤྲུལ་སྤྲུལ་དང་། བག་པ་ལ་སོགས་ཁ་འཐོར་བ་རྣམས་
གསལ་བཅད་ཀྱི་སྤྱི་གནས་སྤྲུལ་སྤྲུལ་དང་། མཚོ་ཉེ་ལ་སོགས་བ་རྣམས་བཞོལ་སྤྱོད་ཀྱི་སྤྱི་གནས་སྤྲུལ་སྤྲུལ་ལ་སོགས་བ་བཟོད་པའི་
སྤྲུགས་མེད་དོ། །

387 PM : ཞེས་

388 དུད་འགྲོའི་སྤྱི་གནས་ན་ཡང་གསལ་བ་དང་། །བཅིངས་དང་བརྟེན་སོགས་སྤྱི་གནས་སྤྲུལ་སྤྲུལ་ཚོགས་པ། །ཞི་ལྷུང་དགོ་བ་སྤངས་བ་རྣམས་ལ་ནི། །གཅིག་
ལ་གཅིག་ཟ་ཤིན་ཏུ་མི་བཟད་པ། །ཁ་ཅིག་སྤྲོ་ཉིག་བལ་དང་རུས་པ་དང་། །ཤ་དང་སྤྲུགས་པའི་དོན་དུ་འཆི་བར་འགྱུར། །དབང་མེད་གཞན་དག་དོག་པ་
ལག་པ་དང་། །ལྷགས་དང་ལྷགས་ཀྱུ་འདྲེགས་པས་བཏབ་ཉེ་བཞོལ། །
མཚོ་ཉེ་ལ་སོགས་བ་རྣམས་བཞོལ་སྤྱོད་ཀྱི་སྤྱི་གནས་སྤྲུལ་སྤྲུལ་ལ་སོགས་བ་བཟོད་པའི་
སྤྲུགས་མེད་ཡིག། །
經號 D4182 ; 頁碼 རྩོམ་པུ་འཇུག་173-1-44b ; 藏文經名
བཤེས་པའི་སྤྲིང་ཡིག།

389 W、ZY、PM : རང་རང་

390 W、ZY : ཅིག་

སྐྱུག་བསྐྱུག་ལྟོག་པོ་འགྲུར་བའི། སྐྱོད་འཇུག་ལས། དེ་ཙམ་ཁོ་ལྟོང་གྲུར་ནས། །དེ་ནི་རྣམ་ཐར་མི་
 འགྲུར་ཏེ། །འདི་ལྟར་དེ་ནི་སྐྱོད་བཞིན་དུ། །སྤྲིག་པ་གཞན་དག་རབ་ཏུ་སྐྱེ། །ཞེས་གསུངས་པ་བཞིན་དུ། དུང་འགྲོ་
 རྣམས་ལལ་ཆེར་སྤྲིག་པ་རང་ལུགས་ཀྱིས་བྱེད་ལ། དགོ་བའི་བྱ་ཐབས་མེད་པས་ཐར་བའི་ཐབས་དགའོ། །

若衡量〔旁生〕各自之苦狀，又可分為：〔數量〕約莫像達瑪³⁹¹ 酒之酒糟³⁹² 般住於大海的旁生，相互吞噬等或自食己肉之苦，豬等諸多散居的旁生則有殺害之苦，牛馬等有奴役等無法忍受之苦。

苦又將更為增長，如《入行論》云：「非唯僅受此苦已，彼即從中得解脫，如是正受此苦時，又復廣造諸餘罪。」³⁹³

大多數的旁生們都是本能地造作罪業，而無法行善故難有脫離〔惡趣〕之方便。

1.4 生起下士之心

畏懼三惡趣苦而希求解脫從而斷除彼因罪業者，即是生起下士之心。

འོ་ན་མཐོ་འཇིགས་ལྱིད་པ་ཡོད་དམ་སྐྱུག་བསྐྱུག་མེད་དེ། མིའི་སྐྱུག་བསྐྱུག་བཟུ་གཅིག་སྟེ། འགྲོ་བ་གཞན་ལའང་
 ཡོད་མོད་ཀྱི། སྐྱེ་ག་ན་འཆི་བཞི་དང་། དབྱ་སྒང་བ་དང་མང་བ་དང་། མྱེད་གྱིས་དོགས་པ་དང་། གཉེན་བྱམས་པ་

391 地名。現在西藏自治區措美縣南部。
 392 形容群聚的情況。
 393 དེ་ཙམ་ཁོ་ལྟོང་གྲུར་ནས། །དེ་ནི་རྣམ་ཐར་མི་འགྲུར་ཏེ། །འདི་ལྟར་དེ་ནི་སྐྱོད་བཞིན་དུ། །སྤྲིག་པ་གཞན་དག་རབ་ཏུ་སྐྱེ། ། 經號 D3871；頁
 碼 ༩༩། 105-1-8b~9a；藏文經名 བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་སྐྱོད་པ་ལ་འཇུག་པ།

དང་བྲལ་བ་དང་། བྲལ་གྱིས་³⁹⁴ རོགས་སྤོང་། ཡོད་པ་འཚོ་སྤོང་མི་སྤུབ་པ་དང་། མེད་པ་བཅའ་གྱིས་མི་རྟེན་
བ་དང་། འགྱུར་བའི་སྤྲུག་བསྐྱེད་དང་། འདུ་བྱེད་ཀྱི་སྤྲུག་བསྐྱེད་དང་། སྤྲུག་བསྐྱེད་ཀྱི་སྤྲུག་བསྐྱེད་ལོ། །

2. 說明三善趣苦

那麼，若〔心〕想於善趣（增上生）中是愉悅的嗎？〔答：〕非愉悅的。

2.1 思人趣苦

人趣中之十一種苦，即其他眾生也會有的生老病死四種苦、值遇怨憎與唯恐
值遇（怨憎會）、別離親愛與擔憂別離（愛別離）、現有的資具無法度日、欠缺的
〔資具〕尋而不獲（求不得）、壞苦、行苦、苦苦。

དེ་ལ་དག་སྤང་³⁹⁵ དང་སྤང་བའི་སྤྲུག་བསྐྱེད་ནི། སློག་གཅོད་པ་དང་ཉོར་སློགས་³⁹⁶ བ་ལ་སོགས་པའོ། །སྤང་
གྱིས་དོགས་པ་ནི། སོ་སོ་བོན་བྱེད་པའམ་བརྟེན་པའི་ཚེས་³⁹⁷ བྱེད་པ་ལ་སོགས་པའོ། །

其中，〔第五、〕值遇怨憎之苦，遭受殺害與奪取財物等苦。唯恐值遇，即
處處防範或作攻擊的打算等苦。

གཉེན་བྱམས་པ་དང་བྲལ་བའི་སྤྲུག་བསྐྱེད་ནི། སྐད་ཅིག་འབྲལ་མི་ཤོད་པ་རྣམས་ཤི་ནས་མུ་ངན་གྱིས་སེམས་
གཏུང་བས་སོ། །བྲལ་གྱིས་དོགས་པ་ནི། དེ་རྣམས་ཤི་ཡིས་དོགས་པའི་སྤྲུག་བསྐྱེད་ཀྱིས་སེམས་གཏུང་ས་ནས་
བོན་མཚོག་ལ་སོགས་བྱེད་པའོ། །

〔第六、〕別離親愛之苦，連一剎那都捨不得分離的那些人〔會因為〕死別
而心懷憂愁。擔憂別離者，因為擔憂親愛死別之苦而心懷憂愁，而修苯教儀軌等。

394 ZY : གྱི་

395 W、ZY、PM : སྤང་བ་

396 W、ZY : འཚོགས་

397 W、ZY : བརྟེན་པའི་ཚེས་ ; PM : དེག་ཚེས་

ཡོད་པ་འཚོ་སྐྱོད་མི་སྲུབ་པའི་སྤྲུག་བསྐྱུལ་ནི། ཡོ་བྱད་ཕྱུང་བའདུག་ཡོད་པ་ཡང་དགའ་ལ། ཡོད་པ་དེ་ཤོར་གྱིས་དོགས་
བའི་སྤྲུག་བསྐྱུལ་གྱིས་སེམས་གདུངས་ནས། སྤང་བན་³⁹⁸ རྒྱབ་³⁹⁹ འཚོལ་⁴⁰⁰ བ་ལ་སོགས་པས་སོ། །

〔第七、〕現有的資具不足以度日之苦，雖然擁有少許資具仍舊難以維持〔生計〕，而且還會擔憂失去已有的資具之苦，故心懷憂愁，在守護〔原有資具〕同時還要尋求其他⁴⁰¹ 資具等。

མེད་པ་བཙལ་གྱིས་མི་རྟེན་པའི་སྤྲུག་བསྐྱུལ་ནི། ལྷོ་རྒྱབ་བསྐྱུལ་པའི་ཕྱིར་ཉིན་དང་མཚན་དུ་འབད་ཀྱང་འདོད་པའི་
དོན་མི་འགྲུབ་པས་སོ། །

〔第八、〕欠缺的〔資具〕尋而不獲之苦，雖然為了成辦衣食不分晝夜辛苦劬勞，卻仍無法達成欲求的目的〔而受苦〕。

འགྲུར་བའི་སྤྲུག་བསྐྱུལ་ནི། བདེ་འགྲོ་⁴⁰² ལ་སྤྲུག་བསྐྱུལ་དུ་འགྲུར་བས་ཉ། དག་དང་ནད་མེད་པ་ལ་འབྲུལ་དུ་
འགྲུར་⁴⁰³ བས་ཉ། མོངས་སྤྱོད་ཡོད་པ་ལ་འབྲུལ་དུ་ཤོར་བ་ལ་སོགས་པའོ། །
འདུ་བྱེད་གྱི་སྤྲུག་བསྐྱུལ་ནི། ཕྱི་མའི་སྤྲུག་བསྐྱུལ་གྱི་རྒྱ་མི་དགེ་བ་ལ་སྤྱོད་པའོ། །
སྤྲུག་བསྐྱུལ་གྱི་སྤྲུག་བསྐྱུལ་ནི། རྣ་བའི་སྤྱིང་དུ་དག་གྱུང་བ་ལ་སོགས་པའོ། །

〔第九、〕壞苦，在善趣中〔原本的有漏樂〕轉變為苦，即〔原本〕無冤敵及疾病中突然出現〔冤敵及疾病〕，故而突然失去擁有的財富與受用等。

〔第十、〕行苦，造作未來的苦因——不善。⁴⁰⁴

〔第十一、〕苦苦，生病的情況下又出現冤敵等。

398 PM : བསྐྱུང་བའདུག་

399 W、ZY : 此處多 བ་

400 W、ZY : ཚོལ་

401 原意是背後，此處權譯為其他。

402 W、ZY、PM : འགྲོ་

403 PM : འགྲུར་

404 一般而論，行苦是捨受屬於受報的狀態，本文卻是以造業的情況說明，比較特殊。

སྐྱར་སྤྱལ་བསྐྱེད་ཆེན་པོར་འགྱུར་བ་ནི། འི་ནས་པལ་ཆེར་སྐྱར་བས་⁴⁰⁵ སྤྱལ་⁴⁰⁶ བ་ངན་སོང་གསུམ་ལ་
 སོགས་པར་སྐྱེ་སྟེ། བཤེས་སྤྱིངས་ལས། འཁོར་ལོས་⁴⁰⁷ བསྐྱར་བ་ཉིད་དུ་སྐྱེས་ནས་ཀྱང་། །སྐྱར་ཡང་འཁོར་
 བར་ཡང་བྲན་ཉིད་དུ་འགྱུར། ཞེས་སོ།།

苦又將更為增長，死後大多數都因前世的罪業而生於三惡趣等〔之苦〕，《親友書》云：「縱然生為轉輪聖王身，復於輪回之中轉為僕。」⁴⁰⁸。

ལྷ་མ་ཡིན་དུ་སྐྱེས་ཀྱང་བདེ་སྤྱིད་མེད་དོ། ང་རྒྱལ་ཆེ་ཞིང་འཐབ་ཚོད་ལ་དགའ་བས། །ལྷའི་དཔལ་ལ་སྐྱང་ཞིང་ལྷ་
 དང་འཐབ་བའི་སྤྱལ་བསྐྱེད་དང་། ཁོར་དག་ནང་⁴⁰⁹ བན་ཚུན་འཐབ་བའི་སྤྱལ་བསྐྱེད་ཀྱིས། དུས་ཅུག་ཏུ་ལུས་
 མར་སོང་ཞིང་སེམས་ཞེ་སྐྱང་དུ་སོང་བས་སྤྱལ་བསྐྱེད་བཟོད་བའི་སྐྱེས་མེད་དེ། སྐྱར་སྤྱལ་བསྐྱེད་ཆེན་པོར་
 འགྱུར་བ་ནི། པལ་ཆེར་ངན་སོང་གསུམ་དུ་སྐྱེ་བར་འགྱུར་རོ།།

2.2 思非天趣苦

生於非天也是沒有快樂幸福的。慢心強烈並喜於鬥爭，因此憎恨天之盛德而遭受與天戰鬥之苦，以及他們（非天）彼此之間戰鬥之苦故，身體長時受傷與內心瞋恚因而痛苦難忍，而〔死後〕苦又將更為增長，即大多數將生於三惡趣。

ལྷ་ལ་བདེ་སྤྱིད་ཡོད་དམ་མེད་དམ་⁴¹⁰ ལྷ་ན་མེད་དེ། འདོད་བས་མ་ངོམས་བའི་སྤྱལ་བསྐྱེད་དང་། ལྷ་མ་ཡིན་
 དང་འཐབ་ཚོད་ཀྱི་སྤྱལ་བསྐྱེད་དང་། འདོད་ཁམས་བ་རྣམས་ལ་ངེམས་ནད་རབ་ཏུ་ཆོ་བའི་སྤྱལ་བསྐྱེད་དང་།

405 ZY : བའི་
 406 應是 སྤྱལ་ 的誤植
 407 W、ZY : ལོར་
 408 འཁོར་ལོས་སྐྱར་བ་ཉིད་དུ་གྱུར་ནས་ཀྱང་། །འཁོར་བ་དག་ཏུ་ཡང་བྲན་ཉིད་དུ་འགྱུར། །經號 D4182；頁碼 རྩེད། 173-1-44a；藏文經名 བཤེས་བའི་སྤྱིང་ཡིག་
 409 PM : 此處無 ནང་
 410 PM : 此處無 དམ་

ཞག་བདུན་ནས་འཆི་ལྷས་འོང་བའི་སྐབས་སུ་བསྐྱེད་པའི་ཉ་བྱེ་ཚན་ལ་སྐྱུར་བའམ། རྒྱ་མཚོའི་དབུས་སུ་གཟིངས་ཞིག་པ་
 ལྷ་བུའི་སྐབས་སུ་ཡོང་སྟེ། དཔུལ་བ་ཡང་སོས་ཀྱི་སྐབས་སུ་བས་བཅུ་དྲུག་འགྲུར་གྱི་སྐབས་སུ་ཆེ་བ་འོང་
 རོ་⁴¹¹ །།

2.3 思天趣苦

若想：〔生〕於諸天有無安樂幸福呢？〔答：〕無的！因為有欲望無饜足之
 苦、與非天鬥爭之苦、於欲界天中遭受非常嚴重的瘟疫之苦、七天後將死的徵兆
 降臨之苦，就像將魚兒丟在熱沙上或於大海中毀壞的船隻痛苦即將來臨一般，較
 等活地獄之苦大十六倍的苦即將來臨。

རྒྱན་ཡང་རིང་སྟེ་ཡ་ཉ་བ་⁴¹² འི་ཞག་བདུན་ལ་མིའི་ཆེ་ལོ་བཟང་གིས་མི་ལང་བ་ཡོད་པས་སོ། །སྐྱར་སྐབས་སུ་
 ཆེན་པོར་འགྲུར་བ་ནི། གཙང་མའི་གནས་ལྷ་མ་གཏོགས་པ་ལས་ཆེར་སྐྱར་ལ་ལྷུང་སྟེ། བཤེས་སྤྱིངས་ལས། བརྒྱ་
 གྱིན་མཚོད་འོས་ཉིད་དུ་གྱུར་ནས་ཀྱང་། །ལས་ཀྱི་དབང་གིས་སྐྱར་ཡང་ས་སྟེང་ལྷུང་། །ཞེས་བ་དང་། །རྣ་ལྷུལ་
 འདོད་བདེ་ཤིན་ཏུ་ཆེན་པོ་དང་། །ཚངས་ཉིད་ཆགས་བྲལ་བ་དེ་བ་ཐོབ་ནས་ཀྱང་། །མནར་མེད་མེ་ཡི་བྱད་ཤིང་
 འགྲུར་བ་ཡི། །སྐབས་སུ་རྒྱན་མི་ཆད་པ་རྟེན་འཚལ་སོ། །ཞེས་བ་དང་། །ཉི་མ་ལྷ་བ་ཉིད་ཐོབ་རང་ལུས་
 ཀྱི། །འོད་ཀྱིས་འཇིག་རྟེན་མཐའ་དག་སྐྱང་བྱེད་བའང་། །སྐྱར་ཡང་སྐབས་སུ་གྱིན་གྱུར་ནས། །རང་གི་
 ལག་པ་བརྒྱུད་བའང་མི་མཐོང་འགྲུར། །ཞེས་གསུངས་པས་སོ། །

〔難忍之苦的〕時間也是漫長的，因為在死主的使者⁴¹³ 降臨的七天當中是
 無法以人壽之年來計算。而且還會轉為更大的痛苦，除了五淨居天外，大多數是
 向下墮落的。如《親友書》云：「縱然成為受供帝釋身，業力所感復又墮地上。」

411 PM：ཡོད་དོ།
 412 可能是 ཡ་བཏི 的誤植。依《藏漢大辭典》p.2541，耶婆底，護法神閻羅王眷屬之一。也就是
 死主之使者。在此語境中，相當於是死兆。
 413 可能是指死兆。

སྐྱབས་སུ་འགོ་བའི་ལེའུ་སྟེ་བྱུག་པ། །

〈第六、歸依品〉

འོན་འཁོར་བ་དེ་ལས་གང་གིས་སྐྱོབ་སེམས་བར་བྱས་སྟུང་ན། གཞན་གྱིས་མི་བྱས་པར་སྟོན་པ་ནི། འཁོར་ལོས་
 བསྐྱར་དང་བརྒྱ་བྱིན་ཚངས་སོགས་གྱིས། སྐྱོབ་པར་⁴¹⁸ མི་བྱས་དཀོན་མཆོག་གསུམ་གྱིས་སྐྱོབ། །བྱས་སོ་
 སྟུང་བའི་ཡིད་ཆེས་བསྐྱེད་མཛོད་ལ། །དེ་ཡི་ལག་ལེན་སྐྱབས་འགོའི་སྟོན་པ་བྱང་། །ཞེས་བ་དེ། འཁོར་བ་དེ་ལས་
 འཁོར་ལོས་བསྐྱར་བ་དང་། བརྒྱ་བྱིན་དང་ཚངས་སོགས་པས་ཀྱང་སྐྱོབ་པར་མི་བྱས་ཏེ། དེ་རྣམས་ཀྱང་
 འཁོར་བ་ལས་མ་ཀླུ་བའི་བྱིར་རོ། །དེས་ན་སྐྱབས་དཀོན་མཆོག་གསུམ་གྱིས་སྐྱོབ་པར་བྱས་པས་སྐྱབས་འགོ་
 སྟོན་ཏོ། ། ILA Dharma Drum Institute of Liberal Arts

那麼若想：「輪回中依誰能救護？」(2d)⁴¹⁹ 顯示依其他者不能〔救護〕，而謂「心想輪王帝釋梵天等，無能救護能救唯三寶，如是思惟令自生信心，受持歸依律儀即行持。」(3abcd)⁴²⁰ 轉輪王、帝釋及梵天等也無能從彼輪回中救護〔自己〕，因為彼等也尚未從輪回超越故。由於歸依處三寶能救護〔自己〕，因而教示當趣歸依。

418 ZY、PM：བར་

419 根本頌是 འཁོར་བ་དེ་ལས་གང་གིས་སྐྱོབ་སེམས་བར་བྱས་སྟུང་ན། 中譯：思輪回中依誰能救護。

420 根本頌 c 是 བྱས་སོ་སྟུང་བའི་ཡིད་ཆེས་བསྐྱེད་བྱས་པ་ 。

དེ་ལ་དོན་བརྒྱུད་དེ། རོ་བོ་དང་། དེས་ཚིག་དང་། དབྱེ་བ་དང་། རྒྱད་པར་དང་། བན་ཡོན་དང་། ཚོགས་དང་།
བསྐྱབ་བྱ་དང་། གཏོང་ཐོབ་ཀྱི་དུས་སོ། །

現在，此（歸依三寶）中分八義：〔1〕體性、〔2〕詞源、〔3〕分類、〔4〕差別、〔5〕勝利、〔6〕儀軌、〔7〕學處、〔8〕捨獲之時。

དང་ཐོང་བོ་ལ་གསུམ་སྟེ། ཡོན་ཏན་ཤེས་པ་དང་། ཁས་ལེན་པ་དང་། གཞན་དུ་མི་སྐྱབ་འདོ། །
དང་ཐོན་ཏེ། སྐྱབས་གནས་ཀྱི་ཡོན་ཏན་རིག་པས་ཉེ། སངས་རྒྱས་ནི་རྐང་གཉིས་རྣམས་ཀྱི་མཚོག་ཡིན་པ་དང་།
ཚོས་ནི་འདོད་ཆགས་དང་བྲལ་བ་རྣམས་ཀྱི་མཚོག་ཡིན་པ་དང་། དག་འདུན་ནི་ཚོགས་རྣམས་ཀྱི་མཚོག་ཡིན་པ་
དང་། ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པར་ཤེས་པར་བྱའོ། །

1. 體性

首先，體性分三，〔1.1〕知功德、〔1.2〕自誓受與〔1.3〕不說〔歸依〕他者。

1.1 知功德

初，了知歸依處之功德，即是應了知「佛是兩足尊，法是離欲尊，僧是眾中尊。」等。

ཁས་ལེན་ནི་དམ་འཆའ་བ་སྟེ། མདོ་སྡེ་རྒྱན་ལས། འདི་ནི་དེ་དང་⁴²¹ དངོས་འདོད་པས་ཁས་ལེན་དེ་ཡང་སྡོང་
བཅེ་ལས་རིག་བྱ། ཞེས་ཉེ། སངས་རྒྱས་ཐོབ་པ་འདོད་པས་གཞན་གྱི་རྒྱུད་ལ་གྲུབ་ཟེན་པའི་དགོན་མཚོག་གསུམ་
ལ་སྟོན་པ་དང་། ལམ་དང་། ལམ་སྐྱབ་⁴²² པའི་གྲོགས་སམ་རྒྱུར་དམ་འཆའ་ཞིང་ཁས་ལེན་པ་དང་། རང་གི་
རྒྱུད་ལ་འབྱུང་བར་འབྱུང་བའི་དགོན་མཚོག་གསུམ་ལ་འབྲས་བུར་དམ་འཆའ་ཞིང་ཁས་ལེན་པའོ། །

421 W、ZY、PM：此處無དང་

422 PM：བསྐྱབ་

དེ་ཡང་རྒྱ་ནི། རིགས་ཅན་གསུམ་སོ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་། ལྷན་པར་⁴²³ མེད་པར་འཛིན་ཏེ། །འབྲས་བུ་ནི།
གང་ཟག་གསུམ་ཀྱིས་སངས་རྒྱས་ལ་སོགས་པ་གསུམ་ལས། སོ་སོར་⁴²⁴ རིམ་པ་བཞིན་དུ་འབྲས་བུར་འཛིན་
ཏོ། །

1.2 自誓受

自誓受，即是自己立下誓言，《經莊嚴論》云：「應知欲求彼者（求歸依者）誓受此（歸依）、彼（歸依）亦由〔求歸依者的〕悲憫（歸依的因）生」⁴²⁵，即欲得佛果者於他相續中已經成就之三寶——導師、道路與修道之助伴，立誓並承許因〔歸依〕，以及對於自相續中將出現之三寶，立誓並承許果〔歸依〕。

再者，因〔歸依〕者，皆為一切三種種性（菩薩、獨覺與聲聞）無差別地受持。果〔歸依〕者，三種補特迦羅從佛等（聲聞、獨覺阿羅漢）三〔果位〕，依次各別地受持果〔歸依〕。

རྒྱ་དང་འབྲས་བུར་སྐྱབས་སུ་འགོ་བཤེད་གཉིས་ཀྱི་ཡང་། དུས་ཅིག་ཅར་དུ་བྱ་བ་ཡིན་ཏེ་ཅིག་ཡོད་པས་གཉིས་པ་
མི་དགོས་པ་ཡིན་ནོ། །འབྲས་བུ་ཡང་གང་ཟག་གསུམ་ལ་གཙོ་བོ་ལ་ཐ་དད་པར་གསུངས་ཀྱང་། ཐེག་པ་ཆེན་པོ་
བས་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱང་འབྲས་བུར་དམ་འཆའ་སྟེ། བདག་མཛོན་པར་རྫོགས་པར་སངས་རྒྱས་ནས་ཚོས་ཀྱི་
འཁོར་ལོ་བསྐྱོར་ཞིང་ཚོགས་བསྐྱེད། །ཞེས་ཁས་ལེན་པའི་ཕྱིར་རོ། །དེ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་སེམས་བསྐྱེད་པ་དང་ལྷན་པར་
མེད་པ་ཡང་མ་ཡིན་ཏེ། སེམས་བསྐྱེད་དེ་ནི་བྱང་ཆུབ་ཁོན་ལ་འདུན་པའི་ཕྱིར་རོ། །

因歸依與果歸依這二者，又應於一時完成〔其中一個〕，亦即有其一便不需另一個。雖然〔經中〕說「對於三類補特迦羅而言主要的果〔歸依〕不同」，但

423 PM：此處無 བར་

424 PM：སོ་

425 འདི་ནི་དེ་དངོས་འདོད་པས་ཁས་ལེན་དེ་ཡང་སྤྱང་བཅེ་ལས་རིག་གུ། ། 經號 D4020；頁碼 རྩི་ཤི་ཤི་123-1-3b；藏文經名 ཐེག་པ་
ཆེན་པོ་མཛོད་ཕྱིད་རྒྱན་ཞེས་བྱ་བའི་ཚོག་ལེའུར་བྱས་པ། 《大乘莊嚴經論》卷1〈3 歸依品〉：「希望及大悲，種智
亦不退，三出及二得，差別有六種。釋曰：歸依差別，有六種：一自性、二因、三果、四
業、五相應、六品類。悵望為自性，至心求佛體故。大悲為因，為一切眾生故。」(CBETA
2022.Q3, T31, no. 1604, p. 594a9-13)

就大乘行者而言，一切的果歸依（三乘的果歸依）皆應立誓受，因為經云：「自己現證圓滿正覺後轉法輪而集會（利生）」⁴²⁶ 故。因此，〔果歸依〕也不是與發心無差別，因為發心唯希求〔無上〕菩提。

གཞན་དུ་མི་སྣ་བ་ནི་སྟོན་པ་སངས་རྒྱལ་ལས་གཞན་ལྟ་ཆེན་སོ་དང་། མེད་སྐུ་ལ་སོགས་པ་དང་། ལམ་སངས་རྒྱལ་གྱི་ཆོས་ལས་གཞན་པ་དང་། རྒྱལ་པོ་གཅེད་ལུ་ལ་སོགས་པ་གཞན་དུ་མི་སྣ་བ་དང་། འབྲས་བུ་སངས་རྒྱལ་ལ་སོགས་པ་ལས་གཞན་དུ་མི་སྣ་བ་དོ། །

1.3 不說其他歸依

不說其他歸依，即除導師佛外，不說其餘大天⁴²⁷ 與迦毗羅⁴²⁸ 等、佛法以外的其他道、裸形派等其他助伴的歸依，以及不說佛等〔三乘菩提〕以外的其他果。

དེས་ཆོག་ནི་སྐབས་སུ་སོང་བ་ཞེས་བྱ་སྟེ། རང་དང་གཞན་སྐྱུ་བ་ལྔ་ལ་གྱི་སྐྱེ་བའི་འཛིགས་པ་ཆེན་པོ་ལས་ཐར་བའི་དོན་དུ་དཀོན་མཆོག་གསུམ་རྟེན་དུ་བཟུང་བའི་བྱིར་རོ་⁴²⁹ ། །རྒྱ་འདི་ལ་བརྟེན་ནས་འཛིགས་པ་ཆེན་པོ་ལས་ཐར་བར་བྱའོ། །ཞེས་རྒྱ་ལ་དཔུང་གཉེན་དུ་བཟུང་བ་ནི། རྒྱ་ལ་སྐབས་སུ་སོང་བ་ཡིན་ལ། འབྲས་བུ་འདི་མངོན་དུ་བྱས་པ་ལ་བརྟེན་ནས་འཛིགས་པ་འདི་ལས་འདའ་བར་བྱའོ་ཞེས། འབྲས་བུ་ལ་དཔུང་གཉེན་དུ་འཛིན་པ་ནི་འབྲས་བུ་ལ་སྐབས་སུ་སོང་བ་ཡིན་ནོ། །

2. 詞源

〔歸依的〕詞源即所謂「往趣救護處」，為了從自苦與他苦之障礙的大怖畏

426 ལྷ་ན་ལྷེད་པ་ཡང་དག་པར་རྫོགས་པའི་བྱང་ཆུབ་ལ་ཡང་དག་པར་བསྐྱུལ་བའི་བྱིར་རོ། ། 經號 D8；頁碼 18-1-243b；藏文經名 ལེས་རབ་གྱི་པ་ལོ་ལ་ཏུ་བྱིན་པ་སྟོང་ལྷག་བརྒྱ་པ། 此外，大般若經中還有餘處等亦有此句。

427 梵文 mahādevaḥ，毘濕奴或濕婆。

428 梵文 Kapila，古印度一仙人名，數論外道之祖。

429 PM：ཏེ

中解脫，而將三寶視為所依之故。「依於此因〔歸依〕而令〔自他〕從大怖畏解脫。」亦即將因〔歸依〕視為救星，即於因行歸依；而「依於現證此果而令〔自他〕從怖畏超越。」亦即將果〔歸依〕視為救星，即於果行歸依。

དབྱེ་བ་ལ་གཉིས་ཉེ། ལུང་མོང་དང་། ལྷན་པར་ཅན་ནོ། །དང་པོ་ནི་ཐེག་པ་ཚུང་དུ་འཇོག་ལ། གཉིས་པ་ནི་ཐེག་པ་
ཆེན་པོ་ཡི་ལོ། །

3. 分類

〔歸依的〕分類有二：共同歸依與特殊（不共）歸依。

〔3.1〕第一是小乘歸依，而〔3.2〕第二是大乘歸依。

ལྷན་པར་ལ་བཞི་སྟེ། ལྷན་དང་། ཡུལ་དང་། དུས་དང་། ཆེད་དུ་བྱ་བ་ལོ། །དང་པོ་རྒྱ་ལ། ལུང་མོང་གི་རྒྱ་ནི།
འདོད་པའི་དད་པས་ཉེ། རང་འཁོར་བ་ལས་ཐར་བར་འདོད་པ་ལོ། །ལྷན་པར་ཅན་གྱི་ནི་སྟོང་རྗེ་ལོ། །

4. 差別

〔大小乘歸依的〕差別分四：〔4.1〕因、〔4.2〕境、〔4.3〕時與〔4.4〕所為義。

4.1 因

第一，〔大小乘歸依的〕因之差別中，〔大小乘〕共同的歸依之因是指以希求信而希求自己從輪回中解脫。〔大乘〕特殊（不共）的歸依之因是指〔以〕悲心〔而希求自他從輪回中解脫〕。

ཡུལ་གྱི་ལྷན་པར་ནི། ལུང་མོང་བས་སངས་རྒྱས་སྐྱབས་གསུམ། ཆོས་ལ་ལྷུང་གི་ཆོས་དང་། རྟོགས་པའི་ཆོས་
གཉིས། དགོ་འདུན་འཕགས་པའི་གང་ཟག་རླང་བཞི་ལ་བརྒྱད་ལ་སྐྱབས་སུ་འགོ་བར་འདོད་ལ།

བྱེད་པར་གྱིས་སངས་རྒྱས་ཚོས་ཀྱི་⁴³⁰ སྐྱེ། ཚོས་དོན་དམ་པའི་ཚོས། བྱང་ཚུབ་སེམས་དཔའི་དགོ་འདུན་ལ་
 སྐྱབས་སུ་འགོ་བཤོ། །གཞན་ཀུན་རྫོང་གི་ཚོས་དང་། སློབ་པའི་དགོ་འདུན་ལ་སོགས་པ་ནི་ཚོགས་བསགས་པའི་
 ཞིང་དུ་འདོད་ཀྱི་གཏན་གྱི་སྐྱབས་སུ་མི་འདོད་དེ། དེ་ཡང་རྒྱད་ལྔ་ནས། སྤང་བྱིར་བསྐྱབས་པའི་ཚོས་ཅན་གྱིར། མེད་
 བྱིར་འདིགས་དང་བཅས་པའི་བྱིར། ཚོས་རྣམས་གཉིས་དང་འབགས་པའི་ཚོགས། །གཏན་གྱི་སྐྱབས་མཚོག་མ་
 ཡིན་ནོ། །དམ་པའི་དོན་དུ་འགོ་བཤོ། །སྐྱབས་ནི་སངས་རྒྱས་ཉག་གཅིག་ཡིན། །སྐྱབས་ཚོས་ཀྱི་སྐྱེ་ཅན་
 བྱིར། །ཚོགས་ཀྱང་དེ་ཡི་མཐར་ཐུག་བྱིར། །ཞེས་གསུངས་སོ།

4.2 境

〔大小乘歸依的〕境之差別，就共同的〔歸依境〕而言，即主張向佛寶〔即〕三身、法〔寶即〕教證二法、僧〔寶即〕四雙八輩的聖補特迦羅行歸依。

就特殊的〔歸依境〕而言，即〔主張〕歸依佛寶〔即〕法身、法寶〔即〕勝義之法、〔僧寶即〕菩薩僧伽⁴³¹。⁴³² 其他的世俗法與有學位〔二乘〕僧伽等，雖承許為集聚資糧之田（資糧田）但是不許為究竟的歸依境。上述內容，在《究竟一乘寶性論》亦云：「捨〔教法〕故〔小乘的道諦是〕虛妄之法故，〔小乘的滅諦是〕無故〔小乘的僧伽〕具有怖畏故，〔教證〕二種法及諸聖眾（有學位聖者），非究竟之勝歸依。於勝義中唯佛陀，乃是所趣歸依處，由於能仁具法身，〔菩薩〕聖眾亦達彼究竟。」⁴³³

430 ZY：གྱིས་

431 若是凡夫則四位和合眾才成僧伽，一位僅是僧人。若是聖者，則一位即是僧伽。

432 若依此處說法，受不共歸依的行者可能必須具有了解空性的條件。

433 བྱང་བྱིར་བསྐྱབས་པའི་ཚོས་ཅན་གྱིར། མེད་བྱིར་འདིགས་དང་བཅས་པའི་བྱིར། །ཚོས་རྣམས་གཉིས་དང་འབགས་པའི་ཚོགས། །གཏན་གྱི་སྐྱབས་མཚོག་མ་ཡིན་ནོ། །དམ་པའི་དོན་དུ་འགོ་བཤོ། །སྐྱབས་ནི་སངས་རྒྱས་ཉག་གཅིག་ཡིན། །སྐྱབས་ཚོས་ཀྱི་སྐྱེ་ཅན་གྱིར། །ཚོགས་ཀྱང་དེ་ཡི་མཐར་ཐུག་བྱིར། །
 །經號 D4024；頁碼 123-1-55b；藏文經名 ཐེག་པ་ཚེན་པོ་རྒྱུད་ལཱ་མེད་བསྐྱབས་བཅོས་བཞུགས་སོ། 《究竟一乘寶性論》卷2〈4 僧寶品〉：「可捨及虛妄，無物及怖畏，二種法及僧，非究竟歸依。」(CBETA 2021.Q1, T31, no. 1611, p. 826a24-25) 以及「眾生歸一處，佛法身彼岸，依佛身有法，依法究竟僧。」(CBETA 2021.Q1, T31, no. 1611, p. 826b26-27)

ཁོ་ལོ་ལྟེན་གྱི་གཞུང་ལ་བལྟས་ནས་འདི་ལྟར་གོ་སྟེ། རྒྱུ་ལ་ཅན་གྱི་རྒྱུ་ལ་ལྟེན་གྱི་སྐྱབས་འགོའི་ཡུལ་ཡང་། སངས་རྒྱལ་སྐྱབས་ལྟེན་གྱི་ཚོས་དང་རྟོགས་པའི་ཚོས་གཉིས་ཀ་དགོ་འདུན་བྱང་ཚུབ་སེམས་དཔལ་ལྷན་མི་ལྟོགས་ཡིན་ཏེ། སངས་རྒྱལ་ལ་རྟོན་པར་བྱེད་པ་ཡང་། བལ་ཆེར་གཟུགས་སྐྱབས་གཉིས་ལ་རྟོན་པར་བྱེད་པ་ཡིན་ལ། ཚོས་ལ་ལམ་བྱེད་པ་ཡང་། དང་པོ་ལྟེན་གྱི་ཚོས་ལ་ལམ་བྱེད་ལ། དེ་ནས་ལམ་གྱི་བདེན་པ་ལ་ལམ་བྱེད་པ་ཡིན་ལོ། །ལམ་གྱི་རྒྱ་ལྟོགས་ནི། ལྷན་མི་ལྟོགས་པའི་བྱང་ཚུབ་སེམས་དཔལ་ལྷན་ལོ། །

我是看了佛典才如此了解的，而特殊因歸依之境也是佛〔寶〕三身、法〔寶〕教正法與證正法二種、僧〔寶〕不退轉之菩薩，即說明佛寶，大多數是說明二種色身（報化二身）；以法寶作為道，亦即首先以教正法作為道，其次以道諦（證正法）作為道。〔僧寶即〕道的友伴是不退轉菩薩。

འབྲས་བུའི་སྐྱབས་སུ་འགོ་བའི་ཡུལ་ནི། སངས་རྒྱལ་ཁོ་ན་སྟེ། སངས་རྒྱལ་ཐོབ་པའི་དུས་ན། ལྟེན་གྱི་ཚོས་དང་ལམ་བདེན་⁴³⁴ གྱི་ཚོས་ཡང་དོར་⁴³⁵ བར་བྱ་བ་ཡིན་པའི་ལྷན་དང་། འགོག་པའི་བདེན་པ་ནི་ཚོས་གྱི་སྐྱབས་ལྟེན་ལ། དགོ་འདུན་མཐར་ཐུག་པར་གྱུར་པ་ཡང་སངས་རྒྱལ་ཡིན་ལོ། །འབྲས་བུའི་གང་ཟག་གསུམ་ནི། ཁོ་རང་འཇིགས་པ་དང་བཅས་པས་གཏན་གྱི་སྐྱབས་མ་ཡིན་ལོ། །གསུམ་ག་⁴³⁶ འབྲས་བུར་རྣམ་པར་བཞག་པ་ནི། རིགས་ཅན་གྱི་གང་ཟག་གསུམ་གྱི་དབང་དུ་བྱས་པའོ། །

〔特殊〕果歸依之境，唯有佛果位（成佛），因為當獲得佛果位時，〔屬於法寶的〕教正法與道諦法（證正法）也要應捨棄故，以及滅諦即是〔自性〕法身，〔屬於僧寶的〕究竟的僧伽也就是佛陀。三類（聲聞、獨覺與菩薩）聖補特迦羅，因為他們仍具有怖畏，故非是究竟的歸依處。安立三種果位（聲聞、獨覺及佛）是〔暫時〕就具有種姓的三類補特迦羅而言〔，然最終是以佛果為究竟〕。

434 PM : ལྟོན་
 435 PM : འདོར་
 436 PM : ག་

དེ་ལྟར་ཡིན་པར་ཡང་རྒྱད་ལྔ་མར། རྟོན་པ་བསྟན་པ་སློབ་དཔོན་གྱིས། རྟོག་གསུམ་པ་དང་བྱེད་གསུམ་
ལ། རྟོག་པ་རྣམས་ཀྱི་དབང་བྱས་ནས། རྟོག་པ་གསུམ་རྣམས་པར་བཞག་པ་ཡིན། ། ཞེས་པ་དང་། ⁴³⁷སྤང་
སྤང་བསྟོབ་པའི་ཚེས་ཅན་གྱིར། ཞེས་པ་ལ་སོགས་པ་དང་། དམ་པའི་དོན་དུ་འགོ་བའི་ཞེས་པ་ལ་སོགས་པས་ཤེས་
སོ། །

關於上述內容也可以透過《究竟一乘寶性論》云：「依導師教法弟子⁴³⁸，就
三乘以及三行⁴³⁹，並就信解之差別，建立三種歸依處。」⁴⁴⁰ 以及「捨故虛妄
之法故」等，與「於勝義中〔唯佛陀，〕乃是所趣〔歸依處〕。」等〔這三段〕而
了知。

དུས་ནི། ལྷན་མོང་བ་ཇི་སྲིད་འཚོའི་བར་དུ་སྐྱབས་སུ་འགོ་ལ། རྟོན་པར་ཅན་ནི་སྤྱིང་པོ་བྱང་ཚུབ་ལ་སྐྱག་གི་བར་
རྟོ⁴⁴¹ ། ། །
ཚེད་དུ་བྱ་བ་ནི་⁴⁴² ལྷན་མོང་བ་ནི་རང་གི་དོན་དུ་ཡིན་ལ། རྟོན་པར་ཅན་ནི། སྤྱིང་རྗེས་ཀྱན་ནས་སྤངས་ནས་
གཞན་གྱི་དོན་དུ་ལོ། །

4.3 時

〔大小乘歸依的〕時〔差別〕者，共同〔歸依之時間〕乃至盡形壽之間行歸
依；特殊〔歸依之時間〕是乃至（直到）到達菩提藏⁴⁴³ 之間〔行歸依〕。

437 PM：此處將箋注誤為正文，故多出一大段，字多不錄。
438 傳統漢譯是弟子（導師的弟子），但本文卻是 རྟོན་པ་དཔོན་，此處依漢譯。
439 此處的行，若依釋論是指行供養。
440 རྟོན་པ་བསྟན་པ་སློབ་དཔོན་གྱིས། རྟོག་གསུམ་པ་དང་བྱེད་གསུམ་ལ། རྟོག་པ་རྣམས་ཀྱི་དབང་བྱས་ནས། རྟོག་པ་གསུམ་རྣམས་པར་བཞག་པ་ཡིན། །
經號 D4025；頁碼 རྟོ་མེ་ཧེ་123-1-83b；藏文經名 རྟོག་པ་ཚེད་པོ་རྒྱུད་ལའི་བསྟན་པ་ཚེས་རྣམས་པར་བཞག་པ། 《究竟一
乘寶性論》卷2〈4 僧寶品〉：「依能調所證，弟子為三乘，信三供養等，是故說三寶。」
(CBETA 2021.Q1, T31, no. 1611, p. 825c23-24)
441 PM：དུས་
442 PM：ལ་
443 意指成佛。

4.4 所為義

〔大小乘歸依的〕所為義（目的）〔的差別〕，指共同〔歸依的所為〕是為了自己的義利〔而求歸依〕，而特殊〔歸依的所為〕是以悲心為動機，為了他人的義利〔而求歸依〕。

ཕན་ཡོན་ལ་གངས་སུ་ཆད་པ་དང་མ་ཆད་པའོ། །གངས་སུ་ཆད་པ་ལ་བརྒྱད་དེ། སྐྱབས་འགོ་ཡོད་ན་ནང་པ་
སངས་རྒྱས་པར་ཚུད་པའི་ཕན་ཡོན་དང་། སྒྲོམ་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་རྟེན་དུ་བྱུང་བ་དང་། སྤྲིག་པ་དང་ཉོན་མོངས་པ་
སྐབ་ཅིང་⁴⁴⁴ ཟད་པ་དང་། བསམ་པ་ཐམས་ཅད་ཡིད་བཞིན་དུ་འགྲུབ་པ་དང་། བསོད་ནམས་ཀྱི་ཚོགས་རྒྱ་ཆེན་
པོ་ཐོབ་⁴⁴⁵ པ་དང་། འཇིག་རྟེན་གྱི་མི་དང་མི་མ་ཡིན་པའི་གཞོན་པས་མི་ཚུགས་པ་དང་། ལྷུང་དུ་མངོན་པར་
རྫོགས་པར་འཚང་རྒྱ་བ་དང་། སངས་མ་⁴⁴⁶ རྒྱས་ཀྱི་བར་དུ་ཡང་ངན་སོང་གསུམ་དུ་མི་སྦྲེ་བའོ། །
སྒྲོམ་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་རྟེན་དུ་བྱུང་བའི་ཕན་ཡོན་ལོ། །སྒྲོབ་དཔོན་རྣམས་ཀྱི་⁴⁴⁷ །གང་ཞིག་གསུམ་ལ་སྐྱབས་
འགོ་བ། །དེ་ནི་སྒྲོམ་བརྒྱད་ཅན་ཡིན། །སངས་རྒྱས་ཚོས་དང་དགོ་འདུན་ལོ། །ཐར་པ་འདོད་པ་རྣམས་ཀྱི་
སྐྱབས། །ཞེས་གསུངས་པའམ། སྒྲོབ་དཔོན་དབྱིག་གཉེན་གྱིས། བསྟེན་གནས་ཀྱན་ལ་ཡོད་མོད་ཀྱི། །སྐྱབས་སུ་
མ་སོང་བ་ལ་མེད། ཅེས་བྱ་བ་⁴⁴⁸ བཞིན་ལོ། །

5. 勝利

勝利，有〔5.1〕可計數與〔5.2〕不可計數。

444 PM : བསྐྱབས་ཤིང་

445 PM : འཇོབ་

446 ZY : 此處無 མ་

447 PM : ཀྱིས་

448 PM : ཞེས་གསུངས་པ་

親云：「歸依之福若有色，三界為器猶為小。」⁴⁵⁴。

又有四種勝利：①獲廣大福、②獲歡喜心、③獲廣大殊勝喜、④獲清淨三摩地。

ཡང་བཞི་སྟེ། བསྐྱེད་བཞི་མོ་དང་ལྷན་པ་དང་། ལོག་པར་མོས་པའི་སྐྱིབ་པ་ཐམས་ཅད་སྐབ་⁴⁵⁵ བ་དང་། ཟད་
པ་དང་། གཏུབས་⁴⁵⁶ བར་འགྱུར་བ་དང་། དམ་པ་རྣམས་ཀྱི་གངས་སུ་བགང་བ་དང་། ལྷོན་པ་དང་། ཚངས་པ།
མཚུངས་པར་སྐྱོད་པ་དང་། བསྐྱེད་པ་ལ་དང་པའི་ལྷ་རྣམས་ཀྱི་ཡིད་དུ་འོང་ཞིང་དགའ་བ་དང་། ཚེད་དུ་བརྗོད་པ་
རྣམས་ཀྱིས་ཚེད་དུ་བརྗོད་པར་འགྱུར་བའོ། །

又有四種勝利：①具大守護者、②一切邪勝解障將轉薄並且滅盡、③被計入諸正士之數中、④大師、同梵行者及淨信聖教之諸天將感到悅意歡喜，諸自願樂說者將不請自說⁴⁵⁷。

ཚོ་གལ། དང་པའི་ཚོ་གཞི། ལྷ་མཁའ་དགོན་མཚོག་གི་སྐྱུན་སྲུང་ཚོ་གཞི་རྣམས་འགྱུར་བ་བཞིན་⁴⁵⁸ དུ་སྐྱུན་མོང་བ་
དང་། ལྷན་པར་གྱི་སྐྱབས་འགོ་རྒྱུད་བའོ། །ལྷོན་གྱི་སྐྱབས་འགོ་ནི། ཐ་ན་ཉིན་ལན་གསུམ་མཚན་ལན་གསུམ་དུ་
སྐྱབས་སུ་འགོ་བའོ།།

6. 儀軌

儀軌中，初次〔接受三歸依〕的儀軌，在上師或三寶（聖像）的面前，依儀

454 ལྷོན་པར་བསྐྱེད་རྣམས་གཟུགས་ཡོད་ན། །ཁམས་གསུམ་འདི་ཡང་སྣོད་དུ་རྒྱུད། །經號 D3944；頁碼 འཁོར་ལོ་111-1-218b；藏文經名 བ་རོལ་དུ་བྱིན་པ་བསྐྱེད་པ་ཞེས་བྲལ། 《菩提道次第廣論》卷4：「攝波羅蜜多論」亦云：「歸依福有色，三界器猶狹，如大海水藏，非握能測量。」(CBETA 2022.Q3, B10, no. 67, p. 653b11-12)

455 W、ZY：སྐབས་；PM：བསྐྱེད་པ་

456 PM：གཏུབས་ 應該比較正確。

457 《菩提道次第廣論》卷4：「四、為其大師、同梵行者及於聖教淨信諸天愛念歡喜者，謂得趣入善士數中，為大師等之所喜樂。諸天如何歡喜者？謂彼歡喜唱如是言：「我等由其成就歸依，從彼處沒來生此間，是諸人等，今既成就多住歸依，亦當來我眾同分中。」」(CBETA 2022.Q3, B10, no. 67, p. 653b17-19)

458 W：བཞིན་；ZY：གཞིན་

軌所出的內容而受持共同與特殊的歸依。後續的歸依，至少晝三次、夜三次而行歸依。

བསྐྱབ་བྱ་ལ་སྐྱོན་མོང་གི་བསྐྱབ་བྱ་བཞི། སྐྱོན་མོང་མ་ཡིན་པའི་བསྐྱབ་བྱ་གསུམ། ཆ་མ་སྐྱོན་གྱི་བསྐྱབ་བྱ་གསུམ་གསུངས་སོ། །

7. 學處

關於學處，說：〔7.1〕四共同學處、〔7.2〕三不共學處及〔7.3〕三順分學處。

459

སྐྱོན་མོང་གི་བསྐྱབ་བྱ་བཞི་ནི། བན་ཡོན་བན་པར་བྱ་ཞིང་ཡང་དང་ཡང་དུ་སྐྱབས་སུ་འགོ་བ་ལ་བསྐྱབ་པ་དང་། མཚོད་པ་ལ་བསྐྱབ་པ་དང་། རྣོག་གམ་བྱ་དགའི་ཕྱིར་ཡང་ལྷ་དཀོན་མཚོག་གསུམ་མི་སྤང་བ་ལ་བསྐྱབ་པ་དང་། དོན་གལ་ཅན་ཅི་བྱུང་ཡང་ཐབས་གཞན་མི་བཅའ་བ་ལ་བསྐྱབ་པ་འོ། ། མཚོད་པ་ལ་བསྐྱབ་པ་ལ་གསུམ་སྟེ། བཟའ་བཏུང་ཅི་བྱེད་པའི་བྱུང་གིས་མཚོད་པ་དང་། ལུས་པ་ཅི་ཡོད་གིས་རྒྱན་བྱ་མཚོད་པ་དང་། དུས་ཁྲུང་པར་ཅན་ལ་མཚོད་པ་འོ། །

7.1 四共同學處

〔歸依三寶的〕四種共同學處：①學習應憶念功德而一再行歸依，②學習供養，③學習無論受到威脅或利誘也不捨離三寶尊，④學習即使面臨任何緊要關頭也不尋求〔三寶以外的〕其他方便。

學習供養分三：①以準備好的任何未受用過之新鮮飲食而行供養⁴⁶⁰；②盡己所能持續地行供養；③於特殊時間行供養。

459 雖然此處僅列三個科判，但是後面行文又多了二個科判內容。

460 新是指尚未享用之意。

ཐུན་མོང་མ་ཡིན་པའི་བསྐྱབ་བྱ་གསུམ་ནི། སངས་རྒྱལ་ལ་སྐྱབས་སུ་སོང་ནས་འཇིག་རྟེན་པའི་ལྷ་གཞན་ལ་ཕྱག་
མི་འཚལ་ཞིང་སྐྱབས་སུ་མི་འགོ་བ་དང་། ཚོས་ལ་སྐྱབས་སུ་སོང་བས་སེམས་ཅན་ལ་གཞོན་འཚེ་སྤངས་བ་དང་།
དགེ་འདུན་ལ་སྐྱབས་སུ་སོང་བས་མི་སུ་སྟེགས་ཅན་ལ་མི་བརྟེན་བའོ། །

7.2 三不共學處

〔歸依三寶的〕三種不共應學：歸依佛後，不禮拜、不歸依其他世間天神；
歸依法故斷除傷害有情；歸依僧故不依止外道徒眾。

ཆ་མ་ཐུན་གྱི་བསྐྱབ་བྱ་གསུམ་ནི། སངས་རྒྱལ་ལ་སྐྱབས་སུ་སོང་བས་སངས་རྒྱལ་དཀོན་མཆོག་གི་རྟེན་ལུགས་
སུ་སྐྱབས་བ་དང་། རིས་སུ་བྲིས་བ་དང་། འབྲུང་དུ་གཏོད་⁴⁶¹ བ་རྣམས་ལ་མ་གུས་བ་སྤང་ཞིང་གུས་བ་རྒྱ་ཚེན་
པོ་བྱ་བ་དང་། ཚོས་ལ་སྐྱབས་སུ་སོང་བས་ཚོས་དཀོན་མཆོག་གི་རྟེན། པོ་ཉི་དང་སྐྱེགས་བམ་ཐ་ན་ཡི་གེ་ཀ་
གཅིག་ཡན་ཚད་ལ་མ་གུས་བ་སྤངས་ཤིང་⁴⁶² གུས་བ་རྒྱ་ཚེན་པོ་བྱ་བ་དང་། དགེ་འདུན་ལ་སྐྱབས་སུ་སོང་བས་
དགེ་འདུན་དཀོན་མཆོག་གི་རྟེན་སོ་སོ་སྐྱེ་བའི་དགེ་འདུན་གོས་སེར་པོ་རྒྱན་⁴⁶³ བ་ཡན་ཚད་ལ་མ་གུས་བ་སྤང་
ཞིང་གུས་བ་རྒྱ་ཚེན་པོ་བྱ་བ་ལ་བསྐྱབ་བའོ། །

7.3 三順分學處

〔歸依三寶的〕三順分學處⁴⁶⁴：歸依佛故，對於塑像、畫像與雕像〔等代
表〕佛寶之所依，應斷除不敬而極為恭敬；歸依法故，對於經卷、經函，乃至一
字以上〔等代表〕法寶之所依，應斷除不敬而極為恭敬；歸依僧故，對於穿著黃
衣（僧衣）的凡夫僧伽以上〔等代表〕僧寶之所依，應斷除不敬而極為恭敬。

461 PM：དོད་

462 PM：སྤང་ཞིང་

463 W、ZY：གོན་

464 可能是指隨順三不共學處之支分學處。

གཞན་ཡང་བསྐྱབ་བྱ་བཞི་སྟེ། སྐྱེས་བྱ་དམ་པ་ལེགས་པར་བསྟན་⁴⁶⁵ བ་དང་། དམ་པའི་ཚོས་ཉན་བ་དང་།
 ཚུལ་བཞིན་དུ་ཡིད་ལ་བྱ་བ་དང་། ཚོས་ཀྱི་རྗེས་སུ་མ་བྱུན་པའི་ཚོས་བསྐྱབ་བའོ། །
 ཡང་བཞི་སྟེ། དབང་པོ་མི་ཚོད་བ་དང་། བསྐྱབ་པའི་བསྟེན་གནས་ལ་སོགས་པའི་⁴⁶⁶ གཞི་ཡང་དག་པར་སྒྲང་བ་
 དང་། དུས་དུས་སུ་དཀོན་མཆོག་གི་མཚོད་པ་ལ་བཙོན་པར་བྱ་བ་དང་། སེམས་ཅན་ལ་སྣང་རྗེ་དང་ལྡན་པར་
 བྱོ། །

此外，〔7.4〕⁴⁶⁷ 四應學，即①親近善士、②聽聞正法、③如理作意、④法隨法行。⁴⁶⁸

〔7.5〕⁴⁶⁹ 又四，即①諸根不掉、②受學學處⁴⁷⁰、③應時時於三寶勤修供養、④應於有情具足悲愍。

གཏོང་ཐོབ་ཀྱིས་⁴⁷¹ དུས་ལ། རང་ཉིད་འཁོར་བའི་སྤྲུག་བསྐྱེད་ཀྱིས་འཛིགས་ནས། དེ་ལས་སྐྱོབ་པའི་དོན་དུ་སྣང་
 ཐབས་པ་ནས་དཀོན་མཆོག་གསུམ་ལ་བརྟེན་⁴⁷² བར་འདོད་པས། སྐྱབས་འགོ་བྱས་པའི་བརྗོད་བ་གསུམ་གྱི་ཐ་མ་
 ལ་བུན་མོང་གི་སྐྱབས་འགོ་ཐོབ་⁴⁷³ ། དེའི་སྣང་དུ་བྱམས་བ་དང་སྣང་རྗེ་ལས་སུ་རུང་ནས་གཞན་གྱི་སྤྲུག་བསྐྱེད་
 མ་བཟོད་དེ། གཞན་སྤྲུག་བསྐྱེད་ལས་སྐྱབས་⁴⁷⁴ པའི་དོན་དུ་བསམ་བ་ཐབས་པ་ནས། དཀོན་མཆོག་གསུམ་ལ་

465 PM : བསྟན་
 466 W、ZY、PM : 無 བསྟེན་གནས་ལ་སོགས་པའི་。而是 CT 將箋注，誤為正文。
 467 此處分科，因為非原文分類，故採中刮弧補充。
 468 一般被稱為四預流支，能達到初果的四要件。
 469 此處分科，因為非原文分類，故採中刮弧補充。
 470 藏文直譯為「正確受持學處之近住（八關齋戒）等事」，然考慮配合一般中譯方式，仍作此譯。
 471 PM : ཀྱི་ 應較為正確。
 472 PM : བསྟེན་
 473 PM : འཐོབ་
 474 PM : སྐྱོབ་

བརྟེན་⁴⁷⁵ བར་འདོད་པའི་སྐྱབས་འགོ་བྱས་པའི་བརྗོད་པ་གསུམ་གྱི་ཐ་མ་ལ་སྐྱབས་འགོ་བྱུང་བར་ཅན་ཐོབ་⁴⁷⁶

སོ། །

གཏོང་བའི་དུས་ནི། ལོག་ལྷ་སྐྱེས་ན་གཏོང་། སྐྱབས་དཀོན་མཆོག་གསུམ་སྤངས་ན་གཏོང་། བསྐྱབ་བ་ཉམས་ན་

གཏོང་ངོ། །

8. 論得捨歸依之時

獲得〔與〕捨棄〔歸依〕之時間中，⁴⁷⁷

8.1 獲得歸依之時刻

〔先論獲得歸依：〕自身畏懼輪回之苦而為了從中獲救，由衷地想要依止三寶故，〔依儀軌〕進行三稱歸依之後獲得共同之歸依。而在彼〔共同歸依〕之上，

〔修持〕慈心與悲心達堪能已，因為不忍他人之苦，為了從苦中救護他人，由衷地想要依止三寶故，〔依儀軌〕進行三稱歸依之後獲得特殊之歸依。

8.2 捨棄歸依之時

捨棄〔歸依〕之時：若生起邪見則捨棄〔歸依〕；若捨離三寶則捨棄〔歸依〕；若違犯⁴⁷⁸ 學處則捨棄〔歸依〕⁴⁷⁹。

475 PM：བརྟེན་

476 PM：འཐོབ་

477 藏文順序是「論捨得之時」，然考慮下面文中是先論獲，再論捨，故調整中譯的順序。

478 ཉམས་ 的直譯是退失。

479 此處未說明違犯什麼學處至什麼情況。

གཞན་གྱི་གོད་པ་ཅུང་ཟད་ལྷུང་དོགས་ནས། །བཙན་པོའི་ཇི་ལ་བརྟེན་⁴⁸⁰ བར་བྱེད་ལགས་ན། །བདུད་བཞི་
 དབྱ་ཡིས་⁴⁸¹ འཇིགས་པའི་སྐྱེས་སུ་རྣམས། །སྐྱབས་ཆེན་དཀོན་མཆོག་གསུམ་ལ་བརྟེན་⁴⁸² བར་
 རིགས། །ཞེས་བྱ་བ་ནི་འཐད་པའི་དོན་དུ་བསྐྱེད་ཏེ་བསྟན་པའོ། །
 སངས་རྒྱལ་གྱི་བསྟན་པ་ལ་རིམ་གྱིས་འཇུག་པའི་ཚུལ་ལས། །སྐྱབས་སུ་འགོ་བའི་ལེའུ་སྟེ་དུག་པའོ། །

結頌

「若憂他人於己些微害，尚且教令依止贊普王；況畏四魔冤敵諸士夫，理應依止三寶大救護。」攝證成義而教授訖。

《入佛陀教法次第軌理》之〈第六、歸依品〉

DILA Dharma Drum Institute of Liberal Arts
 〈第七、說明業因果與別解脫律儀品〉

འོན་འཁོར་བ་སྐྱབས་བསྐྱེད་ཀྱི་རང་བཞིན་ཡིན་པ་དང་། དེ་ལ་སྐྱོབ་པའི་སྐྱབས་དཀོན་མཆོག་གསུམ་ཡིན་པ་
 དང་། འཁོར་བ་ལས་ཐར་བའི་ཐབས་ཡོད་པ་ བདེན་པའི་ངེས་པ་མེད་དོ་སྟོན་ན། དེ་ལ་ཡིད་ཆེས་བར་བྱ་བའི་དོན་
 དུ་ལས་རྒྱ་འབྲས་སྟོན་པ་ནི། འཁོར་འདས་རྒྱ་མེད་མ་ཡིན་མི་མཐུན་པའི། །རྒྱ་ལས་མ་བྱུང་དེ་ཕྱིར་རྒྱ་འབྲས་

480 PM : བསྟེན་
 481 PM : ཡི་
 482 PM : བསྟེན་

བསྐྱོན། ཞེས་པས་ཉེ⁴⁸³ ། དེ་ལ་གསུམ་⁴⁸⁴ ། ལས་དང་འབྲས་བུའི་དབྱེ་བ་དང་། སོ་སོའི་རང་བཞིན་བསྟན་
བ་དང་། དེའི་སྐྱབ་བྱེད་བསྟན་བ་དང་། དེ་ལ་བརྟེན་པའི་སོ་སོ་ཐར་པའི་སྐྱོན་བ་བསྟན་པའོ། །

若〔有人〕想：「那麼，輪回的自性⁴⁸⁵ 是苦的，而從中救護之歸依處是三寶，
〔但是〕無法確定〔是否〕真的有解脫輪回之方便。」為令此人生起〔確實有解
脫輪回之方便的〕信解而教授業因果，即「輪回涅槃非從無因生，及不順因生故
修業果。」(4ab) 其中，分三⁴⁸⁶：〔1〕說明業與果的分類及各個的自性，〔2〕
說明彼之能立⁴⁸⁷，〔3〕說明依於彼（業果）之別解脫律儀。

དབྱེ་བ་ལ་གཉིས། ཟག་བཅས་ཀྱི་ལས་འབྲས་དང་། ཟག་མེད་ཀྱི་ལས་འབྲས་སོ། །ཟག་བཅས་ཀྱི་ལས་འབྲས་ལ་
གསུམ། བསོད་ནམས་མ་ཡིན་པའི་ལས་འབྲས་དང་། བསོད་ནམས་ཀྱི་ལས་འབྲས་དང་། མི་གཡོ་བའི་ལས་
འབྲས་སོ། །ལས་⁴⁸⁸ ལ་གསུམ། བསོད་ནམས་མ་ཡིན་པའི་ལས་འབྲས་ལྟེ། དན་སོང་གསུམ་དུ་སྐྱེ་བའི་ལས་སམ་རྒྱ་
སྟེ་མི་དགེ་བའོ། །བསོད་ནམས་ཀྱི་ལས་ལྟེ། འདོད་ཁམས་ཀྱི་མི་དང་། ལྷ་མ་ཡིན་དང་། ལྷར་སྐྱེ་བའི་རྒྱ་དགེ་བ་
ཟག་བ་དང་བཅས་པས་ཉེ། གཙོ་བོར་སྦྱོན་པ། ཚུལ་ཁྲིམས། བསོད་པའོ། །མི་གཡོ་བའི་ལས་ལྟེ། གཟུགས་
ཁམས་དང་གཟུགས་མེད་ཀྱི་ལྷར་སྐྱེ་བའི་རྒྱ་ཞི་གནས་ཀྱི་ཉིང་འཛིན་ལོ། །

1. 說明業與果的分類及各個的自性

分類有二：〔1.1〕有漏的業果與〔1.2〕無漏的業果。

483 PM：ཞེས་པ་སྟེ་

484 PM：བཞི་

485 意即本質。

486 其他版分三，PM 分四：業與果的分類、說明各個的自性、說明彼之能立、說明依於彼（業果）之別解脫律儀。

487 能立即是宗因當中的因。

488 PM：དང་པོ་

1.1 有漏的業果

有漏的業果，分三：〔 1.1.1 〕非福業果、〔 1.1.2 〕福業果、〔 1.1.3 〕不動業果。

〔其中有漏〕業，分三：非福業是將生於三惡趣的業或因，也就是不善業；福業是將生於欲界之人、非天與天的有漏善因，主要是布施、持戒與安忍；不動業是將生於色界天與無色界天的寂止三摩地因。

དེ་བས་ན་བསོད་ནམས་མ་ཡིན་པའི་ལས་ནི། བཤ་ཆེར་མི་དགེ་བ་བརྩུབ་འདུས་སོ། དེའི་འབྲས་བུ་ལ་གསུམ་
སྟེ། རྣམ་པར་སློན་པའི་འབྲས་བུ་དང་། རྩུ་མ་བྱུན་གྱི་འབྲས་བུ་དང་། དབང་གི་འབྲས་བུ་ལོ། །

1.1.1 非福業及果

所以，非福業大體上攝於十不善業⁴⁸⁹。彼（非福業）之果報，分三：異熟果、等流果與增上果。

1.1.1.1 非福業之異熟果

རྣམ་པར་སློན་པའི་འབྲས་བུ་ནི། མི་དགེ་བ་བརྩུབ་ཡོངས་སུ་རྗོགས་ཤིང་ཡོངས་སུ་སློན་པའི་འབྲས་བུ་དན་སོང་
གསུམ་ཡིན་ཏེ། དེ་ཡང་སློག་གཙོད་པ་དང་། སྤང་པ་དང་། ཆོག་རྩུབ་དང་། གནོད་སེམས་བཞི་ཡི་འབྲས་བུ་དཔྱལ་
བ་ཡིན་པར་གསུངས། མ་གྱིན་པར་ལེན་པ་དང་། འདོད་པས་ལོག་པར་གཡེམ་པ་དང་། བརྒྱུ་སེམས་གསུམ་གྱི་
འབྲས་བུ་ཡི་དྲགས། རྩུན་དང་། དག་འབྲུལ་དང་། ལོག་ལྷ་གསུམ་གྱི་འབྲས་བུ་དུད་འགྲོ་ཡིན་པར་གསུངས།

1.1.1.1.1 十不善業各支之異熟果

異熟果即是指圓滿而成熟之十不善業的果〔，即投生於〕三惡趣，其中，〔佛〕說殺生、離間語、惡口（粗惡語）與瞋心四種之果是〔投生於〕地獄；不與取、邪淫與貪心三種之果是〔投生於〕餓鬼；妄語、綺語與邪見三種之果是〔投生於〕

489 一般說法是攝於十不善業道中。《阿毘達磨俱舍論》卷 16：「所說十業道，攝惡妙行中，麁品為其性，如應成善惡。」(CBETA 2022.Q3, T29, no. 1558, p. 84b15-17)

旁生。

ཡང་མི་དགོ་བ་བཅུ་རེ་ལ་ཡང་། ཡུལ་གྱི་ལྷི་ཡང་དང་། གངས་གྱི་ལྷི་ཡང་གི་ཁྲད་བར་གྱིས་ངན་སོང་གསུམ་དུ་
 སྐྱེ་སྟེ། དེ་ལ་ཡུལ་གྱི་ལྷི་ཡང་ནི། ཡུལ་ཁྲད་བར་ཅན་དཀོན་མཆོག་གསུམ་ལ་སོགས་པ་ལ། མི་དགོ་བ་བཅུ་གང་
 བྱས་ཀྱང་རྣམ་པར་སྤོན་པ་སྐྱེ་སྟེ། སོག་གཅོད་པ་རྣམས་ཀྱི་ནང་ནས་པ་ཡང་ཡིན་ལ་རང་སངས་རྒྱས་ཀྱང་ཡིན་པ་
 དང་། མ་དང་དགྲ་བཅོམ་པ་གསོད་པ་དང་། མ་བྱིན་པར་ལེན་པའི་ནང་ནས། དཀོན་མཆོག་གི་དཀོར་ལ་མ་བྱིན་
 པར་ལེན་པ་དང་། འདོད་པའི་ལོག་པར་གཡེམ་པའི་ནང་ནས། མ་ཡང་ཡིན་ལ་དགྲ་བཅོམ་མ་ཡང་ཡིན་པ་ལ་སྤོད་
 པ་དང་། རྩལ་གྱི་ནང་ནས་མཁའ་སོ་དང་སློབ་དཔོན་གྱི་དབུ་བསྐྱོར་བ་དང་། སྤང་མའི་ནང་ནས་དགོ་འདུན་གྱི་དབྱེན་
 བྱེད་པ་དང་། ཆོག་རྩལ་གྱི་ནང་ནས་དགོ་འདུན་ལ་ངན་དུ་སྐྱེ་བའོ། །དག་འཁྲུལ་གྱི་ནང་ནས་དགོ་སྤོང་བསམ་
 གཏན་པའི་སློབ་དཔོན་གསུམ་པ་དང་། བརྟམ་སེམས་ཀྱི་ནང་ནས། དཀོན་མཆོག་གི་དཀོར་ལ་བརྟམ་པ་དང་། གཞོད་
 སེམས་ཀྱི་ནང་ནས་མཆོམས་མེད་པའི་ལས་ཤོམ་པ་དང་། ལོག་པ་ལྟ་བུ་རྣམས་ཀྱི་ནང་ནས། ལས་རྒྱ་འབྲས་ལ་
 སྐྱར་བ་འདེབས་པ་སྤྲིག་ཆེ་བས་དེ་རྣམས་ལ་སོགས་པ་ཡུལ་ཁྲད་བར་ཅན་དཀོན་མཆོག་གསུམ་ལ་སོགས་པ་ལ་མི་
 དགོ་བ་གང་བྱས་ཀྱང་དམུལ་བར་སྐྱེ་འོ། །མི་ཐ་མལ་པ་ལ་མི་དགོ་བ་བཅུ་གང་བྱས་ཀྱང་ཡི་དྲགས་སུ་སྐྱེ་བ་ཤས་
 ཆེ་འོ། །འགྲོ་བ་དམན་པ་དུད་འགྲོ་ལ་སོགས་པ་ལ་མི་དགོ་བ་བཅུ་གང་བྱས་ཀྱང་དུད་འགྲོར་སྐྱེ་བ་ཤས་ཆེ་འོ། །

又十不善的每一個，就境之輕重、數量之輕重（多寡）的差別而〔隨其所應地〕投生於三惡趣。

1.1.1.1.2 十不善業各支之境輕重的異熟果

其中，境之輕重是指於三寶等特殊境，任作十不善之一皆會招感重的異熟
 〔果〕；於殺生的情況中，殺害既是父又是獨覺者、母及阿羅漢〔會招感重的異
 熟果〕；不與取中，不與而取〔三〕寶之財物〔會招感重的異熟果〕；邪淫中，於
 既是母又是阿羅漢尼者而行〔邪淫，會招感重的異熟果〕；妄語中，愚弄親教師

及阿闍黎〔會招感重的異熟果〕；離間語中，破和合僧〔會招感重的異熟果〕；惡口（粗惡語）中，對僧伽說粗惡語〔會招感重的異熟果〕；綺語中，干擾修持靜慮比丘之心〔會招感重的異熟果〕；貪心中，貪取〔三〕寶之財物〔會招感重的異熟果〕；瞋心中，預備〔造作五〕無間業〔會招感重的異熟果〕；邪見中，謗撥〔無〕業因果〔會招感重的異熟果〕。

因為〔上述情況〕罪大惡極，所以對於三寶等那些特殊境任作不善，皆會投生於地獄。對一般人任作不善，多數會投生於餓鬼；對較低劣的旁生等眾生任作不善，多數會投生於旁生。

ཉོན་མོངས་པ་ཞེ་སྒྲིབ་གིས་ཀུན་ནས་སྤངས་པས་དཔྱལ་བར་སྐྱེ་བ་ཤས་ཆེད། །འདོད་ཆགས་ཀྱིས་ཀུན་ནས་
སྤངས་པས་ཡི་དྲགས་སུ་སྐྱེ་བ་ཤས་ཆེད། །གཉི་སྤྲུག་གིས་⁴⁹⁰ ཀུན་ནས་སྤངས་པས་དུད་འགོར་སྐྱེ་བ་ཤས་
ཆེད། །

1.1.1.1.3 十不善業之煩惱動機的異熟果

以瞋心煩惱為動機者，多數會投生於地獄；以貪心〔煩惱〕為動機者，多數會投生於餓鬼；以愚癡〔煩惱〕為動機者，多數會投生於旁生。

གངས་དཔག་ཏུ་མེད་པས་དཔྱལ་བ་འབྲིང་པོས་ཡི་དྲགས། རུང་བས་དུད་འགོར་སྐྱེད། །

1.1.1.1.4 十不善業之數量多寡的異熟果

〔造作十不善業之對象的〕數量（數目）無量者，將生地獄；〔數量〕中等者，將生餓鬼；〔數量〕少者，將生旁生。

རྒྱ་མཐུན་གྱི་འབྲས་བུ་ལ་གཉིས་ཉེ། བྱེད་བ་རྒྱ་མཐུན་དང་། ལྗོངས་བ་རྒྱ་མཐུན་ནོ། །

490 PM : གི་

1.1.1.2 非福業之等流果

等流果，分二：造作等流〔果〕與領受等流〔果〕⁴⁹¹。

བྱེད་པ་རྒྱ་མཐུན་གྱི་འབྲས་བུ་ལ་སློབ་གཙོན་པ་ལ་དགའ། སློབ་གཙོན་སྣང་འདོད། སློབ་གཙོན་པའི་ཕྱོགས་སུ་
གཞོལ་བ། དེ་ལས་བརྗོད་པར་དགའ་སྟེ། འོག་མ་རྣམས་ལ་ཡང་དེ་བཞིན་དུ་ཤེས་པར་བྱའོ། །

1.1.1.2.1 十不善業各支之造作等流果

造作等流果中，〔如殺生之造作等流是〕樂於殺生、希欲殺生、傾向於殺生，難以從中扭轉；其餘〔九不善業〕也應如此了知。

སྲོང་བ་རྒྱ་མཐུན་གྱི་འབྲས་བུ་ནི། ངན་སོང་གསུམ་ལས་ཐར་སྲིད་ན་ཡང་། སློབ་གཙོན་པས་ཆེ་སྲུང་ཞིང་ནད་
མང་བར་འགྱུར། །མ་བྱིན་པར་ལེན་པས་དབུལ་པོར་འགྱུར། འདོད་པས་འོག་པར་གཡེམ་པས་ལྷ་གྲོགས་ངན་པ་
དང་འགྲོགས་པའམ། མ་མཛེ་མོའམ་མ་རབས་ཀྱི་མངལ་དུ་སྦྱེའོ། །བརྗུན་⁴⁹² ཀྱིས་གཞན་གྱིས་བདག་གི་མགོ་
བསྐྱོར་ཞིང་བསྐྱུ་བར་འགྱུར། ལྷ་མས་འཁོར་སྲིད་རིང་ཞིང་དབེན་པར་འགྱུར། ཆོག་རྩལ་གྱིས་ངག་མི་སྣུན་ཞིག་
གཏམ་མི་སྣུན་པ་ཐོས་པར་འགྱུར། ངག་འབྲུལ་གྱིས་ངག་མི་བཙུན་པར་འགྱུར། བརྒྱུ་སེམས་ཀྱིས་བདག་གི་
ལོང་ལ་གཞན་གྱི་འཁོས་⁴⁹³ འདིང་བར་⁴⁹⁴ འགྱུར། གཞོད་སེམས་ཀྱིས་བྱས་པ་མེད་པར་མི་⁴⁹⁵ ལྷང་བར་
འགྱུར། འོག་ལྷས་སྐྱབས་དཀོན་མཆོག་གསུམ་དང་མི་འཕྲད་⁴⁹⁶ པར་འགྱུར་བའོ། །

491 主要是指當造業者受完異熟果報後，轉生人趣的所有等流果。《阿毘達磨俱舍論》卷 17：「且先分別十惡業道各招三果。其三者何？異熟、等流、增上別故。謂於十種若習若修若多所作，由此力故，生那落迦是異熟果。從彼出已來生此間，人同分中受等流果。」(CBETA 2022.Q3, T29, no. 1558, p. 90b26-29)

492 PM：རྗུན་

493 PM：འཁྲུན་

494 W、ZY：འདི་དེས་པར་；PM：འདིངས་པར་

495 PM：此處多ཎ་

496 PM：སྣད་

1.1.1.2.2 十不善業各支之領受等流果

領受等流〔果〕中，雖然已從三惡趣中脫離，但是由於〔過去〕殺生，因此將感壽命減短且多病。由於不與取，將感貧窮。由於邪淫，將感與惡劣的友伴共住，或成為漢生病⁴⁹⁷ 女，或投生於劣種⁴⁹⁸ 的子宮中。妄語故，將感被他人欺騙與誘惑。離間故，將感眷屬冷淡與遠離。粗惡語故，將感聽聞不悅之語與不悅之言論。綺語故，將感〔他人於己說〕不尊重之語。貪心故，將感自己的財物成為他人覬覦的對象⁴⁹⁹。瞋心故，將感即使不做任何事也會惹人生氣⁵⁰⁰。邪見故，將感不值遇三寶歸依處。

དབང་གི་འབྲས་བུ་ནི། ངན་སོང་གསུམ་ལས་བརྒྱ་⁵⁰¹ ལ་ཐར་སྲིད་ཀྱང་། སྲོག་གཅོད་སེལ་ཡུལ་བཟ་མི་ཤེས་
 ཤིང་གཟི་མདངས་ཚུང་བར་སྐྱེ། མ་བྱིན་བར་ལེན་སེལ་ཡུལ་སད་དང་སེར་བ་མང་སར་⁵⁰² སྐྱེ། འདོད་སེལ་ལོག་
 བར་གཡེམ་སེལ་ཡུལ་ཚད་གདུངས་⁵⁰³ ཅན་དུ་སྐྱེ། བརླུན་⁵⁰⁴ གྱིས་ཁ་ཟས་མི་ཞེས་བའི་ཡུལ་དུ་སྐྱེ། སྤ་མས་བ་
 ཚོ་ཅན་དང་སྐྱེས་སར་སྐྱེ། ཚོག་རྒྱུ་གྱིས་དམ་སྲོག་⁵⁰⁵ དང་གཡུང་ས་ཅན་དུ་སྐྱེ། དག་འབྲུལ་གྱིས་དབྱར་
 དགུན་ལོག་བའི་ཡུལ་དུ་སྐྱེ། བརྒྱུ་སེལ་གྱིས་འབྲུ་ཅུང་བའི་ཡུལ་དུ་སྐྱེ། གཞོད་སེལ་གྱིས་འབྲུ་ཁ་བའི་ཡུལ་
 དུ་སྐྱེ། ལོག་ལྟས་འབྲུ་མེད་བའི་ཡུལ་དུ་སྐྱེ། །

497 漢生病 (Leprosy)，又作麻瘋、麻風、癩病、癘風，醫學領域稱為漢生病或韓森氏病 (Hansen's Disease)，是由麻風桿菌與瀰漫型麻風分枝桿菌引起的一種慢性傳染病。
 498 此處指印度四種種姓之一。
 499 藏文直譯是鋪設他人的希求於自己的財物上，即覬覦之意。
 500 藏文直譯是無任何作為時，也會惹人生氣。
 501 ZY：རྒྱ
 502 PM：སོང་སར་
 503 PM：གདུང་
 504 PM：རླུན་
 505 ZY：སྲོག་

1.1.1.3 非福業之增上果

增上果，雖然有幸從三惡趣脫離，但因為殺生故，將生於不吉祥與缺乏光彩之處。不與取故，將生於許多霜凍與冰雹之處。邪淫故，將生於炎熱之處。妄語故，將生於飲食不甘美之處。離間語故，將生於鹽鹼與乾燥之處。粗惡語故，將生於深谷與險地。綺語故，將生於夏冬顛倒之處。貪心故，將生於穀物稀少之處。瞋心故，將生於穀物味苦之處。邪見故，將生於無穀物之處。

བསོད་ནམས་ཀྱི་ལས་ཀྱི་འབྲས་བུ་ནི། འདོད་པས་ཁམས་ཀྱི་མི་དང་ལྷ་མ་ཡིན་དང་ལྷ་ཡིན་ཏེ། དེ་ཡང་ཉོན་མོངས་པ་ཞེ་སྒྲུང་གཏི་ཟུག་དང་འདོད་ཆགས་ཤས་⁵⁰⁶ ཆེ་བས་དགོ་བ་ཟག་བཅས་བྱས་ན་གོ་རིམས་བཞིན་དུ་མི་དང་ལྷ་མ་ཡིན་དང་ལྷ་རྒྱུ་ལོ། །

མི་གཡོ་བའི་ལས་ཀྱི་འབྲས་བུ་ནི། གཟུགས་དང་གཟུགས་མེད་ཀྱི་ལྷོ། །

1.1.2 福業果

福業之果，〔異熟果〕是〔感得〕欲界之人、非天與天中，此外，瞋心、愚癡與貪心的煩惱強烈者，若作有漏善業，如其次第將投生為人、非天與天。⁵⁰⁷

1.1.3 不動業果

不動業之果，〔異熟果〕是〔感得〕色與無色界之天。

ཟག་མེད་ཀྱི་ལས་འབྲས་ནི། ཚོས་མཛོན་པ་སྤྱི་སྐད་དང་བསྐྱུན་ན་⁵⁰⁸ ། གང་ཟག་གི་བདག་མེད་བསྐྱོམ་པ་དང་། ཐབས་ཀྱི་དགོ་བ་འབྲེལ་བར་སྤྱད་ན་ཉན་ཐོས་ཀྱི་བྱང་ཆུབ། དེའི་སྤྱིང་དུ་གཟུང་བའི་ཡུལ་རང་བཞིན་མེད་པར་

506 PM：無此 ཤས་

507 此句的次第比較特別，因為一般瞋心是對應非天而不是對應人。

508 PM：ནས་

བསྐྱོམ་པ་དང་། ཐབས་ཀྱི་དགོ་བ་འབྲེལ་བར་སྦྱད་ན། རང་སངས་རྒྱལ་གྱི་བྱང་ཆུབ། དེའི་རྗེས་དྲུག་འཛིན་པའི་
སེམས་རང་བཞིན་མེད་པར་བསྐྱོམ་པར་དང་། ཐབས་ཀྱི་དགོ་བ་འབྲེལ་བར་སྦྱད་ན་སྐྱེ་བའི་བྱང་ཆུབ་ཐོབ་
509 ལོ། །

1.2 無漏的業果

無漏業之果，根據阿毘達磨（對法）一般的說法，若觀修補特伽羅無我，並結合方便〔分〕的善行而修持，將獲得聲聞菩提；於此之上，若〔再〕觀修所取境無自性，並結合方便〔分〕的善行而修持，將獲得獨覺菩提；於前此之上，若〔再〕觀修內在能取之心無自性，並結合方便〔分〕的善行而修持，將獲得無上菩提。⁵¹⁰

དེའི་སྦྱོར་བྱེད་ལ་གཉིས་ཏེ། ལུང་གིས་⁵¹¹ སྦྱོབ་⁵¹² པ་དང་། རིགས་པས་སྦྱོབ་⁵¹³ པའོ། །
2. 說明彼之能立
DILA Dharma Drum Institute of Liberal Arts
彼（業果）之能立，分二：〔2.1〕以教成立與〔2.2〕以理成立。

ལུང་གིས་བསྦྱོབ་པ་ལ་ལྟ་ལས། དང་པོ་ལས་དང་འབྲས་བུ་ཡོད་པར་གསུངས་ཏེ། རི་⁵¹⁴ ལྟར་བྱས།⁵¹⁵ དར་
ནམས་ལ་རྒྱུད། །བབ་ན་ཡང་དག་འཛོར་བྱེད་ལྟར། །ལས་འགྲོའི་སྦྱེས་བུ་དེ་བཞིན་ལོ། །དངོས་མེད་ནམ་མཁའ་
འབྲས་བུ་འགྲུང། ཞེས་གསུངས་སོ། །

509 PM : འཛོལ་

510 從此段內容推知，卓隆巴的見解似乎是瑜伽行中觀自續派。

511 PM : ཞི་

512 W、ZY : བསྦྱོབ་

513 W、ZY : བསྦྱོབ་

514 W、ZY : ཅི་

515 W、ZY、PM : བྱས་

2.1 以教成立

以教成立，分五：

第一，〔佛〕說有業與果，「猶如風吹諸渣滓，能令飛濺四處散，業趣⁵¹⁶ 士夫亦如是，將無實有如虛空。」⁵¹⁷

གཉིས་སྐྱེས་ལས་དང་འབྲས་བུ་ཐ་དད་དུ་ངེས་པ་ནི། གཅིག་ནི། ས་བོན་ཚ་བ་རྣམས་ལ་ནི། །འབྲས་བུ་ཚ་བ་སློན་
བར་འགྱུར། །ས་བོན་མངར་བ་རྣམས་ལ་ནི། །འབྲས་བུ་མངར་བ་སློན་བར་འགྱུར། །སྤྲིག་པའི་ལས་ཀྱི་⁵¹⁸
སྤྱུག་བསྐྱེད་དང་། །དགོ་བའི་ལས་ཀྱི་⁵¹⁹ བདེ་བ་འོ། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

第二，業與果決定為別異〔之法〕，〔但是業果二者是〕一致（隨順），即「由諸辛辣之種子，將熟辛辣之果實，由諸甘甜之種子，將熟甘甜之果實，⁵²⁰ 罪惡之業獲苦受，良善之業得安樂。⁵²¹」

གསུམ་སྐྱེས་ལས་དེ་ཡང་གཉེན་པོ་དང་མ་ཕྱད་ཀྱི་བར་དུ་རྒྱུད་མི་ཐ་བར་ངེས་པར་ནི། །ལུས་ཅན་རྣམས་ཀྱི་ལས་
རྣམས་ནི། །བསྐྱེད་པ་བརྒྱུ་⁵²² ཡང་རྒྱུད་མི་འཇོམ་⁵²³ ། །ཚོགས་ཤིང་དུས་ལ་བབ་⁵²⁴ བ་ན། །འབྲས་བུ་
ཉིང་དུ་སློན་བར་འགྱུར། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

第三，又彼業尚未值遇其對治之前，其相續決定不會失壞，「諸有情（具身

516 業是因；趣是果，即是六趣。

517 迄今我還找不到出處。

518 PM：ཀྱིས་

519 PM：ཀྱིས་

520 ས་བོན་ཚ་བ་རྣམས་ཀྱིས་ནི། །འབྲས་བུ་ཚ་བ་སློན་བར་འགྱུར། །ས་བོན་མངར་བ་རྣམས་ཀྱིས་ནི། །འབྲས་བུ་མངར་བ་སློན་བར་འགྱུར། །སྤྲིག་པའི་རྣམ་
སློན་ཚ་བ་དང་། །དཀར་པོའི་རྣམ་སློན་མངར་བ་དབང་། །經號 D3933；頁碼 །༡༩༽110-1-130b ~131a；藏文經名 བསྐྱེས་
པའི་རིམ་པ་མདོ་ཀུན་ལས་བུས་པ་བཞུགས།

521 迄今我還找不到出處。

522 ZY：བརྒྱུ་

523 PM：ཐ་

524 PM：བབས་

害而輕忽，猶如積累諸水滴，漸次盈滿諸大器。」⁵³³

དེ་གསུངས་པའི་སངས་རྒྱས་དེ་རང་རྩོམ་⁵³⁴ ཉམ་བཞེན་པ་ཅི་བྱར་⁵³⁵ ཡོད་སྟེ་ལྟ་ན། དེ་བཞེན་པར་སྐྱབ་པ་ནི་
སངས་རྒྱས་ཀྱི་བཀའ་གསུང་རབ་ཀྱིས་མངོན་སུམ་ཐམས་ཅད་མངོན་སུམ་དང་མི་འགལ། ལྷོག་གྱུར་ཐམས་ཅད་
རྗེས་དཔག་དང་མི་འགལ། ཤིན་ཏུ་ལྷོག་ཏུ་གྱུར་པ་ཐམས་ཅད་ལུང་ནང་པན་ཚུན་མི་འགལ་བར་སྟོན་པས་སོ། །
ཐབ་ཅིང་རྒྱ་ཆེ་ལ་དངོས་སམ་བརྒྱད་པའི་སྐོན་ས་སེམས་ཅན་ལ་པན་ཞིང་བདེ་བའི་ཐབས་སྟོན་གྱི། གནོད་པའི་
ཐབས་མི་སྟོན་ནོ། །

若〔有人〕想：「如是說明上述內容的佛陀，本身之作為究竟⁵³⁶ 是欺誑或真實（不欺誑）呢？」〔答：〕成立彼（佛與佛語）是真實〔不虛〕的，因為佛語顯示一切現行境與現量不相違、一切隱蔽境與比量不相違、一切極隱蔽境於聖教中彼此不相違故。於深〔觀〕廣〔行〕中以直接或輾轉的方式教示利樂有情的方便，而不教示傷害〔有情〕的方便。

ད་ལྟ་སུ་འཚོས་སུ་རེས་པས་སངས་རྒྱས་ཀྱི་བཀའ་ལྟར་འཚོས་པ་བྱས་ཀྱང་དེ་དང་ཟུར་ཅམ་འབྲ་བ་ཡང་མི་ཤེས་
སོ། །དེས་ན་བཀའ་དེ་ལ་གསུང་བ་སོ་ཉེས་པ་ཐམས་ཅད་ཟད་པ་དང་། བཅེ་བ་དང་ལྡན་པ་དང་། དོན་གྱིན་ཅི་མ་
ལོག་པར་སྟོན་པའི་སངས་རྒྱས་ཡོད་པར་ངེས་སོ། །

現今有些致力於臆造教法者雖然如同佛語那樣去臆造，但是卻無絲毫與彼

533 ལྷོག་པ་ལྟར་ལྟར་ལྟར་། །མི་གནོད་སྟེ་ལྟར་དུ་བརྟུན་མི་བྱ། །རྒྱ་ཡི་ཐོགས་པ་རྒྱུང་ལྟར་། །སྟོན་ཆེན་ཡོངས་སུ་གང་བར་འགྱུར། །經號 D119；頁碼 ༩༩-52-1-233b；藏文經名 འབགས་པ་ཡོངས་སུ་སྐྱེད་ལས་འདས་པ་ཆེན་པོའི་མདོ།

534 W、ZY：བརྩོན་

535 PM：ཆ་

536 ཅི་བྱར་ཡོད་ 直譯為「有何用？」或口語「要做什麼？」，但是意思費解，此處當語助詞，權譯為「到底、究竟」。

(佛語) 相似之處。⁵³⁷ (近似畫虎不成反類犬)

因此盡除一切過失的宣說彼〔佛〕語者、具有悲憫，並且無倒教示法義的佛陀決定是有的。(以彼之所說而成立彼為真實不虛。)

རིགས་པས་བཏག་ཀྱང་ལས། རྒྱ་འབྲས་བཞེན་ངེས་ཏེ། འི་ནས་གཤེན་ཡུལ་དུ་འགྲོ་བེད་བ་ཡང་། འདིར་སྐྱེས་པ་
ཀུན་སྐྱེ་བ་སྲ་མ་ནས་འོངས་སམ་མ་འོངས་སོ་ཞེ་ན། སྲ་མ་ནས་འོངས་⁵³⁸ ན་འདིར་སྐྱེས་བཞེན་དུ། འདི་ནས་འི་
འཕོས་ནས་ཀྱང་གཞན་དུ་ཅི་སྟེ་སྐྱེ་བར་མི་འགྱུར། མ་འོངས་སོ་ཞེ་ན། སྲར་རྒྱ་མེད་བ་ལས་སྐྱེས་པ་དེ་འི་ནས་
གཤེན་ཡུལ་དུ་འགྲོ་བེད་ཀྱང་ག་ལ་ཡོད།

2.2 以理成立

以理觀察也確定業因果是真實的，

問：「雖然說死後會趣往幽冥界，但是所有生於今世者是從前世而來或不是從前世而來呢？」答：「①若〔謂〕從前世而來，則就像生於今生一般，從今生死後又何以不會生於他世呢？②若謂不是〔從前世而〕來的，則從先前無因而生，那麼死後豈有趣向幽冥界之因？」

གཞན་ཡང་སྐྱ་བའི་ལས་བཟའ་⁵³⁹ འཁྲུང་དང་། འགྲོ་འདུག་དང་། ཏུ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི་མ་བསྐྱབ་པར་⁵⁴⁰ དང་
སོན་པ་ཤེས་པར་འདུག་ལ། བྱ་དཀའ་བའི་ལས་ཚོས་ལ་སོགས་པ་ནི། ཡུན་རིང་དུ་བསྐྱབས་ཀྱང་ཤེས་པར་དཀའ་
བ་ལ་⁵⁴¹ ། སྲར་གོམས་མ་གོམས་ཀྱི་དབང་གིས་ཡིན་ཏེ། ད་ལྟ་ཡང་འོ་སྐོལ་སྲར་གོམས་པ་འི་ལས་ལ་འདུག་པར་

537 此處的後半段的直譯是「連僅僅與彼相似之一分也不知道」，但是意思費解，故權譯為如此。

538 PM : བ་

539 PM : ཟ་

540 PM : ཡང་

541 PM : རི་

སྒྲ་ལ། མ་གྲོམས་པའི་ལས་ལ་འཇུག་པར་དགའ་བ་ཡང་མཐོང་བས་སོ། །དེས་ན་སྡོན་གྱི་ལས་འཕྲོ་ཡིན་པའི་སྒྲ་སོ། །འཕྲོ་ལས་མེད་པར་མི་འགོ་སྟེ། བརྒྱལ་བ་དང་གཉིད་ལོག་པ་སང་པའི་ཚེ་ཤེས་པ་སྔ་མའི་རྒྱན་ལ་བརྟེན་ཏེ་སྒྲིམ་འབྱུང་བ་བཞིན་སྟེ། ཤི་བའི་དུས་སུ་ཡང་ཤེས་པ་སྔ་མའི་རྒྱན་ལ་བརྟེན་ཏེ་སྒྲིམ་འབྱུང་པའི་སྒྲ་སོ། །

此外，易〔行〕業〔如〕飲食、行住、哭泣等，縱使未學，從一開始便能了解；而難行業〔如〕學法等，即使長久學習也難以了解，而這跟往昔修〔與〕未修有關，因為現今可以看見我們容易趣入往昔已修之業，難以趣入未修之業。因此，確定〔此世各種情況〕是前世之業的延續。死後不是變成斷無（什麼都沒有）的，如〔從〕昏倒與睡眠醒時〔的認知〕是依於先前的認知相續而後生起一般，確定臨終之時也是依於先前的認知相續而生起隨後〔的認知相續〕。

དགོ་སྟོན་གྱི་ལས་ལ་འབྲས་བུ་བདེ་སྐྱབས་འབྱུང་བ་ནི། ད་ལྟ་མཐོན་སྐྱུམ་གྱིས་བྱུང་སྟེ། ད་ལྟ་པར་ལ་བན་གནོད་བྱས་པའི་ལན་དུ་ཚུར་ལ་བན་གནོད་བྱེད་པ་ཡང་རྒྱ་འབྲས་ཡིན་ལོ། །

於善惡業中將感苦樂果，現在〔也能〕以現〔量〕成立，即現在對他人造作利益與傷害，反過來，〔他人也會〕對自己造作利益與傷害，這也就是因果。

དེ་ལྟར་ལས་རྒྱ་འབྲས་བདེན་པའི་སྐྱུར་བྱས་པའི་དགོ་བའི་ལས་ལ་དགའ་བ་བསྐྱོམ་ཞིང་སྤྱིས་དགོ་བའི་ལས་ལ་འབད་བས་འཇུག་པར་བྱལོ། ། སྐྱར་བྱས་པའི་སྟོན་བ་རྣམས་བཤགས་ཤིང་སྤྱིན་ཚད་མི་བྱེད་པའི་སྡོམ་པ་བཟུང་⁵⁴² བ་ལ་ལག་ལེན་སོ་སོ་ཐར་པའི་སྡོམ་པ་སྤང་ངོ། །

由於如是確定業因果為真，⁵⁴³ 因此應對於往昔所作的善業修歡喜，並應於後時勵力造作善業。「淨除往昔所作惡業障，受持後不再犯之律儀，行持即受別

542 PM : གཟུང་

543 此句應是對應根本偈「若於業及果報獲深信」(4c)

解脫律儀。」⁵⁴⁴ (4d~5b)

དེ་ལ་བརྒྱད་དེ། སོ་སོ་ཐར་པའི་སྣོན་པའི་ངོ་བོ་དང་། དབྱེ་བ་དང་། ལྷངས་པ་⁵⁴⁵ འི་ཡུལ་དང་། ལྷངས་པ་⁵⁴⁶
འི་ཚོ་ག་དང་། དགོས་པ་དང་། བསྐྱབ་བྱ་དང་། གཏོང་ཐོབ་ཀྱི་དུས་དང་། ཉམས་ན་སྤྱིར་གསོ་བའི་ཐབས་སོ། །

3. 說明依於彼（業果）之別解脫律儀

此（別解脫律儀）中，分八：別解脫律儀的〔3.1〕體性、〔3.2〕分類、〔3.3〕受取之境、〔3.4〕受取之儀軌、〔3.5〕目的、〔3.6〕學處、〔3.7〕得與捨之時、〔3.8〕若違犯之還淨的方便。

དེ་ལ་ངོ་བོ་ནི། ཉན་ཐོས་སྣོན་པ་རྣམས་སུ་གྲུབ་པར་འདོད་དེ། ལྷ་རྣམས་པར་རིག་བྱེད་ཀྱིས་བསྐྱེད་པ། རང་བཞིན་
⁵⁴⁷ ངོ་བོ་རྣམས་པར་རིག་བྱེད་མ་ཡིན་པའི་གཟུགས་བསྐྱར་དུ་མེད་པ་ཐོགས་པ་མེད་པ། སྤོང་བ་བཞིའམ། བདུན་
འཁོར་དང་བཅས་པ་ལ་འདོད་དོ། །སྤུན་མོང་དུ་སེམས་ཅན་ལ་གཞོན་པ་གཞི་དང་བཅས་པ་ལས། འོག་པ་ལ་
འདོད་དོ། །

3.1 體性

其中，體性是指聲聞主張別解脫律儀是實質成立的，亦即主張〔別解脫律儀〕為①以有表〔色〕為因而生起、②自性或體性為無見無對的無表色、③四或七種

544 此段偈文與論首的根本偈稍異，根本偈文是 ལས་དང་འབྲས་བུ་ལ་ནི་ཡིད་ཆེས་ན། །ལས་ངན་ལྔ་འབྲས་པ་ཡི་སྐྱིབ་པ་
སྤྱད། །ཕྱིན་ཚད་མི་བྱེད་པ་ཡི་སྣོན་པ་བརྒྱད། །ལག་ལེན་སོ་སོ་ཐར་པའི་སྣོན་པ་ལྷངས། ། 若於業及果報獲深信，淨除往昔所
作惡業障，受持後不再犯之律儀，行持即受別解脫律儀。

545 PM：ལྷངས་པ་

546 PM：ལྷངས་པ་

547 PM：གི་

能斷⁵⁴⁸ 及其助伴。⁵⁴⁹ 共通而言（總的而言）是主張遮止四種傷害有情〔行動〕及其因（動機）。

གཉིས་པ་དབྱེ་བ་ནི། རྣམ་སྲུ་བཞི་སྟེ། དག་སྐྱོང་གི་དང་། དག་ཚུལ་གྱི་དང་། དག་བསྟུན་གྱི་དང་། བར་སྐྱོབ་མའི་
ལོ། ཉེན་པོ་མའི་སྐྱོན་བདུན་ཉེ། དག་སྐྱོང་པོ་མོ་གཉིས། དག་ཚུལ་པོ་མོ་གཉིས། དག་བསྟུན་པོ་མོ་གཉིས། བར་
སྐྱོབ་མ་ཡིལོ། །

3.2 分類

第二、分類，實質分四：比丘、沙彌、近事與學法女的〔別解脫律儀〕。從能依之男女的方面分為七種，即比丘、比丘尼二種，沙彌、沙彌尼二種，近事男、女（優婆塞、優婆夷）二種，以及學法女（式叉摩那、學法女）的〔別解脫律儀〕一種。⁵⁵⁰

གསུམ་པ་རྒྱང་བའི་ཡུལ་ནི། སྐྱོན་པ་དང་ལྷན་པ་དང་། ཚོགས་སྲ་སྲུབ་པ་དང་། དབང་པོ་རང་བཞིན་དུ་གནས་
བས་ཉེ། བསྟན་⁵⁵¹ བའི་ཡན་ལག་ཡིན་པའི་བྱིར་རོ། །

3.3 受取之境

第三、受取〔別解脫律儀〕之境是指，透過①〔傳授別解脫律儀者本身要〕具有律儀、②於僧團成就〔別解脫律儀〕及③根住於自性⁵⁵²〔獲得別解脫律儀〕，

548 四種能斷是不殺、不偷、不〔邪〕淫、不妄語。七種能斷是十善業道的前七支。《菩提道次第廣論》卷 11：「戒雖有三，此約律儀尸羅增上說為斷心，此復若具等起增上，斷十不善是十能斷。若就自性增上，斷七不善是七能斷，身語業性。」(CBETA 2022.Q3, B10, no. 67, p. 700b7-9)

549 可參考《阿毘達磨俱舍論》卷 14：「俱得名尸羅，妙行業律儀，唯初表無表，名別解業道。」(CBETA 2022.Q3, T29, no. 1558, p. 73a11-12)

550 可參考《阿毘達磨俱舍論》卷 14：「受離五八十，一切所應離，立近事近住，勤策及苾芻。」(CBETA 2022.Q3, T29, no. 1558, p. 72c25-26)

551 PM：བརྟན་

552 可能是指諸根具足而非根不具的遮難情況。

是教法⁵⁵³ 之支分（因）故。

བཞི་པ་སྒྲུབ་བའི་ཚོག་ལ། མངོན་དུ་གྱུར་པ་བཅུ་མངོན་དུ་གྱུར་ཅིང་བསམ་པ་གསུམ་དང་ལྡན་དགོས་ཏེ་མངོན་དུ་
གྱུར་པ་བཅུ་ནི། སངས་རྒྱལ་མངོན་དུ་གྱུར་པ་དང་། ཚོས་མངོན་དུ་གྱུར་པ་དང་། དགེ་འདུན་མངོན་དུ་གྱུར་པ་
དང་། མཁན་སོ་མངོན་དུ་གྱུར་པ་དང་། སློབ་དཔོན་མངོན་དུ་གྱུར་པ་དང་། གང་ཟག་མངོན་དུ་གྱུར་པ་དང་། ཡོ་
བྱད་མངོན་དུ་གྱུར་པ་དང་། གསོལ་བ་བཏབ་པ་དང་། བར་ཚད་མེད་པ་དང་། ལས་བཟོད་པའོ། །
བསམ་པ་གསུམ་ནི། ལྷ་དན་ལས་འདས་པའི་བསམ་པ་བརྟན་པོ་དང་། དུས་ཚད་པ་མེད་པར་བསྐྱེད་བའི་བསམ་
པ་དང་། དངོས་སོ་མ་ལུས་པ་ལེན་པའི་འོ། །

3.4 受取之儀軌

第四、受取之儀軌，〔受具足戒〕需要十種現前現行，而且必須具備三種意樂。十種現前是：佛現前、法現前、僧現前、堪布（親教師）現前、阿闍黎現前、補特迦羅⁵⁵⁴ 現前、資具現前、啟請〔現前〕、無障礙〔現前〕、說羯磨〔現前〕。

555

三種意樂：堅定的涅槃意樂、無間斷守護〔別解脫戒〕意樂、受取〔之律儀遍及〕人事物無餘〔的意樂〕。

553 PM 是 བརྟན་པ་（堅固、堅穩）。此處不採 བརྟན་པ་，而依 བསྟན་པ་（教法）。亦即受取律儀是教法（含教正法與證正法，前指三藏，後指三學）其中一個支分，即戒增上學。

554 應該是指求取近圓戒（具足戒）者。

555 མངོན་སུམ་དུ་གྱུར་ནས་བསྟེན་པར་རྫོགས་པར་འགྲུབ་པ་བཅུ་སྟེ། སྟོན་པ་མངོན་སུམ་དུ་གྱུར་ནས་བསྟེན་པར་རྫོགས་པར་འགྲུབ་པ་དང་། སངས་རྒྱལ་མངོན་སུམ་དུ་གྱུར་པ་དང་། ཚོས་མངོན་སུམ་དུ་གྱུར་པ་དང་། མཁན་སོ་མངོན་སུམ་དུ་གྱུར་པ་དང་། སློབ་དཔོན་མངོན་སུམ་དུ་གྱུར་པ་དང་། བསྟེན་པར་རྫོགས་པར་འདོད་པ་མངོན་སུམ་དུ་གྱུར་པ་དང་། བསྟེན་པར་རྫོགས་པར་འདོད་པའི་ཡོ་བྱད་མངོན་སུམ་དུ་གྱུར་པ་དང་། ཡོངས་སུ་དག་པ་མངོན་སུམ་དུ་གྱུར་པ་དང་། གསོལ་བ་མངོན་སུམ་དུ་གྱུར་པ་དང་། ལས་མངོན་སུམ་དུ་གྱུར་པ་རྣམས་སོ། ། 經號 D7b；頁碼 13-1-42b~43a；藏文經名 འདུལ་བ་གཞུང་དམ་པ། 十現前。受近圓須具十現前：謂佛出世、法現前、僧現前、親教師現前、軌範師現前、欲近圓現前、資具現前、真正現前、啟白現前和業現前。（《藏漢大辭典》p.686）

ལྷ་པ་དགོས་པ་ལ་བཅུ་གཅིག་སྟེ། ལྷ་ལ་ཁྲིམས་དང་ལྷན་ན་ཟས་དང་གོས་ལ་སོགས་པ་ཆོགས་མེད་པར་རྟེན་པར་
 འགྱུར་བ་དང་། ལྷ་ལ་ཁྲིམས་ཀྱི་རྒྱན་དང་ལྷན་པས་སྟུན་པའི་བ་དན་ཕྱོགས་བཅུར་གྲགས་པ་དང་། ལྷ་རྣམས་ཀྱི་
 ལུས་ལ་གཟི་མདངས་འདུག་པ་དང་། འགྲན་ལྷ་མེད་པའི་འོས་སུ་འགྱུར་⁵⁵⁶ བ་དང་། གཞོན་པའི་སེམས་ཅན་
 གཞོན་པ་ལས་བརྗོད་⁵⁵⁷ ལྷས་པན་འདོགས་པ་དང་ཉིང་དེ་འཛིན་བྱུང་བར་ཅན་རྒྱུད་ལ་སྦྱེ་བ་དང་། སངས་རྒྱས་
 ཀྱི་ཆོས་ཐམས་ཅད་རྒྱུད་ལ་སྦྱིན་⁵⁵⁸ བ་དང་། བདེ་བར་གཉིད་ཀྱིས་ལོག་ཅིང་མི་ལམ་བཟང་པོ་ཕྱི་བ་དང་། འཆི་
 བའི་དུས་སུ་འགྲོད་པ་མེད་ཅིང་། ཆོར་བ་བདེ་བ་དང་བཅས་ནས་འཆི་བ་དང་། མངོན་པར་མཐོ་བ་ལྷ་དང་མིའི་
 ལུན་སུམ་ཆོགས་པ་ཐོབ་པ་དང་། དེས་པར་ལེགས་པ་བྱང་ཚུབ་རྣམས་པ་གསུམ་ཐོབ་པའོ། །སྤོམ་པ་སྤངས་པ་ཙམ་
 ལ་དགོས་པ་དེ་རྣམས་ཡོད་དམ་སྟུམ་ན་མེད་དེ། སྤངས་ནས་བསྐྱབ་བྱ་མ་ཉམས་པར་བསྐྱངས་པ་ལ་ཡོད་པས།

3.5 目的

第五、目的，有十一項：①若具備戒律，則將毫不費力地獲得衣物與飲食等；②由於具有戒律莊嚴自身，故美名幢幡稱揚於十方；③〔持戒者的〕光彩會注入於諸天之中⁵⁵⁹；④將成為無與倫比者；⑤對於傷害〔自己〕的有情不僅不回以傷害而反行利益（以德報怨）；⑥於相續中生起特殊的三摩地；⑦一切佛法於相續中成熟；⑧寢安而善夢；⑨臨終無悔而於樂受中往生；⑩獲得天與人的增上生圓滿；⑪獲得三種決定勝菩提。若想：「對於僅受持律儀者就可以〔達到〕這些目的嗎？」〔答：僅受持律儀者〕是沒有的。而是受持並守護不違犯學處才會有的。⁵⁶⁰

556 PM：གུར་
 557 PM：ལོག་
 558 ZY：སྦྱིན་

559 可能是指增長諸天的威勢。
 560 相近於《瑜伽師地論》卷 22：「十功德勝利」(CBETA 2021.Q3, T30, no. 1579, p. 405c12)

དུག་པ་བསྐྱབ་བྱ་སྟོན་པ་ནི། དག་སྐོང་ལ་ཉིས་བརྒྱ་ལྔ་བརྒྱ་ཅུ་གསུམ་འཁོར་དང་བཅས་པ། བར་སྐོབ་མ་ལ་ཉི་ལུ་
 ཅུ་གཉིས་འཁོར་དང་བཅས་པ། དག་ཚུལ་མོ་མོ་ལ་བརྒྱ་འཁོར་དང་བཅས་པ། དག་བསྟེན་ལ་ཅུ་བཞི་ཚང་དང་ལྔ་
 འཁོར་དང་བཅས་པ། བསྟེན་གནས་ལ་ཡན་ལག་བརྒྱད་འཁོར་དང་བཅས་པས་ཉི་⁵⁶¹ འདུལ་བ་ལས་ཤེས་པར་
 བྱོ། །

3.6 學處

第六、開示學處，即以比丘二百五十三條及其附屬；學法女二十二條及其附屬；沙彌、沙彌尼十條及其附屬；近事（居士五戒）四根本與酒共五條及其附屬；近住（八關齋戒）八支分及其附屬〔而開示學處〕。從調伏（律藏）中應知。

⁵⁶²གཏོང་ཐོབ་གི་དུས་ནི་ལྷ་དགོན་མཚོག་གསུམ་ལ་སྐྱབས་སུ་སོང་ཞིང་ལས་འབྲས་ལ་ཡིད་ཆེས་ནས་བསམ་པ་
 གསུམ་དང་ལྷན་ཞིང་མངོན་དུ་གྱུར་པ་བརྒྱ་མངོན་གྱུར་པའི་⁵⁶³ ལས་བརྗོད་པ་གསུམ་གྱི་ཆ་ཐ་མ་ལ་ཐོབ་བོ། །
 གཏོང་པའི་དུས་ནི། བསྐྱབ་པ་སྤུལ་དང་ཉི་⁵⁶⁴ འཕོས་དང་། །ཅུ་བ་ཚང་དང་མཚོན་མོ་འདས། །མཚོན་གཉིས་
 དག་ནི་གྱུར་བ་ན། །སོ་སོ་ཐར་པའི་སྒྲོམ་པ་གཏོང་། །ཞེས་པ་ལ་བསྟེན་གནས་ནི་མཚོན་མོ་འདས་ནས་གཏོང་ལ།
 གཞན་རྣམས་ནི་གཏོང་པའི་རྒྱ་ཐུན་མོང་བའོ། །གཞན་ཡང་ཅུ་བཞི་ཡན་ལག་ཚང་ན་ཐམ་པ་ཡིན་པས་གཏོང་བར་
 འགྱུར་བོ། །

3.7 得與捨之時

得與捨〔律儀〕之時，〔獲得律儀之時：〕歸依三寶尊而且信解業果後，具三種意樂而十種現前現行之三說羯磨後獲得〔律儀〕。

561 PM : བ་སྟེ་
 562 PM : 此處多 བདུན་པ་
 563 PM : 此處少 བརྒྱ་མངོན་གྱུར་པ་
 564 PM : འཚི་

捨〔律儀〕之時，於「奉還學處（還戒）與死亡，斷根本與過夜分，並及二根若現時，則捨別解脫律儀。」⁵⁶⁵ 中，〔唯有〕近住（八關齋戒）是依過夜分而捨的，其他〔四條〕則是共同的捨因。此外，若四種根本（殺盜淫妄）的〔任一個〕支分具足則成他勝〔罪〕，因此〔也〕將成捨。

ཉམས་པ་སྤྱིར་གསོ་བའི་ཐབས་ལ་གཉིས། ཅ་བ་ཉམས་པ་དང་། ཡན་ལག་ཉམས་པ་འོ། །

ཅ་བ་ཉམས་པ་ལ་གསུམ་གྱི་དང་མོ་སྤུལ་ལ་མ་ཉམས་པ་ནི་གཞི་ནས་ལེན་དགོས། གཉིས་པ་སྤུལ་ལ་ཉམས་པ་

ཡང་དེ་བཞིན་ནོ། །ཐ་མ་མ་སྤུལ་བ་⁵⁶⁶ ཉམས་པ་ལ་འཆབ་སེམས་ཡན་ལག་ཏུ་འདོད་པའི་ལྷགས་ཀྱིས་འཆབ་

སེམས་མ་སྐྱེས་ན་ཆད་པའི་ལས་ཀྱི་⁵⁶⁷ སྤྱིར་བཅོས་སོ། །འཆབ་སེམས་སྐྱེས་ན་སྤང་དུ་མེད་པས་སྟོབས་བཞིའི་

སྟོན་སྒྲིག་པ་བཤགས་པ་བྱའོ། །

ཡན་ལག་ཉམས་པ་བཤགས་པ་བྱས་པས་མི་འདག་པ་མེད་དོ། །

3.8 若違犯之還淨的方便

因違犯而還淨的方便，分二：〔3.8.1〕根本違犯與〔3.8.2〕支分違犯。

〔3.8.1〕根本違犯，分三：

第一，還戒而未違犯，重受；第二，還戒又違犯也是相同（重受）。最後（第三），未還戒而違犯，就許覆藏心為支分的軌理而論，若未生起覆藏心，則依處治學處故而還淨；若生起覆藏心，則因無法受〔處治學處還淨〕而應從四力〔懺悔〕之方式而懺罪。

565 可參考《阿毘達磨俱舍論》卷 15：「捨別解調伏，由故捨命終，及二形俱生，斷善根夜盡。有說由犯重，餘說由法滅，迦濕彌羅說，犯二如負財。」(CBETA 2022.Q3, T29, no. 1558, p. 79a22-25)

566 PM：ལ་

567 PM：ཀྱིས་

〔3.8.2〕對於〔違犯〕諸支分行懺悔，故無不清淨（皆可清淨）。⁵⁶⁸

ཅུང་ཟད་ན་ཚོ་བྱུང་བར་དོགས་པ་ཡིས། །མི་མ་ཐུན་ཟས་ལ་འཛེམ་པར་བྱེད་ལགས་ན། །རྟོག་ཏུ་སྦྱུག་བསྔལ་རྒྱུར་
བྱུར་མི་དགའི་ལས། །སྦོང་ཞིང་དགོ་བ་བསྐྱབ་ལ་འབད་པར་རིགས། །ཞེས་པ་ནི་འཐད་པ་⁵⁶⁹ རོན་བསྐྱུས་ཏེ་
གདམས་པའོ། །

སངས་རྒྱས་ཀྱི་བསྟན་པ་ལ་རིམ་གྱིས་འཇུག་པའི་ཚུལ་ལས། །ལས་རྒྱ་འབྲས་དང་སོ་སོ་ཐར་པའི་སྦོམ་པ་བསྟན་
པའི་ལེའུ་སྟེ་བདུན་པའོ། །

結頌

「倘若惟恐微小患病生，於不宜食尚且多留意；何況恆為苦因不善業，理應
勵力斷彼而修善。」攝證成義而教授訖。

《入佛陀教法次第軌理》之〈第七、開示業果與別解脫律儀品〉

568 參蓮花戒論師（ཀམ་ལ་ལྷེ་ལ།）的《修次中篇》關於修奢摩他的六資糧當中的第五項戒律清淨，提出根據小乘戒律的說法，若違犯他勝罪不通懺悔；但是，若依大乘可以藉由觀修空性（四力中的對治力）而令清淨。

569 PM：པའི་

བྱམས་ས་དང་སྒྲིང་རྗེ་བསྐྱོམ་པའི་ལེའུ་སྟེ་བརྒྱད་པ། །

〈第八、觀修慈心與悲心品〉

འོན་སོ་སོ་ཐར་པའི་སྟོམ་པ་བསྐྱུང་ཞིང་རང་གཅིག་ལུའི་དོན་སྐྱབ་⁵⁷⁰ བས་ཚོག་གམ་སྟམ་པ་ལ་མི་ཚོག་པར་སྟོན་

⁵⁷¹ པ་ནི། སོ་སོ་ཐར་པའི་སྟོམ་པ་བསྐྱུང་བྱས་⁵⁷² ཉེ། །རང་དོན་གཅིག་ལུ་འབད་བས་བསྐྱབས་⁵⁷³ བ་

ཡང་། །སྤྲེལ་བྱང་རྩལ་ཐོབ་⁵⁷⁴ པར་མི་འགྱུར་ཉེ། །ཉན་ཐོས་རང་རྒྱལ་སྐྱུང་འདས་ངལ་བསོའི་⁵⁷⁵ ས། །བྲང་

བའི་དོན་དུ་ཟབ་པའི་མདོ་ལས་གསུངས། །ཞེས་པ་⁵⁷⁶ ། སོ་སོ་ཐར་པའི་སྟོམ་པ་བསྐྱུངས་ནས་རང་གཅིག་ལུའི་

དོན་དུ་བསྐྱབས་ཀྱང་། མཐར་ཐུག་གི་སྤྱང་ན་ལས་འདས་པ་མི་ཐོབ་⁵⁷⁷ ཉེ། །རྒྱད་སྒྲུབ་མར་།⁵⁷⁸ དེས་ན་སངས་

རྒྱས་མ་ཐོབ་བར་། །སྤྱང་ན་འདས་པ་མི་ཐོབ་ ཉེ། །འོད་དང་འོད་ཟེར་སྐྱངས་ནས་ནི། ཉི་མ་ལྟ་⁵⁷⁹ བར་མི་བྱས་

བཞིན། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

〔若有人〕想：「那麼以持守別解脫律儀而成辦一己之義利（解脫）是足夠的嗎？」

1. 敦勸不應入二乘道

〔此品是要〕說明：〔光是持守別解脫律儀而成辦一己之義利（解脫）〕是不夠的！即「別別解脫律儀謹守護，並以勵力成辦一己利，無上菩提終將無能獲，聲聞獨覺涅槃休憩處，甚深經典說為不了義」（5c~6c）持守別別解脫律儀後，雖

570 PM : བསྐྱབ་

571 PM : བསྐྱབ་

572 PM : བྱ་

573 PM : སྐྱབ་

574 PM : འཐོབ་

575 W、ZY : སོའི་ ; PM : གསོའི་

576 PM : 此處多 ཉེ་

577 PM : འཐོབ་

578 PM : 此處無

579 ZY : བལྟ་

能成辦一己之義利，然無法獲得究竟涅槃，即如《究竟一乘寶性論》所說：「是故未獲佛果位，無以獲得涅槃果，如捨光與其光芒⁵⁸⁰，無能得見耀日輪。」⁵⁸¹

འོན་ཉན་ཐོས་དང་རང་སངས་རྒྱས་ལ་སྤྲོད་ལས་འདས་པ་ཡོད་པར་གསུངས་པའི་དགོངས་པ་རྗེ་⁵⁸² ལྟར་ཡིན་
ཞེན་འདི་ནི་རི་སྐད་དུ། མདོ་ལས། དག་བཅོམ་པ་དང་རང་སངས་རྒྱས་ཀྱི་⁵⁸³ སྤྲོད་ལས་⁵⁸⁴ འདས་པའི་
དབང་དུ་མཛད་ནས། བཅོམ་ལྡན་འདས་སྤྲོད་ལས་འདས་པ་ཞེས་བགྱི་བ་འདི་ནི་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་རྣམས་ཀྱི་
ཐབས་ལགས་སོ། ཞེས་གསུངས་པ་ཡིན་ཏེ། འདི་ནི་ལམ་རིང་པོས་དུབ་པ་རྣམས་ལ་འབྲོག་དགོན་པའི་དབྱུང་སྤྱི་
མོང་ཁྱེར་སྤྲུལ་པ་བཞིན་དུ། འདི་ནི་ཚོས་ཀྱི་དབང་སྤྲུག་དམ་པ་ཡང་དག་པར་རྗོགས་པའི་སངས་རྒྱས་ཀྱི་སྤྱིར་མི་
ལྷོག་པའི་ཐབས་ཡིན་ནོ། །ཞེས་བསྟན་པ་ཡིན་ནོ།

若問：「那麼〔佛依〕什麼密意說『於聲聞與獨覺中有涅槃』？」如經⁵⁸⁵云：
「世尊是就阿羅漢（聲聞）與獨覺之涅槃的範圍來說『涅槃』，此即諸如來的善巧方便。」亦即是顯示「這好像是為那些長途疲憊的旅客而於曠野中化現的城市，此是無上法王正覺佛陀〔為令二乘者〕不退轉〔大乘道〕的方便。」⁵⁸⁶

580 若依 W 直譯為「棄捨行走光芒已」，但是就文法及意義看，འདོང་ 似乎是誤植。若依 CT 直譯為「棄捨色澤光芒已」，但是就意義看，此句的 མདོག་ 與 ZY 的 འདོད་དང་ 可能是來自不同的譯本。此處選擇 འདོད་དང་ 是因為與《究竟一乘寶性論》的藏文一致。

581 དེས་ན་སངས་རྒྱས་མ་ཐོབ་པར། །སྤྲོད་འདས་པ་མི་ཐོབ་སྟེ། །འདོད་དང་འདོད་ཟེར་སྤངས་ནས་ནི། །ཉི་མ་ལྟ་བུར་མི་རུས་བཞེན། ། 經號 D4024；頁碼 ཉམ་ཉེ་123-1-58b；藏文經名 ཐེག་པ་ཆེན་པོ་རྒྱུད་སྐོར་མཉམ་པ་བཅོམ་བཞུགས་སོ། 《究竟一乘寶性論》卷 3〈5 一切眾生有如來藏品〉：「不證諸佛身，涅槃不可得，如棄捨光明，日不可得見。」(CBETA 2021.Q2, T31, no. 1611, p. 836c17-18)

582 ZY：ཅི

583 PM：ཀྱིས་

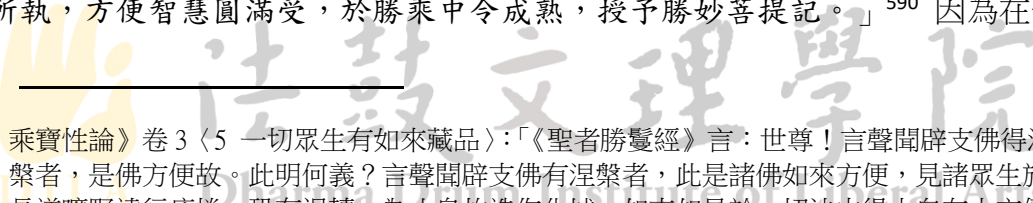
584 ZY：ལ་

585 《勝鬘師子吼一乘大方便方廣經》（《聖者勝鬘經》）經號 D92；頁碼 ཉམ་ཉེ་44-1-255a1~278a1 藏文經名 འཕགས་པ་ལྟ་མོ་དཔལ་ལྷོང་གི་སེང་གའི་སྤྲོ་ཞེས་བྱ་བ་ཐེག་པ་ཆེན་པོའི་མདོ།

586 དག་བཅོམ་པ་དང་རང་སངས་རྒྱས་ཀྱི་སྤྲོད་ལས་འདས་པའི་དབང་དུ་མཛད་ནས། བཅོམ་ལྡན་འདས་སྤྲོད་ལས་འདས་པ་ཞེས་བགྱི་བ་འདི་ནི། དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་རྣམས་ཀྱི་ཐབས་ལགས་སོ། ཞེས་གསུངས་པ་ཡིན་ཏེ། འདི་ནི་ལམ་རིང་པོས་དུབ་པ་རྣམས་ལ་འབྲོག་དགོན་པའི་དབྱུང་སྤྱི་མོང་ཁྱེར་སྤྲུལ་པ་བཞིན་དུ། འདི་ནི་ཚོས་ཀྱི་དབང་སྤྲུག་དམ་པ་ཡང་དག་པར་རྗོགས་པའི་སངས་རྒྱས་རྣམས་ཀྱི་མི་ལྷོག་པའི་ཐབས་ཡིན་ནོ། །ཞེས་བསྟན་པ་ཡིན་ནོ། ། 經號 D4025；頁碼 ཉམ་ཉེ་123-1-104b；藏文經名 ཐེག་པ་ཆེན་པོ་རྒྱུད་སྐོར་མཉམ་པ་བཅོམ་བཞུགས་སོ། 《究竟一

དག་བཅོམ་བ་དང་རང་སངས་རྒྱས་དེ་དག་གྲང་གཞི་ནས་ཐེག་ཆེན་གྱི་ལམ་ལ་སློབ་དགོས་པར་གསུངས་ཏེ། ཞི་བའི་ལམ་ལ་ཞུགས་གྲུབ་པ། ལྷ་ངན་འདས་ཐོབ་འདུ་ཤེས་ཅན། །དམ་ཚོས་བསྐྱོད་ཀྱང་ལ་སོགས། ཚོས་གྱི་དེ་ཉིད་བསྟན་པ་ཡིས། དེ་དག་སྤར་འཛིན་ལས་ལྷོག་⁵⁸⁷ ལྟེ། ཐབས་དང་ཤེས་རབ་ཡོངས་སུ་བརྒྱུང་བས། ཐེག་པ་མཚོག་ལ་སློན་མཛད་དེ། བྱང་ཆུབ་མཚོག་ཏུ་ལུང་བསྟན་ནོ། །ཞེས་སོ། དེ་བས་ན་ཆུ་འབོག་ཐངས་⁵⁸⁸ གཅིག་ལ་རྗེ་བཙུང་ལན་གཉིས་མི་ཡོང་བས་དང་པོ་ནས་བྱང་ཆུབ་སྐྱབ་⁵⁸⁹ དགོས་པར་སྟོན་པ་ནི། དེ་བས་གཞན་དོན་སྒྲ་མེད་བྱང་ཆུབ་བསྐྱབ་ཅེས་བ་སྟེ། དང་པོ་ཉིད་ནས་གཞན་གྱི་དོན་དུ་སྒྲ་ན་མེད་པའི་བྱང་ཆུབ་བསྐྱབ་པར་བྱའོ། །

[《究竟一乘寶性論》]說：「阿羅漢與獨覺也必須從基礎學習大乘道」，即「已入寂滅之道者，彼具已獲涅槃想，妙法蓮華等諸經，由於開示法實相，迴遮彼等前所執，方便智慧圓滿受，於勝乘中令成熟，授予勝妙菩提記。」⁵⁹⁰ 因為在一

乘寶性論》卷3〈5 一切眾生有如來藏品〉：「《聖者勝鬘經》言：世尊！言聲聞辟支佛得涅槃者，是佛方便故。此明何義？言聲聞辟支佛有涅槃者，此是諸佛如來方便，見諸眾生於長道曠野遠行疲倦，恐有退轉，為止息故造作化城，如來如是於一切法中得大自在大方便故。」(CBETA 2021.Q2, T31, no. 1611, pp. 835c26-836a2) 此處內容指《聖者勝鬘經》所云，不過在經文中並非如此書寫，可參經號 D4025；頁碼 144-1-264a~264b。《勝鬘師子吼一乘大方便廣經》：「世尊！阿羅漢、辟支佛有怖畏，是故阿羅漢、辟支佛，有餘生法不盡，故有生；有餘梵行不成，故不純；事不究竟，故當有所作；不度彼故，當有所斷。以不斷故，去涅槃界遠。何以故？唯有如來、應、正等覺得般涅槃，成就一切功德。故阿羅漢、辟支佛不成就一切功德。言得涅槃者，是佛方便。唯有如來得般涅槃，成就無量功德。故阿羅漢、辟支佛成就有量功德，言得涅槃者，是佛方便。唯有如來得般涅槃，成就不可思議功德。故阿羅漢、辟支佛成就思議功德，言得涅槃者，是佛方便。唯有如來得般涅槃，一切所應斷過，皆悉斷滅，成就第一清淨。阿羅漢、辟支佛有餘過，非第一清淨，言得涅槃者，是佛方便。唯有如來得般涅槃，為一切眾生之所瞻仰，出過阿羅漢、辟支佛、菩薩境界。是故阿羅漢、辟支佛去涅槃界遠，言阿羅漢、辟支佛觀察解脫四智究竟得蘇息處者，亦是如來方便有餘不了義說。」(CBETA 2022.Q3, T12, no. 353, p. 219c1-20)

587 W、ZY、PM：བཟློག་

588 W、ZY：ཐང་

589 PM：བསྐྱབ་

590 ཞི་བའི་ལམ་ལ་རབ་ཞུགས་པ། ལྷ་ངན་འདས་ཐོབ་འདུ་ཤེས་ཅན། །དམ་ཚོས་བསྐྱོད་ཀྱང་ལ་སོགས། ཚོས་གྱི་དེ་ཉིད་བསྟན་པ་ཡིས། དེ་དག་སྤར་འཛིན་ལས་བཟློག་སྟེ། ཐབས་དང་ཤེས་རབ་ཡོངས་བརྒྱུང་བས། ཐེག་པ་མཚོག་ལ་སློན་མཛད་དེ། བྱང་ཆུབ་མཚོག་ཏུ་ལུང་བསྟན་ནོ། ། 經號 D4024；頁碼 123-1-64b；藏文經名 ཐེག་པ་ཆེན་པོ་རྒྱུད་སྐྱབ་པའི་བསྟན་པའི་ལམ་ལ་ཞུགས་པའོ། 《究竟一乘寶性論》卷4：「以入寂靜道。諸聲聞人等，有是虛妄相，言我得涅槃。法華等諸經，皆說如實法，般若方便攝，迴先虛妄心，令淳熟上乘，授妙菩提記。」(CBETA 2021Q2, T31, no. 1611, p.843b)

次涉水渡河中不需撩二次〔衣褲〕故，開示應從最初即修菩提（大菩提），「故為利他當修勝菩提」（6d），即為了利他而應從最初即修無上菩提。

དེའི་རྒྱ་དང་རྒྱུན་གང་ཡིན་ཞེ་⁵⁹¹ བ། རྒྱ་དང་རྒྱུན་སྟོན་པ་ནི་དོན་གཉིས་ཤུན་ཚོགས་ཐམས་ཅད་མཐུན་པ་ནི།
བྱང་ཆུབ་སེམས་ཀྱི་རྒྱ་ལས་འབྱུང་འགྱུར་ཞིང་། །སྤྱིང་རྗེའི་ཙ་བ་ཐབས་ཀྱི་མཐར་ཕྱིན་གྱ། ཞེས་པས་ཏེ། མདོ་
ལས་ཀྱང་། རྣམ་པ་ཐམས་ཅད་མཐུན་པ་ཉིད་ནི་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་ཀྱི་རྒྱ་ལས་བྱུང་བ་སྤྱིང་རྗེའི་ཙ་བ་ཅན།
ཐབས་ཀྱིས་མཐར་ཕྱིན་པར་བྱས་པའོ། ། ཞེས་གསུངས་སོ། །

2. 成就無上菩提之因緣

若問：「彼（大菩提）之因與緣是什麼？」所說的因與緣，即「二利圓滿一切遍智者，從菩提心為因而生起，悲心為本方便至究竟」（7abc）而經⁵⁹² 亦云：「一切種智性，從菩提心為因而生起，具有悲心〔為〕根本，以方便令達究竟。」⁵⁹³

དེས་ན་གཞན་དོན་ཏུ་བྱང་ཆུབ་སྐྱབ་⁵⁹⁴ བ་ལ་སེམས་བསྐྱེད་དགོས་པས། དེའི་རྒྱ་ནི་བྱམས་པ་དང་སྤྱིང་རྗེ་ཡིན་
པས་དེ་བསྐྱོམ་པ་ནི། དེ་ཕྱིར་བྱམས་པ་དང་སྤྱིང་རྗེ་བསྐྱོབ་པར་གྱ། ཞེས་པའོ། །

591 PM：སྐྱམ་

592 《大毘盧遮那成佛神變加持經》（《大毘盧遮那經》、《大日經》）經號 D494；頁碼 ༩༩།86-1-151b2~86-1-260a7；藏文經名 རྣམ་པར་སྐྱང་མཛད་ཚེན་པོ་མཛོན་པར་རྫོགས་པར་བྱང་ཆུབ་པ་རྣམ་པར་སྐྱལ་བ་ཕྱིན་གྱིས་རྫོབ་པ་ཤིན་ཏུ་རྒྱས་པ་མདོ་སྤྱིའི་དབང་པོའི་རྒྱལ་པོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཚོས་ཀྱི་རྣམ་བྱངས།

593 རྣམ་པར་སྐྱང་མཛད་མཛོན་པར་རྫོགས་པར་བྱང་ཆུབ་པ་ལས་ཀྱང་། ཐམས་ཅད་མཐུན་པའི་ཡེ་ཤེས་དེ་ནི་སྤྱིང་རྗེའི་ཙ་བ་ལས་བྱུང་བ་ཡིན། བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་ཀྱི་རྒྱ་ལས་བྱུང་བ་ཡིན། ཐབས་ཀྱི་མཐར་ཕྱིན་པ་ཡིན་ཅོ་ཞེས་གསུངས་སོ། །經號 D3915；頁碼 ༩༩།110-1-27b；藏文經名 བསྐྱོམ་པའི་རིམ་པ་དང་པོ། 此處藏文內容出自蓮花戒的《修次初篇》，雖然指《大毘盧遮那經》所云，不過在經文中並非如此書寫，而是 རྒྱ་ནི་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་སོ། །ཙ་བ་ནི་སྤྱིང་རྗེ་ཚེན་པོའོ། །མཐར་ཐུག་པ་ནི་ཐབས་སོ། །གསང་བ་པའི་བདག་པོ་དེ་ལ་བྱང་ཆུབ་གང་ཞེན། རང་གི་སེམས་ཡང་དག་པ་རི་ལྷ་བ་བཞིན་ཡོངས་སུ་ཤེས་པ་སྟེ། དེ་ཡང་རྒྱན་མེད་པ་ཡང་དག་པར་རྫོགས་པའི་བྱང་ཆུབ་པོ། །經號 D494；頁碼 ༩༩།86-1-153a。

594 PM：བསྐྱབ་

3. 慈悲心是菩提心之因

所以，必須為了他利而發心成就菩提，而其因（菩提心的因）是慈心與悲心，故當修彼，而謂「是故當修慈心與悲心」（7d）。

དེ་ལ་བྱམས་པའི་ངོ་བོ་ནི། གཞན་གྱི་རྒྱུད་ལ་པན་བདེ་བསྐྱབ་པར་འདོད་པའོ། །

3.1 如何修習慈心

其中，慈心之體性是意欲成辦他人相續中的利樂。

དེ་བསྐྱོམ་པ་ནི། དང་པོ་རྩ་བའི་མ་ལ་བསྐྱོམ་སྟེ། དེ་བློ་ཆེ་བ་ནི། དལ་འབྱོར་གྱི་ལུས་བརྒྱུད་བའི་གཞི་ས་བྱས་
པས་བློ་ཆེ་སྟེ། རྒྱ་བ་བརྒྱུ་མངལ་ན་གནས་པའི་ཆེ་⁵⁹⁵ ཡང་འདི་མ་ཉི་བར་བྱ་ཤོ་གཅིག་ བཙམ་ན་ཅི་མ་རུང་།
དེ་ཡང་གཟུགས་བཟང་ཞིང་མངེས་ལ་ཡོན་ཏན་སྲུང་སྲུམ་ཚོགས་པ་དང་ལྷན་པ་གཅིག་ སྐྱེས་ན་ཅི་མ་རུང་སྐྱེས་དུ་
སེམས་ལ།
སྐྱོར་བས་ཀྱང་དེ་ལ་པན་འདོགས་པའི་མོ་བོན་དང་རྩིས་དང་སྐྱོག་འདོན་ལ་སོགས་པ་སྐྱེས་ཚོགས་བྱེད། བག་ཟོན་གྱི་
སྐོན་ས་དེ་ལ་གཞོན་པའི་ཟས་སྐོམ་དང་སྐྱོད་ལམ་ལ་སོགས་པ་སྐྱོང་ཞིང་པན་བ་བྱེད་དོ། །

修持慈心，

3.1.1 先念今世的母恩

首先，於根本母（今世的母親）上修持，〔思惟〕彼〔有〕大恩，就作為容受我們的暇滿身的基礎而言，恩德極大，也就是於十個月中住於子宮（住胎）的期間，〔今世的母親〕於心中想著：「此〔期間〕此〔子〕若沒有生命危險而生為男孩該有多好！又若能生出一長相莊嚴、德性圓滿〔之兒〕該有多好！」

此外，也會從事有益兒子的占卜、禳解、曆算與念誦等各種作為，並謹慎地

595 PM：此處多 བསམ་པ་

避免會傷害彼（胎兒）的飲食與活動等，而從事有益〔的飲食與活動〕。

དེ་ནས་བཙས་མ་ཐག་ཏུ་མི་གཙང་བའི་སྐུ་ལོ་སྐྱེ་མ་⁵⁹⁶ བ་ཙམ་ཤི་མེན་གསོན་མེན་དེ་ལ་ངའི་བུ་ཟེར་ནས། ཤ་
རྫོང་དང་ལག་མཐེལ་དུ་འཛོལ། ལུ་ཞོ་དང་ཟས་སྐོམ་ལ་སོགས་པ་ཅི་འཛོད་པ་སྟེར་ཞིང་སྐབས་⁵⁹⁷ ལུད་ངན་སྐྱུགས་
ལ་སོགས་པ་ཁ་དང་ལག་པས་སྐྱི་བར་བྱེད། མོ་རང་གི་དོན་དུ་ཚ་གང་བཤེས་སྐོམ་ལ་སོགས་པ་རྩུང་དུ་ཡང་མི་
བཙོད་པ་ཐམས་ཅད་བུའི་དོན་དུ་བཙོད།

而後〔胎兒〕才一出生，便對著那個半死不活、不淨、約莫像乾癟小包裹〔的胎兒〕呼喚著：「〔這是〕我的孩子！」，透過體溫於手掌中愛撫，給予任何適合〔胎兒的〕乳汁與飲食等，以口與手擦拭鼻涕、咳痰、嘔吐等。

母親自己難以忍受的一切冷熱飢渴等，〔但〕為了孩子都〔甘心〕承受。

དེ་ནས་ཆེར་སྐྱེས་ནས་ཀྱང་རང་ཉིད་ཀྱི་བློ་ཁ་དང་སྲུང་ཁ་ལ་སོགས་པ་ལ་འཐམ་གཅིགས་⁵⁹⁸ བུས་ཤིང་སྐྱིག་⁵⁹⁹
སྐྱུག་སྐྱ་ཚོགས་ཀྱི་སྐོན་ནས་ཞོར་བསགས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱང་བུ་ལ་མངས་⁶⁰⁰ བ་མེད་བར་སྐྱིན་རུས་ལ། དེ་བས་
མོ་ལ་རུས་པ་ཡོད་ན་འཁོར་ལོས་⁶⁰¹ བསྐྱར་བའི་རྒྱལ་སྲིད་ཀྱང་བུ་ལ་མངས་ཤིང་ཆེས་སྐྱམ་བའི་སྐྱི་⁶⁰² བ་དང་
མངས་པ་མེད་ལ།

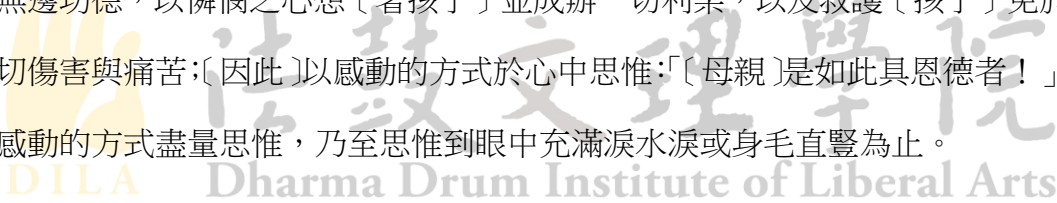
接著〔孩子〕長大後，〔母親〕自身也是嚴格管控並累積升斗〔糧食〕等，並以造罪及辛苦的方式累積資財，這一切都毫無吝惜地給予小孩。

596 PM : ཀམ་
597 W、ZY : ལྷ་བ་
598 W、ZY、PM : ཚེག་
599 PM : བདེ་
600 PM : འཕངས་
601 W、ZY : ཚོ་
602 PM : བསྐྱི་

དེ་བས་མོ་ལ་རྒྱས་པ་ཡོད་ན་སངས་རྒྱས་ཀྱི་ཡོན་ཏན་མཐའ་ཡས་པ་ཡང་འདི་ལ་པངས་ཤིང་ཆེས་སྣང་བ་མེད་པས་
 བདག་ལ་བྱམས་པའི་མིག་གིས་བལྟས་ལ། བཙེ་བའི་སེམས་ཀྱིས་སེམས་ཤིང་པན་པ་དང་བདེ་བ་ཐམས་ཅད་
 བསྐྱབས། གཞོན་པ་དང་སྤྲུག་བསྐྱེད་པའི་ཐམས་ཅད་ལས་བསྐྱབས་⁶⁰³ བས་དེ་ལྟ་བུའི་རྒྱུ་ཅན་ཡིན་སྟེ་
 བསམས་⁶⁰⁴ བ་ཉེ་དུང་གིས་བཏང་སྟེ། མིག་མཆི་མས་གང་བའམ། ལུས་ཀྱི་བ་སྤྲུག་ལྡང་བ་ཅོམ་དུ་བསམ།
 བསམ་བ་ཉེ་དུང་གིས་ཅི་སྟེ་བྱ།

3.1.2 念母恩之量

所以，對母親而言，若有能力，也會因為愛惜並重視小孩而無毫無吝惜轉輪
 王位；甚至，對母親而言，若有能力，也會以用慈眼觀視自己而無毫無吝惜佛陀
 的無邊功德，以憐憫之心想〔著孩子〕並成辦一切利樂，以及救護〔孩子〕免於
 一切傷害與痛苦；〔因此〕以感動的方式於心中思惟：「〔母親〕是如此具恩德者！」
 以感動的方式盡量思惟，乃至思惟到眼中充滿淚水淚或身毛直豎為止。

དེ་ཡང་མ་འདིས་སྟེ་བ་འདིར་མ་བྱས་པར་མ་བཟད་དེ། མ་ཡི་སྤྲུག་མཐའ་རྒྱ་ཤུག་ཆེག་གུ་ཅོམ། རི་ལུང་⁶⁰⁵
 བཟངས་ཀྱང་ས་ཡིས་ལངས་⁶⁰⁶ མི་འགྲུར། ཞེས་པས། འཁོར་བ་ཐོག་མ་མེད་པ་ནས་སྟེ་བ་གཞན་དུ་ཡང་།
 ཡང་ནས་ཡང་དུ་མ་དང་པ་ལ་སོགས་པ་བྱས་ནས་པན་པ་དང་བདེ་བ་བསྐྱབས་གཞོན་པ་དང་སྤྲུག་བསྐྱེད་པས་
 བསྐྱབས་⁶⁰⁷ བའི་རྒྱུ་ཅན་ཡིན་ཏེ། བཟའ་བཏང་འདི་ཅོམ་བྱིན་གྱིས་⁶⁰⁸ ཚད་བཟུང་དུ་མེད་དེ། ད་ལྟ་འདིག་

603 PM : སྤྲུག་
 604 PM : བསམ་
 605 རི་ལ་བུང་
 606 ལང་
 607 སྤྲུག་
 608 བྱི་

རྟོག་གི་ཁམས་ན་བཟའ་བཏུང་ཇི་སྟེད་ཡོད་པ་བས་མང་བ་བྱིན། གོས་འདི་ཙམ་བསྐྱོན་གྱི་ཚད་བཟུང་བུ་མེད་དེ། ད་
 ལྟ་འདི་ག་རྟོག་གི་⁶⁰⁹ ཁམས་ན་གོས་ཇི་སྟེད་ཡོད་པ་བས་མང་བུ་⁶¹⁰ གཡོག་འདི་ཙམ་བྱས་གྱི་ཚད་མེད་⁶¹¹ ། ད་
 ལྟ་འདི་ག་རྟོག་གི་ཁམས་ན་ལས་ཅི་བྱེད་པ་བས་མང་བའི་གཡོག་བྱས། དེར་མ་ཟད་དེ་བཞེས་གཉེན་བསྐྱབས་པ་
 དང་། དེར་མ་ཟད་འཆི་བའི་སློག་ལས་བསྐྱབས་⁶¹² བ་ལ་སློགས་པ་བབྱང་གིས་མི་ལང་ངོ། །

3.1.3 不僅今世，宿世也有恩

其次，〔如《親友書》云：〕「縱以地丸猶如柏樹子，計母邊際大地猶未足」⁶¹³，這位母親不僅在今生做我的母親，〔此世的母親甚至〕從無始輪回的前世中便一再地〔作為我的〕父母等，成辦利樂，救護〔自己免於〕傷害與痛苦，於己有恩。就以此〔世〕所給予的飲食都難以估量，遑論〔無始以來〕給予比現在世界上所有飲食還要多的〔飲食〕；就以此〔世〕所給予的衣服都難以估量，更何況〔無始以來〕給予較現在世界上所有衣服更多的〔衣服〕；就以此〔世〕所給予的照料都難以估量，更何況〔無始以來〕給予比現在世界上所有照料更多的〔照料〕。不僅如此，也曾作為〔自己〕學習方面的善友，以及救護〔自己免於〕死亡等等數不盡的〔恩德〕！

དེ་ལྟར་དེ་ཞེ་བའི་མ་དེ་ལ་དེ་ལ་ལན་གྱིས་སྐྱབས་པར་བྱ་སྟེ། དེ་ཡང་མོ་ལ་པན་ཐོགས་སུ་བཏུབ་ན་བདག་ཅི་ཚུགས་
 མོང་ཡང་བུང་སྟེ། ལུས་གྱིས་པན་ཐོགས་སུ་བཏུབ་ན་ཡན་ལག་གི་དང་པོ་མགོ་དང་། དབང་པོའི་དྲང་མ་མེགས་
 དང་། ཁོང་པའི་ནང་གི་སྟེང་དང་། ལཱ་ལྷན་དང་། ལོངས་སྟོད་ཡོད་པ་ཐམས་ཅད་དང་། དུས་གསུམ་དུ་སྐྱེས་པའི་

609 ZY：此處無 གི་
 610 W、ZY 此處多 བཞོན།；PM：此處多 བསྐྱོན།
 611 PM：此處多 དེ
 612 PM：སྐྱབས་
 613 མ་ཡི་ཐུག་མཐའ་རྒྱ་ཤུག་ཚེ་གུ་ཙམ། །རི་ལུང་བབྱངས་ཀྱང་ས་ཡིས་ལང་མི་འགྲུབ། །經號 D4182；頁碼 ༡༧༩-173-1-43b；藏文經名 བཞེས་པའི་སྟོང་ཡིག

དགེ་བའི་རྩ་བ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་དེ་ལ་ཕན་གདགས་པར་བྱ་སྟེ། དེ་ཡང་ལན་ལ་རེ་བ་མེད་པའི་སེམས་ཀྱིས་
ཕན་གདགས་པར་བྱ། སངས་ས་དང་སྲི་བ་མེད་པའི་སེམས་ཀྱིས་ཕན་གདགས་པར་བྱ། ཚམ་ཚོམ་མེད་པའི་
སེམས་ཀྱིས་ཕན་གདགས་པར་བྱ། བདེ་བ་ལ་བཀོད་པར་བྱའོ་སྣམ་དུ་བསམ་པའོ།།

3.1.4 當以身、受用、善根而報母恩

因此，應報答母親的大恩大德而思惟如下：「若可以利益母親，我們無論做什麼都可以，若可以身利益，則〔以〕肢體之首的頭、清淨的眼根、體內的心臟及血肉〔而利益彼〕，〔以〕一切擁有的受用〔而利益彼〕，也應以於三時（過去、現在、未來）中所生起的一切善根而利益彼。再者，應以無希求回報之心而行利益，應以毫無慳吝之心而行利益，應以毫無猶豫之心而行利益，亦即應〔將她〕置於安樂中。」

དེ་ལྟར་ད་རེས་ཀྱི་སེམས་ཕན་བདགས་པ་དེ་བཞིན་དུ་ཕྱོགས་བཅུ་འེ་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་བདག་གི་ས་མ་
དང་ཉེ་དུ་འབྲེལ་བ་ལ་སོགས་བྱས་ནས་བདག་ལ་ཕན་བདགས་པ་ཡིན་ཏེ། དེ་ལྟར་ཡིན་པར་ཡང་། སེམས་ཅན་
ཐམས་ཅི་རེས་ཀྱང་། །ཡང་ནས་ཡང་དུ་མ་བྱས་ནས། །བྱ་ཞོ་བཏུངས་⁶¹⁴ བ་གང་ཡིན་པ། །བྱ་མཚོ་བཞི་
ཡིས་ཚུ་བས་མང་། །ཞེས་དང་། །གཞན་ཡང་། །སེམས་ཅན་རེ་རེས་ས་བྱས་ནས། །ཉ་དང་སྐང་སོ་བྱིན་པ་
ཡང་། །སྤོང་གསུམ་སྣོད་དུ་ཚུང་གྱུར་ན། །ཀྱང་འགྲོས་གཞན་ཡང་དེ་དང་མཚུངས། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

3.1.5 念十方一切有情之恩而應報恩

如同此世的母親利益〔自己〕一般，十方一切有情也曾經作過自己的父母及親屬等等而利益自己，不僅如此，〔經云：〕「諸有情中亦各自，一再一再曾為母，

614 W、ZY、PM：འབྲུངས་

親人」連生命都敢犧牲了，而對於他們如前〔於自己極大〕的利益，自己現在又如何能不回報？

དེ་ཡང་ཁོང་ལ་ཕན་ཚོགས་སུ་བརྟའ་ན་བདག་རི་ལྟར་སོང་ཡང་ལྷ་སྟེ། ལུས་དང་ལོངས་སྤོད་དགེ་བའི་ཅ་བ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཕན་གདགས་པར་བྱ་སྟེ། དེ་ཡང་ལན་ལ་རེ་བ་མེད་པ་དང་། སངས་བ་དང་སྤི་⁶²⁶ བ་མེད་པ་དང་། ཚམ་ཚམ་མེད་པའི་སེམས་ཀྱིས་ཕན་གདགས་པར་བྱ། བདེ་བ་ལ་བཀོད་⁶²⁷ བར་བྱ། གཏན་དུ་མི་འབྲལ་བའི་སྤྱི་དན་ལས་འདས་པའི་བདེ་བ་ལ་བཀོད་⁶²⁸ བར་བྱ་སྟེ་སྤྱི་བསམ། དེ་ནི་བྱམས་བ་ཅིག་ཅར་⁶²⁹ དུ་བསྐྱོམ་པའོ། །

3.1.6 頓修慈心

又若能利益他們⁶³⁰，自己如何做會更好？而心中思惟：「應以一切身、受用及善根利益〔他們〕，又應以無希求回報之心而行利益，應以毫無慳吝之心而行利益，應以毫無猶豫之心而行利益，應〔將他們〕置於安樂中，應安置於永不分離的涅槃安樂中。」此即對彼〔十方一切有情〕頓修慈心。

འི་མ་ཀྱིས་སྐྱོམ་པ་ལྟེ། ཅ་བའི་མ་ལ་བྱམས་བ་བསྐྱོམ་ལ། དེ་ཚད་དུ་ལོངས་བ་བྱུང་བ་དང་། དེས་དབགས་ནས་སེམས་ཅན་གཞན་གཅིག་དང་། གཉིས་དང་། བཞི་དང་བརྒྱད་ལ་སོགས་པ་ནས་འཇོམ་བུའི་གླིང་དང་། ལྷོང་གསུམ་དང་། མཐར་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ལ་བྱུང་བར་བསྐྱོམ་ལོ། །སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ལ་སྤྱིང་ཐག་པ་ནས་ཕན་བདེ་བསྐྱབ་པའི་བསམ་བ་བྱུང་ན་བྱམས་བ་ཚད་མེད་པའོ། །

626 PM : བསྤི་

627 PM : དགོད་

628 PM : དགོད་

629 PM : ཚར་

630 藏文是以單數的他，但此處應該理解為十方一切有情。

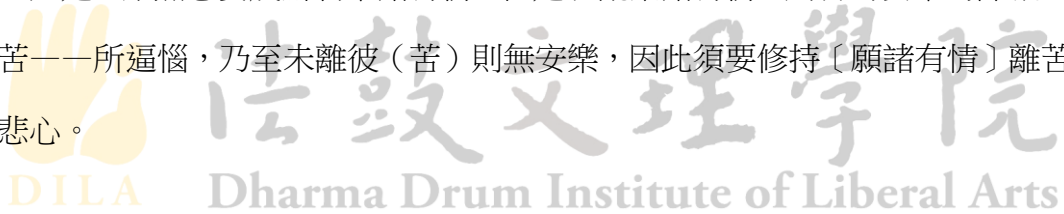
3.1.7 漸修慈心

漸次修習，即對根本母親（今世）修慈心而稱量生起，再依此比推至其他有情，從一位、二位、四位與八位等，乃至南瞻部洲，三千〔大千世界〕，最後遍及一切有情而修。若生起至心成辦利樂一切有情之意樂即是慈無量。

དེ་ལྟར་སེམས་ཅན་རྣམས་ལ་པན་བདེ་བསྐྱབ་པར་འདོད་⁶³¹ གྲང་སེམས་ཅན་རྣམས་ལ་བལྟས་ན་བདེ་བའི་གོགས་
སྤྱག་བསྐྱེད་ཀྱིས་གདུངས་པར་འདུག་པས་དེ་དང་མ་བྲལ་བར་དུ་བདེ་བ་མེད་པས། སྤྱག་བསྐྱེད་དང་བྲལ་བའི་
སྣང་རྗེ་བསྐྱོམ་དགོས་སོ། །

3.2 如何修習悲心

如是，雖然想要成辦利樂諸有情，但是若觀察諸有情，則皆為安樂的障礙——苦——所逼惱，乃至未離彼（苦）則無安樂，因此須要修持〔願諸有情〕離苦的悲心。

དེ་ལ་ཡང་ཅིག་ཅར་⁶³² བསྐྱོམ་པ་དང་རིམ་གྱིས་བསྐྱོམ་པ་གཉིས་ལས། ཅིག་ཅར་⁶³³ བསྐྱོམ་པ་ནི། དེ་ཡང་
ད་ལྟའི་མ་ལ་སྣང་རྗེ་བསྐྱོམ་སྟེ། ད་ལྟའི་མ། ད་⁶³⁴ རྒྱལ་པོའི་ཆད་པས་ཤོག་ནས་མེར་བསྐྱེད་པ་ལས། འབྲུག་
དོང་དུ་སྐྱར་བའམ། ཆེར་ལྷག་⁶³⁵ གིས་འབྲབ་པའམ། ཆེར་བུངས་ཀྱིས་འཛོག་པའམ། མིག་འབྱིན་པའམ།
ཡན་ལག་ཉིང་⁶³⁶ ལག་གཅོད་པ་ལ་སོགས་བྱེད་ན། མ་དེ་སྣང་རྗེའམ་མི་རྗེ་ན་སྣང་རྗེ།

又其中，頓時修持（頓修）與漸次修持（漸修）二者。

631 ZY : 多 བར་

632 PM : ཆར་

633 PM : ཆར་

634 ZY : ང་ ; PM : དེ་

635 W、ZY : ལྷགས་

636 W、ZY : ཉིང་

3.2.1 先從今世之母修悲心

〔先就〕頓時修持而言，〔首先〕對今世的母親修持悲心，若今世的母親目前因為遭受國王的懲治，而被火燒、冰凍、以刺鞭⁶³⁷ 答、以鑷子拔毛、剜眼、割截肢體與支分⁶³⁸ 等，那麼〔受如此苦之〕母親可不可憐呢？答：是可憐的。

དེ་སྐྱེག་བསྐྱེལ་ལས་སྐྱོབ་པ་བདག་ལ་འབབ་བམ་མི་འབབ་ན་འབབ། མ་སྐྱབས་ན་མ་ཡི་སྐྱེག་གམ་མི་སྐྱེག་ན་
སྐྱེག། མ་སྐྱབས་⁶³⁹ བྱ་གཞན་གྱིས་འབྲུའམ་⁶⁴⁰ མི་འབྲུ་ན་འབྲུ། རང་དགའ་འམ་མི་དགའ་ན་མི་དགའ། དེ་
ཅམ་ལ་ཡང་སྣང་རྗེ་ཟེར་ན་མ་དེ་སེམས་ཅན་ཚ་བའི་དམྱལ་བ་འཕ། སེམས་ཅན་གང་བའི་དམྱལ་བ་ལ་སོགས་པར་
སྐྱེས་ན། དེ་བས་སྐྱེག་བསྐྱེལ་འབྲུམ་འགྲུར་ལ་སོགས་པས་ཆེ་བས་སྲར་བས་⁶⁴¹ གྲང་འབྲུམ་འགྲུར་གྱི་⁶⁴²
སྣང་རྗེ་བས། དེ་སྐྱེག་བསྐྱེལ་ལས་སྐྱོབ་པར་བདག་ལ་འབབ་⁶⁴³ བོ། །

3.2.2 思母受地獄苦

將彼（母親）從痛苦中救護出來〔的這個責任〕是否落在自己身上呢？答：是落在自己身上；若不救護則母親絕不絕望呢？答：會絕望的；若不救護則他人譴不譴責呢？答：會譴責的；自己會歡不歡喜呢？答：會不歡喜的！又若光是這樣都會說：「〔今世的母親〕好可憐啊！」，更何況母親若投生在炎熱有情地獄或寒冷有情地獄等時，熱、寒二地獄的母親所受苦為今世母親所受的十萬倍；而熱、寒二地獄的母親的可憐程度也是今世母親的十萬倍，因此將她（母親）從痛

637 此處藏文 ལྷག་, CT 無 ས 後加，就是帶刺的鞭子；W 與 ZY 是 ལྷགས་ 有 ས 後加就是鐵刺的鞭子。

638 此處 CT 是 ཉེང་ལག་, 就是支分；W 與 ZY 是 ཉེང་ལག་, 辭典查無。所以，不排除 ཉེང་ལག་ 是誤植。

639 ZY : སྐྱབ་

640 PM : འབྲུ་འམ་

641 ZY : བའི་

642 PM : གྱིས་

643 PM : བབ་

苦中救護出來〔的這個責任〕落在自己身上。

དེ་བཞིན་དུ་ད་ལྟའི་མ་དེ་ལ་བཟའ་བཏུང་མེད་ནས་ཉག་ཏུ་བཞེས་སྒོམ་གྱིས་གདུངས་ན་སྦྱང་རྗེའམ་མི་རྗེ་ན་སྦྱང་རྗེ་
བ་ལ་སོགས་པ་སྣ་མ་བཞིན་ལོ། །དེ་ཙམ་ལ་ཡང་སྦྱང་རྗེ་ཟེར་ན་མ་དེ་ཡི་དུགས་སུ་སྦྱེས་ན་དུས་ཉག་ཏུ་སྦྱག་བསྐྱེད་
གྱིས་གཟིང་བས་སྣ་མ་བས་འབྲུམ་འགྲུང་ལ་སོགས་པས་སྦྱག་བསྐྱེད་ཆེ་བས་སྦྱང་རྗེའམ་མི་རྗེ་ལ་དེ་སྦྱག་
བསྐྱེད་ཆེ་བས་སྦྱོབ་པ་བདག་ལ་འབབ་ལོ། །⁶⁴⁴

3.2.3 思母受餓鬼苦

同樣地，今世的母親若沒有飲食而恆常受飢渴所困苦，那麼〔今世的母親〕
可不可憐等等〔的情況〕如前一般。若光是這樣都會說：「〔今世的母親〕好可憐
啊！」，更何況母親若投生為餓鬼，恆時被痛苦所折磨，所受的苦為今世母親的
十萬倍等，因為所受的苦更大，可不可憐呢？答：是可憐的。因此將她（母親）
從痛苦中救護出來〔的這個責任〕落在自己身上。⁶⁴⁵

DILA Dharma Drum Institute of Liberal Arts

དེ་བཞིན་དུ་ད་ལྟའི་མ་དེ་རྗེ་དཔོན་གདུག་རྩལ་ཅན་གྱི་དབང་དུ་སོང་ནས་⁶⁴⁶ དུས་ཉག་ཏུ་བརྟུང་རྗེགས་⁶⁴⁷ བྱེད་
ཅིང་ཆོག་དཔ་གྱིས་བསྐྱེད་ནས་སྐད་ཅིག་ཙམ་ཡང་མི་དལ་བར་བཞེས་ན་སྦྱང་རྗེའམ་མི་རྗེ་ཞེས་པ་ལ་སོགས་
པ་སྣ་མ་བཞིན་ལོ། །དེ་ཙམ་ལ་སྦྱང་རྗེ་ཟེར་ན་མ་དེ་དུད་འགྲོང་སྦྱེས་ན་སྣ་མ་བས་སྦྱག་བསྐྱེད་ཆེ་བས་འབྲུམ་འགྲུང་གྱིས་
ཆེ་བས། སྣ་མ་བས་སྦྱང་རྗེ་ལ། དེ་སྦྱག་བསྐྱེད་ཆེ་བས་སྦྱོབ་པ་བདག་ལ་བབས་སོ།⁶⁴⁸ ། །

644 PM：這一整段藏文都缺。
645 PM 缺漏這一整段關於母投生於餓鬼之苦。
646 PM：སབ་
647 PM：བརྟུངས་བཞོག་
648 W、ZY：འབབ་ལོ；PM：བབ་ལོ

3.2.4 思母受旁生苦

同樣地，今世的母親若被兇殘的人主⁶⁴⁹ 所使喚，恆時槌打而以惡言所驅趕，連一剎那也不得閒地被奴役著，那麼〔今世的母親〕可不可憐等等〔的情況〕如前一般。若光是這樣都會說：「〔今世的母親〕好可憐啊！」，更何況母親若投生在旁生時，所受的苦為今世母親的十萬倍故等，因為〔所受的苦〕更大，較之前（今世母親）更可憐的！因此將她（母親）從痛苦中救護出來〔的這個責任〕落在自己身上。

མ་དེ་མིར་སྐྱེས་ཀྱང་སོན་མ་དང་བྲེལ་མོངས་ལ་སོགས་པའི་སྐྱུ་ག་བསྐྱེལ་གྱིས་གདུངས་པས་དེ་སྣང་རྗེ་ལ། དེ་སྐྱུ་ག་
བསྐྱེལ་ལས་སྐྱོབ་པ་བདག་ལ་འབབ་⁶⁵⁰ བོ། །མ་དེ་ལྷ་མ་ཡིན་དུ་སྐྱེས་ཀྱང་རྒྱལ་དང་⁶⁵¹ འཐབ་ཚོད་ལ་
སོགས་པའི་སྐྱུ་ག་བསྐྱེལ་གྱིས་ཉག་ཏུ་གཟེར་བས་ཤིན་ཏུ་སྣང་རྗེ་ལ། དེ་སྐྱུ་ག་བསྐྱེལ་ལས་སྐྱོབ་པ་བདག་ལ་འབབ་
⁶⁵² བོ། །མ་དེ་ལྷ་མ་སྐྱེས་ཀྱང་འཆི་འཕོ་དང་ལྷུང་བྱེད་ལ་སོགས་པའི་སྐྱུ་ག་བསྐྱེལ་གྱིས་གཟེར་བས། ཤིན་ཏུ་སྣང་
རྗེ་སྟེ། དེ་སྐྱུ་ག་བསྐྱེལ་ལས་སྐྱོབ་པ་བདག་ལ་⁶⁵³ འབབ་⁶⁵⁴ བོ། །
དེ་ལྷ་མ་མ་དེ་སྐྱུ་ག་བསྐྱེལ་དེ་རྣམས་ཀྱི་རྒྱ་ལས་དང་ཉོན་མོངས་པ་ལ་ཡང་ཉག་ཏུ་སྐྱོད་ཅིང་། དེའི་འབྲས་བུ་འགོ་བ་
རིས་⁶⁵⁵ རྒྱུ་ན་སྐྱུ་ག་བསྐྱེལ་ཆེན་པོས་ཉག་ཏུ་གཟེར་བས་དེ་ཤིན་ཏུ་སྣང་རྗེ་ཞིང་། སྐྱུ་ག་བསྐྱེལ་དེ་ལས་སྐྱོབས་
⁶⁵⁶ པ་བདག་ལ་འབབ་⁶⁵⁷ བོ་སྐྱུ་མ་དུ་བསྐྱོམ་པར་བྱའོ། །

649 可能指古時的主奴/主僕關係。
650 PM : བབ་
651 ZY : 無此
652 PM : བབ་
653 ZY : 無此
654 PM : བབ་
655 PM : རིགས་
656 PM : སྐྱབས་
657 PM : བབ་

3.2.5 思母受人、非天、天之苦

又母親投生為人時，由於務農與貧困等痛苦所逼惱，所以她是可憐的！因此將她（母親）從痛苦中救護出來〔的這個責任〕落在自己身上。

又母親投生為非天時，由於恆常受到傲慢與戰爭等痛苦逼迫故，是十分可憐的！因此將她（母親）從痛苦中救護出來〔的這個責任〕落在自己身上。

又母親投生為天時，由於受到死亡與下墮等痛苦逼迫故，是十分可憐的！因此將她（母親）從痛苦中救護出來〔的這個責任〕落在自己身上。

3.2.6 思母之苦因與苦果

心中應〔如此〕修持：「母親如上一般恆常造作業與煩惱這些苦因，而其果報是於六趣中恆常被大苦所逼惱，所以非常可憐！因此將她（母親）從痛苦中救護出來〔的這個責任〕落在自己身上。」

དེ་ལྟར་བསྐྱོམས་པས་སྤོང་ཐག་པ་ནས་མ་དེ་ཡི་སྤྱད་བསྐྱེད་མི་བཟོད་ཅིང་སྤྱད་བསྐྱེད་དེ་ལས་སྐྱོབ་པར་འདོད་པའི་
བསམ་པ་བྱུང་ན། སེམས་ཅན་གཞན་⁶⁵⁸ ལ་སྤོང་ཇི་བསྐྱོམ་པ་ལྟེ། རྣམ་མཁའི་མཐས་གཏུགས་པའི་སེམས་ཅན་
ལ་པན་པ་དང་བདེ་བ་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་འགྲོ་བའི་མ་⁶⁵⁹ སྐྱོབ་པས་ལ་སྐྱོམ་པར་བཏུས་ན།

3.2.7 轉思一切有情之苦因與苦果而修悲

如是修習故，若至心地生起「不忍母親受苦而想要將她從痛苦中救護出來」之意樂，〔再轉而〕對其他有情修習悲心，即觀修盡虛空猶如老母親的有情眾生而給予利益及安樂。

658 PM：無此

659 ZY：མར་

འགོ་བ་རིགས་སྤྱད་སྤྱད་བསྐྱེད་སྤྱད་ལྷན་ལྷན་གཉིས་ཀྱིས་ཉལ་ཉལ་སྤྱད་སྤྱད་ལྷན་ལྷན་གྱི་ལྷན་ལྷན་
 དབང་དུ་བྱས་ན། ད་ལྟའི་དུས་ཀྱི་སེམས་ཅན་བསམ་སྤྱོད་ཉོན་མོངས་བ་ལས་མེད། བྱ་རྒྱ་ལས་འདྲ་ལས་མེད་པ་⁶⁶⁰
 ཉོན་མོངས་⁶⁶¹ ཀྱན་ནས་སྤངས་ནས་མི་དགེ་བ་བཅུ་དང་། མཚམས་མེད་པ་ལྔ་དང་། དེ་དང་ཉེ་བ་ལྔ་དང་། སོ་
 སོ་ཐར་པའི་སྒྲིམ་པ་དང་། བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་སྒྲིམ་པ་དང་། གསང་སྤྱད་ཀྱི་དམ་ཚིག་དང་འགལ་བ་འབའ་
 ཞིག་བྱས་⁶⁶² བས་རང་ལ་རང་དབྱར་ལངས་རང་མགོ་རང་གི་བསྐྱོར། མི་དགེ་བ་ལ་ཕྱུ་འདྲོན་བས་འདྲ་འགོ་
 ལས་འགོ་ས་མེད་པ་ཅིག་ཡིན་ལ། བྱང་པར་དུ་ཡང་ཡི་དྲགས་རྣམས་ནི་ལས་འདྲ་གིས་ལུས་འདྲ་སྤངས་སྟེ།
 སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ཁོའི་ཉོན་མོངས་བ་སྤྱི་བའི་ཡུལ་དུ་གྱུར་བས་ལས་འདྲ་འབའ་ཞིག་⁶⁶³ འདྲ་སོང་ནས་སོན་
 པའི་དུས་མི་འོང་བས། འདི་རྣམས་སྤྱི་རྗེ་སྤྱི་དུ་བསམ་མོ། །

於六趣中〔眾生〕因為苦因、苦果二者而恆時受苦，若就苦因的範疇而言（由煩惱造業的情況），現今有情的所思除了煩惱以外無有其他，所作除了惡業以外無有其他，遍起煩惱而僅只造作十不善業、五無間、近五無間、違犯別解脫律儀、違犯菩薩律儀、違犯密咒誓言，因此自己跟自己為敵，自己愚弄自己，由於致力於不善，因此除了惡趣外沒有〔其他〕去處，尤其是餓鬼們因惡業而受取劣身，一切有情皆會成為他（餓鬼）生起煩惱的對境，因此全然沒有脫離惡趣之時，心中思惟：「這些〔猶如老母親的有情眾生〕是可憐的！」

ལས་འདྲ་དེའི་འབྲས་བུ་ནི། དམུལ་བར་སྤྱིས་བ་རྣམས་ཚ་གང་བཅད་བཅུ་བཅོ་⁶⁶⁴ སྟེག་ལ་སོགས་བས་སྤྱད་
 བསྐྱེད། ཡི་དྲགས་སྤྱིས་བ་རྣམས་བཤེས་སྒྲིམ་ལ་སོགས་བས་ཉལ་ཉལ་སྤྱད་སྤྱད་ལ། འོ་སོང་དུ་སྤྱིས་བ་རྣམས་

660 PM : བས་
 661 PM : 此處多 བས་
 662 ZY : བྱས་
 663 PM : 此處多 བསོགས་
 664 PM : བཅོ་

མིམ་གྱིས་བསྐྱོམ་བཞི། དང་པོ་ད་ལྟོ་མ་ལ་སྤྱིར་རྗེ་བསྐྱོམ་བཞི⁶⁷⁰ ། ཚད་དུ་ལོངས་ས་དང་། གཞན་གཅིག་
དང་། གཉིས་དང་། བཞི་དང་། བརྒྱད་ལ་སོགས་ས་ནས་འཇམ་བུའི་སྤྱིར་གི་སེམས་ཅན་དང་། ལྷོང་གསུམ་གྱི་
སེམས་ཅན་ལ་སྤྱིར་རྗེ་བསྐྱོམ་ལོ། །སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་སྤྱུག་བསྐྱེད་མི་བཟོད་ཅིང་དེ་རྣམས་སྤྱིར་ཐག་བཞག་ས་
སྤྱུག་བསྐྱེད་ལས་སྤོལ་བར་འདོད་པའི་སྐྱོ་སྤྱེས་ན། དེ་ནི་སྤྱིར་རྗེ་ཚད་མེད་པའོ། །

3.2.9 漸修悲心

漸次修習，即先於今生的母親修悲心後而稱量生起後〔，再比推至〕其他有情，一位、二位、四位與八位等，乃至對南瞻部洲的有情，三千〔大千世界〕的有情修悲心。若至心地生起「不忍一切有情受苦而想要將他們從痛苦中救護出來」之心，此即是悲無量。

སྤྱིར་རྗེ་ལ་ཡང་གསུམ་སྟེ། སེམས་ཅན་ལ་དམིགས་ས་དང་། ཚོས་ལ་དམིགས་ས་དང་། དམིགས་ས་མེད་པའི་
སྤྱིར་རྗེའོ། །
དང་པོ་ནི། སྤྱིར་རྗེ་བསྐྱོམ་མཁན་བདག་ཀྱང་བདེན་ཞེན་དང་མ་བྲལ་བས་བདེན་པའི་རང་བཞིན་གྱིས། སེམས་
ཅན་རྣམས་བདེན་པའི་རང་བཞིན་གྱིས་སྤྱུག་བསྐྱེད་དང་བྲལ་བར་འདོད་པའོ། །དེ་ནི་སྤྱི་སྟེགས་བྱེད་ཀྱི་བདག་ཉིད་
ཚེན་པོ་རྣམས་ལ་ཡང་ཡོད་དུ་རྒྱུང་ངོ། །

གཉིས་པ་ནི། སྤྱིར་རྗེ་བསྐྱོམ་མཁན་བདག་ཉིད་⁶⁷¹ ཀྱང་རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་བར་འབྱུང་བའི་ཚོས་ཅམ་དུ་གོ་ལ། ཚོས་
ཅམ་གྱི་སེམས་ཅན་རྣམས་ཚོས་ཅམ་གྱིས་སྤྱུག་བསྐྱེད་དང་བྲལ་བར་འདོད་པའོ། །དེ་ནི་ཉན་ཐོས་དང་རང་སངས་
རྒྱས་རྣམས་ལ་ཡང་ཡོད་དོ། །

670 PM : 此處無
671 PM : 此處無

གསུམ་པ་ནི། བདག་ཉིད་ཀྱང་ཅི་ཡང་མ་གྲུབ་པ་ན་མ་མཁའ་ལྟ་བུར་གོ་ཡང་གཉིས་སུ་སྤང་གི་བར་དུ་སེམས་ཅན་
ཅིར་ཡང་མ་གྲུབ་པ་ཡིན་ཡང་འཁྲུལ་བའི་སྤང་བ་སྐྱུ་མ་ལྟ་བུའི་སེམས་ཅན་རྣམས། སྐྱུ་མ་ལྟ་བུའི་སྐྱུ་ག་བསྐྱེད་དང་
བྲལ་བར་འདོད་པ་ནི་སློབ་པའི་དམིགས་པ་མེད་པའི་སྤྱིང་རྗེའོ། །མི་སློབ་པའི་སངས་རྒྱལ་གྱི་བྱུགས་རྗེ་ནི། སློབ་
གྱི་འཕེན་པའི་དབང་གིས་ལྷུན་གྱིས་གྲུབ་པ་དང་། ལྷུན་ཅད་མེད་པའི་འཕྲིན་ལས་གྱིས་སེམས་ཅན་རྣམས་འཁོར་
ལས་སློལ་བའོ། ། དེ་ནི་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཁོ་ཁོ་ནའི་འོ། །

3.3 說明三種悲心差別

悲心又分三：緣眾生〔之悲心〕、緣法〔之悲心〕、無所緣之悲心。

首先（緣眾生之悲心），修習悲心者自身尚未遠離諦實的執著，因此欲求「諦實自性⁶⁷² 之有情遠離諦實自性之苦」。外道大德們也會有這種〔緣眾生之悲心〕。

第二（緣法之悲心），修習悲心者，自身也⁶⁷³ 已了知〔眾生及苦〕僅是緣起之法，而欲求「唯〔緣起〕法之有情遠離唯〔緣起〕法之苦」。聲聞與獨覺們也會有這種〔緣法之悲心〕。

第三（無所緣之悲心），即了解自身〔在現觀空性的根本定中〕猶如虛空般全然無所成立，乃至〔在出根本定的後得位中，能所〕二現，雖然有情全然無所成立，但是欲求「猶如幻化般錯亂顯現的有情遠離幻化般之痛苦」之心是〔大乘〕有學〔聖者〕的無所緣之悲心。無學位佛陀之悲心，是以往昔牽引力任運成就且相續不斷的事業而從輪回救度諸有情。這是唯有大乘〔聖者才具有的悲心〕。

དེ་ལྟར་བྱམས་པ་དང་སྤྱིང་རྗེ་བསློམས་པས་རང་དོན་བྱེད་པ་ལས་སློབ་ལྷོག་ཅིང་། གཞན་དོན་བྱེད་པ་འི་སློབ་འབྱུང་
བར་སློབ་པ་ནི་བྱམས་དང་སྤྱིང་རྗེ་ལས་སུ་བྱུང་ཅམ་ན། །རང་དོན་བྱེད་པའི་སློབ་ལྷོག་གི་སློབ་པོ་⁶⁷⁴ འབྱུང་ཞིང་། གཞན་

672 即實有。

673 此處之也有，是指除了已經修成緣眾生之悲心外，也了解緣起顯現。

674 PM：ལོག

དོན་བྱང་རྒྱུ་སྐྱབ་⁶⁷⁵ བའི་སེམས་སྐྱེ་འགྲུར། ཞེས་པ་སྟེ། སྙིང་ཐག་པ་ནས་སེམས་ཅན་ལ་པན་བདེ་བསྐྱབ་པར་
 འདོད་པ་དང་། སྐྱུ་བསྐྱལ་ལས་བསྐྱལ་བར་འདོད་པ་ནི་བྱམས་པ་དང་སྙིང་རྗེ་ལས་སུ་རུང་བའོ། །དཔེ་⁶⁷⁶ རང་
 དོན་གཅིག་སུ་སྐྱབ་པ་ལས་སྐྱོ་ལྷོག་པ་ནི་རང་ཉིད་གཅིག་སུ་འཁོར་བ་ལས་ཐར་བས་མི་ཚོགས་པས་རིས་⁶⁷⁷ སྐྱུ་གི་
 སེམས་ཅན་འཁོར་བ་ལས་སྐྱོལ་ཞིང་སྐྱ་ན་མེད་པའི་བདེ་བ་ལ་བཀོད་པ་བདག་ལ་འབབ་པོ་སྐྱམ་པའི་སྐྱོ་འགྲུང་
 བའོ། །

3.4 以修慈悲遮止唯求自利之心

如上所說的「藉由修持慈心與悲心，能從成辦自利之心轉而生起成辦他利之心」即是「當慈與悲已成堪能時，將能遮止唯求自利心，將生利他成就菩提心。」

(8abc) 至心地想要成就利樂有情以及想將有情從苦中救拔出來，即慈心與悲心已達堪能。它（已達堪能之慈心與悲心）⁶⁷⁸ 能夠遮止唯求一己自利心，即心中生起：「光是自己從輪回中解脫是不夠的，因此從輪回中救拔六道有情而安置於無上安樂〔的這個責任便〕落在自己身上！」

གཞན་དོན་དུ་བྱང་རྒྱུ་སྐྱབ་པའི་སེམས་སྐྱེ་བར་འགྲུར་བ་ནི། འོ་ན་ཐབས་གང་གིས་སེམས་ཅན་རྣམས་སུ་ག་
 བསྐྱལ་ལས་སྐྱོལ་ཞིང་བདེ་བ་ལ་བཀོད་པར་བྱས་སྐྱམ་ན། བརྒྱ་བྱིན་དང་ཚངས་པ་ལ་སོགས་དང་། ཉན་ཐོས་དང་
 རང་རྒྱལ་བའི་བྱང་རྒྱུ་སྐྱབ་ཐོབ་ཀྱང་སེམས་ཅན་གྱི་དོན་མི་བྱས་ལ། ⁶⁷⁹སངས་རྒྱས་ཐོབ་ན་བྱས་སོ། །

4. 希求佛菩提

所將生起的為了他利而成就菩提之心，是指若想：「那麼，以何方便能夠從

675 PM : བསྐྱབ་

676 PM : དེས་

677 PM : རིགས་

678 W、ZY 與 CT 的 དཔེ་ 很可能是冗詞；故以 PM : དེས་ 為準。

679 PM : 此處多一段 ཉན་ཐོས་དང་རང་རྒྱལ་བའི་བྱང་རྒྱུ་སྐྱབ་ཐོབ་ཀྱང་

輪回中救拔六道有情而安置於〔無上〕安樂中？」即縱使得生為帝釋及梵天等，以及獲得聲聞與獨覺菩提也無法利益〔一切〕有情，而獲得佛〔菩提〕方能〔利益一切有情〕！

སངས་རྒྱལ་ཐོབ་ན་སེམས་ཅན་གྱི་དོན་རྒྱུ་ལའི་རྒྱ་མཚན་ཇི་ལྟར་ཡིན་སྟེ་ནུས་པ། སངས་རྒྱལ་དང་པོ་བྱང་ཚུབ་གྱི་
མཚོགས་ཏུ་སེམས་བསྐྱེད་པ་ན་ཡང་གཞན་གྱི་དོན་རྒྱུ་སེམས་བསྐྱེད་ལ། བར་དུ་བསྐྱེད་པ་བྱངས་མེད་པ་གསུམ་དུ་
ཚོགས་བསགས་པ་ཡང་གཞན་གྱི་དོན་རྒྱུ་ཡིན་ལ། ཐ་མར་མངོན་པར་རྫོགས་པར་སངས་རྒྱལ་པ་ཡང་གཞན་གྱིས་
680 དོན་རྒྱུ་ཡིན་ཞེས་། མངོན་པ་ཡང་གཞན་དོན་ཁོ་ན་མངོན་པ་ཡིན་ལོ། །

若想：「獲得佛〔菩提〕方能〔利益一切有情〕的原因是什麼？」

4.1 佛陀初中後的所行

〔因為〕佛陀最初為殊勝菩提而發心時是為了利益有情而發心的；中間於三無數劫中集聚資糧也是為了利益其他〔有情〕；最後圓滿正等正覺還是為了利益其他〔有情〕。〔最初發心、中間集資以及成佛之後的〕行誼皆為利益其他〔有情〕而行。

གཞན་ཡང་ཤེས་བྱ་ཐམས་ཅད་མངོན་སུམ་དུ་མཐུན་པ་ཡིན་ཏེ། མདོ་སྡེ་རྒྱན་ལས། སོ་སོར་ཀུན་རྟོག་ཡེ་ཤེས་
ལེ། ཤེས་བྱ་ཀུན་ལ་རྟོག་མི་རྫོགས། ཞེས་གསུངས་པས་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་གྱི་དོན་རྒྱུ་སོ། །ཐུགས་རྗེ་
ཚེན་སོ་དང་ལྡན་པས་མ་གྲུ་གཅིག་པ་⁶⁸¹ ལ་སེམས་བ་བཞིན་དུ་ཉེ་རིང་དང་དབྱི་བཞེས་མེད་པར་སེམས་ཅན་
ཐམས་ཅད་གྱི་དོན་མངོན་པའི་སྤྱིར་ན་ཡང་སེམས་ཅན་གྱི་དོན་རྒྱུ་སོ། །དེ་ཡང་རྒྱན་ལས། འཇིག་རྟེན་ཀུན་ལ་
ཉེན་མཚན་དུ། ལམ་རྒྱུག་ཏུ་ནི་སོ་སོར་གཞིགས། ཐུགས་རྗེ་ཚེན་སོ་དང་ལྡན་པའི། ལམ་དགོངས་ཁྲོད་ལ་ཐུག་

680 PM：此處無

681 PM：ཤོ

འཚའ་ལོ། །ཐབས་ལ་མཁས་སེམས་གང་ལ་གང་གིས་འདུལ་བ་དེ་དང་དེའི་སྐྱར་བསྐྱར་བ་⁶⁸² ། རོན་མཛད་པའི་
 ཕྱིར་ན་ཡང་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་དོན་རྒྱས་ཏེ། དེ་ལྟར་ཡང་གང་ལ་ཅིས་འདུལ་དེ་ལ་དེར་སྐྱོན་པའི། །བཟུམ་
 བ་སྐྱུན་རས་གཟིགས་ལ་བྱུག་འཚའ་ལོ། །ཞེས་གསུངས་པ་བཞིན་གོ།།

4.2 佛具遍智

此外，〔佛陀〕是現證一切所知（遍智）者，即《經莊嚴論》云：「別別思惟妙觀智，一切所知恆無礙。」⁶⁸³ 故能夠利益一切有情。

4.3 佛具大悲

〔佛陀〕因具大悲故，猶如母親用心對待獨子一般，無有親疏遠近地成辦一切有情的利益，因此也能夠利益有情。此亦如《經莊嚴論》云：「佛於晝夜六時中，各別觀視諸世間，禮敬於汝具大悲，思維利益眾生者。」⁶⁸⁴

4.4 佛具善巧方便

由於善巧方便，應以何身度何身即示彼與彼身〔行度化〕（應以何身得度，即現何身而度）以成辦利益，因此也能夠利益有情，即如〔經〕云：「應以何身得度則現彼，禮敬尊者觀世音自在。」⁶⁸⁵

682 PM：ནས་

683 སོ་སོར་རྟོག་པའི་ཡེ་ཤེས་ནི། །ཤེས་བྱ་ཀྱན་ལ་རྟོག་མི་ཐོགས། །ཉིང་འཛིན་དང་གཟུངས་རྣམས་ཀྱི། །གཏོར་དང་འབྲེལ་ཁོན་ཡིན། །ལུགས་
 D4020；頁碼 ཉམ་ཉམ་123-1-11b；藏文經名 རེག་པ་ཆེན་པོ་མདོ་སྐྱེའི་རྒྱན་ཞེས་བྱ་བའི་ཆོག་ལེའུར་བྱས་པ། 【《大乘莊嚴經論》卷3〈10 菩提品〉：「觀智識所識，恒時無有礙，此智如大藏，總持三昧依。釋曰：此偈顯示轉第六識得觀智。觀智於所識一切境界恒無障礙，譬如大藏，與一切陀羅尼門、一切三昧門而為依止。」(CBETA 2021.Q2, T31, no. 1604, p. 607b5-9)

684 འཛིན་རྟོག་ཀྱན་ལ་ཉེན་མཚན་སྲ། །ལན་བྱུག་ཏུ་ནི་སོ་སོར་གཟིགས། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་དང་ལྗན་པ། །པན་དགོངས་ཁྱོད་ལ་བྱུག་འཚའ་ལོ། །ལུགས་
 D4020；頁碼 ཉམ་ཉམ་123-1-38b；藏文經名 རེག་པ་ཆེན་པོ་མདོ་སྐྱེའི་རྒྱན་ཞེས་བྱ་བའི་ཆོག་ལེའུར་བྱས་པ། 【《大乘莊嚴經論》卷13〈24 敬佛品〉：「晝夜六時觀，一切眾生界，大悲具足故，利我頂禮。釋曰：此偈禮如來大悲勝功德。」(CBETA 2021.Q2, T31, no. 1604, p. 661a23-25)

685 迄今我還找不到出處。

དེས་ན་སངས་རྒྱུ་གི་ཡོན་ཏན་ནི་⁶⁸⁶ ཚད་མེད་དེ། སངས་རྒྱུ་གཅིག་གི་ཡོན་ཏན་ཡང་སངས་རྒྱུ་གིས་
 བསྐྱེད་པ་⁶⁸⁷ མཐའི་བར་དུ་བརྗོད་ཀྱང་རྫོགས་པར་མི་བྱས་ཏེ། དེ་ལྟར་ཡང་། འཕྱོང་བ་ལྟར་པའི་རང་བྱུང་
 གི་ ཡོན་ཏན་རྣམས་ཀྱི་ཆ་ཙམ་ཞིག་ བཤེད་ཀྱིས་སངས་རྒྱུ་རྣམས་དང་ནི། རྩོམ་རྣམས་བསམ་གྱིས་མི་ཐུབ་
 བཤོ། ཞེས་གསུངས་སོ། །དེ་བས་ན་སངས་རྒྱུ་ཐོབ་ན་སེམས་ཅན་གྱིས་⁶⁸⁸ རོན་⁶⁸⁹ བྱེད་བྱས་སོ། །

4.5 佛功德難思

因此，佛陀的功德是無量的，佛陀即使窮盡一劫也無法圓滿讚說一位佛的功德，而這亦如〔經〕云：「極為恆常⁶⁹⁰ 自然覺，諸德少分亦難知，是故諸佛與諸法，不可思議難遍及。」⁶⁹¹ 是故，唯有獲得佛果位才能夠成辦〔一切〕有情的利益⁶⁹²！

དེ་ལྟར་སངས་རྒྱུ་གི་ཡོན་ཏན་བསམ་པ་དེ་ལ་ཡིད་ཆེས་ནས་སངས་རྒྱུ་ཐོབ་ནས་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་
 རོན་བྱེད་བྱས་པར་འདུག་པས། སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་རོན་དུ་བྱང་ཚུབ་བསྐྱེད་པར་བྱའོ་སྤུམ་པའི་སློབ་གྲོས་སྐྱེ་
 བར་འགྱུར་དོ། །

對於如上應該思惟的佛功德生起信解後，心中將生起「獲得佛果位之後，方有能力利益一切有情，因此為了利益一切有情應成就〔無上〕菩提」之智慧。

686 PM：此處無
 687 W、ZY：བ；PM：བའི་
 688 PM：གྱི་
 689 ZY：此處多 ཏུ་
 690 此處是 འཕྱོང་བ་ལྟར་པ་ 而與《修次初篇》引《華嚴經》的 འཕྱོང་བ་ལྟར་པ་ 有異。
 691 འཕགས་པ་སྤོང་མོ་བཞོན་པ་ལས་ཀྱང་། འཕྱོང་བ་ལྟར་པ་ཀྱང་རང་བྱུང་གི། ཡོན་ཏན་རྣམས་ཀྱི་རྫོགས་གཅིག་མཐའ། བཤེད་ཀྱིས་སངས་རྒྱུ་རྣམས་དང་
 བཤོ། རྩོམ་རྣམས་བསམ་གྱིས་མི་ཐུབ་པོ། ཞེས་བཀའ་སྤྱུལ་བ་ལྟ་བུའོ། ། 經號 D3915；頁碼 110-1-41b；藏文經名
 བསྐྱེད་པའི་རིམ་པ་དང་པོ།
 692 W、ZY 與 CT 的 གྱིས་ 可能是誤植，故以 PM：གྱི་ 為正。

ཟས་གོས་ལ་སོགས་ཅུང་ཟད་པན་བྱས་ལའང་། །འིན་ཅན་ཟེར་ནས་ལན་གྱིས་ལྡན་དགོས་ན། །ཡུན་རིང་དུས་
ནས་པན་བཏགས་སེམས་ཅན་ལ། །བདེ་སྐྱབ་སྐྱབ་བསྐྱེད་སྐྱོང་⁶⁹³ བས་པན་འདོགས་རིགས། །ཞེས་བྱ་བ་ནི་
འཐད་པ་⁶⁹⁴ དོན་བསྐྱུས་ཏེ་གདམས་པའོ། །

སངས་རྒྱལ་གྱི་བསྟན་པ་ལ་རིམ་གྱིས་འཇུག་པའི་ཚུལ་ལས། །བྱམས་པ་དང་སྤྱིང་ཇེ་བསྐྱོམ་པའི་ལེུ་སྟེ་བརྒྱད་
པའོ། །

結頌

「縱於少許衣食利己者，尚且稱說有恩須報答，況於長時利己之有情，回報與樂拔苦極應理！」攝證成義而教授訖。

《入佛陀教法次第軌理》〈第八、觀修慈悲品〉

སེམས་བསྐྱེད་པའི་ལེུ་སྟེ་དགུ་པའོ། །

〈第九、發心品〉

དེ་ལྟར་བྱམས་པ་དང་སྤྱིང་ཇེ་ལས་སུ་རུང་བས་གཞན་དོན་བྱང་ཚུབ་བསྐྱབ་པར་འདོད་པ་དེ་ལ་བྱང་ཚུབ་སེམས་
དཔའི་སྐྱོམ་པ་སྐྱེ་བས་སེམས་བསྐྱེད་དགོས་པར་སྟོན་པ་ནི། དེ་ཡི་⁶⁹⁵ ལག་ལེན་བྱང་སེམས་སྐྱོམ་པ་
སྐྱངས་⁶⁹⁶ ། །ཞེས་པའོ། །དེ་ལ་དོན་བཅུ་གཅིག་སྟེ། སེམས་བསྐྱེད་པའི་ངོ་བོ་དང་། དབྱེ་བ་དང་། རྒྱད་པར་

693 PM : སྐྱང་

694 PM : པའི་

695 PM : རི་

696 PM : སྐྱང་

དང་། བན་ཡོན་དང་། རྟེན་གྱི་གང་ཟག་དང་། སྒང་བའི་ཡུལ་དང་། ཚོ་ག་དང་མི་ལྡན་པའི་ཉེས་དམིགས་དང་།
བསྐྱབ་བྱ་དང་། གཏོང་ཐོབ་ཀྱི་དུས་དང་། ཉམས་ན་ཕྱིར་གསོ་བའི་ཐབས་སོ། །

說明藉由如上堪能的慈心與悲心，為了利他而想要成就菩提，為此必須以生起菩薩律儀而發心，此即「**受學菩薩律儀即彼行**」(8d)。

此中（受學菩薩律儀），分十一義（項）：即發心之〔1〕體性、〔2〕分類、〔3〕差別、〔4〕功德（勝利）、〔5〕所依之補特迦羅、〔6〕所受之境、〔7〕儀軌與〔8〕不具〔菩薩律儀〕之過患、〔9〕學處、〔10〕捨棄與獲得之時、〔11〕若違犯故還淨之方便。

དེ་ལ་ངོ་བོ་ནི། མངོན་རྟོགས་རྒྱན་ལས། སེམས་བསྐྱེད་པ་ཡི་⁶⁹⁷ རོ་བོ་དང་།⁶⁹⁸ ཡང་དག་རྫོགས་པའི་བྱང་ཆུབ་
འདོད། །ཅེས་ཏེ། གཞན་གྱི་དོན་དུ་སྐྱེ་ན་མེད་པའི་བྱང་ཆུབ་ཐོབ་པར་འདོད་པ་སེམས་བསྐྱེད་དང་བཅས་
པའོ། །

1. 發心之體性

其中，關於發心之體性，《現觀莊嚴論》云：「發心即為利他故，欲求正覺（圓滿）之菩提。」^{699 700} 即為了利他而欲證得無上菩提之思及其種子⁷⁰¹。

697 W、ZY：此處是 པའི་；PM：ནི་

698 PM：此處非 སེམས་བསྐྱེད་པ་ཡི་རོ་བོ་དང་། 而是 སེམས་བསྐྱེད་པ་ནི་གཞན་དོན་ཕྱིར།

699 སེམས་བསྐྱེད་པ་ནི་གཞན་དོན་ཕྱིར། །ཡང་དག་རྫོགས་པའི་བྱང་ཆུབ་འདོད། ། 經號 D3786；頁碼 ཉ་ཀ་། 80-1-2b；藏文經名 ཤེས་རབ་ཀྱི་པ་ངོལ་དུ་ཕྱིན་པའི་མན་ངག་གི་བསྟན་བཅོས་མངོན་པར་རྟོགས་པའི་རྒྱན་ཞེས་བྱ་བ་བཞུགས་སོ། 《現觀莊嚴論略釋》卷 1：「發心為利他，求正等菩提。」(CBETA 2022.Q3, B09, no. 31, p. 21a9)

700 སེམས་བསྐྱེད་པ་ཡི་རོ་བོ་དང་། 應該是 སེམས་བསྐྱེད་པ་ནི་གཞན་དོན་ཕྱིར། 的誤植。故此處依後者而譯。

701 可參考法鼓文理學院釋圓修的碩論〈梵、藏《大乘莊嚴經論·發心品》注疏之研究〉中有討論發心是思或欲心所。

དབྱེ་བ་ལ། རོ་བོའི་སྒོ་ནས་དབྱེ་བ་ལ་གཉིས་ཀྱི། སྤྱོད་འཇུག་ལས། བྱང་ཆུབ་སེམས་དེ་མདོར་བསྟུན། རྣམ་པ་
གཉིས་སུ་ཤེས་བྱ་སྟེ། བྱང་ཆུབ་སྒོལ་པའི་སེམས་དང་ནི། བྱང་ཆུབ་འཇུག་པ་ཉིད་ཡིན་ནོ། །ཞེས་གསུངས་
པས་སྒོལ་བ་སེམས་བསྐྱེད་དང་། འཇུག་པ་སེམས་བསྐྱེད་དོ། །

ས་མཚམས་ཀྱི་སྒོ་ནས་དབྱེ་བ་ནི། རྒྱན་ལས། སེམས་བསྐྱེད་དེ་ནི་ས་རྣམས་ལ། རོ་བོ་དང་ལྷག་བསམ་དག་པ་
དང་། རྣམ་པར་སློབ་པ་གཞན་དུ་འདོད། །དེ་བཞིན་སློབ་པ་སྦངས་པའོ། །ཞེས་གསུངས་པས། བྱང་ཆུབ་སེམས་
དཔའ་རྣམས་ཀྱི་སེམས་བསྐྱེད་པ་ནི་བཞི་སྟེ། ཚོགས་སྦྱོར་ལ་ནི། རོ་བོ་བས་སྤྱོད་པའི་སེམས་བསྐྱེད་པའོ། །ས་
བདུན་ལ་ནི་ལྷག་པའི་བསམ་པ་རྣམ་པར་དག་པའོ། །ས་བརྒྱད་པ་ལ་སོགས་པ་ནི་རྣམ་པར་སློབ་⁷⁰²
པའོ། །སངས་རྒྱས་ཀྱི་ས་ལ་ནི་སློབ་པ་མེད་པའོ། །

2. 發心之分類

2.1 從體性的角度

關於分類，從體性的角度分二：即《入行論》云：「彼菩提心若略攝，應當
了知有二種，即是願菩提之心，以及行菩提之心。」⁷⁰³ 也就是生起願心與生起
行心。

2.2 從界地的角度

從界地的角度而區分，《經莊嚴論》云：「明彼發心於諸地，信解、清淨增上
心，以及異熟為別異，如是斷障之發心。」⁷⁰⁴ 諸菩薩之發心有四：即資糧、加
行〔二道〕中信解行之發心，於七地中（初地至七地）中清淨增上意樂〔之發心〕，

702 ZY：སྒོན

703 བྱང་ཆུབ་སེམས་དེ་མདོར་བསྟུན། རྣམ་པ་གཉིས་སུ་ཤེས་བྱ་སྟེ། བྱང་ཆུབ་སྒོལ་པའི་སེམས་དང་ནི། བྱང་ཆུབ་འཇུག་པ་ཉིད་ཡིན་ནོ། ། 經號
D3871；頁碼 ཉལ་༽105-1-2b；藏文經名 བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་སྤྱོད་པ་ལ་འཇུག་པ།

704 སེམས་བསྐྱེད་དེ་ནི་ས་རྣམས་ལ། རོ་བོ་དང་ལྷག་བསམ་དག་པ་དང་། རྣམ་པར་སློབ་པ་གཞན་དུ་འདོད། །དེ་བཞིན་སློབ་པ་སྦངས་པའོ། ། 經號
D4020；頁碼 ཉལ་༽123-1-4b；藏文經名 རེག་པ་ཚེན་པོ་མདོ་སྟོན་གྱི་རྒྱན་ཞེས་བྱ་བའི་ཚོགས་ལེའུར་བྱས་པ། 《大乘莊嚴經
論》卷2〈5 發心品〉：「信行與淨依，報得及無障，發心依諸地，差別有四種。」(CBETA
2022.Q3, T31, no. 1604, p. 595c8-9)

於八地等（八地至十地）中異熟〔之發心〕。於佛地中無障〔之發心〕。

ལྷན་པར་ལ་འདོད་ལུགས་མང་ཡང་ཇོ་བོའི་བཞེད་ཀྱིས། སློན་པ་ནི་འབྲས་བུ་ལ་དམ་འཆའ་⁷⁰⁵ བ་ཡིན་ལ་
འཇུག་པ་ནི་རྒྱ་ལ་དམ་འཆའ་⁷⁰⁶ བའོ། །དེའི་གོ་བ་ནི། སློན་པ་འབྲས་བུ་ལ་དམ་འཆའ་⁷⁰⁷ བ་ནི། འབྲས་བུ་
གཞན་དོན་དུ་བྱང་ཆུབ་ཐོབ་པར་བྱའོ་ཞེས་དམ་འཆའ་⁷⁰⁸ བའོ། །འཇུག་པ་རྒྱ་ལ་དམ་འཆའ་⁷⁰⁹ བ་ནི། གཞན་
དོན་དུ་བྱང་ཆུབ་ཐོབ་པར་བྱ་བའི་ཕྱིར་རྒྱ་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་བསྐྱབ་པ་ལ་བསྐྱབ་པར་བྱའོ་ཞེས་དམ་འཆའ་⁷¹⁰
བའོ། །

ཁོ་བོས་ནི་གཞུང་⁷¹¹ བཏུས་ན་འདི་ལྟར་གོ་སྟེ། གཞན་དོན་དུ་བྱང་ཆུབ་ཐོབ་པར་འདོད་པ་ནི་སློན་པ་ཡིན་ལ།
གཞན་དོན་དུ་བྱང་ཆུབ་ཐོབ་པར་འདོད་པའི་⁷¹² དོན་དུ་བསྐྱབ་པ་ལ་སློབ་པར་འདོད་པ་འཇུག་པ་ཡིན་⁷¹³ ། དེ་
ཡང་བསྐྱབ་པ་⁷¹⁴ ལ་སློབ་པར་འདོད་པ་རྒྱང་བ་ནི་མ་ཡིན་ཏེ་བྱང་ཆུབ་ནི་ཆེད་དུ་བྱ་བའི་དམིགས་པ་ཡིན་ལ་
བསྐྱབ་པ་ནི་དངོས་ཀྱི་དམིགས་པ་ཡིན་པས་གཉེས་ཀྱི་ཐོབ་པ་དང་སློབ་པར་འདོད་པའོ། །སློབ་དཔོན་ཞི་བ་ལྷ་དང་
ཇོ་བོའི་བཞེད་པ་ཡང་དེ་ལྟར་ཡིན་པར་གོ། །

3. 發心之差別

關於〔發心的〕差別，雖有諸多主張，然就覺窩（阿底峽）的承許而言，願〔心〕是於果立誓；而行〔心〕則於因立誓。彼之理解（意義）如下：「願〔心〕」

705 PM : བཅའ་
706 PM : བཅའ་
707 PM : བཅའ་
708 PM : བཅའ་
709 PM : བཅའ་
710 PM : བཅའ་
711 PM : 此處多 ལ་
712 此處 PM : བྱ་བའི་ , 非 འདོད་པའི་
713 PM : ལོ་
714 ZY : བར་

是於果立誓，即立誓〔於〕「為了他利應證得菩提」這個果；「行〔心〕」是於因立誓，即為了他利應證得菩提故，而立誓〔於〕「應學習菩薩之學處」這個因。

我自己藉由看論典而如此了解，即為了利他而欲證得菩提是願〔心〕；而為了利他而欲證得菩提這個目的，所以想要學習學處，此即行〔心〕，而非單單只是想要學習學處而已，因為菩提是所為（目的）的所緣而學處是直接的所緣，所以此二（菩提與學處）是所欲證得與所欲學習者。我認為寂天阿闍黎及覺窩也是如此承許。

ཕན་ཡོན་ལ་གཉིས་ཏེ། གངས་སུ་ཆད་པ་དང་། གངས་སུ་མ་ཆད་པའོ། །གངས་སུ་ཆད་པ་ལ་བདུན། སེམས་
བསྐྱེད་ཡོད་ན་ཐེག་པ་ཆེན་པོའི་ཁོངས་སུ་གཏོགས་པ་དང་། སྤྲིག་པ་དང་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཅད་ནས་གཅོད་
པ་དང་། བསོད་ནམས་མི་ཟད་པ་རྒྱ་ཆེན་པོ་ཐོབ་པ་དང་། དགེ་བའི་རྩ་བ་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པའི་གཞིར་འགྱུར་བ་
དང་། སངས་རྒྱས་དང་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་ཐམས་ཅད་⁷¹⁵ བསྐྱེད་ཞིང་སྦྱོར་བ་དང་། འཆི་བའི་དུས་སུ་
འགྲོད་པ་མེད་པར་འཆི་བའི་དུས་བྱེད་པ་དང་། ལྷུང་དུ་མངོན་པར་རྫོགས་པར་སངས་རྒྱས་⁷¹⁶ དང་། སངས་མ་
རྒྱས་ཀྱི་བར་དུ་ཡང་ཐེག་པ་ཆེན་པོའི་ཚོས་དང་མི་འབྲལ་བའི་ཕན་ཡོན་ནོ།།

4. 發心之功德（勝利）

功德（勝利）分二：〔4.1〕可計數與〔4.2〕不可計數。

4.1 可計數

可計數中，分七：若具發心則有①屬於大乘之範圍（進入大乘），②一切罪惡煩惱從根斷除，③獲得廣大無窮無盡的福德而成為圓滿善根的基礎，④一切佛與菩薩守護與救度，⑤臨終之時無悔而命終，⑥迅速現前圓滿成佛，⑦未成佛前也不離大乘法等功德（勝利）。

715 PM：此處多 ཀྱིས་
716 此處 W、ZY：སངས་རྒྱ་བ་；PM：འཆོང་རྒྱ་བ་

གངས་སྤྱི་མ་ཚད་པ་ནི་གསང་བ་བསམ་གྱིས་མི་ཁྲུབ་པའི་མདོ་ལས། བྱང་ཆུབ་སེམས་ཀྱི་བསོད་ནམས་
 གང་། །དེ་ལ་གལ་ཏེ་གཟུགས་མཆིས་ན། །ནམ་མཁའི་ཁམས་ནི་ཀུན་བཀང་སྟེ། །དེ་ནི་དེ་བས་ལྷག་པར་
 འགྱུར། །ཞེས་པ་དང་། དཔལ་སྤྱིན་གྱིས་ཞུས་པ་ལས། གང་གའི་བྱེ་མའི་⁷¹⁷ གངས་སྤྱིན་གྱིས་⁷¹⁸ ། །སངས་
 རྒྱུ་ཞིང་རྣམས་མི་གང་གིས། །རིན་ཆེན་དག་གིས་ཀུན་བཀང་སྟེ། །འཛིག་ཉེན་མགོན་ལ་སྤུལ་བ་བས། །གང་
 གིས་ཐལ་མོ་སྤྱར་བ་གྱིས་ཏེ། །བྱང་ཆུབ་ཏུ་ནི་སེམས་བཏུད་ན་⁷¹⁹ ། །མཚོན་པ་འདི་⁷²⁰ ནི་ཁྲུད་པར་
 འཕགས། །དེ་ལ་མཐའ་ནི་མ་མཆིས་སོ། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

4.2 不可計數

不可計數中，《秘密不思議經》云：「菩提心福德云何？倘若此中有形色，充滿所有虛空界，此福較彼（虛空）尤為多！」⁷²¹ 又《吉祥施請問經》云：「若人以諸珍寶物，數猶恒河沙塵數，用以充滿諸佛土，以供世間之怙主；假使有人以合掌，於菩提心行禮敬，此供較彼尤超勝，此福將成無邊際。」^{722 723}

717 PM : བྱེ་མ་

718 PM : གྱི

719 W、ZY : ནི་

720 PM : དེ་

721 བྱང་ཆུབ་སེམས་ཀྱི་བསོད་ནམས་གང་། །དེ་ལ་གལ་ཏེ་གཟུགས་མཆིས་ན། །ནམ་མཁའི་ཁམས་ནི་ཀུན་བཀང་སྟེ། །དེ་ནི་དེ་བས་ལྷག་པར་འགྱུར། །
 經號 D47；頁碼 །༡༩༽39-1-130b；藏文經名 འཕགས་པ་དེ་བཞིན་གཤེགས་པའི་གསང་བ་བསམ་གྱིས་མི་ཁྲུབ་པ་བསྟན་པ་ཞེས་བྱ་
 བ་ཐེགས་ཆེན་པོའི་མདོ།

722 གང་གའི་བྱེ་མའི་གངས་སྤྱིན་གྱི། །སངས་རྒྱུ་ཞིང་རྣམས་མི་གང་གིས། །རིན་ཆེན་དག་གིས་རབ་བཀང་སྟེ། །འཛིག་ཉེན་མགོན་ལ་སྤུལ་བ་
 བས། །གང་གིས་ཐལ་མོ་སྤྱར་བ་གྱིས་ཏེ། །བྱང་ཆུབ་ཏུ་ནི་སེམས་བཏུད་ན། །མཚོན་པ་འདི་ནི་ཁྲུད་པར་འཕགས། །དེ་ལ་མཐའ་ནི་མ་མཆིས་སོ། །
 經號 D72；頁碼 །༢༽43-1-202b；藏文經名 འཕགས་པ་ཞིམ་བདག་དཔལ་གྱིན་གྱིས་ཞུས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ཐེགས་ཆེན་པོའི་མདོ།
 《大寶積經》唐 菩提流志譯，T11n0310；《佛說菩薩修行經》西晉 白法祖譯，T12n0330；
 《佛說無畏授所問大乘經》宋 施護等譯，T12n0331。《菩提道次第廣論》卷9：「《勇授問
 經》云：「菩提心福德，假設若有色，徧滿虛空界，福尤過於彼。若人以諸寶，徧滿恆沙
 數，諸佛剎土中，供養世間依。若有敬合掌，心敬禮菩提，此供最殊勝，此福無邊際。」
 (CBETA 2022.Q3, B10, no. 67, pp. 687b24-688a2)。《道燈論》中也有此引文。

723 具格和屬格的討論。གང་གའི་བྱེ་མའི་གངས་སྤྱིན་གྱི། །或 གང་གའི་བྱེ་མའི་གངས་སྤྱིན་གྱི། །諸漢譯是採屬格的，如
 上註法尊法師所譯。若依屬格而譯，則是「若人以諸多珍寶，用以充滿諸佛土，數猶恒河
 沙塵數，以供世間之怙主；假使有人以合掌，於大菩提心禮敬，此供較彼尤超勝，此福將
 成無邊際。」

གཞན་ཡང་སྲོད་འཇུག་ལས། སྲིད་པའི་སྤྲུག་བསྐྱེད་པ་བརྒྱ་ཕྱེད་གཞོན་ཅིང་། །སེམས་ཅན་མི་བདེ་སེམས་⁷²⁴
 བར་འདོད་པ་དང་། །བདེ་མང་བརྒྱ་ཕྱེད་སྤྲུག་པར་འདོད་པས་ཀྱང་། །བྱང་ཆུབ་སེམས་ཉིད་ཉག་ཏུ་བཏང་མི་
 བྱ། །བྱང་ཆུབ་སེམས་བསྐྱེད་⁷²⁵ ལྷུང་ན་⁷²⁶ སྐྱད་ཅིག་གིས། །འཁོར་བའི་བཙོན་རར་བསྐྱེད་པའི་ཉམ་ཐག་
 རྣམས། །བདེ་གཤེགས་རྣམས་ཀྱི་སྲས་ཞེས་བརྗོད་བྱ་ཞིང་། །འཛིག་རྟེན་ལྟ་མིར་བཅས་པས་ཕྱག་བྱར་
 འགྱུར། །གསེར་འགྱུར་རྩ་ཡི་རྣམ་པ་མཚོགས་ལྟ་བུ། །མི་གཅོང་ལུས་འདི་སྤངས་ནས་རྒྱལ་བའི་སྐྱུ། །རིན་ཆེན་
 རིན་ཐང་མེད་པར་བསྐྱུར་བས་ན། །བྱང་ཆུབ་སེམས་ཞེས་བྱ་བར་རབ་བརྟན་རྩུང་⁷²⁷ ། །འགྲོ་བའི་དེད་དཔོན་
 གཅིག་ཏུ་ཚད་མེད་སྒོམ། །ལེགས་པར་ཡོངས་སུ་བརྟགས་ན་རིན་ཆེ་བས། །འགྲོ་བའི་གནས་དང་བྲལ་བར་འདོད་
 པ་རྣམས། །རིན་ཆེན་བྱང་ཆུབ་སེམས་ལེགས་བརྟན་པར་རྩུང་⁷²⁸ ། །དགེ་བ་གཞན་ཀྱུན་ཆུ་ཤིང་བཞིན་བྱ་
 བེ། །འབྲས་བུ་བསྐྱེད་ནས་ཟད་པར་འགྱུར་བ་ཉིད། །བྱང་ཆུབ་སེམས་ཀྱི་ལྗོན་ཤིང་ཉག་པར་ཡང་། །འབྲས་བུ་
 འབྱིན་པས་མི་ཟད་འཕེལ་བར་འགྱུར། །སྤྲིག་པ་ཤིན་ཏུ་མི་བཟད་བྱས་ན་ཡང་། །དཔའ་ལ་བརྟེན་ནས་འཛིགས་པ་
 ཆེན་པོ་ལྟར། །གང་ལ་བརྟེན་ནས་ཡུད་ཀྱིས་སྒོམ་འགྱུར་བ། །དེ་ལ་བག་ཅན་རྣམས་ཀྱིས་ཅེས་མི་བསྟེན། །དེས་ནི་
 དུས་མཐའི་མེ་བཞིན་སྤྲིག་ཆེན་རྣམས། །སྐྱད་ཅིག་གཅིག་གིས་ངེས་པར་སྲེག་པར་བྱེད། །དེ་ཡི་པན་ཡོན་དཔག་ཏུ་
 མེད་པ་དག །བྱམས་མགོན་སྒོ་དང་ལྷན་པས་ལོར་བཟང་བཤད། ཅེས་པ་དང་།

此外，《入行論》亦云：「意欲摧壞百千生死苦，意欲遣除有情不安適，意欲受享百千妙樂者，應當恆常不捨菩提心。已發菩提心者剎那間，縱為生死牢獄堅繫縛，仍名一切善逝殊勝子，世間天人悉應恭禮敬。如丹點金轉成殊勝相，能將此身不淨轉變為：稀有無價大寶勝者身，是故應當堅持菩提心。眾生唯一導師無

724 W : བསེལ་ ; ZY、PM : བསལ་
 725 PM : སྐྱེས་
 726 W、ZY : ལྷུང་
 727 PM : གཟུང་
 728 PM : ལེགས་པར་བརྟན་གཟུང་, 非 ལེགས་པར་བརྟན་པར་རྩུང་

量慧，普遍善觀見為極珍奇，是故欲求出離諸趣者，應當堅持大寶菩提心。一切餘善不久如芭蕉，一次生果凋謝不再生，菩提妙心嘉樹常茂密，與果恒時無盡輾轉增。如作極惡難容諸重罪，須依有力勇者脫諸怖，若依何者須臾即獲救，不放逸者於彼何不依。菩提妙心猶如劫末火，剎那能焚諸罪盡無餘，是故發心功德量無邊，慈氏依怙廣為善財說。」^{729 730}

སྒྲོང་པོ་བཀོད་པའི་མདོ་ལས། རིགས་ཀྱི་བྱ་བྱང་རྒྱུ་བྱི་སེམས་ནི། སངས་རྒྱས་ཀྱི་ཚེས་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ས་བོན་ལྟ་
 བུའོ། །འགྲོ་བ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཚེས་དཀར་པོ་རྣམ་པར་འཕེལ་བར་བྱེད་པས་ཞིང་ལྟ་བུའོ། །འཛིག་རྟེན་ཐམས་ཅད་
 བརྟེན་⁷³¹ བས་ས་ལྟ་བུའོ། །བྱང་རྒྱུ་སེམས་དཔའ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་⁷³² ཡོངས་སུ་བསྐྱེད་ས་པས་⁷³³ བ་ལྟ་
 བུའོ། །དབྱུང་བ་ཐམས་ཅད་གཅོད་པས་རྣམ་ཐོས་ཀྱི་བྱ་ལྟ་བུའོ། །དོན་ཐམས་ཅད་ཡང་དག་པར་སྐྱབ་པས་ཡིད་
 བཞིན་གྱི་རོར་བུའི་རྒྱལ་པོ་ལྟ་བུའོ། །བསམ་བ་ཐམས་ཅད་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པར་བྱེད་པས་བྱམ་བ་བཟང་པོ་ལྟ་
 བུའོ། །ཉོན་མོངས་པའི་དག་པམ་⁷³⁴ བར་བྱ་བ་ལ་མདུང་བྱང་ལྟ་བུའོ། །རྒྱལ་བཞིན་མ་ཡིན་མ་ཡིད་ལ་བྱེད་པ་
 འགོགས་⁷³⁵ བས་གོ་ཆ་ལྟ་བུའོ། །ཉོན་མོངས་པའི་མགོ་ལྷུང་བར་བྱེད་པས་རལ་གྱི་ལྟ་བུའོ། །ཉོན་མོངས་པའི་

729 依隆蓮譯版改，《入菩薩行論廣解》：「《入菩薩行論廣解》寂天菩薩造頌，傑操大師註解，隆蓮法師譯。」(CBETA 2022.Q3, ZW04, no. 33, p. 35a2-4)

730 མིད་པའི་སྤྱུག་བསྐྱེད་པའི་བརྒྱ་མཉམ་གཞིའི་འདོད་ཅིང་། །སེམས་ཅན་མི་བདེ་བསལ་བར་འདོད་པ་དང་། །བདེ་མང་བརྒྱ་མཉམ་སྦྱོང་བར་འདོད་པས་
 གྱུར། །བྱང་རྒྱུ་སེམས་ཉིད་རྟོག་ཏུ་གཏང་མི་བྱ། །བྱང་རྒྱུ་སེམས་སྤྱེས་གྱུར་ན་སྐད་ཅིག་གིས། །འཁོར་བའི་བཙོན་རར་བསྐྱམས་པའི་ཉམས་ཐག་
 རྣམས། །བདེ་གཤེགས་རྣམས་ཀྱི་སྲས་ཞེས་བཞིན་བྱ་ཞིང་། །འཛིག་རྟེན་ལྟ་མིང་བཅས་པས་བྱུག་བྱར་འགྱུར། །གསེར་འགྱུར་རྩི་ཡི་རྣམ་པ་མཚོག་ལྟ་
 བུ། །མི་གཅོད་ལུས་འདི་རྒྱུང་ནས་རྒྱལ་བའི་སྐྱ། །རིན་ཆེན་རིན་ཐང་མེད་པར་བསྐྱེད་པས་ན། །བྱང་རྒྱུ་སེམས་ཞེས་བྱ་བ་རབ་བརྟན་བྱུང་། །འགྲོ་
 བའི་དེད་དཔོན་གཅིག་བྱ་ཆོད་མེད་རྣོས། །ལེགས་པར་ཡོངས་སུ་བརྟགས་ན་རིན་ཆེ་བས། །འགྲོ་བའི་གནས་དང་བྱལ་བར་འདོད་པ་རྣམས། །རིན་ཆེན་
 བྱང་རྒྱུ་སེམས་ལེགས་བརྟན་པར་བྱུང་། །དགོ་བ་གཞན་ཀུན་རྒྱ་ལོང་བཞིན་དུ་ཉོ། །འབྲས་བུ་བསྐྱེད་ནས་ཟད་པར་འགྱུར་བ་ཉོད། །བྱང་རྒྱུ་སེམས་
 ཀྱི་ལྗོན་ཡིང་རྟོག་པར་ཡང་། །འབྲས་བུ་འབྱེན་པས་མི་ཟད་འཕེལ་བར་འགྱུར། །སྤྱིག་པ་ཤིན་ཏུ་མི་བཟང་བྱས་ན་ཡང་། །དཔའ་ལ་བརྟེན་ནས་འཛིགས་
 བ་ཆེན་པོ་ལྟར། །གང་ལ་བརྟེན་ནས་ཡུད་ཀྱིས་སྦྱོལ་འགྱུར་བ། །དེ་ལ་བག་ཅན་རྣམས་ཀྱིས་ཅིས་མི་བརྟེན། །དེས་ནི་དུས་མཐའི་མེ་བཞིན་སྤྱིག་ཆེན་
 རྣམས། །སྐད་ཅིག་གཅིག་གིས་དེས་པར་སྤོག་པར་བྱེད། །དེ་ཡི་བན་ཡོན་དཔག་ཏུ་མེད་པ་དག །བྲམས་མགོན་རྫོང་དང་ལྷན་པས་རོར་བཟངས་བཤམ། །
 經號 D3871；頁碼 105-1-2a~2b；藏文經名 བྱང་རྒྱུ་སེམས་དཔའི་སྦྱོང་བ་ལ་འཇུག་པ།

731 W、ZY：རྟེན་
 732 PM：無此 句
 733 PM：སྐྱེད་པས་
 734 ZY：པན་
 735 PM：འགོགས་

ཤིང་གཙོད་པས་སྟ་གི་⁷³⁶ ལྟ་བུའོ། །འཆོ་བ་ཐམས་ཅད་ལས་ལྡོག་⁷³⁷ པས་མཚོན་ཆ་ལྟ་བུའོ། །འོར་⁷³⁸ བའི་
 ལྟ་ནང་ན་གནས་པ་སྟེང་དུ་འབྲེན་པས་མཚེལ་བ་ལྟ་བུའོ། །སྒྲིབ་པ་དང་ཁབས་པའི་རྩ་⁷³⁹ ཐམས་ཅད་རྣམ་པར་
 འཛོར་བས་རྒྱང་གི་དགྲིལ་འཁོར་ལྟ་བུའོ། །བྱང་ལྟུབ་སེམས་དཔའི་སྡོད་པ་དང་སྡོན་ལམ་ཐམས་ཅད་བསྐྱུས་པའི་
 ཕྱིར་མདོར་བསྟན་པ་ལྟ་བུའོ། །ལྟ་དང་མི་དང་ལྟ་མ་ཡིན་དུ་བཅས་པའི་འཇིག་རྟེན་ལ་མཚོན་སྟོང་ལྟ་བུ་སྟེ། རིགས་
 གི་བུ་དེ་ལྟར་བྱང་ལྟུབ་ཀྱི་སེམས་ནི་ཡོན་ཏན་དེ་དག་དང་། ཡོན་ཏན་གྱི་བྱེ་བྲག་གཞན་དང་ཡང་ལྡན་ལོ། །ཞེས་
 བརྗོད་དོ། །

又《華嚴經》云：「善男子，菩提心〔是出生〕一切佛法〔之因，故〕猶如種子。〔菩提心〕能長養一切眾生之白（善）法，故猶如良田。〔菩提心是〕一切世間所依止，故猶如大地。〔菩提心〕完全守護一切菩薩〔免於傷害〕，故猶如〔護兒之〕父。〔菩提心能〕消除一切貧窮，故猶如多聞〔天〕子（財神）。〔菩提心能〕成就一切義利，故猶如如意寶王。〔菩提心能〕完全圓滿一切意樂，故猶如寶瓶。〔菩提心〕能戰勝煩惱冤敵，故猶如短矛。〔菩提心能〕遮止非理作意，故猶如鎧甲。〔菩提心〕能令煩惱之首墜落，故猶如利劍。〔菩提心能〕砍伐煩惱樹，故猶如利斧。〔菩提心能〕回遮一切傷害，故猶如兵器。〔菩提心能〕向上救拔沉溺於輪回⁷⁴⁰之水者，故猶如鐵鈎。〔菩提心能〕驅散一切障礙及遮蔽之草⁷⁴¹，故猶如風輪。〔菩提心能〕攝集一切菩薩行願，故猶如叢林⁷⁴²。〔菩提心〕對於天、人與非天世間而言猶如佛塔，故〔為天、人與非天世間所尊重〕。善男子，如上

736 PM：ེ་

737 W、ZY、PM：བརྗོག་

738 PM：འཁོར་

739 PM：此處多བ་

740 རོར་ 應是誤植，故採 PM 的 འཁོར་བ་，譯為輪回。

741 此處藏文是草，《集學論》的藏文是根本。

742 此處依藏文是總綱、總說；不過法護譯版為叢林。此依《集學論》梵文 uddānabhūtam 之義，uddāna 有總綱及叢林二義。故若依此段菩提心皆以明顯可見物為譬喻的脈絡，理解為叢林較合宜。

ཉེན་གྱི་གང་ཟག་ནི་ཚོས་བྱུག་དང་ལྡན་ཏེ། ཐེག་པ་ཆེན་པོའི་ཚོས་ལ་དད་ཅིང་མོས་པ་དང་། རྩོམ་⁷⁵³ ཤིང་ཤེས་པ་
དང་། རིགས་དང་ལྡན་པ་དང་། ལྷ་མ་ལ་གྲུས་པ་དང་། ལྷོན་པ་བརྟེན་⁷⁵⁴ པ་དང་། རྩོམ་པོའི་ལུགས་ཀྱི་སོ་སོ་ཐར་
པ་རིགས་བརྟེན་གང་ལུང་གཅིག་དང་ལྡན་པའོ། །

རིགས་དང་ལྡན་པ་ནི། མདོ་སྡེ་རྒྱན་ལས། ལྷོར་བའི་སྡོན་དུ་སྦྱིང་རྩེ་དང་། །མོས་པ་དང་ནི་བཟོད་པ་དང་། །དགོ་
ལ་ཡང་དག་སྡོམ་བའི། །རིགས་ཀྱི་ཉུགས་སུ་ངེས་པར་བཤམ། །ཅེས་པ་སྟེ། ལྷོར་བའི་སྡོན་རོལ་ཉིད་⁷⁵⁵ ལས་
སེམས་ཅན་ལ་སྦྱིང་རྩེ་བ་དང་། ཐེག་པ་ཆེན་པོའི་ཚོས་ལ་མོས་པ་དང་། དཀའ་བ་སྤྱད་པ་དག་ལ་རྩེ་⁷⁵⁶ མི་སྣ་
བའི་དོན་གྱི་བཟོད་པ་དང་། བརྩོམ་པ་ལྷོན་པའི་རང་བཞིན་གྱི་དགོ་བའི་རྩ་བ་ལ་ཡང་དག་པར་སྡོམ་བས་ཏེ་
བཞིན། །ལྷ་མ་ལ་གྲུས་པ་ནི། ལོང་དུ་བསྟན་པ་བཞིན་དུ་སངས་རྒྱས་ཀྱི་འདུ་ཤེས་སྡེ་བའོ། །

5. 所依之補特迦羅

所依之補特迦羅具有六法，即①信解大乘法，②聽聞⁷⁵⁷ 並且理解，③具種
姓，④恭敬上師，⑤堅定發願⁷⁵⁸，⑥具有覺窩（阿底峽）所傳的七眾別解脫戒
之一。⁷⁵⁹

〔其中，〕「具種姓」如《經莊嚴論》云：「於加行前若具足：悲心信解及安
忍，並於善行極好樂，決定說為種姓相。」⁷⁶⁰ 於加行之前，由於悲憫有情、信
解大乘佛法、「於諸難行毫不顧慮」這種意義的安忍，以及對於本質為波羅蜜多

753 PM：མོས་

754 PM：བརྟེན་

755 PM：無 ཉིད་

756 W、ZY：ཅི་

757 རྩོམ་ 應該是誤植。此處採 PM 的 མོས་ 而非 རྩོམ་

758 此處採 PM 的 བརྟེན་པ་ 而非 བརྟེན་པ་

759 這裡未分受願、行二心之補特迦羅的差異，此第六項條件應該是針對受行心之補特迦羅條
件。

760 ལྷོར་བའི་སྡོན་དུ་སྦྱིང་རྩེ་དང་། །མོས་པ་དང་ནི་བཟོད་པ་དང་། །དགོ་བ་ཡང་དག་སྡོམ་བའི། །རིགས་ཀྱི་ཉུགས་སུ་ངེས་པར་བཤམ། ། 經號
D4020；頁碼 ཏེ་མེ་། 123-1-4a；藏文經名 ཐེག་པ་ཆེན་པོ་མདོ་སྡེ་རྒྱན་ལེན་པའི་ཚོས་ལེན་པའི་གྲུས་པ། 《大乘莊嚴經
論》卷 1〈4 種性品〉：「大悲及大信，大忍及大行，若有如此相，是名菩薩性。」(CBETA
2021.Q2, T31, no. 1604, p. 594c8-9)

的善根極為好樂，〔故此〕四者〔即為種姓相〕。「恭敬上師」，如上所述，〔於上師〕生起佛想。

སྒྲུབ་བའི་ཡུལ་ལ་གཉིས་སྟེ། ཡུལ་དངོས་སུ་ཡོད་པ་དང་། མེད་བའོ། །

དངོས་སུ་ཡོད་པའི་སྐྱ་མའི་མཚན་ཉིད་ནི་གོང་དུ་བཤད་མོད་གྱི་⁷⁶¹ ། སྐྱོབ་དཔོན་ཚུ་གོ་མིས་ཚོས་གསུམ་ལྡན་
འདོད་⁷⁶² དེ། སྐྱ་མ་སྟོམ་པ་⁷⁶³ གནས་ཤིང་མཁས། །རྒྱས་དང་ལྡན་ལ་སྒྲུབ་བར་བྱ། ཞེས་གསུངས་སོ། །རྩོ་
མོས་དེའི་སྟེང་དུ་སྟོང་རྗེ་དང་བསྐྱུན་པས་ཚོས་བཞེ་ལྡན་འདོད་དེ། ལམ་སྟོན་ལས། སྟོམ་པའི་ཚོག་ལ་མཁས་
དང་། །བདག་ཉིད་གང་ཞིག་སྟོམ་ལ་གནས། །སྟོམ་པ་འབོགས་བཟོད་སྟོང་རྗེ་ལྡན། །སྐྱ་མ་བཟང་པོར་ཤེས་པར་
བྱ། ཞེས་གསུངས་སོ། །

ཡུལ་དངོས་སུ་མེད་པ་ནི། དེ་ལྟ་བུའི་སྐྱ་མ་སྟོག་གས། དག་སྦྱོར་རམ་སྟོམ་པའི་བར་ཚད་དུ་མི་འགྱུར་གྱི་བར་དུ་
བཅུལ། དེ་མ་རྟེན་ན། དཀོན་མཚོག་གི་སྐྱུན་སྦྱར་ཅི་འབྱོར་པའི་⁷⁶⁴ མཚོད་པ་བཤམས་ལ་སྒྲུབ་བར་ལུང་ལས་
གསུངས་སོ། །

6. 所受之境

所受之境，分二，有現前之境（有師之軌），無〔現前之境〕（無師之軌）。

雖然前面（〈第二品〉）已說有現前上師之德相，而〔此處另依〕月官阿闍黎所許的具備三法：「應於住律且善巧，堪能〔傳戒〕上師而受學。」⁷⁶⁵ 覺窩則於彼（月官所許之三法）之上加上悲心而許具有四法，如《道燈論》云：「律儀儀

761 PM：གྱིས་

762 PM：ཡོད་

763 PM：ལ་

764 W、ZY：བའི་

765 སྐྱ་མ་སྟོམ་པ་གནས་ཤིང་མཁས། །རྒྱས་དང་ལྡན་ལ་སྒྲུབ་བར་བྱ། །經號 D4081；頁碼 138-1-166b；藏文經名 རྒྱབ་སེམས་དབའི་སྟོམ་པ་ཉི་ཤུ་བ།

軌甚善巧，自身安住於律儀，堪忍傳律具悲憫，當知是為賢上師。」⁷⁶⁶

無現前之境（無師之軌）是指：只要上述之上師還在人世，〔持律的〕善行或律儀未間斷之前〔皆應努力〕尋求〔上師〕；若仍無法尋得時，則如聖教說的「於三寶面前，盡可能陳設豐盛的供養而受戒。」⁷⁶⁷

ཚོག་ལ་སྐྱོར་བ་དང་། དངོས་གཞི་དང་། རྗེས་ཀྱི་ཚོག་གསུམ་མོ། །
དང་པོ་ལ་གཉིས་ཉེ། ཚོགས་བསགས་བ་དང་། སྐབས་འགོ་ཁྲད་བར་ཅན་བྱ་བའོ། །དང་པོ་ལ་གསུམ་སྟེ། དགོ་
འདུན་ལ་ཚོགས་བསགས་བ་ནི་བཞི་སྟེ་ཡན་ཚང་⁷⁶⁸ ལ་ཚོས་སྟོན་ཡོན་དང་བཅས་བ་ཅི་འབྱོར་བྱའོ། །སླ་མ་ལ་
བརྟེན་⁷⁶⁹ བ་ལ་བཞི་སྟེ། ལྷག་འཚལ་བ་དང་། མཚོན་བ་འབྲུལ་བ་དང་། ཞབས་ལ་གཏུགས་ཉེ་ཡོན་འབྲུལ་བ་
དང་། གསོལ་བ་གདབ་བའོ། །དཀོན་མཚོག་ལ་བརྟེན་ཉེ་ཚོགས་བསགས་བ་ལ་གཉིས་ཉེ། ལྷག་འཚལ་བ་དང་།
མཚོན་བ་འབྲུལ་བའོ། །
དངོས་བཞིའི་ཚོག་དང་རྗེས་ཀྱི་ཚོག་གཉིས་ནི་གཞན་དུ་ཤེས་བར་བྱའོ། །

7. 儀軌

儀軌分為：前行、正行與結行之三種儀軌。⁷⁷⁰

首先（前行）分二：集聚資糧與行特殊歸依（大乘不共歸依）。初（集聚資糧）中分三：①於僧伽集聚資糧，於四人以上的僧團行豐盛的齋僧供養；②依於上師〔集聚資糧〕，分四：禮敬、敬獻供養、足下頂禮並供養財物、祈請；③依於三寶而集聚資糧，分二：禮敬與敬獻供養。

766 ལྟོས་པའི་ཚོག་ལ་མཁས་དང་། །བདག་ཉིད་གང་ཞིག་སྟོས་ལ་གནས། །སྟོས་པ་འབོགས་བཟོད་སྤོང་རྗེར་ལྡན། །སླ་མ་བཟང་པོར་ཤེས་བར་བྱ། །
經號 D3947；頁碼 ཉེ་ཁོ་ 111-1-239a；藏文經名 བྱང་ལྷན་ལས་ཀྱི་སྟོན་མ།

767 迄今我還找不到出處。

768 PM：ཚང་

769 PM：བརྟེན་

770 這裡未細分願、行二心之儀軌差異，而是說於他處應知，亦未說明何處得知。若依前行儀軌而言，比較像是無著傳承的願心儀軌而非行心儀軌。

正行之儀軌及結行之儀軌二者應於他處了知。

མི་ལྡན་སའི་ཉེས་དམིགས་ནི། སན་ཡོན་ལས་ལྡོག་⁷⁷¹ སའོ། །དེ་ཡང་ལུང་ལས། རེག་ཆེན་འདི་ནི་མཚོག་ཡིན་
སང། །བྱང་ཆུབ་སེམས་སྲུ་བཤད་སས་ན། །མཉམ་སང་བཞག་ཅིང་འབད་ས་ཡིས། །བྱང་ཆུབ་སེམས་ནི་བསྐྱེད་
སང་བྱ། །སེམས་འདི་བསྐྱེད་སང་མ་བྱས་ན། །སངས་རྒྱས་ནམ་ཡང་མི་ཐོབ་⁷⁷² ཅིང་། །འཁོར་བར་བདག་
གཞན་སུ་ཚོགས་སའི། །རྒྱ་གཞན་ནམ་ཡང་ཡོད་མ་ཡིན།། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

8. 不具〔發心〕之過患

不具〔發心〕之過患，⁷⁷³ 與前〔發心之〕勝利相反。此如聖教云：「此大乘教極殊勝，乃因宣說菩提心，是故等引並勵力，應當發起菩提心。若未策勤發此心，佛果何時亦難獲，於輪回中自與他，除此無餘圓滿因。」⁷⁷⁴

གཞན་ཡང་དམ་བཅའ་ཉམས་སའི་ཉེས་དམིགས་ནི། སྲོད་འཇུག་ལས། གལ་ཏེ་དེ་ལྟར་དམ་བཅའ་ནས། །ལས་
ཀྱིས་བསྐྱབ་སང་བྱས་ན། །སེམས་ཅན་དེ་དག་ཀུན་བསྐྱས་སས། །བདག་གི་འགྲོ་བ་ཅི་འདྲར་འགྱུར། །དངོས་སོ་
སལ་ས་ཅུང་ཟད་ལའང་། །ཡིད་ཀྱིས་སྦྱིན་སང་བསམ་བྱས་ནས། །མི་གང་སྦྱིན་སང་མི་བྱེད་པ། །དེ་ཡང་ཡི་
དུགས་རྒྱར་⁷⁷⁵ གསུངས་ན། །སློབ་མེད་སའི་བདེ་བ་ལ། །བསམ་སང་ཐག་སས་མགོན་⁷⁷⁶ གཉེར་ནས། །འགྲོ་བ་
ཐམས་ཅད་བསྐྱས་བྱས་ན། །བདེ་འགྲོར་ཅི་⁷⁷⁷ ག་འགྲོ་⁷⁷⁸ འགྱུར་རམ། །མི་གང་བྱང་ཆུབ་སེམས་གཏོང་

771 W、ZY：བསྐྱོག་；PM：སྐྱོག་
772 PM：འཐོབ་
773 此處科判因為省略 མི་ལྡན་ 的受詞，所以意義不是很明確，若根據先前的科判，意思是不具儀軌的過患，但是從內容看，卻是不具菩提心的過患，以及雖具菩提心卻違犯的過患。
774 迄今我還找不到出處。
775 PM：འགྱུར་
776 PM：འགྲོན་
777 PM：ཇི་
778 PM：འགྲོར་

བ། དེ་ནི་⁷⁷⁹ བྱང་རྩལ་སེམས་དཔའ་ལ། །ལྷུང་བའི་ནང་ནས་སྣེ་བ་སྟེ། །འདི་ལྟར་དེ་ནི་བྱང་གྱུར་ན། །སེམས་
 ཅན་ཀྱན་གྱི་དོན་ལ་དམན། །ཞེས་ས་དང་། དེ་ཉིད་ལས། །སེམས་ཅན་གཅིག་གི་བདེ་བ་ཡང་། །བཞིག་ན་བདག་
 ཉིད་ཉམས་འགྱུར་ན། །ནམ་མཁའ་མ་ལུས་མཐའ་གྲས་བའི། །ལུས་ཅན་བདེ་བཞིག་སྣོས་ཅི་དགོས་⁷⁸⁰ ། །ཞེས་
 གསུངས་སོ། །

此外，違犯誓言之過患，如《入行論》云：「若已如是發誓言，卻不作業令成辦，則為欺誑諸有情，我當墮落生何趣？有人意若思布施，微少下劣尋常物，然卻不去行布施，經云彼亦餓鬼因。況誠思邀眾生客，享用無上菩提樂，然卻欺誑諸眾生，云何得生於善趣？或有棄捨菩提心，〔然卻成辦解脫果，業果道理難思議，唯有遍智能了知。〕菩提薩埵諸墮中，退菩提心為最重，若有違犯如是行，是壞一切眾生利。」^{781 782} 又云：「壞一有情安樂事，尚於自身致衰損，況壞遍滿虛空界，有情義利何待言？」^{783 784}

སེམས་བསྐྱེད་ནས་བསྐྱབ་བྱ་ལ་སྣོན་དགོས་པར་སྟོན་པ་ནི། །བསྐྱབ་བྱ། །བསྐྱབ་བ་གསུམ་ལ་གྲུས་པར་
 །བསྐྱབ། །ཅེས་པས་ཉེ། དེ་ལ་གཉིས། །སྣོན་པའི་བསྐྱབ་བྱ་དང་། །འཇུག་པའི་བསྐྱབ་བྱ་ལོ། །

779 PM : ZY : ནས་
 780 ZY : ལོས་

781 གལ་ཏེ་དེ་ལྟར་དམ་བཅས་ནས། །ལས་ཀྱིས་བསྐྱབ་པ་མ་བྱས་ན། །སེམས་ཅན་དེ་དག་ཀྱན་བསྐྱས་པས། །བདག་གི་འགོ་བ་ཅི་འདྲར་འགྱུར། །དངོས་
 རོ་མལ་བ་ཅུང་ཟད་ལའང། །ཡིད་ཀྱིས་སྣེན་པར་བསམ་བྱས་ནས། །མི་གང་སྣེན་པར་མི་བྱེད་པ། །དེ་ཡང་ཡི་དགས་འགྱུར་གསུངས་ན། །ཁྲི་ན་མེད་
 བའི་བདེ་བ་ལ། །བསམ་པ་ཐག་པས་མཐོན་གཉེར་ནས། །འགོ་བ་ཐམས་ཅད་བསྐྱབ་བྱས་ན། །བདེ་འགོར་ཇི་ག་འགོ་འགྱུར་རམ། །མི་གང་བྱང་རྩལ་
 སེམས་བཏང་ཡང་། །~དེ་ནི་བྱང་རྩལ་སེམས་དཔའ་ལ། །ལྷུང་བའི་ནང་ནས་སྣེ་བ་སྟེ། །འདི་ལྟར་དེ་ནི་བྱང་གྱུར་ན། །སེམས་ཅན་ཀྱན་གྱི་དོན་ལ་
 དམན། ། 經號 D3871 ; 頁碼 ༩༧ ་ 105-1-8a ; 藏文經名 བྱང་རྩལ་སེམས་དཔའི་སྣོན་པ་ལ་འཇུག་པ།
 782 依隆蓮譯版改，《入菩薩行論廣解》：「《入菩薩行論廣解》寂天菩薩造頌，傑操大師註解，隆蓮法師譯。」(CBETA 2022.Q3, ZW04, no. 33, p. 35a2-4)
 783 སེམས་ཅན་གཅིག་གི་བདེ་བ་ཡང་། །བཞིག་ན་བདག་ཉིད་ཉམས་འགྱུར་ན། །ནམ་མཁའ་མ་ལུས་མཐའ་གྲས་བའི། །ལུས་ཅན་བདེ་བཞིག་སྣོས་ཅི་
 དགོས། ། 經號 D3871 ; 頁碼 ༩༧ ་ 105-1-8b ; 藏文經名 བྱང་རྩལ་སེམས་དཔའི་སྣོན་པ་ལ་འཇུག་པ།
 784 參引《入菩薩行論廣解》：「壞一有情安樂事，尚於自身致衰損，況壞遍滿虛空界，有情義利何待言。」(CBETA 2022.Q3, ZW04, no. 33, p. 81a8-10)

9. 學處

說明發心後必須學習學處，如謂：「學處即應恭敬學三學」(9a)，其中，分二：〔9.1〕願〔心〕之學處與〔9.2〕行〔心〕之學處。

དང་པོ་ལ་ལྟ་སྟེ། བྱང་ཆུབ་གྱི་སེམས་གྱི་ཕན་ཡོན་མཐོང་བ་གོམས་པ་ལ་བསྐྱབ་པ་དང་། བྱང་ཆུབ་གྱི་སེམས་སྤྱང་བ་ལ་འབད་པ་⁷⁸⁵ འཇམ་ཉན་གྱིས་⁷⁸⁶ བསྐྱབ་པ་དང་། ཚོགས་གཉིས་བསལས་⁷⁸⁷ བ་ལ་འབད་པ་འཇམ་ཉན་གྱིས་བསྐྱབ་པ་དང་། འག་པོའི་ཚོས་བཞི་སྤང་ཞིང་དཀར་པོའི་ཚོས་བཞི་ལ་བསྐྱབ་པ་དང་། སེམས་ཅན་སློལ་མི་སྤང་བ་ལ་བསྐྱབ་པའོ། །

9.1 願心學處

初(願心之學處)中，分五：〔9.1.1〕應當學習串習觀見菩提心之勝利；〔9.1.2〕應當殷重學習勵力淨治菩提心；〔9.1.3〕應當殷重學習勵力集聚二種資糧；〔9.1.4〕應當斷除四種黑法而學習四種白法；〔9.1.5〕應當學習心不捨有情。

དང་པོའི་⁷⁸⁸ ལོང་ཏུ་བཤད་པ་ནི་⁷⁸⁹ ཕན་ཡོན་རྣམས་ཉག་ཏུ་བསལ་པའོ། །དེའི་དགོས་པ་ནི། རང་གི་རྒྱུད་ལ་ཚོགས་སོགས་⁷⁹⁰ བ་དང་། ཕན་ཡོན་ལ་སློབ་སྦྱིས་ནས་དེའི་རྒྱ་བྱང་ཆུབ་གྱི་སེམས་ལ་འཇམ་ཉན་⁷⁹¹ གྱིས་འཇུག་པའོ། །

9.1.1 應當學習串習觀見菩提心之勝利

第一(應當學習串習觀見菩提心之勝利)，指恆常思惟前述(即〔4〕發心之

785 PM：此處多 ནི་

786 PM：གྱི་

787 PM：བསལས་

788 PM：此處 ལོང་ཏུ་

789 PM：འི་

790 PM：བསལས་

791 PM：無 ཉན་

功德) 諸多勝利。目的是在自己相續(心)中對於資糧等以及勝利生起好樂而殷重地趣入彼(勝利)之因——菩提心。

གཉིས་པ་བདག་གིས་⁷⁹² གཞན་གྱིས་⁷⁹³ རོན་དུ་ཅི་ནས་ཀྱང་བྱང་ཆུབ་ཐོབ་པར་བྱ་སྣམ་དུ་བསམ་པ་དང་།
བྱང་ཆུབ་ལ་འདུན་པ་དང་། དད་པ་དང་། རོན་དུ་གཉེར་བ་དང་། སློན་པ་དང་། དགེ་བའི་རྩ་བ་⁷⁹⁴ ཅི་བྱེད་པ་
བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་ཀྱིས་⁷⁹⁵ ཀྱུན་ནས་སྦངས་པ་སྟེ། སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་རོན་དུ་སངས་རྒྱུས་ཐོབ་པར་བྱ་
བའི་ཕྱིར་ཡན་ལག་བདུན་པ་བྱ་སྣམ་དུ་བསམ་པ་ལ་སོགས་པ་ལྟ་བུའོ། །

9.1.2 應當殷重學習勵力淨治菩提心

第二(應當殷重學習勵力淨治菩提心), 應於心中思惟:「為了利他, 自己無論如何都應該獲證〔無上〕菩提。」以及對菩提好樂、淨信、希求、發願, 以及無論造作什麼善根皆以菩提心為動機而發起, 就像應於心中思惟:「為了利益一切有情應獲證佛果位, 故應行七支〔供養〕。」等等。

དེ་ཡང་རྒྱལ་པོ་ལ་གདམས་པའི་མདོ་ལས། རྒྱལ་པོ་ཆེན་པོ། འདི་ལྟར་ཁྱོད་ནི་བྱ་བ་མང་བྱེད་པ་མང་བ་⁷⁹⁶ སྟེ།
ཉེན་མཚན་ཐམས་ཅད་དུ་རྣམ་པ་ཐམས་ཅད་སྟེ། ཐམས་ཅད་སྦྱིན་པའི་པ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ལ་བསྐྱབ་ནས། །ཤེས་རབ་
ཀྱི་པ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པའི་བར་ལ་བསྐྱབ་པར་མི་རུས་ཏེ། དེ་བས་ན་རྒྱལ་པོ་ཆེན་པོ་ཁྱོད་ཡང་དག་པར་རྩོགས་པའི་
བྱང་ཆུབ་ལ་འདུན་པ་དང་། དད་པ་དང་། རོན་དུ་གཉེར་བ་དང་། སློན་པ་འགྲོ་ཡང་རུང་། འགྲེང་ཡང་རུང་།⁷⁹⁷
འདུག་ཡང་རུང་ཉལ་ཀྱང་རུང་། སད་ཀྱང་རུང་། ཟ་ཡང་རུང་། འཇུང་ཡང་རུང་། ཏག་པར་རྒྱུན་དུ་བྲན་པར་

792 ZY : གི
793 PM : གི
794 ZY : 此處多 ཅན
795 PM : གི
796 W、ZY : 無 བ
797 PM : 無 འགྲེང་ཡང་རུང་།

གྲིས་ལ་ཡིད་ལ་བྱུང་⁷⁹⁸ ལ་སྒོམས་ཤིག། །སངས་རྒྱས་དང་⁷⁹⁹ བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་དང་། འཕགས་པ་ཉན་
 ཐོས་དང་རང་སངས་རྒྱས་དང་སོ་སོ་སྐྱེ་བོ་ཐམས་ཅད་དང་། བདག་གིས་འདས་པ་དང་། མ་འོངས་པ་དང་། ད་
 ལྟར་བྱང་བའི་དགོ་བའི་རྩ་བ་ཐམས་ཅད་བསྐྱུས་ཏེ་གཞོལ་⁸⁰⁰ ཉན། ལྷོས་བརྩིས་⁸⁰¹ ལ་རྗེས་སུ་ཡི་རང་བ་གྲིས་
 ཤིག། །རྗེས་སུ་ཡི་རང་བའི་མཚོག་ནམ་མཁའ་དང་འབྲ་བ་དང་། ལྷ་དཔྱད་ལས་འདས་པ་དང་མཚུངས་པའི་བར་
 གྲིས་⁸⁰² རྗེས་སུ་ཡི་རང་བར་གྲིས་ཤིག། །རྗེས་སུ་ཡི་རང་བ་ནས་སངས་རྒྱས་དང་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་དང་།
 འཕགས་པ་ཉན་ཐོས་དང་། རང་སངས་རྒྱས་ཐམས་ཅད་ལ་མཚོན་པ་བྱ་བར་ཕྱལ་ཞིག། །ཕྱལ་ནས་སེམས་ཅན་
 ཐམས་ཅད་དང་ཐུན་མོང་དུ་གྲིས་ཤིག། །དེ་ནས་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པའི་བར་དུ། ཐོབ་པར་འགྱུར་བ་
 དང་། སངས་རྒྱས་ཀྱི་ཚེས་ཐམས་ཅད་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པར་འགྱུར་བར་ཉིན་གཅིག་བཞིན་དུ་དུས་གསུམ་དུ་སྐྱབ་
 མེད་པ་ཡང་དག་པར་⁸⁰³ རྫོགས་པའི་བྱང་ཆུབ་ཏུ་སློབ་⁸⁰⁴ ཤིག། ལྷལ་སོ་ཆེན་སོ་ཁྲིད་དེ་ལྟར་ཞུགས་ན་རྒྱལ་
 སྲིད་ཀྱང་བྱེད་ལ་རྒྱལ་པོའི་བྱ་བ་ཡང་ཉམས་པར་མི་འགྱུར་ཞིང་། བྱང་ཆུབ་ཀྱི་ཚེས་ཀྱང་ལྷུང་དུ་རྫོགས་པར་
 འགྱུར་རོ། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

此如《教授國王經》云：「大王！您國務繁多，工作忙碌，不能不分晝夜地、
 以各種方式修習布施乃至般若波羅蜜多。因此，大王！您應該對正等菩提好樂、
 淨信、希求、發願，或行、或立、或坐、或臥、或醒、或食、或飲，恆常不斷憶
 念，牢記在心而修習之。〔您〕要集合佛、菩薩、聖聲聞與獨覺，以及一切凡夫
 和自己之過去、未來、現在的一切善根，勵力以心稱量而作隨喜。因為隨喜之殊

798 གཟུང་
 799 ZY：此處多 རྗེས་སུ་ཡི་རང་བ་
 800 W、ZY：ཞོལ་
 801 PM：རྩིས་
 802 PM：གྲི་
 803 ZY：無 བར་
 804 PM：བསྐྱེས་

又應晝三次、夜三次發起菩提心：「諸佛正法以及眾中尊，直至菩提我恆趣歸依，我以所行施等諸福德，為利眾生故願成佛位。」⁸⁰⁶

གསུམ་པ་ཚོགས་གཉིས་བསགས་པ་ལ་བསྐབ་པ་ལ་གཉིས་ཏེ། བསོད་ནམས་ཀྱི་ཚོགས་དང་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཚོགས་སོ། ། དེ་ཡང་པ་རོལ་དུ་བྱིན་པ་དུག་ཡིན་པས་དེ་ལ་ཅི་རུས་སུ་བསྐབ་པའོ། །

9.1.3 應當殷重學習勵力集聚二種資糧

第三，應當〔殷重〕學習〔勵力〕集聚二種資糧，分二：福德資糧與智慧資糧。又此即是六波羅蜜多，故當盡力地修學。

བཞི་པ་ནག་པོའི་ཚོས་བཞི་སྒྲུང་ཞིང་དཀར་པོའི་ཚོས་བཞི་ལས་⁸⁰⁷ བསྐབ་⁸⁰⁸ པ་ལ། ནག་པོའི་ཚོས་བཞི་ནི་དགོན་མཚོག་བཅེགས་⁸⁰⁹ པ་ལས། འོད་སྒྲུང་ཚོས་བཞི་དང་ལྷན་པས་⁸¹⁰ བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་བརྟེན་པར་འགྱུར་ཏེ། བཞི་གང་ཞེན་འདི་ལྟ་སྟེ། མཁན་པོ་དང་། སློབ་དཔོན་དང་། རྒྱ་མ་དང་། སྤྱིན་གནས་བསྐྱབ་དང་། གཞན་འགྲོད་པ་མེད་པ་དག་ལ་འགྲོད་པ་ཉེ་བར་བསྐྱབ་པ་དང་། རེག་པ་ཚེན་པོ་ལ་ཡང་དག་པར་ཞུགས་པའི་སེམས་དབའ་ལ་བསྐྱབས་པ་མ་ཡིན་པ་དང་། མི་སྣུན་པ་དང་། བརྗོད་པ་མ་ཡིན་པ་དང་། ཚོགས་སུ་བཅད་པ་མ་ཡིན་པ་འབྲིན་པ་དང་། སྐྱུ་⁸¹¹ དང་གཡོས་གཞན་ལ་ཉེ་བར་སྤྱོད་ཀྱིས་⁸¹² ལྷག་པའི་བསམ་པས་མ་ཡིན་པ་ཞེས་གསུངས་སོ། །

806 སངས་རྒྱལ་ཚོས་དང་ཚོགས་ཀྱི་མཚོག་ནམས་ལ། །བྱང་ཚུབ་བར་དུ་བདག་ནི་སྐབས་སུ་མཆི། །བདག་གིས་སྤྱིན་སོགས་བགྱིས་པ་འདི་དག་གིས། །འགྲོ་ལ་མན་བྱིར་སངས་རྒྱལ་འགྲུབ་པར་ཤོག ། 經號 D3952；頁碼 111-1-296a~297；藏文經名 བྱང་ཚུབ་སེམས་དབའ་ལས་དང་པོ་པའི་ལས་ལ་འཇུག་པ་བསྐྱབ་པ།

807 W、ZY、CT：ལས，PM：ལ。但是根據前面的科判應該是PM 正確。

808 W、ZY：སྐབ

809 W、ZY：ཅེགས་

810 PM：ན་

811 PM：ལྷུ་

812 PM：ཀྱི་

འདི་རྣམ་པར་སྤངས་པ་དཀར་པོའི་ཚོས་བཞི་ཡང་། དེ་ཉིད་ལས་འོད་སྤང་⁸¹³ ། བྱང་ཚུབ་སེམས་དཔའ་ཚོས་
 བཞི་དང་ལྷན་ན། སྐྱེ་བ་ཐམས་ཅད་དུ་སྐྱེས་མ་ཐག་ཏུ་བྱང་ཚུབ་གྱི་སེམས་མངོན་དུ་འགྱུར་ཏེ། བྱང་ཚུབ་གྱི་སྤྱིང་པོ་
 ལ་འདུག་གི་⁸¹⁴ བར་མ་དོར་བརྗེད་པར་མི་འགྱུར་རོ། །བཞི་གང་ཞེ་ན། འདི་ལྟ་སྟེ། སློག་གི་ཕྱིར་རམ། ཐ་ན་
 བཞད་གང་གྱི་ཕྱིར་ཡང་། བརྟུན་⁸¹⁵ གྱི་ཚིག་མི་སྦྲོ་བ་དང་། སྦྱ་དང་གཡོ་མེད་པར་སེམས་ཅན་གྱི་དུང་ན་ལྷག་
 པའི་བསམ་པས་⁸¹⁶ གནས་པ་དང་། བྱང་ཚུབ་སེམས་དཔའ་ཐམས་ཅད་ལ་སྟོན་པའི་འདུ་ཤེས་སྦྱེད་⁸¹⁷ ཅིང་།
 དེ་དག་གི་ཡང་དག་པའི་བསྐྱབས་པ་སྟོགས་བཞིར་བརྗེད་པ་དང་། སེམས་ཅན་གང་རྣམས་ཡོངས་སུ་སྦྱིན་པར་
 སྦྱེད་པ་དེ་དག་ཐམས་ཅད་ཀྱང་། ཉེ་ཆེ་བའི་ཐེག་པ་མི་འདོད་པར་ལྷན་མེད་པ་ཡང་དག་པར་རྫོགས་པའི་བྱང་ཚུབ་
 ཡང་དག་པར་འཛིན་དུ་འཇུག་པ་སྟེ། འོད་སྤང་⁸¹⁸ བཞི་པོ་དེ་དག་གོ། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

9.1.4 應當斷除四種黑法而學習四種白法

應當斷除四種黑法而學習四種白法，其中，四種黑法如《寶積經》云：「迦葉！由於具有四種法故將會忘失菩提心，若問：哪四種？〔答〕此即：①欺誑堪布、阿闍梨、上師與供養處（福田）；②引發⁸¹⁹ 他人於諸無悔處生悔；③對正確趣入於大乘之菩薩，口出惡稱（毀訾、誹謗）、惡名（侮辱）、惡譽以及惡讚；⁸²⁰ ④〔心〕懷詔、誑對待他人而不是以增上心〔待人〕。」。

徹底斷除此〔四黑法的〕四種白法，亦如彼（《寶積經》）云：「迦葉！菩薩

813 W、ZY：སྤངས
 814 W、ZY、PM：此處多 བར་དུ་
 815 PM：རྟུན་
 816 ZY：བ་ས་
 817 PM：བསྦྱེད་
 818 W、ZY：སྤངས
 819 此處 ཉེ་བར་བསྐྱབས་པ་ 譯為引發。
 820 此四種（惡稱、惡名、惡譽、惡讚）的差異，可以參考《廣論》的同主題段落。《菩提道次第廣論》卷9：「其惡稱者，如云本性暴惡，未明過類。惡名者，如云行非梵行，分別而說。惡譽者，如云以如是如是行相，行非梵行廣分別說。惡讚者，通於前三之後。是《釋論》解。」(CBETA 2022.Q3, B10, no. 67, p. 688b22-24)

若具四法，則一切生中才剛出生時就將發起菩提心，直至住於菩提藏（獲證佛菩提），於其中間皆不忘失〔菩提心〕。若問：哪四種？〔答〕此即：①〔縱使〕為了活命或者乃至嬉笑的緣故也不說妄語；②無諂、無誑而以增上意樂對待有情；③對一切菩薩生導師（佛）想並於四方表達對彼等之讚譽；④菩薩所要令其成熟的那些有情，皆令彼等不欲求片面之乘⁸²¹（二乘之異名），而令〔那些有情〕正確受持（希求）無上正等圓滿之菩提。迦葉！那些即是四〔白法〕。」

ལྷ་བ་སེམས་ཅན་སྒོས་མི་སྤང་བ་ལ་བསྐབ་བ་ནི། བྱང་ལྷན་མཚོག་ཏུ་སེམས་བསྐྱེད་ནས་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་
 གྱི་དོན་བྱེད་པར་དམ་བཅས་བ་ཡིན་པས་ང་ཚོ་དང་གཏན་ནས་མི་འགྲོགས་སོ། །ཞེས་སེམས་གྱིས་འདོར་མི་རུང་
 རོ། །དེ་དང་འགྲོགས་པས་ཁོ་ལ་མི་མན་གྱིས། རང་ལ་གཞོན་ནས་སོ་སོར་སྤོད་དགོས་ཀྱང་ད་ལྟ་ངས་ཚོད་ལ་མན་
 མི་ཐོགས་པས། བྱང་ལྷན་མ་ཐོབ་གྱི་བར་དུ་ཚོད་གྱི་དོན་བྱེད་ལྷན་སེམས་གྱིས་མི་བཏང་རོ། །

9.1.5 應當學習心不捨有情

第五，應當學習心不捨有情：為殊勝菩提而發心之後，立誓成辦一切有情之義利，因此不容許以「我永遠不跟你結交！」的這種心態捨棄〔一切有情〕。與某人結交〔既〕無法利益他，〔他還會〕傷害自己，因此必須彼此保持距離。我現在雖然無法利益你〔們〕，但是在未獲菩提之前〔，我〕都不會捨棄「應該利益你〔們〕」〔的心〕。

821 或譯為獨一乘。

འཇུག་པའི་བསྐྱབ་བྱའི། སྲོད་འཇུག་ལས། རྒྱལ་ལྷན་ལྷན་གྱིས་མི་བསྐྱབ་པའི། །དེ་ནི་[དངོས་དེ]གང་ཡང་
ཡོད་མ་ཡིན། ཞེས་གསུངས་པས། ཚད་མེད་མོད་ཀྱིས།⁸²² ⁸²³བསྐྱུན་གསུམ་སྟེ། སྲོམ་པའི་ཚུལ་ཁྲིམས་དང་།
དགེ་བ་ཚོས་སྲུང་གིས་ཚུལ་ཁྲིམས་དང་། སེམས་ཅན་དོན་བྱེད་གི་ཚུལ་ཁྲིམས་སོ།།

9.2 行心學處

行心學處，如《入行論》云：「佛子不學之學處，任於何處亦非有。」⁸²⁴ 因此，儘管〔學處是〕無量的，若攝為三種，則是〔9.2.1〕律儀戒、〔9.2.2〕攝善法戒及〔9.2.3〕饒益有情戒。

དེ་ལ་སྲོམ་པའི་ངོ་བོ་ནི། སེམས་པ་དགེ་བ་ས་བོན་དང་བཅས་པའོ། །སྲོམ་པའི་ཚུལ་ཁྲིམས་གི་ངོ་བོ་ནི། སྲོད་
འཇུག་ལས། སྲོད་པའི་སེམས་ནི་ཐོབ་པ་ལས། །ཚུལ་ཁྲིམས་པ་རོལ་བྱིན་པར་བཤད། ཅེས་པས་ཉེ། བྱང་ཚུབ་
སེམས་དཔའི་སྲོམ་པའི་མི་མ་སྐྱུན་པའི་སྲོགས་སྲོད་པའི་སེམས་པ་ས་བོན་དང་བཅས་པའོ། །

9.2.1 律儀戒 Dharma Drum Institute of Liberal Arts

9.2.1.1 體性

〔律儀戒〕其中，律儀之體性，即善思（心所）及其種子。律儀戒之體性，如《入行論》云：「由於獲得斷惡心，說為尸羅波羅蜜。」⁸²⁵ 亦即斷除菩薩律儀之相違品的〔善〕思及其種子。

822 PM：無 ཚད་མེད་མོད་ཀྱིས།

823 PM：此處多 དབྱེ་བའི་སྐོན་ནས་

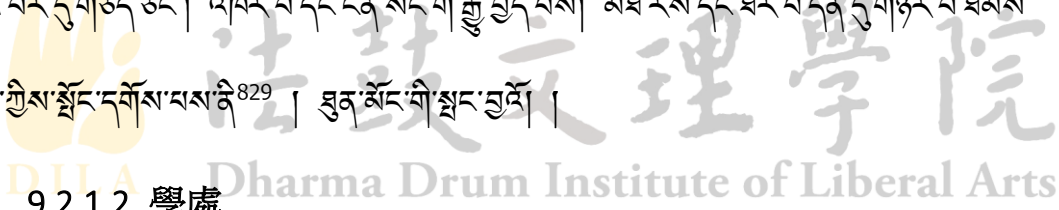
824 རྒྱལ་ལྷན་ལྷན་གྱིས་མི་བསྐྱབ་པ། །དེ་ནི་གང་ཡང་ཡོད་མིན་ཉེ། །經號 D3871；頁碼 ཉལ་༽105-1-14a；藏文經名 བྱང་ཚུབ་སེམས་དཔའི་སྲོད་པ་ལ་འཇུག་པ།

825 སྲོད་པའི་སེམས་ནི་ཐོབ་པ་ལས། །ཚུལ་ཁྲིམས་པ་རོལ་བྱིན་པར་བཤད། །經號 D3871；頁碼 ཉལ་༽105-1-10b；藏文經名 བྱང་ཚུབ་སེམས་དཔའི་སྲོད་པ་ལ་འཇུག་པ།

དགེ་བ་ཚོས་སྤྱད་ཀྱི་ཚུལ་ཁྲིམས་ཀྱི་ངོ་བོ་ནི། དགེ་བའི་ཚོས་རྣམས་བསྐྱབ་པའི་སེམས་པ་⁸²⁶ དགེ་བ་ས་བོན་དང་
 བཅས་འོ། །སེམས་ཅན་དོན་བྱེད་ཀྱི་ཚུལ་ཁྲིམས་ཀྱི་ངོ་བོ་ནི། ལྷོ་ཐམས་ཅད་ནས་སེམས་ཅན་གྱི་དོན་བྱེད་པའི་
 སེམས་པ་དགེ་བ་ས་བོན་དང་བཅས་པའོ།།

攝善法戒之體性，是指修諸善法之善思及其種子。饒益有情戒，即從各方面成辦有情義利之善思及其種子。

སྒོམ་པའི་ཚུལ་ཁྲིམས་ལ་གཉིས་ཉེ། ལུན་མོང་གི་སྤང་བྱ་མི་དགེ་བ་བཅུ་སྤང་བ་ལ་བསྐྱབ་པ་དང་། ལུན་མོང་མ་
 ཡིན་པའི་སྤངས་⁸²⁷ བྱ་ཅ་བའི་ལྷུང་བ་དང་ཉེས་བྱས་ཀྱི་རིགས་སྤངས་⁸²⁸ པ་ལ་བསྐྱབ་པའོ། །དེ་ལ་མི་དགེ་བ་
 བཅུ་ནི། བྱང་ཚུབ་སེམས་དཔའི་སྒོམ་པ་དང་ལྡན་པ་དང་། མི་ལྡན་པ་གང་གིས་བྱས་ཀྱང་། མཐོ་རིས་དང་ཐར་
 བའི་བར་དུ་གཙོ་བོ་ཅིང་། འཁོར་བ་དང་ངན་སོང་གི་རྒྱ་བྱེད་པས། མཐོ་རིས་དང་ཐར་བ་དོན་དུ་གཉེར་བ་ཐམས་
 ཅད་ཀྱིས་སྤོང་དགོས་པས་ནི་⁸²⁹ ། ལུན་མོང་གི་སྤང་བའོ། །

9.2.1.2 學處

律儀戒，〔學處〕分二：

〔9.2.1.2.1 共通學處〕應學習斷除共通所斷——十種不善，與〔9.2.1.2.2 不
 共學處〕應學習斷除不共所斷——根本墮與惡作之類。其中，十種不善是指無論
 具不具菩薩律儀者，只要造作，皆將中斷善趣（增上生）及解脫，而且是為輪回
 與惡趣之主因，一切希求善趣與解脫者必須斷除，所以是共通所斷。

826 PM：དཔའ་，明顯是 ས་ 的誤植。
 827 PM：སྤང་
 828 PM：སྤང་
 829 PM：ན་

གཉིས་པ་ནི། བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་སྒྲོམ་པ་དང་ལྡན་པས་བྱས་ན་ཅ་ལྟར་དུ་འགྱུར་ལ། གཞན་གྱིས་བྱས་ན་ཅ་
ལྟར་དུ་འགྱུར་བའི་ངེས་པ་མེད་པས་སྤྱན་མོང་མ་ཡིན་པའི་སྤང་བུའོ། །

第二，具菩薩律儀者若造作〔下述的 18 或 22 條〕則成為根本墮，若是其他人（不具菩薩律儀者）造作則不一定成為根本墮，故是不共所斷。

མི་དགོ་བ་བཅུ་སྒྲུང་བ་ནི། སློབ་དཔོན་ཉ་དབྱེས་གྱིས། མི་དགོ་ལས་ཀྱི་ལམ་བཅུ་ནི། །སྤང་བ་མེ་
བཅས། །བདེ་བ་དོན་དུ་གཉེར་བ་ཡིས། །བཅུ་པོ་འདི་རྣམས་སྤང་བར་བྱ། །ཞེས་གསུངས་སོ། །དེ་ལ་གཉིས་ཉེ།
དབྱེ་བ་དང་། །དེའི་གཉེན་པོ་དགོ་བ་བཅུ་བསྟན་པའོ། །

9.2.1.2.1 共通學處

〔共通學處〕應斷除十種不善，如馬鳴阿闍黎云：「不善業道共十種，皆具自性之罪惡，是故希求安樂者，應斷此諸十不善。」^{831 832} 其中分二：〔9.2.1.2.1.1〕說明分類及〔9.2.1.2.1.2〕說明對治彼之十善〔業道〕。

དབྱེ་བ་ནི། སློག་གཙོད་པ་གསུམ། འདོད་ཆགས་དང་། །ཞེ་སྤང་དང་། །གཉི་སྤྲུལ་གིས་བཅད་པའོ་⁸³³ ། །དེ་
བཞིན་དུ་མ་གྱིན་པར་ལེན་པ་ལ་མ་སྤྱད་དང་། །འཇབ་བྱས་དང་། །གཡོ་སྐྱུས་མ་གྱིན་པར་ལེན་པའོ། །འདོད་པ་ལོག་
པར་གཡེམ་པ་ལ། །ཆོས་གྱིས་བསྐྱེད་པ་དང་། །བདག་པོས་བསྐྱེད་པ་དང་། །རིགས་གྱིས་བསྐྱེད་པ་ལ་སྤྱོད་
པའོ། །བརྟུན་ལ། །པམ་པའི་བརྟུན་དང་། །བརྟུན་ཆེན་པོ་དང་། །བརྟུན་སྤྲོ་མའོ། །སྤྲོ་མ་ལ་བཅོན་སྤྲོ་དང་།

830 PM : བཞིན་

831 མི་དགོ་ལས་ཀྱི་ལམ་བཅུ་ནི། །རང་བཞིན་ཁན་མ་མོ་བཅས། །བདེ་བ་དོན་དུ་གཉེར་བ་ཡིས། །འབད་པ་ཡིས་ནི་སྤང་བར་བྱ། །經號 D4178 ;
頁碼 རྟེན་173-1-34b ; 藏文經名 མི་དགོ་བ་བཅུ་ལས་ཀྱི་ལམ་བཅུ་ནི་སྤང་བ་

832 此頌第二句中的自性是採用上註 རང་བཞིན་ 而譯。在 PM 是 སྤང་བཞིན་ ; W、ZY、CT 是 སྤང་བན་

833 PM : སློག་གཙོད་པའོ་ , 非 བཅད་པའོ་

གཞན་བསྐྱོབ་པ་དང་། གཞན་མི་མ་སྐྱོབ་པ་བསྐྱོབ་⁸³⁸ པ་དང་། ཞི་བ་དང་དེས་པ་དང་། གསོང་པོར་སྐྱོབ་པ་དང་།
 རོན་དང་ལྷན་པའི་གཏམ་སྐྱོབ་པ་དང་། ཚོགས་ཤེས་པར་སྐྱོབ་པ་⁸³⁹ དང་། བྱམས་པ་དང་སྣང་རྗེ་བསྐྱོབ་པ་དང་། ལོག་
 ལྷ་སྣང་ཞིང་དེ་ཁོ་ན་ཉིད་དང་། ལས་རྒྱ་འབྲས་དང་། དཀོན་མཚོག་གསུམ་ལ་ཡིད་ཆེས་བསྐྱེད་ཅིང་སྐྱབས་སུ་འགོ་
 བཏོ།།

9.2.1.2.1.2 對治彼之十善業道

對治彼之十善〔業道〕，應在斷除殺生之上護生，其餘〔九善業道〕也同樣地配釋：〔應在斷除不與取之上〕行無貪之布施，〔應在斷除邪淫之上〕住於梵行，〔應在斷除妄語之上〕依誠實及正直而攝受他人，〔應在斷除離間語之上〕調解其他不和睦者，〔應在斷除惡口之上〕平靜、溫和及正直而說，〔應在斷除綺語之上〕說具有義利的言論及適切而說，應〔在斷除貪心與瞋心之上〕修慈心與悲心，應在斷除邪見之〔上〕對實相、業因果及三寶生起信解而歸依。

ཅུ་བའི་ལྷུང་བ་ལ། རྒྱལ་པོའི་ལྷ་དང་། རྫོན་པོའི་ལྷ་ལས་བཞི་ནི་སྐྱན་མོང་བ་ཡིན་ལ། སྐྱན་མོང་མ་ཡིན་པ་རེ་རེ་སྣེ་
 སྤྱུག་དང་། ལས་དང་པོ་པའི་བརྒྱད་དེ། ཉམས་མཁའའི་སྣང་པོའི་མདོ་ལས་བྱུང་བའི་བཅུ་བཞི་ལས་བཅོ་བརྒྱད་དང་།
 བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་འདོར་བ་དང་ཐོགས་མེད་གྱིས་གསུངས་པའི་བཞི་དང་པོ་ནི་ལས་དང་པོ་པའི་ལྷ་པར་འདུས་
 པར་གཞན་གསུམ་དང་། སྤྱིར་ཉི་ལུ་ཅ་གཉིས་སོ། །

9.2.1.2.2 不共學處

〔不共學處〕根本墮中，

838 PM : ལྷུ་མ་

839 PM : ཤེས་པར་བྱ་བ་ , 非 ཤེས་པར་སྐྱོབ་

9.2.1.2.2.1 總說

國王的五條與大臣的五條中，有四條是共通的，而〔加上〕各自不共部分〔，總〕為六條，⁸⁴⁰ 以及初業者之八條。依《虛空藏經》中所出的〔名義上的〕十八條或〔十八減四而成實際上的〕十四條，加上〔《善巧方便經》所說的〕捨棄菩提心〔而成為十九條或十五條〕；而無著菩薩〔於〈菩薩地·戒品〉〕所說的四條〔根本墮〕之第一條被攝為初業者〔八條中〕之第五條〔故不另計〕，〔前述的十九條或十五條〕加上〔〈菩薩地·戒品〉所說的四條中之〕其餘三條，所以總共是二十二條⁸⁴¹ 〔或十八條〕。

དེ་དག་གི་བསྐྱུ་བའི་ཚོགས་སྐྱུ་བཅད་པ་ནི། དགོན་མཚོག་གསུམ་གྱི་དགོར་འཕྲོག་པ། །པས་པས་པ་ཡི་ལྷུང་བར་
འདོད། དམ་པའི་ཚོས་ནི་སྤོང་བྱེད་པ། གཉིས་པར་སྐྱབ་པས་གསུངས་པ་ཡིན། །ཚུལ་གྲིམས་འཆལ་པའི་དགེ་
སྤོང་ལའང། །རུར་སྤྲིག་འཕྲོག་དང་བདེག་པ་དང། བཙོན་རར་འཇུག་པར་བྱེད་པ་དང། །རབ་ཏུ་བྱུང་ལས་
འབེབས་⁸⁴² པ་དང། །མཚམས་མེད་ལྷ་པོ་བྱེད་པ་དང། །འོག་པར་ལྷ་བ་འཛིན་པ་དང། །སྤོང་དང་གྲོང་གྲིར་
འཛིགས་⁸⁴³ པ་ཡང། །རྩ་བའི་ལྷུང་བར་རྒྱལ་བས་གསུངས། །སྤོང་མ་གྲུས་སེམས་ཅན་ལ། །སྤོང་པ་ཉིད་ནི་
བརྗོད་པ་དང། སངས་རྒྱས་ཉིད་ལ་ཞུགས་པ་དང། །རྗོགས་པའི་བྱང་ཚུབ་ལས་ལྷོག་⁸⁴⁴ པ་དང། །སོ་སོ་ཐར་པ་
ཡོངས་སྤངས་ཏེ། །ཐེག་པ་ཆེ་ལ་སྤོར་བ་དང། །སྤོབ་པའི་ཐེག་པས་ཆགས་ལ་སོགས། །སྤོང་བར་འགྱུར་བ་མིན་
ཞེས་འཛིན། །པ་རོལ་བདག་གྱུང་འཛིན་འཇུག་དང། །རང་གི་ཡོན་ཏན་བརྗོད་པ་དང། །རྟེན་པ་དང་ནི་བཀུར་སྟེ་

840 即名義上共有十條，但實際上只有六條，因為其中四條是國王與大臣共通的。
841 《虛空藏經》國王 5 條+大臣 5 條+初業者 8 條=18+捨心（《善巧方便經》）1+〈菩薩地·戒品〉3 = 22 條
842 ZY：འབེབས་
843 PM：འཛིག་。此處是འཛིག་的誤植，非འཛིགས་
844 W、ZY：བརྗོག་；PM：རྗོག་

845 དང་། ཁྲིགས་བཅད་རྒྱུ་ཡིས་གཞན་མོས་⁸⁴⁶ དང་། བདག་ནི་ཟབ་མོ་བཟོད་པའི་ཞེས། འོག་པ་ཉིད་ནི་སྤྲ་
 བོ་⁸⁴⁷ དང་། འདག་སྤོང་ཆད་པས་གཙོད་འཇུག་དང་། དཀོན་མཆོག་གསུམ་གྱི་སྤྱིན་བྱེད་པ་དང་། སྤྱིན་པ་ལེན་
 པར་བྱེད་པ་དང་། ཞི་གནས་འདོར་བ་བྱེད་པ་དང་། ཡང་དག་འཛོག་གི་ལོངས་སྤྱོད་རྣམས། ཁྲོན་བྱེད་ལ་
 སྤྱིན་པ་རྣམས། དེ་དག་ཙམ་འཕྲུང་བ་སྟེ། སེམས་ཅན་དཔྱལ་ཆེན་པོའི་རྒྱ། ཞེས་དང་།

彼等〔前述的二十二或十八條根本墮〕之攝頌（《集學論》之攝頌）云：「劫
 奪三寶之財物，許為他勝之墮罪。造作謗捨諸正法（三乘法），能仁說為第二罪。
 復於犯戒之比丘，奪取袈裟並捶打，及令入於牢獄中，令捨出家而還俗。造作五
 種無間罪。以及執取邪倒見。毀壞聚落與城邑，佛亦說為根本墮。於未修心諸有
 情，為其宣講空性義。於諸趣入佛性⁸⁴⁸者，令退圓滿菩提果⁸⁴⁹。令其棄捨別解
 脫，而僅讀誦大乘經⁸⁵⁰。自執謂『有學之乘，非能破除貪等法』，亦令他人執持
 此。宣說自身之功德，為貪利養與恭敬，及為名聲而謗他。謂『我堪忍甚深法』，
 說者顛倒對他說。令諸沙門受治罰，強取豪奪三寶財，轉贈行賄於他人。令彼棄
 捨奢摩他，取彼正定者財物，轉施唯行口誦者。如是皆名根本墮，悉是大那落迦
 851 因。」⁸⁵²

845 W、ZY：བཟླ་

846 PM：སྤོང་。此處是སྤོང་的誤植，非མོས་

847 W、ZY、PM：བ་

848 此處應理解為大乘道之義。

849 此處應理解為由大乘道退轉。

850 此句直譯為「而行修持大乘法」，而根據攝頌的解釋權譯如上。

851 即大有情地獄。

852 དཀོན་མཆོག་གསུམ་གྱི་དཀོན་འཛོགས་པ། བས་པས་པ་ཡི་ལྷུང་བར་འདོད། འདག་པའི་ཆོས་ནི་སྤོང་བྱེད་པ། འགྲིས་པར་བྱུབ་པས་གསུངས་པ་
 ཡིན། ལྷུ་ལ་ཁྲིགས་འཆམ་པའི་དགོས་ལའང་། འཇུག་སྤྱིག་འཛོག་དང་བཟླ་བ་དང་། བཟོན་རར་འཇུག་པར་བྱེད་པ་དང་། འཇུག་ལྷུང་ལས་
 འབེབས་པ་དང་། ཁམས་མེད་ལྷུ་པོ་བྱེད་པ་དང་། འོག་པར་ལྷ་བ་འཛོན་པ་དང་། རྒྱོང་ལ་སོགས་པ་འཛིག་པ་ཡང་། རྩ་བའི་ལྷུང་བར་རྒྱུ་པས་
 གསུངས། ཁྲོ་སྤོངས་མ་བྱས་སེམས་ཅན་ལ། སྤོང་པ་ཉིད་ནི་བཟོད་པ་དང་། སངས་རྒྱུས་ཉིད་ལ་ཞུགས་པ་དག། ཁྲིགས་པའི་བྱང་ཆུབ་སྤྱོད་པ་
 དང་། མོ་སོར་ཟར་པ་ཡོངས་སྤངས་ཏེ། ཞེག་པ་ཆེན་ལ་སྤོང་བ་དང་། སྤོང་པའི་ཞེག་པས་ཆགས་ལ་སོགས། སྤོང་བར་འགྱུར་བ་མིན་ཞེས་
 འཛིན། བཟོད་པ་དག་ཡང་འཛོན་འཇུག་དང་། འར་གི་ཡོན་ཏན་བཟོད་པ་དང་། རྟོན་པ་དང་ནི་བཀྱར་སྟེ་དང་། ཁྲིགས་བཅད་རྒྱུ་ཡིས་གཞན་སྤོང་
 དང་། བདག་ནི་ཟབ་མོ་བཟོད་པའི་ཞེས། འོག་པ་ཉིད་ནི་སྤྲ་བ་དང་། འདག་སྤོང་ཆད་པས་གཙོད་འཇུག་དང་། དཀོན་མཆོག་གསུམ་གྱི་སྤྱིན་བྱེད་
 དང་། སྤྱིན་པ་ལེན་པར་བྱེད་པ་དང་། ཞི་གནས་འདོར་བར་བྱེད་པ་དང་། ཡང་དག་འཛོག་གི་ལོངས་སྤྱོད་རྣམས། ཁྲོན་བྱེད་ལ་སྤྱིན་པ་

དང་པོ་འདི་ལ་རྟེན་ནི་⁸⁵⁹ རྒྱལ་པོ་དང་སློན་པོ་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་སྣོན་པ་ཅན་ཏེ། ⁸⁶⁰འོག་མ་གསུམ་ལ་ཡང་
 རོ། རྒྱ་འདོད་ཆགས་སོ། །ཡུལ་དཀོན་མཆོག་གསུམ་ལ་གཞན་གྱི་བསམ་པ་ཐག་པ་ནས་སྤུལ་བའི་རྗེས་
 སོ། །རང་བཞིན་ནི། རང་ཉིད་⁸⁶¹ འཕྲོག་གམ། གཞན་འཕྲོག་ཏུ་འབྱུག་པའོ། །གནས་སྐབས་བསམ་པ་རང་
 བཞིན་དུ་གནས་པས་ཐམས་ཅད་ལ་ཡང་རིག་པར་བྱའོ། །

9.2.1.2.2.2 《虛空藏經》之不共學處

〔出自《虛空藏經》之不共學處〕此第一條〔劫奪三寶之財物，許為他勝之墮罪〕中，所依是指具菩薩律儀之國王與大臣，而後面三條（第二、三、四條）中也是〔同樣的所依〕。因是貪心。境是指他人誠心供奉三寶之物（三寶財）。自性是指自己奪取，或教他人奪取〔三寶財〕。分位（時機）是指懷著〔這是三寶物非自所有，而欲令彼遠離本處之想、等起等不同分位之〕自性的意樂故，於一切中（後面十七條）亦應了知。

གཉིས་པ་རྒྱ་གཉི་སྤྲུག་གོ། །ཡུལ་ཐེག་པ་གསུམ་གྱི་ཚོས་གང་ཡང་བྱང་བའོ། །རང་བཞིན་⁸⁶² བདག་སྲོང་ཞིང་
 གཞན་སྲོང་དུ་འབྱུག་པའོ། །

第二條〔造作謗捨諸正法（三乘法），能仁說為第二罪〕，因是愚癡。境是三乘法任何一法。自性是自謗而教他謗〔三乘法〕。

གསུམ་པའི་རྒྱ་ཞེ་སྤང་རོ། །ཡུལ་ནི་ཚོས་འདི་པའི་རྟགས་བཟུང་བ་ཚུལ་ཁྲིམས་དང་ལྡན་པའམ། མི་སྤྲན་⁸⁶³
 ཡང་བྱང་བའོ། །རང་བཞིན་ནི་དུར་སྤྲིག་སྲོགས་⁸⁶⁴ བ་ལ་སོགས་པའོ། །

859 PM：གྱི་

860 PM：此處誤將箋注為正文，故多 ལུན་མོང་པའི་

861 PM：གྱིས་

862 PM：多 བེ་

863 PM：ན་

864 W、ZY、PM：འཕྲོགས་

第三條〔復於犯戒之比丘，奪取袈裟並捶打，及令入於牢獄中，令捨出家而還俗〕，因是瞋恚。境是具足或不具足律儀之受持此法之形相⁸⁶⁵者。自性是剝奪袈裟（法衣）等。

བཞི་བ་རྒྱ་ཞེ་སྤང་ངོ་། །ཡུལ་པ་མ་དང་། དག་བཅོམ་པ་དང་། དག་འདུན་འདུམ་⁸⁶⁶ བ་དང་། སངས་རྒྱས་སོ། །རང་བཞིན་ནི་དེ་དག་གི་སློབ་གཙོད་པ་དང་། འཁོར་ལོའི་དབྱེན་⁸⁶⁷ དང་། ངན་སེམས་ཀྱི་ཐྲག་འབྱེན་པའོ། །དེ་ཡང་། གྱི་ཡ་དཔུང་བཟང་ལས། གང་ཞེག་དག་བཅོམ་པ་མ་གསོད་པ་དང་། ཟུབ་པའི་དག་འདུན་དབྱེན་ནི་བྱེད་པ་དང་། དེ་བཞིན་གཤེགས་ལ་སྤང་པའི་སེམས་ཀྱིས་སུ། །གང་ཞེག་མི་དག་སྐྱེ་མཚལ་འབྱེན་བྱེད་པ། །ཤིན་ཏུ་མི་བཟང་པ་ཡི་ལས་འདི་རྣམས། །རྒྱལ་བས་མཚམས་མེད་ལྡོ་ཡིན་པར་བཤད། ཅེས་པ་དང་། ཉེ་བ་ལྡན་ཉི། མཚོད་ཉེན་བཞེག་ཅིང་བྱང་རྒྱལ་སེམས་དཔའ་གསོད། །ཉོན་མོངས་ཟད་པའི་མ་ནི་སུན་འབྱེན་ཅིང་། །སློབ་པ་གསོད་ཅིང་དག་འདུན་མངའ་བ་⁸⁶⁸ ལ། །གང་ཞེག་འདོད་པ་མང་ཉུང་རྒྱ་འཕྲོག་དང་⁸⁶⁹ ། །མཚམས་མེད་ཉེར་ལྡར་དེ་བཞིན་གཤེགས་པས་གསུངས། །ཞེས་གསུངས་པས་སོ། །

第四條〔造作五種無間罪〕，因是瞋恚。境是父、母、阿羅漢、和合僧以及佛陀。自性是斷彼等（父、母、阿羅漢）之命、法輪〔僧〕之離間以及惡心出〔佛身〕血。復次，《妙臂事續》云：「諸凡殺害羅漢與父母，於能仁之僧伽作離間，以及對於如來懷瞋心，不淨諸人傷佛出身血，此諸罪大惡極之罪業，勝者說為五

865 即於佛法而出家，剃除鬚髮，身被法服之相。

866 ZY：無 འདུམ་

867 PM：多 བ་

868 PM：འདུ་བ་，非 མངའ་བ་

869 W、ZY、PM：བ་

དང་པོའི་ཡུལ་ནི་སློབ་སྦྱང་བ་མ་བྱས་པའི་སེམས་ཅན་ལོ། །རང་བཞིན་ནི་སྣོང་བ་ཉིད་ཟབ་མོ་བསྟན་པས་སྐྱག་པར་
བྱས་ནས། བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་ལས་བསྐྱོད་⁸⁷⁵ བར་བྱེད་པའོ། །

初業者之八條根本墮中，所依是國王、大臣以外之其他具律儀之菩薩。

最初四條中之因〔皆〕是愚癡。第一條〔於未修心諸有情，為其宣講空性義〕之境是〔已經發心但〕還未淨治修心之有情。自性是由於宣說甚深空性，引發怖畏而令從菩提心退轉〔於二乘〕。

གཉིས་པ་ནི་ཡུལ་སངས་རྒྱས་ཉིད་ལ་ཞུགས་པའོ། །རང་བཞིན་ནི་⁸⁷⁶ དེ་ལས་ལྡོག་⁸⁷⁷ ལས་ཐེག་པ་ཚུང་དུ་ལ་
གོད་⁸⁷⁸ པའོ། །

第二條〔於諸趣入佛性者，令退圓滿菩提果〕，境是已入佛性（大乘道）者。自性是從彼退轉而進入於小乘中。

གསུམ་པ་དང་བཞི་པའི་ཡུལ་ནི་ཐེག་པ་གཉིས་ཀྱིས་⁸⁷⁹ གཞུང་ངོ། །རང་བཞིན་ནི་དེ་སྣོང་བའི་ལམ་མ་ཡིན་ཞེས་
བདག་ཉིད་སྣོང་ཞིང་གཞན་ཡང་དེ་ལས་ལྡོག་⁸⁸⁰ ལས་ཐེག་ཆེན་ལ་གོད་⁸⁸¹ པའོ། །

第三〔令其棄捨別解脫，而僅讀誦大乘經〕與第四條〔自執謂「有學之乘，非能破除貪等法」，亦令他人執持此〕之境是指二乘的典籍。自性是謗彼（二乘）謂：「彼〔二乘典籍所開示之道〕非能斷〔煩惱〕之道」，自身謗捨亦教他人謗捨，〔誘導他人〕從彼退轉而入於大乘中。⁸⁸²

875 W、ZY、PM：སྐྱོད་

876 PM：無 ནི་

877 W、ZY、PM：བསྐྱོད་

878 ZY：འགོད་。PM：དགོད་

879 PM：ཀྱི་，此處應是 ཀྱི་ 的誤植，非 ཀྱིས་

880 W、ZY、PM：བསྐྱོད་

881 ZY、PM：འགོད་

882 宗喀巴對這二條有不同說法：前者主要是對持別解脫戒者，講說不需要修持別解脫戒，讀誦大乘即可淨除惡行，使令聽者不再修持別解脫戒。後者則是有某人講說有學二乘是無法究竟斷除煩惱的，而具菩薩戒此人聽聞信受此看法。參《菩提正道菩薩戒論》：「云何第九他勝處法。謂令棄捨別解脫戒。」(CBETA 2022.Q3, B08, no. 28, p. 649a10)及「云何第十他勝處法。謂是毀謗聲聞乘法。」(CBETA 2022.Q3, B08, no. 28, p. 649a16)

ལྷ་པའི་རྒྱ་རྩེད་པ་དང་བཀུར་སྟེ་ལ་ཚགས་པའོ། །ཡུལ་རང་དང་གཞན་ནོ། །རང་བཞིན་⁸⁸³ བདག་ལ་བསྟོད་ཅིང་
གཞན་ལ་སྟོད་པའོ། །

第五條〔宣說自身之功德，為貪利養與恭敬，及為名聲而誇他〕，因是貪利
養恭敬。境是自己與他人。自性是自讚而毀他。

དུག་པའི་ཡུལ་ནི་དོན་གོ་བའི་མི་དང་། སྟོང་པ་ཉིད་དོ། །རྒྱ་གཉི་ཐུག་གོ། །རང་བཞིན་⁸⁸⁴ འདུ་ཤེས་བསྐྱར་ནས་
སྟོང་པ་ཉིད་མཐོང་ངོ་ཞེས་སྟུང་། །

第六條〔謂「我堪忍甚深法」，說者顛倒對他說〕，境是能解義之人及空性。
因是愚癡。自性是起顛倒想而說：「〔自己已經〕親見空性」。

བདུན་པའི་རྒྱ་ནི་ཞེ་སྒང་ངོ། །ཡུལ་རྒྱལ་རིགས་དང་། དགོ་སྦྱོང་དང་། དགོ་འདུན་གྱི་ཞོར་ལ་སོགས་པའོ། །རང་
བཞིན་⁸⁸⁵ དབེན་གྱི་རྒྱུས་དགོ་སྦྱོང་གིས་བརྒྱས་ནས་སྦྱིན་པ་ལེན་ཅིང་སྟེར་བར་བྱེད་པའོ། །

第七條〔令諸沙門受治罰，強取豪奪三寶財，轉贈奉獻於他人〕，因是瞋恚。
境是剎帝利（王族）、沙門與僧伽之財物等。自性是指〔惡〕沙門藉由拘禁〔其
他僧眾〕的方式，先取阿蘭若之財物，然後將其物交付〔惡臣〕，〔惡臣〕再獻給
〔國王〕。

བརྒྱད་པ་ནི་རྒྱ་ནི་ཞེ་སྒང་ངོ། །ཡུལ་དགོ་སྦྱོང་གི་ཞེ་གནས་དང་། སྟོང་པ་ལ་བཙོན་པའི་ལོངས་སྦྱོང་དོ། །རང་བཞིན་
⁸⁸⁶ སྤོངས་པ་དང་བཟུངས་པ་ལ་སོགས་པའི་སྟོན་ནས། ཞེ་གནས་འདོད་ཞིང་སྟོང་པ་ལ་དགའ་བའི་ལོངས་སྦྱོང་

ཁ་ཏོན་ལ་དགའ་བ་ལ་སྟེར་བའོ། །

第八條〔令彼棄捨奢摩他，取彼正定者財物，轉施唯事口誦者〕，因是瞋恚。
境是沙門的奢摩他與精勤斷行者（修習靜慮者）之受用。自性是依制定劣規等方

883 PM : ཅི་
884 PM : ཅི་
885 PM : ཅི་
886 PM : ཅི་

式，〔令修奢摩他之沙門〕捨棄奢摩他，並〔強行〕將專修斷行者之受用轉予專事念誦者。

ཐམས་ཅད་ལ་སྤྱོད་མོང་དུ་ངེས་པའི་ཅ་ལྟར་ནི། བྱང་ཚུབ་སེམས་ནི་ཡོངས་འདོར་དང་། ཞེས་པ་སྟེ། ཉེན་བྱང་
ཚུབ་སེམས་དཔའི་སྒྲོམ་པ་ཅན་ལོ། །རྒྱ་ལེ་ལོ་ལ་སོགས་པའོ། །རང་བཞིན་⁸⁸⁷ དེ་དོར་ནས་ཐེག་པ་དམན་པ་ཡིད་
ལ་བྱེད་པས་⁸⁸⁸ གནས་པའོ། །

9.2.1.2.2.3 《善巧方便經》之不共學處

〔出自《善巧方便經》⁸⁸⁹ 之不共學處〕對於所有〔菩薩而言〕決定為共通的根本墮⁸⁹⁰，如〔《集學論》云：〕「全然棄捨菩提心」，即所依是具菩薩律儀者。因是懈怠等。自性是棄捨彼（菩提心）而住於二乘作意。

དེའི་ཉེས་དམིགས་ནི། སྤྱད་པ་ལས། གལ་ཏེ་བསྐྱལ་བ་⁸⁹¹ བྱེ་བར་དགེ་བའི་ལས་ལམ་བཅུ། །སྤྱད་ཀྱང་རང་
ཚུབ་དག་བཅོམ་ཉིད་ལ་འདོད་བསྐྱེད་ན། །དེ་ཚེ་ཚུལ་ཁྲིམས་སྒྲོན་བྱང་ཚུལ་ཁྲིམས་ཉམས་པ་ཡིན། །སེམས་བསྐྱེད་
དེས་ནི་མས་མམ་པས་ཀྱང་ཤེན་ཏུ་སྟེ། །ཞེས་པའི་ཚུལ་གྱིས། འདི་ནི་གཞི་མེད་པའི་སྤྱང་བ་གཞན་ཐམས་ཅད་
པས་བྱང་ཚུབ་སེམས་དཔའ་ལ་སྤྱི་བའི་རྣམ་པར་བཞག་པའོ། །

彼（棄捨菩提心）之過患，以如《般若攝頌》云：「俱胝劫中十善業道若行持，然卻生起獨覺聲聞之希求，爾時戒律虧損進而失戒律，彼發心者因他勝故罪

887 PM：ནི་

888 PM：པ་ལ་ 非 པས་

889 經號 D261；頁碼 ཉེན་བྱང་66-1-283b2~66-1-310b2；藏文經名 འཕགས་པ་ཐབས་མཁས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ཐེག་པ་ཆེན་པོའི་
མདོ།《大寶積經》唐 菩提流志譯，T11n0310；《慧上菩薩問大善權經》西晉 竺法護譯，
T12n0345；《佛說大方廣善巧方便經》宋 施護譯，T12n0346。

890 《佛說大方廣善巧方便經》卷 1：「為於彼聲聞、緣覺法中相應作意，是故我說彼所得罪過四根本。如彼聲聞乘人犯根本罪已，無所堪任取證涅槃；出家菩薩亦復如是，起是罪已不即悔捨聲聞、緣覺相應作意，亦復無所堪任、不能趣證大涅槃界」(CBETA 2022.Q3, T12, no. 346, p. 167b14-19)

891 W、ZY、PM：པ་

གསུམ་པ་བསྐྱེམས་ཏེ་ལ་སོགས་པའི་རྒྱ་ནི་ཞེ་སྤང་ངོ་། །ཡུལ་བདག་དང་འཁོན་⁸⁹⁷ ལྷགས་པས་བསམ་པ་ཐག་
ནས་ཚོས་དང་མ་སྤྱོད་པར་བཟོད་པར་གསོལ་བའོ། །རང་བཞིན་ནི་མི་བཟོད་ཅིང་ཁོ་བ་⁸⁹⁸ ལ་སོགས་པའོ། །

第三條，於「勵力」等（他人勵力令己喜，於該有情仍不忍，忿而捶打該有情）中，因是瞋恚。境是指發自內心如法地請求〔自己〕寬恕之曾與自己交惡者。自性是無法忍受〔其道歉〕而起忿怒等。

བཞི་པ་ཉོན་མོངས་པ་དང་། སོགས་ཀྱི་རྒྱ་ནི་གཏི་སྤྱག་གོ། །ཡུལ་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་དང་ཚོས་ལྷར་སྤང་བའོ། །རང་
བཞིན་⁸⁹⁹ ལྷ་མ་སྤོང་ཞིང་བྱི་མ་གཞུང་འཇུགས་པའོ། །

第四條，於「煩惱」等（由順煩惱及他人，愛樂宣說相似法）中，因是愚癡。境是指與大乘相似之法。自性是謗捨前者（大乘）而立論後者（相似法）。

གལ་ཏེ་འདིར་རྒྱལ་པོའི་ལྷ་ལ་སོགས་པར་བཞག་ཅིང་གཞན་དུ་བཞིར་⁹⁰⁰ བཞག་པ་རྣམ་བཞག་ཐ་དད་པ་འདི་ཅི་
ལྷར་ཡིན་ཞེ་ན། འདོད་ལྷགས་མི་མ་སྤྱོད་པ་མང་ཡང་། འདི་ནི་མཚན་ཉིད་ཀྱིས་བྱུང་བའི་ལྷར་བའི་རྣམ་པར་དབྱེ་
བ་སྟེ། རྒྱལ་པོའི་ལྷ་ལ་སོགས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱང་འདིར་འདུས་པ་ཉིད་དོ། །བཞིར་རྣམ་པར་བཞག་པ་ཡང་ཅི་ལྷར་
ཉོན་ཐོས་ཀྱི་སོ་སོར་ཐར་པ་ལས། གཙོ་བོ་ཉོན་མོངས་པ་གསུམ་གྱིས་བསྐྱེད་པ་ལ་ལྷོས་ཏེ། སེམས་ཅན་དང་ཡོ་
བྱུང་ལ་ཆགས་པ་ལས། མི་ཚངས་པར་སྤོད་པ་དང་རྒྱ་བ་གཉིས་བཞག་ཅིང་། ཞེ་སྤང་ལས་སོགས་གཙོད་པ་དང་།
གཏི་སྤྱག་ལས་བརྒྱན་⁹⁰¹ དུ་སྤྱོད་པ་གཞན་དུ་⁹⁰² ། དེ་དང་ཆ་མ་སྤྱོད་པར་འདོད་ཆགས་ལས་དང་པོ་གཉིས་
དང་། ཞེ་སྤང་ལས་གསུམ་པ་དང་། གཏི་སྤྱག་ལས་བཞི་བར་རྣམ་པར་བཞག་གོ། ཞེས་གསུངས་ཡང་། སྤོབ་

897 PM : ཁོན་

898 PM : ཐོ

899 PM : ནི

900 W、ZY : གཞིར་。應是 བཞིར་ 的誤植。

901 PM : རྒྱན་

902 PM : བཞིན་དུ་。應是 བཞིན་དུ་ 的誤植，非 གཞན་དུ་。

དཔོན་ཞི་བ་ལྷའི་བཞེད་པ་དེ་ལྟར་ཡིན་པའི་ངེས་པ་མེད་དེ། དེ་ལྟར་བཞེད་ན་ལུགས་གཉིས་ཀ་གི་བར་མི་རིགས་
སོ། །

9.2.1.2.2.5 關於攝入之抉擇

設問：「此中，安立國王之五條等（《虛空藏經》之十四條根本墮）而於別處（〈菩薩地·戒品〉）安立四條的差異何在？」〔答：〕雖然有許多不共的主張方式，但此處是依為性相所周遍（符合定義）的墮罪所作的分類，即所有國王之五條〔墮罪〕等皆攝於此（四條）。雖然所安立的四條〔墮罪〕亦如聲聞《別解脫經》所說的「主要是就三種煩惱〔為動機所〕發起〔的惡業來說〕，即從對有情與資具生貪而安立不淨行與偷盜二條，從瞋恚〔安立〕殺生，以及從愚癡安立妄語」，與此（別解脫經）類似，從貪欲安立前二條（為貪利養與恭敬，讚嘆自己輕毀他；由於猛烈慳貪故，於來求者不施與），從瞋恚安立第三條（他人勵力令己喜，於該有情仍不忍，忿而捶打該有情），從愚癡安立第四條（由順煩惱及他人，愛樂宣說相似法）。⁹⁰³ 然而，寂天阿闍黎的承許未必是如此（將《虛空藏經》之十八或十四條根本墮攝於〈菩薩地·戒品〉四條根本墮），若是如此承許，則〔寂天於《集學論》中〕不應將二宗（寂天自宗與無著他宗）各別書寫。

བཞི་པོ་བསྐྱེད་པ་ལས་མདོ་ནས་འབྱུང་⁹⁰⁴ བ་རྣམས་བསྐྱེད་པར་⁹⁰⁵ མི་འགྱུར་ལ། མདོ་ནས་ཅ་ལྟར་བྱ་བ་ལྟར་
བ་རྣམས་ཀྱང་ངེས་པ་ཁོ་ནས་བསྐྱེད་པ་⁹⁰⁶ དགོས་སོ། །རྒྱ་བྱུག་གསུམ་གྱིས་བསྐྱེད་པ་ལ་ལྷོས་ཏེ། མདོ་ནས་

903 迄今我還找不到出處。是否為德光論師編輯的《戒經》有待確認。

904 PM：བྱུང་

905 PM：རྣམས་བསྐྱེད་པར་ 非 རྣམས་བསྐྱེད་པར་

906 PM：བསྐྱེད་

བཤད་པ་རྣམས་བཞི་པོར་འདྲར་ནི་བཏུབ་ལོ། །⁹⁰⁷ ཅིག་ན་རེ། ལྷུ་ལུར་དང་། དབྱུགས་⁹⁰⁸ བའི་རིགས་
 བས་སོ་སོ་ཐར་བའི་ལྷན་མོང་བ་བཞི་ཡང་⁹⁰⁹ ། དེ་བཞི་⁹¹⁰ རོན་གྱི་⁹¹¹ གོ་བར་འགྱུར་ཏེ། རྗེན་དང་དཔྱར་སྟེ་
 ལ་ཆགས་པས། བདག་ལ་བརྟོད་ཅིང་གཞན་ལ་སྦྲོད་པ་དང་། སེར་སྐྱས་བདག་གི་ལོར་གཞན་ལ་མ་བྱིན་པ་དང་།
 ཁྲིམ་པས་གཞན་ལ་ཚོགས་⁹¹² པ་དང་། རྗེན་པས་ཚོས་ལྟར་བཅོས་བར་སྐྱོན་ཡང་ལྟར་བ་⁹¹³ འགྱུར་ན།
 རིམ་བ་⁹¹⁴ བཞིན་དུ་⁹¹⁵ ཆགས་པས་མི་ཚངས་བར་སྦྲོད་པ་དང་། གཞན་གྱི་ལོར་བརྟུན་པ་དང་། གཞན་གྱི་
 རྗེན་གཅད་⁹¹⁶ པ་དང་། བརྟུན་དུ་སྐྱབ་རྣམས་ལྟ་⁹¹⁷ སྦོས་སུ་ཡང་མེད་དོ། །ཞེས་གསུངས་པ་དེ་ནི་རིགས་སོ་
 གསུངས་སོ་⁹¹⁸ ། །འོན་ཀྱང་ཐམས་ཅད་དུ་ཉན་ཐོས་དང་ཚུལ་བརྟུན་པ་ནི། བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་ལ་མི་བཞག་
 རྟེ། རྗེན་གཅོད་པ་ལ་སོགས་པ་ཉན་ཐོས་ལ་རྩ་ལྷུང་དུ་གྱུར་བ་⁹¹⁹ ། བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་ལ་ལྷུང་བ་གཏན་མེད་
 དུ་བཞག་པའོ། །

〔僅〕以守護〔〈菩薩地・戒品〉的〕四條〔根本墮〕，將難以守護經中所說的諸〔墮罪〕，然而經中所說的根本墮罪無論如何也必須要守護的。依賴於三毒

907 W、ZY：སོ
 908 PM：དབྱུག་
 909 PM：དང་
 910 PM：བཞིན་
 911 PM：གྱིས་
 912 W、ZY：འཚོགས་ PM：འཚོག་
 913 PM：བར་
 914 ZY：無་བ་
 915 PM：此處多 གཞན་
 916 PM：གཅོད་
 917 PM：此處多 ཅི་
 918 PM：རིགས་སུ་གསུང་དོ་非 རིགས་སོ་གསུངས་སོ་
 919 PM：འགྱུར་ལ་ 非 ལྷུང་བལྱུར་བ་

為因所發起〔墮罪〕，即諸經中所說的皆可以攝於四條中。有云：「以油炸食品與棍子之理（可能比喻貪與瞋心），也將可以理解別解脫之四共通〔墮罪〕，以及〔前述〕彼（〈菩薩地・戒品〉的）四義，即貪利養與恭敬故讚自而輕毀他人、慳吝故自之財物不施予他人、他人求和卻瞋心以待，以及愚癡故說相似法，〔前述這些〕若將成為墮罪，更何況依次由貪心故非梵行與偷盜他人的財物、〔瞋心故〕殺害他人的生命、〔愚癡故〕妄語等。」的這種說法〔，其他人〕說為合理。

但是對菩薩而言，並非一切律儀皆是依聲聞的律儀而立的，即殺生等等對於聲聞成為根本墮罪，於菩薩未必安立為墮罪。

所謂：「不以三門供三寶」等惡作之類，當於他處了知。

9.2.2 攝善法戒

དགེ་བ་ཚོས་སྤྱད་ཀྱི་ཚུལ་ཁྲིམས་སྤྱི་བ་རྒྱུ་ཕྱིན་པ་བྱུག་གོ། །དེ་ལ་དོན་བཅུ་ལྟེ། རོ་བོ་དང་། དེས་ཚིག་དང་།
སྒྲོམ་⁹²⁰ བ་དང་། མཚན་ཉིད་དང་། དབྱེ་བ་དང་། ཡང་དག་དང་། གཙོ་བོའི་དོན་བསྟན་པ་དང་། ལྷན་པར་
དང་། འབྲས་བུ་དང་། གྲངས་ངེས་དང་། གོ་རིམ་ངེས་བཟོ། །

攝善法戒即是六波羅蜜多。其中，分十義，即〔9.2.2.1〕體性、〔9.2.2.2〕詞源、〔9.2.2.3〕修習、〔9.2.2.4〕性相、〔9.2.2.5〕分類、〔9.2.2.6〕說明正義及主要之義、〔9.2.2.7〕差別、〔9.2.2.8〕果報、〔9.2.2.9〕數量決定、〔9.2.2.10〕次第決定。

དེ་ལ་སྦྱོན་པའི་རོ་བོ་ནི། མདོ་སྤེ་རྒྱན་ལས། དོན་རྣམས་གཏོང་བར་བྱེད་པ་དང་། ཞེས་པས་ཉེ། ལེན་པ་པོ་རྣམས་
གང་འདོད་པའི་དོན་གཏོང་བཟོ། །ཚུལ་ཁྲིམས་ཀྱིས་⁹²¹ རོ་བོ་ནི། སྤྱོད་འཇུག་ལས། སྤོང་བའི་སེམས་ནི་ཐོབ་པ་

920 W、ZY、PM：བསྒྲོམ་

921 PM：ཀྱི་

慮。以此了知勝義故是智慧。

བསྐྱོམ་པ་ནི་དེ་བཞིན་ཡིད་ལ་བྱེད་པ་དང་ཞེས་པ་སྟེ། འདི་ལ་བཞི་སྟེ། མོས་པ་ཡིད་ལ་བྱེད་པ་ནི། པ་རོལ་ཏུ་བྱིན་
བའི་མདོ་སྡེ་ཐམས་ཅད་ལ་མོས་པ་ཡིན་ནོ། །རྩིས་བཤེས་ལ་བྱེད་པ་ནི། པ་རོལ་ཏུ་བྱིན་པ་དག་ལ་ཡོན་ཏན་དུ་
བཏུང་བའི་ཚུལ་གྱིས་རྩིས་བཤེས་བྱེད་པ་ཡིན་ནོ། །རྗེས་སུ་ཡི་རང་བཤེས་ལ་བྱེད་པ་ནི། འཇིག་རྟེན་གྱི་ཁམས་
ཐམས་ཅད་ན་ཡོད་པའི་⁹³⁵ སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་སྤྱིན་པ་ལ་སོགས་པ་ལ་རྗེས་སུ་ཡི་རང་བཤེས་ནོ། །མདོན་
བར་དགའ་བཤེས་ལ་བྱེད་པ་ནི། བདག་ཉིད་དང་སེམས་ཅན་རྣམས་ཀྱི་པ་རོལ་ཏུ་བྱིན་པའི་ཁྱད་པར་མ་འོངས་པ་
ལ་མདོན་བར་དགའ་བཤེས་ནོ། །

9.2.2.3 修持

修持，〔《經莊嚴論》〕云：「如是依止於作意」⁹³⁶，此中分四，即信解作意，指信解一切波羅蜜多之經藏。品味作意，指就觀見諸波羅蜜多為功德之理而言是品味作意。隨喜作意，指隨喜一切世界中一切有情之布施等（六度）。欣樂作意，指欣樂自身與諸有情未來增勝的波羅蜜多。⁹³⁷

935 CT 誤將箋注為正文，故多 ཡོད་པའི་

936 ཐམས་ཅད་བསྐྱོམ་པ་དངོས་པོ་དང་། །དེ་བཞིན་ཡིད་ལ་བྱེད་པ་དང་། །བསམ་པ་དང་ནི་ཐམས་ཅད་དང་། །དབང་སྐྱོང་ཉིད་ལ་རྟེན་བར་བཞུགས། །མཚན་
D4020；頁碼 ཉི་ཤེས་123-1-22a；藏文經名 རིག་པ་ཆེན་པོ་མདོ་སྡེ་རྒྱན་ཞེས་བྱ་བའི་ཆོག་ལེའུར་བྱས་པ། 《大乘莊嚴經
論》卷7〈之一〉：「物與思及心，方便并勢力，當知修六行，說有五依止。」(CBETA
2022.Q3, T31, no. 1604, p. 628b26-27)

937 《大乘莊嚴經論》卷7〈之一〉：「思惟依止修諸波羅蜜亦有四種：一者信思惟，於諸波羅
蜜相應教而生信心故。二者味思惟，於諸波羅蜜中見功德味故。三者隨喜思惟，於一切世
界一切眾生所有諸波羅蜜皆生隨喜故。四者悵望思惟，於自身及他未來所有勝波羅蜜起悵
望故。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 628c5-10)

མཚན་ཉིད་ནི། རྒྱུན་ལས། སྤྱིན་པ་མི་མ་ཐུན་སྤྱོད་ལས་ཉམས་དང་། རྣམ་པར་མི་རྟོག་ཡེ་ཤེས་ལྡན། །འདོད་པ་
ཐམས་ཅད་ཡོངས་རྫོགས་བྱེད། །སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་⁹³⁸ རྣམ་⁹³⁹ སྤྱིན་བྱེད་རྣམ་གསུམ། །⁹⁴⁰དེ་བཞིན་
དུ་ཤེས་རབ་གྱི་བར་དུའོ། །

9.2.2.4 性相

性相，《經莊嚴論》云：「布施能治相違品，無分別智令具足，一切所欲令圓滿，三乘有情令成熟。」⁹⁴¹ 乃至智慧〔度〕之間皆如是〔配釋〕。

བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔལ་རྣམས་གྱི་པ་རོལ་ཏུ་བྱིན་པ་རྣམ་པ་བྱུག་གི་མཚན་ཉིད་ནི་རྣམ་པ་བཞི་སྟེ་སེར་སྣ་དང་འཆལ་
བའི་ཆུལ་ཁྲིམས་དང་། ཁོང་ཁོ་དང་། ལེ་ལོ་དང་། རྣམ་པར་གཡེང་བ་དང་། འཆལ་བའི་ཤེས་རབ་རྣམས་སྤངས་
བའི་བྱིར་མི་མ་ཐུན་པའི་སྤྱོད་ལས་ཉམས་པ་དང་། ཚོས་བདག་མེད་པ་རྟོགས་པ་དང་ལྡན་པའི་བྱིར། རྣམ་པར་མི་རྟོག་
པའི་ཡེ་ཤེས་དང་ལྡན་པ་དང་། གང་ཅི་འདོད་པ་དེ་ལ་སྤྱིན་པ་དང་། གཞན་དག་ལ་ལུས་དང་དག་ཐམས་ཅད་ཡང་
དག་པར་སྤོམ་པ་དང་། བཟོད་པ་གཞན་གྱིས་⁹⁴² གཞོད་པར་བྱེད་པ་ལ་བཟོད་པ་དང་། གཞན་གྱིས་སྤོགས་བྱེད་
པ་དང་། ཡིད་ལ་འཐད་པ་དང་། ཐེ་ཚོམ་གཅོད་པས་འདོད་པ་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པར་བྱེད་པའོ། ། སེམས་ཅན་
ཡོངས་སུ་སྤྱིན་པར་བྱེད་པ་ནི། སྤྱིན་པ་ལ་སོགས་པས་བསྐྱུས་ནས་ཐེག་པ་གསུམ་ལ་སྐྱལ་བ་རི་ལྟ་བ་བཞིན་དུ་
སྦྱར་བའི་བྱིར་རོ། །སེམས་ཅན་ཡོངས་སུ་སྤྱིན་པར་བྱེད་པ་རྣམ་པ་གསུམ་མོ། །

諸菩薩之六種波羅蜜多之性相，各有四相，〔第一相能治相違品，依次〕即

938 W、ZY、PM：無 ཐམས་ཅད་

939 ZY：རྣམས་

940 PM：多 ཞེས་པ།

941 སྤྱིན་པ་མི་མ་ཐུན་སྤྱོད་ལས་ཉམས་དང་། རྣམ་པར་མི་རྟོག་ཡེ་ཤེས་ལྡན། །འདོད་པ་ཐམས་ཅད་ཡོངས་རྫོགས་བྱེད། །སེམས་ཅན་རྣམ་སྤྱིན་བྱེད་རྣམ་
གསུམ། །經號 D4020；頁碼 123-1-21b；藏文經名 ཐེག་པ་ཆེན་པོ་མདོ་སྤྱིའི་རྒྱན་ཞེས་བྱ་བའི་ཆོག་ལེའུར་བྱས་པ།
《大乘莊嚴經論》卷 7〈之一〉：「分別六度體，一一有四相，治障及合智，滿願亦成
生。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 628a21-23)

942 CT 誤將箋注為正文，故多 བཟོད་པ་གཞན་གྱིས་

斷除慳悋與壞戒、瞋恚、懈怠、散亂、惡慧故能治相違品。⁹⁴³ 以及〔第二相無分別智令具足，〕具通達法無我故無分別智令具足。⁹⁴⁴ 以及〔第三相一切所欲令圓滿，依次即：布施波羅蜜多是〕凡有欲求皆施予；〔持戒波羅蜜多是〕完全斷除對於他人一切身與語〔的傷害〕；〔安忍波羅蜜多〕是能安忍〔他人於己〕所作的傷害；〔精進波羅蜜多是〕協助他人〔行善業〕；〔靜慮波羅蜜多是傳授其他學定者〕適合其意〔之法〕；以及〔智慧波羅蜜多是〕斷除〔他人的〕疑惑，故令〔一切〕所欲圓滿。⁹⁴⁵ 令有情完全成熟，是指以布施等攝受後，於三乘中恰如其緣分而引導，故令三乘有情成熟。⁹⁴⁶

དབྱེ་བ་ལ་གཉིས་ཉེ་དབྱེ་བ་དངོས་དང་། བསྐྱ་བའོ། །དབྱེ་ན་སྦྱིན་པ་ལ་གསུམ། ཚོས་ཀྱི་སྦྱིན་པ་དང་། ཟང་ཟིང་གི་སྦྱིན་པ་དང་། མི་འཛིགས་པའི་སྦྱིན་པའོ། །ཚུལ་ཁྲིམས་ལ། སྣོམ་པའི་ཚུལ་ཁྲིམས་དང་། དག་བ་ཚོས་སྤྱད་ཀྱི་ཚུལ་ཁྲིམས་དང་། སེམས་ཅན་དོན་བྱེད་ཀྱི་ཚུལ་ཁྲིམས་སོ། །བཟོད་པ་ལ། གནོད་པ་བྱེད་པ་ལ་ཇི་⁹⁴⁷ སྣོམ་པའི་བཟོད་པ་དང་། སྤྱག་བསྐྱལ་དུ་དུ་ལེན་པའི་བཟོད་པ་དང་། ཚོས་ལ་ངེས་བར་རྟོག་པའི་བཟོད་པའོ། །བཙོན་འགྲུས་ལ། ཚོ་གའི་⁹⁴⁸ བཙོན་འགྲུས་དང་། སྦྱོར་བའི་བཙོན་འགྲུས་དང་། ཚོག་བར་⁹⁴⁹ འཛིན་པའི་བཙོན་འགྲུས་སོ། །བསམ་གཏན་ལ། དེ་རྣམ་གསུམ་ཞེས་པ་སྟེ། རྟོག་པ་དང་བཅས་ཤིང་སྦྱོད་⁹⁵⁰ བ་དང་བཅས་⁹⁵¹ །

943 《大乘莊嚴經論》卷7〈之一〉：「治障者，檀等六行，如其次第，對治慳貪、破戒、瞋恚、懈怠、亂心、愚癡故。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 628a24-26)
 944 《大乘莊嚴經論》卷7〈之一〉：「合智者，悉與無分別智共行，由通達法無我故。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 628a26-27)
 945 《大乘莊嚴經論》卷7〈之一〉：「滿願者，施於求財者隨其所欲而給與之，戒於求戒者隨其所欲以身口意護而教授之，忍於悔過者與之歡喜，精進於作業者隨欲助之，定於學定者隨欲授法，智於有疑者隨欲決斷。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 628a27-b2)
 946 《大乘莊嚴經論》卷7〈之一〉：「成生者，先以施攝，後以三乘法隨其所應而成熟之。先安立於戒等中，後以三乘成熟亦爾。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 628b2-4)
 947 PM：多 མི་
 948 PM：གཚའི་
 949 PM：多 མི་
 950 PM：དམོད་，此處應該是 དམོད་ 的誤植而非 སྦྱོད་
 951 W、ZY、PM：此處多 དང་

རྟོག་པ་མེད་པ་ལ་དབྱེད་པ་ཙམ་དང་བཅས་པ། རྟོག་པ་ཡང་མེད་ལ་དབྱེད་པ་ཡང་མེད་པའོ། །ཡང་གསུམ་སྟེ།
 དགའ་བ་དང་ལྡན་པ་དང་། སེམས་དང་ལྡན་པ་དང་། བཅད་སྟོམས་དང་ལྡན་པའོ། །ཤེས་རབ་ལ་གསུམ།
 འཇིག་རྟེན་པ་དང་། འཇིག་རྟེན་ལས་འདས་པ་དང་། འཇིག་རྟེན་ལས་འདས་པ་ཆེན་པོའོ། ། ཡང་གསུམ་སྟེ་སྟོན་
 བའི་ཤེས་རབ་དང་བསམ་བའི་ཤེས་རབ་དང་། སྒྲོམ་⁹⁵² བའི་ཤེས་རབ་པོ། ཁ་ཅིག་ཀུན་རྫོབ་ཤེས་བའི་ཤེས་
 རབ་དང་། རོན་དམ་ཤེས་བའི་ཤེས་རབ་པོ། །ཐ་མི་དད་པ་ཤེས་བའི་ཤེས་རབ་ལ་ཡང་འདོད་དོ། །

9.2.2.5 分類

分類有二：〔9.2.2.5.1〕正明分類與〔9.2.2.5.2〕收攝分類。

9.2.2.5.1 正明分類

若區分，則布施〔波羅蜜多〕分三：法布施、財布施與無畏布施。⁹⁵³ 持戒
 〔波羅蜜多〕中〔分三〕：律儀戒、攝善法戒與饒益有情戒。⁹⁵⁴ 安忍〔波羅蜜多〕
 中〔分三〕：耐怨害忍、安受苦忍與思擇法忍（諦察法忍）。⁹⁵⁵ 精進〔波羅蜜多〕
 中〔分三〕：披甲精進、加行精進與喜足精進。⁹⁵⁶ 靜慮〔波羅蜜多〕中「彼三相」
 即有尋有伺、唯尋無伺與無尋無伺；又三，即具喜〔受〕、具樂〔受〕與具捨〔受〕。
⁹⁵⁷ 智慧〔波羅蜜多〕分三：世間、出世間與大出世間。又三，即聞慧、思慧與
 修慧。有云：也有承許了知世俗之智慧與了知勝義之智慧，了知無異（不是異體）

952 W、ZY：བསྒོམ་

953 《大乘莊嚴經論》卷8〈之二〉：「品類有三：一者法施、二者財施、三者無畏施故。」
 (CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 629b21-22)

954 《大乘莊嚴經論》卷8〈之二〉：「二得為二種者，是戒品類。二得，謂受得及法得。受得
 者，攝波羅提木叉護。法得者，攝禪護及無流護故。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p.
 629c6-8)

955 《大乘莊嚴經論》卷8〈之二〉：「彼三種者，是忍品類。彼人有三品，一他毀忍、二安苦
 忍、三觀法忍故。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 629c23-24)

956 《大乘莊嚴經論》卷8〈之二〉：「彼七種者，是精進品類，彼人有七品精進：一學戒精進、
 二學定精進、三學慧精進、四身精進、五心精進、六無間精進、七尊重精進。」(CBETA
 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 630a5-8)

957 《大乘莊嚴經論》卷8〈之二〉：「彼種三復三者，是定品類，彼人有二種三品：一者有覺有
 觀、無覺有觀、無覺無觀三品故；二者喜俱、樂俱、捨俱三品故。」(CBETA 2022.Q3, T31,
 no. 1604, p. 630a17-20)

之智慧。958

བཅོ་བརྒྱད་པོ་རེ་ལ་ཡང་སེམས་ཅན་གྱི་དོན་དུ་བྱེད་པ་དང་། སེམས་ཅན་ལ་མི་གཞོན་པར་བྱེད་པ་དང་། དཀའ་
བའི་སྤྱད་པ་སྤྲེལ་བ་བཟོད་པར་བྱེད་པ་དང་། བྱ་བ་གཞན་གྱི་བར་དུ་མ་ཚོད་ཅིང་སློབ་སྦྱོར་བྱེད་པ་དང་། སེམས་མ་
ཡིངས་པར་བྱེད་པ་དང་། དེ་ཐམས་ཅད་སྟོང་པ་དང་སྦྱོར་མ་ལྟ་བུར་ཤེས་པར་བྱེད་པས་ཏེ། རྒྱལ་རྒྱལ་དང་ཡང་959
ལྡན་པས། བརྒྱ་ཅ་བརྒྱད་དུ་ཡང་འགྲུབ་རོ། །

十八（各度分三故成十八）960 每一個又各具〔布施波羅蜜多〕能饒益有情、
〔持戒波羅蜜多〕能不傷害有情、〔安忍波羅蜜多〕能忍受艱苦、〔精進波羅蜜多〕
能不被事物中斷而以歡喜心修行〔善法〕、〔靜慮波羅蜜多〕令心不散亂、〔智慧
波羅蜜多〕能令了知彼一切〔法〕為空性與如幻故，即由於各具此六，故亦成為
一百零八。961

དེ་ཡང་བསྐྱུ་ན་ཚོགས་གཉིས་སུ་འདུས་ཏེ962 ། སྤྱིན་པ་དང་ཚུལ་ཁྲིམས་བསོད་ནམས་གྱི་ཚོགས་ཡིན་ལ། ཤེས་
རབ་ཡེ་ཤེས་གྱི་ཚོགས་963 ། ལྷག་མ་གསུམ་ནི་གཉིས་ཀ་ཡིན་ནོ། །ཤེས་རབ་གྱིས་ཟིན་ན་ལྷ་ཆར་ཡང་ཡེ་ཤེས་
གྱི་ཚོགས་སོ། །དེ་ཡང་བྱམས་པའི་ཞལ་ནས། མདོ་སྡེ་རྒྱན་ལས། སྤྱིན་དང་ཚུལ་ཁྲིམས་བསོད་ནམས་
གྱི། ཚོགས་ཡིན་ཤེས་རབ་ཡེ་ཤེས་གྱི། གསུམ་སོ་གཞན་ནི་གཉིས་ཀའི་སྟེ། ལྷ་ཆར་ཡང་ནི་ཡེ་ཤེས་ཚོགས་
ཞེས་གསུངས་སོ། །

958 《大乘莊嚴經論》卷8〈之二〉：「彼亦有三種者，是慧品類，彼人有世間、出世間、大出世間三品正擇故。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 630b2-3)

959 PM：無 ཡང་

960 可能是指配合上一段中，每一度有三種分類，因此共有十八項。

961 十八項中每一項再搭配六度，因此共有一百零八。

962 PM：འདུ་སྟེ་ 而非 འདུས་ཏེ་

963 PM：多 སོ་

9.2.2.6 說明正確義及主要義

說明正確義及主要義，分二：〔9.2.2.6.1〕正確義與〔9.2.2.6.2〕主要義。

9.2.2.6.1 正確義

正確義，〔如《經莊嚴論》〕：「無有希求之布施，不欲後有是持戒，一切之中行安忍，遍生功德是精進，如是靜慮非無色，慧與方便相應行，於此六種波羅蜜，諸堅穩者正修行。」⁹⁶⁸

གཏོ་བོ་ནི། མདོ་སྡེ་⁹⁶⁹ རྒྱལ་ལས། ཚོས་སྤྱིན་ཚུལ་བྲིམས་དག་པ་དང་། མི་སྐྱེ་བཟོད་པ་ཐོབ་ཉིད་དང་། ཐེག་ཆེན་བཙུན་འགྲུས་ཚུམ་པ་དང་། མཐའ་ལ་སྤྱིང་ཇི་ལྟར་གནས་དང་། འཤེས་རབ་སྐྱོ་⁹⁷⁰ ལྡན་རྣམས་ཀྱི་
ནི་⁹⁷¹ ། བཟོད་པ་སྤྱིན་པ་གཏོ་བོར་འདོད། ཁེས་པས་ཉེ། ཚོས་ཀྱི་སྤྱིན་པ་དང་། འཕགས་པ་དགུས་པའི་ཐག་པ་
མེད་པའི་ཚུལ་བྲིམས་དང་། མི་སྐྱེ་བའི་ཚོས་ལ་བཟོད་པ་དང་། ཐེག་པ་ཆེན་པོའི་ཚོས་ལ་བཙུན་འགྲུས་ཚུམ་པ་
དང་། བསམ་གཏན་བཞི་པ་སྤྱིང་ཇི་ཚད་མེད་པ་དང་ལྡན་པ་དང་། རོན་དམ་འཤེས་པའི་འཤེས་རབ་ནི། བཟོད་པ་སྤྱིན་
པ་རྣམས་ཀྱི་གཏོ་བོའོ།

9.2.2.6.2 主要義

主要義，《經莊嚴論》云：「法布施與清淨戒，以及獲得無生忍，大乘精進勤

968 རེ་བ་མེད་པའི་སྤྱིན་པ་དང་། ཡང་མིན་མི་འདོད་ཚུལ་བྲིམས་དང་། རྣམས་ཅད་ལ་ནི་བཟོད་པ་དང་། ཡོན་ཏན་ཀུན་འབྱུང་བཙུན་འགྲུས་དང་། ཉེ་
བཞིན་བསམ་གཏན་གཟུགས་མེད་མེད། འཤེས་རབ་ཐབས་དང་ལྡན་པ་ནི། བཟོད་པ་སྤྱིན་པ་དུག་པོ་ལ། བཏན་པ་རྣམས་ཀྱི་ཡང་དག་སྦྱོར། ། 經號
D4020；頁碼 123-1-33b；藏文經名 ཐེག་པ་ཆེན་པོ་མདོ་སྡེའི་རྒྱལ་ལས་བྲིས་ཀྱི་བའི་ཚོས་ལེའུར་བྲས་པ། 《大乘莊嚴經
論》卷 12〈22 功德品〉：「離求離後有，遍起諸功德，修禪捨無色，智合方便行。」
(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 651c15-17)

969 PM：སྡེ་

970 PM：多 དང་

971 PM：無 ནི་

策發，住邊際定（第四靜慮）具悲心，諸智者之波羅蜜，其中許慧為主要。」⁹⁷²
即佛法之布施，聖者所歡喜之無漏戒，無生之法忍，於大乘之法策發精進，與悲
無量相應之第四靜慮，了知勝義之智慧，〔此六〕是諸波羅蜜多中的主要義。⁹⁷³

ལྷན་པར་ལ་གཉིས་ཏེ། མི་མ་སྐྱུན་ས་དང་། གཉེན་སོའི་ལྷན་པར་དང་། བཅོས་མ་དང་ཡང་དག་པའི་ལྷན་པར་
སོ། །དང་སོ་ནི། ལོངས་སྤོང་ཆགས་དང་ཉམས་བཅས་དང་། །ང་རྒྱལ་ཉིད་དང་བསོད་ཉམས་དང་། །རོ་སྤང་བ་
དང་རྣམ་ཏོག་ནི། །བརྟན་ས་རྣམས་ཀྱི་ཉམས་པའི་རྒྱ། །དེ་དག་གཉེན་སོ་ལ་གནས་པའི། །བྱང་ཚུབ་སེམས་དཔལ་
རྣམས་ཀྱི་ནི། །དེ་ལས་ཐོག་⁹⁷⁴ ཕྱིར་ལྷན་པར་གྱི། །སྐྱལ་ཅན་ཚོས་སྤུ་ཤེས་པར་བྱ། །ཞེས་གསུངས་པས། བ་
རོལ་ཏུ་ཕྱིན་ས་བྱུག་གི་མི་མ་སྐྱུན་སྤོགས་ནི། ཉམས་པའི་སྐྱལ་བ་ཅན་ཡིན་ལ། དེ་དག་གི་གཉེན་སོ་ནི། ལྷན་པར་དུ་
འགྱུར་བའི་སྐྱལ་བ་ཅན་ཡིན་པར་ཤེས་པར་བྱའོ། །

9.2.2.7 差別

差別分二：〔9.2.2.7.1〕相違品與對治品之差別，以及〔9.2.2.7.2〕虛偽品與
誠實品之差別。

9.2.2.7.1 相違品與對治品之差別

初（相違品與對治品之差別），〔如《經莊嚴論》〕云：「貪受用及戒失壞，傲
慢性與耽受樂，味著定與分別心，六度堅穩退失因；住於彼等之對治，諸多菩提

972 ཚོས་སྤྱོད་ཚུལ་ཁྲིམས་དག་པ་དང་། །མི་སྤྱེ་བཟོད་པ་ཐོབ་ཉིད་དང་། །ཐེག་ཆེན་བཅོན་འགྲུས་ཚོས་ས་དང་། །མཐའ་ལ་སྤྱོད་མེ་ལྷན་གནས་དང་། །ཤེས་
རབ་སྤོང་དང་ལྷན་རྣམས་ཀྱི། །པ་རོལ་ཕྱིན་པའི་གཙོ་བོར་འདོད། །經號 D4020；頁碼 123-1-34a；藏文經名 ཐེག་པ་ཆེན་
སོ་མདོ་སྤེའི་རྒྱན་ཞེས་བྱ་བའི་ཆོག་ལེུར་བྱས་པ། 《大乘莊嚴經論》卷 12 〈22 功德品〉：「法施及聖戒，無生
起大乘，定悲如實智，六行此為勝。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 652c23-25)

973 《大乘莊嚴經論》卷 12 〈22 功德品〉：「釋曰：施有多種，以法施而為最上。戒有多種，
以聖人所愛無流戒而為最上。忍有多種，以八地無生忍而為最上。精進有多種，以起大乘
度脫眾生而為最上。定有多種，以出世第四禪與大悲合者而為最上。智有多種，以如實通
達諸法智而為最上。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, pp. 652c25-653a1)

974 W、ZY、PM：བརྟོག་

薩埵眾，為遮彼（相違品）故應了知：具足勝進分之法。」⁹⁷⁵ 應當了知六波羅蜜多之相違品是具有退失分之法，而彼等之對治品是具有勝進分之法。⁹⁷⁶

གཉིས་པ་ནི། མདོ་རྒྱུ་ལས།⁹⁷⁷ ལྷུལ་པ་དང་ནི་ཚུལ་འཚོས་དང་། བཞན་⁹⁷⁸ གྱི་མངོས་ནི་སྟོན་པ་དང་། དེ་བཞིན་འབྲུལ་ལ་⁹⁷⁹ འཇུག་པ་དང་། ལྷུས་དང་དག་ནི་ཞི་བ་དང་། དེ་བཞིན་སྤྲོ་མཁས་ལུན་སྤུལ་ཚོགས། །དེ་དག་སྐྱབ་དང་བྲལ་བ་ནི། བྱང་རྒྱལ་སེམས་དཔལ་རྣམས་དག་གི་⁹⁸⁰ །ཡང་དག་མིན་པ་ཉིད་དུ་བཤད། །ལྷོག་⁹⁸¹ བ་རབ་དུ་སྐྱོར་རྣམས་ཀྱིས། །དེ་དག་ཡང་དག་ཉིད་དུ་བཤད། །ཅེས་གསུངས་སོ། །

9.2.2.7.2 虛偽品與誠實品之差別

第二（虛偽品與誠實品之差別），《經莊嚴論》云：「假許詐現威儀相，外貌現為極歡悅，如是偽勤暫行善，身語二門現寂靜，能言善道似圓滿。彼等遠離真修行，說為清淨諸菩薩—彼等非誠虛偽品。遮彼前六諸淨行，彼等說為誠實品。」

982

975 མོངས་སྐྱོད་ཚགས་དང་ཉམས་བཅས་དང་། །ད་རྒྱལ་ཉིད་དང་བསོད་ཉམས་དང་། །རྩིས་བ་དང་རྣམ་རྟོག་ནི། །བཞན་པ་རྣམས་ཀྱི་ཉམས་པའི་རྒྱ། །དེ་དག་གཉེན་པོ་ལ་གནས་པའི། །བྱང་རྒྱལ་སེམས་དཔལ་རྣམས་ཀྱི་ནི། །དེ་ལས་བརྗོད་བྱིང་ཁྱད་པར་གྱི། །སྐལ་ཅན་ཚོས་སུ་ཤེས་པར་གྱ། །ལྷོག་D4020；頁碼 123-1-33b；藏文經名 ཐེག་པ་ཆེན་པོ་མདོ་སྐྱེད་རྒྱུ་ཞེས་བྱ་བའི་ཆོག་ལེའུར་བྱས་པ། 《大乘莊嚴經論》卷 12〈22 功德品〉：「著財與毀禁，慢下將墮善，噉味亦分別，是退翻為進。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 651c24-25)

976 《大乘莊嚴經論》卷 12〈22 功德品〉：「釋曰：六度所對治是退分因，翻彼所對治即是能對治，應知即是進分因。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 651c26-27)

977 PM：མདོ་སྐྱེད་རྒྱུ་ལས་

978 PM：བཞན་，應是 བཞིན་ 的誤植，而非 བཞན་ 。

979 W、ZY：無 ལ་

980 PM：གིས་

981 W、ZY、PM：བརྗོད་

982 ལྷུལ་པ་དང་ནི་ཚུལ་འཚོས་དང་། །བཞིན་མངོས་པ་ནི་སྟོན་པ་དང་། །དེ་བཞིན་འབྲུལ་ལ་འཇུག་པ་དང་། །ལྷུས་དང་དག་ནི་ཞི་བ་དང་། །དེ་བཞིན་སྤྲོ་མཁས་ལུན་སྤུལ་ཚོགས། །དེ་དག་སྐྱབ་དང་བྲལ་བ་ནི། །བྱང་རྒྱལ་སེམས་དཔལ་རྣམས་དག་གི། །ཡང་དག་མིན་པ་ཉིད་དུ་བཤད། །ལྷོག་D4020；頁碼 123-1-33b~123-1-34a；藏文經名 ཐེག་པ་ཆེན་པོ་མདོ་སྐྱེད་རྒྱུ་ཞེས་བྱ་བའི་ཆོག་ལེའུར་བྱས་པ། 《大乘莊嚴經論》卷 12〈22 功德品〉：「假許及詐相，誑喜亦偽勤，身靜口善說，是似翻即真。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, pp. 651c29-652a2)

འབྲས་བུ་ལ་གསུམ་སྟེ། རྣམ་པར་སྦྱིན་པའི་འབྲས་བུ་དང་། ལྷ་མ་སྤུན་གྱི་འབྲས་བུ་དང་། དབང་གི་འབྲས་བུ་ལོ། །དང་པོ་ནི། བ་རོལ་ཏུ་སྦྱིན་པ་དུག་ལེགས་པར་སྦྱིན་ཅིང་། །ལེགས་པར་རྫོགས་པའི་རྣམ་པར་སྦྱིན་པའི་འབྲས་བུ་ནི། ལྷ་གསུམ་མཛད་པ་དང་བཅས་པའོ། །

9.2.2.8 果報

果報分三：〔9.2.2.8.1〕異熟果、〔9.2.2.8.2〕等流果與〔9.2.2.8.3〕增上果。

9.2.2.8.1 異熟果

首先（異熟果）指六波羅蜜多完全成熟並且完全圓滿之異熟果報，即是三身及其事業。

ལྷ་མ་སྤུན་པ་ལ་གཉིས་གྱི་བྱེད་པ་ལྷ་མ་སྤུན་⁹⁸³ རྗེ་སངས་རྒྱལ་མ་ཐོབ་གྱི་བར་དུ་ཡང་སྦྱིན་པ་གཏོང་སྟེ་འདོད་པ་དང་། སྦྱིན་པ་གཏོང་བ་ལ་དགའ་བ་དང་། སྦྱིན་པ་གཏོང་བའི་སྦྱོགས་སུ་གཞིལ། དེ་ལས་⁹⁸⁴ ལྷོག་⁹⁸⁵ བར་དགའ་བ་སྟེ། གཞན་ལ་ལོ་ལ་ཡང་དེ་བཞིན་དུ་ཤེས་པར་བྱའོ། །སྤོང་བ་ལྷ་མ་སྤུན་ནི། སྦྱིན་པས་མོངས་སྦྱོད་ཕན་སུམ་ཚོགས་པ་དང་། ཚུལ་ཁྲིམས་གྱི་⁹⁸⁶ དལ་འགྱུར་གྱི་ལུས་དང་། བཟོད་པས་གསུགས་ཕན་སུམ་ཚོགས་པ་དང་། བཙོན་འགྲུས་གྱིས་དགར་པའི་ཡོན་ཏན་ཐམས་ཅད་གོང་ནས་གོང་དུ་འཕེལ་བ་དང་། བསམ་གཏན་གྱིས་མཛོན་པར་ཤེས་པ་དུག་ལ་སོགས་པ་ཐོབ་⁹⁸⁷ པ་དང་། ཤེས་རབ་གྱིས་ཚོས་ཐམས་ཅད་གྱི་རང་བཞིན་ཤེས་ན་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་སྦྱོང་བའོ། །

983 PM : བྱེད་པའི་འབྲས་བུ་ 而非 བྱེད་པ་ལྷ་མ་སྤུན་
984 PM : ལ་
985 W、ZY、PM : ལྷོག་
986 PM : གྱིས་，應是 གྱིས་ 的誤植，而非 གྱི་。
987 PM : འཐོབ་

9.2.2.8.2 等流果

等流果，分二：①造作等流〔果〕是尚未獲得佛果前，內心希求行布施〔波羅蜜多〕、歡喜行布施〔波羅蜜多〕，以及趣向行布施〔波羅蜜多〕而不退轉，應知其餘五〔波羅蜜多〕也是如此。②領受等流果是布施〔波羅蜜多〕感得受用圓滿，持戒〔波羅蜜多〕感得暇滿人身，安忍〔波羅蜜多〕感得相貌圓滿，精進〔波羅蜜多〕感得一切白法（善法）功德越來越增長，靜慮〔波羅蜜多〕獲得六神通等，智慧〔波羅蜜多〕感得若了知一切法之自性（空性），則將斷除一切煩惱。

དབང་གི་འབྲས་བུ་ནི། དམ་པའི་ཚོས་པ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་བྱུག་སྐྱད་དུ་ཡོད་པའི་ཡུལ་དུ་སྐྱེ་བའོ། །

9.2.2.8.3 增上果

增上果，即投生於具有修行正法六波羅蜜多之處。

གངས་ངེས་ནི། བསྐྱབ་པ་གསུམ་གྱི་དབང་དུ་བྱས་ནས་བྱུག་ཁོ་ནར་གངས་ངེས་ཏེ། ཚུལ་ཁྲིམས་ནི་ཚུལ་ཁྲིམས་
 གྱི་བསྐྱབ་པ་དངོས་ཡིན་ལ། སྦྱོན་པས་ལོངས་སྤོང་ལ་མི་ལྟ་⁹⁸⁸ ན། ཚུལ་ཁྲིམས་ཡང་དག་⁹⁸⁹ ལེན་ཏེ། །ཡང་
 དག་པར་སྐྱངས་པ་ནི། བཟོད་པས་གཤེ་བ་ལ་སྐྱར་མི་གཤེ་བ་ལ་སོགས་པ་བསྐྱང་བྱས་ཏེ། དེ་གཉིས་ནི། ཚུལ་
 ཁྲིམས་གྱི་ཚོགས་དང་འཁོར་དུ་འགྱུར་རོ། །བསམ་གཏན་ནི། ལྷག་པ་སེམས་གྱི་བསྐྱབ་པ་དངོས་ཡིན་ལ། །ཤེས་
 རབ་ནི་⁹⁹⁰ ། ལྷག་པ་⁹⁹¹ །ཤེས་རབ་གྱི་བསྐྱབ་པ་དངོས་ཡིན། བཙོན་འགྱུར་ནི། གསུམ་གཤེ་གྲོགས་ཡིན་
 བོ། །དེ་ཡང་མདོ་སྤེ་⁹⁹² རྒྱན་ལས། བསྐྱབ་གསུམ་དབང་དུ་མཛད་ནས་ནི། །རྒྱལ་བས་པ་རོལ་ཕྱིན་པ་

988 ZY、PM：བལྟ་
 989 PM：多 བར་
 990 PM：無 རི
 991 PM：誤將箋注為正文，故多 ལྷག་པ་
 992 PM：སྤེའི་

བཙོན་འགྲུས་རྩོམ་མོ། །བཙོན་འགྲུས་བརྩམས་ན་ཉིང་ལེ་འཛིན་སྐྱེ་བར་བྱེད་དོ། །སེམས་མཉམ་པར་གཞག་ན་
ཡང་དག་པ་ཅི་⁹⁹⁶ ལྷ་བ་བཞིན་དུ་རབ་ཏུ་ཤེས་སོ། །

9.2.2.10 次第決定

次第決定，如前論（《經莊嚴論》）云：「依於前前生後後，前劣而後住勝故，前前粗而後細故，是以次第示彼等。」⁹⁹⁷ 由三種因相（理由）依次地說明彼布施等〔六度〕，即：〔第一因相〕依於前前而生後後故，〔因由布施度〕不顧戀受用而能清淨受持戒律（持戒度）。若具戒，則將成就安忍〔度〕。若具安忍，則策發精進〔度〕。若發精進，則能生起三摩地（靜慮度）。若心入等引（三摩呬多），則能正確如實了知（智慧度）。⁹⁹⁸

སྤྲ་མ་དམན་ལ་སྤྱི་མ་མཚོག་ཏུ་གནས་པའི་བྱིར་ནི་⁹⁹⁹ སྤྱིན་པ་ནི་དམན་ལ་ཚུལ་ཁྲིམས་ནི་མཚོག་ཡིན་པ་ནས་དེ་
བཞིན་དུ་བསམ་གཏན་ནི་དམན་ལ། ཤེས་རབ་ནི་མཚོག་ཡིན་པའི་བར་དུ་ཡིན་ནོ། །

〔第二因相〕前前較劣而後後較為殊勝，故從布施〔度〕較劣而持戒〔度〕是較殊勝的，直至靜慮〔度〕較劣而智慧〔度〕是較殊勝的。¹⁰⁰⁰

996 PM : ཅི་

997 སྤྲ་མ་ལ་བརྟེན་སྤྱི་མ་སྐྱེ། །དམན་དང་མཚོག་ཏུ་གནས་བྱིར་དང་། །རགས་པ་དང་ནི་མ་བའི་བྱིར། །དེ་དག་རིམ་བར་བསྐྱན་པ་ཡིན། །
D4020 ; 頁碼 ཉམ་ཉེ་123-1-21b ; 藏文經名 རེག་པ་ཚེན་པོ་མདོ་སྤྱིའི་རྒྱན་ཞེས་བྱ་བའི་ཚོག་ལེའུར་བྱས་པ། 《大乘莊嚴經論》卷7〈之一〉：「前後及下上，鹿細次第起，如是說六度，不亂有三因。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 628b6-8)

998 《大乘莊嚴經論》卷7〈之一〉：「前後者，謂依前，後得起。何以故？由不顧資財故受持戒，行持戒已能起忍辱，忍辱已能起精進，精進已能起禪定，禪定已能解真法。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 628b9-12)

999 PM : ཅི་

1000 《大乘莊嚴經論》卷7〈之一〉：「下上者，前者為下、後者為上。下者施、上者戒，乃至下者定、上者智。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 628b12-13)

སྒྲ་མ་རྣམས་ནི་རགས་ལ། སྤྱི་མ་ནི་སྤྱི་བའི་སྤྱིར་ནི་¹⁰⁰¹ ། སྦྱོན་པ་ནི་འཇུག་སྦྱོར་བའི་སྤྱིར་དང་། བྱ་སྦྱོར་བའི་སྤྱིར་
 རགས་ལ། ཚུལ་ཁྲིམས་ནི་དེ་བས་ཆེས་འཇུག་དཀའ་བའི་སྤྱིར་དང་། ཆེས་བྱ་དཀའ་བའི་སྤྱིར་སྤྱི་བའི་སྤྱིར་དེ་
 བཞིན་དུ་བསམ་གཏན་ནི་རགས་ལ། ཤེས་རབ་ནི་སྤྱི་བའི་བར་དུ་ཡིན་ལོ། །

〔第三因相〕前前較粗而後後較細，故從布施〔度〕較易趣入與較易行持故粗，而持戒〔度〕較彼（布施度）更難趣入與更難行故細，同樣地，乃至靜慮〔度〕較粗而智慧〔度〕較細。¹⁰⁰²

སེམས་ཅན་དོན་བྱེད་ཀྱི་ཚུལ་ཁྲིམས་བསྟུ་བའི་དངོས་པོ་བཞི་ལ་དོན་བཞི་སྟེ། བསྟུ་བའི་དངོས་པོ་བཞིའི་རོ་བོ་དང་།
 ལས་དང་བསྟུ་ན་གང་དུ་འདུས་པ་དང་། ཉམས་སུ་རི་¹⁰⁰³ ལྟར་སྦྱང་བའོ། །

9.2.3 饒益有情戒

饒益有情戒即四攝法，其中四義：即〔9.2.3.1〕四攝之體性，〔9.2.3.2〕作業，
 〔9.2.3.3〕若攝則攝於何者，以及〔9.2.3.4〕如何修持。
 རོ་བོ་ནི། སྦྱོན་མཚུངས་དེ་སྟོན་ལེན་འཇུག་དང་། །བདག་ཉིད་རྗེས་སུ་འཇུག་རྣམས་ཀྱིས། །སྦྱོན་པར་སྦྱོར་དང་དོན་
 སྦྱོང་དང་། །དོན་མཐུན་ཉིད་དུ་འདོད་པ་ཡིན། །ཞེས་པ་སྟེ་སྦྱོན་པའི་རོ་བོ་ནི། བ་རོལ་ཏུ་བྱིན་པ་དུག་གི་སྐབས་ནས་
 རི་སྐད་དུ་བཤད་པ་བཞིན་དུ་ལེན་པ་པོ་རྣམས་ལ་གང་འདོད་པའི་དོན་གཏོང་བའོ། །སྦྱོན་པར་སྦྱོར་བའི་རོ་བོ་ནི། བ་
 རོལ་ཏུ་བྱིན་པ་རྣམས་གཞན་ལ་སྟོན་པ་ཡིན་ལོ། །དོན་སྦྱོང་པའི་རོ་བོ་ནི། བ་རོལ་ཏུ་བྱིན་པ་རྣམས་ཡང་དག་པར་
 ལེན་དུ་འཇུག་པའོ། །དོན་མཐུན་པའི་རོ་བོ་ནི། བ་རོལ་ཏུ་བྱིན་པ་རྣམས་ལ་བདག་ཉིད་རྗེས་འཇུག་པའོ། །

1001 PM : ན
 1002 《大乘莊嚴經論》卷 7 〈之一〉：「麤細者，前者為麤、後者為細。麤者施、細者戒，乃至麤者定、細者智。何故？麤易入易作故。何故？細難入難作故。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 628b13-16)
 1003 W、ZY : ཅི

9.2.3.1 四攝體性

體性，〔如《經莊嚴論》〕云：「布施說彼令受持，以及自亦隨趣入，許此依序為布施，愛語、利行及同事。」¹⁰⁰⁴ 即：布施之體性如同於六波羅蜜多之段落中所說一般，於諸受施者任何欲求皆能施予。愛語之體性，指教導他人諸餘波羅蜜多（布施以外的其他五度）。利行之體性，即教他人正確受持諸波羅蜜多。同事之體性，自身隨入諸波羅蜜多。¹⁰⁰⁵

ལས་ལྷི། དང་པོས་སྣོད་གྲུར་དངོས་པོ་སྟེ། །གཉིས་པ་ཡིས་ལི་མོས་པ་ཡིན། །གསུམ་པ་ཡིས་ལི་བསྐྱབ་པ་
 སྟེ། །བཞི་པས་རྣམ་པར་སྦྱང་བ་ལོ། །ཞེས་པ་སྟེ། །ཟང་ཟེང་གི་སྦྱིན་པས་ལི་པ་རོལ་ཚོས་ཀྱི་སྣོད་དུ་རུང་བར་འགྱུར་
 ཏེ། །གཞན་ཚོས་ཉན་དུ་བཏུབ་པར་བྱེད་པའི་ཕྱིར་རོ། །སྦྱན་པར་སྐྱབ་པས་ལི། །ཚོས་དེ་ལ་མོས་པར་བྱེད་དེ།¹⁰⁰⁶ །
 དེའི་དོན་བྱེ་བྲག་ཏུ་ཤེས་པར་བྱེད་པ་དང་། །ཐེ་ཚོམ་གཙོད་པའི་ཕྱིར་རོ། །དོན་སྦྱོད་པས་ལི། །གཞན་ཚོས་བཞིན་དུ་
 སྐྱབ་པར་བྱེད་དོ། །དོན་མ་ཐུན་པས་ལི། །ཡུན་རིང་པོར་བསྐྱབ་པའི་ཕྱིར། །སྐྱབ་¹⁰⁰⁷ པ་དེ་རྣམས་པར་¹⁰⁰⁸ སྦྱང་
¹⁰⁰⁹ བར་བྱེད་དོ། །

9.2.3.2 四攝作業

作業，〔如《經莊嚴論》：〕「依初於法成聞器，依於第二生信解，依於第三

1004 སྦྱིན་མཚུངས་དེ་སྣོད་ལེན་འཇུག་དང་། །བདག་ཉིད་རྗེས་སུ་འཇུག་རྣམས་ཀྱིས། །སྦྱན་པར་སྐྱབ་དང་དོན་སྦྱོད་དང་། །དོན་མ་ཐུན་ཉིད་དུ་འདོད་པ་
 ཡིན། །經號 D4020；頁碼 123-1-24b；藏文經名 ཐེག་པ་ཆེན་པོ་མདོ་སྟོན་གྱི་སྣོད་ཞེས་བྱ་བའི་ཚོག་ལེའུར་བྱས་པ།
 《大乘莊嚴經論》卷 8 〈之二〉：「布施將愛語，利行并同利，施平及彼說，建立亦自
 行。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 633c1-2)
 1005 《大乘莊嚴經論》卷 8 〈之二〉：「施平者，即布施攝。彼說者，謂愛語攝，說彼波羅蜜義
 故。建立者，謂利行攝，建立眾生於波羅蜜中故。自行者，謂同利攝，建立他已，自亦如
 是行故。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 633c4-7)
 1006 PM：དོ
 1007 W、ZY：བསྐྱབ་
 1008 PM：རྣམས་，此處應該是 རྣམ་པར་ 的誤植。
 1009 ZY：སྦྱང་，此處應該是 སྦྱོང་ 的誤植。

令修行，依於第四令修治¹⁰¹⁰。」¹⁰¹¹ 即：藉由財施而堪能成為波羅蜜多之法器，因為能令他人聽聞〔波羅蜜多之〕法故。藉由愛語而令信解彼〔波羅蜜多之〕法，因為能令各別了知彼〔波羅蜜多之〕義，以及斷除疑惑故。由利行而令他人如法修行。藉由同事而能長久地修行，故能令〔他人〕淨治彼修行。¹⁰¹²

བསྐྱེད་ཀྱི་ལུ་ལྷན་པ་ལྟེ། སྤྱིན་པའི་པ་རོལ་ཏུ་བྱིན་པའི་ནང་དུ་འདུས་ཏེ། སྤྱིན་པས་བསྐྱེད་པ་ཟང་ཟེང་གི་སྤྱིན་པའི་
ནང་དུ་འདུས་ཏེ།¹⁰¹³ | སྤྱིན་པར་སྐྱེད་པ་དང་དོན་སྤྲོད་པ་ཚོས་ཀྱི་སྤྱིན་པའི་ནང་དུ་འདུས། དོན་མཐུན་པས་བསྐྱེད་པ་མི་
འཇིགས་པའི་སྤྱིན་པའི་ནང་དུ་འདུས་སོ། ཁ་ཅིག་ཚུལ་ཁྲིམས་ཀྱི་པ་རོལ་ཏུ་བྱིན་པའི། སེམས་ཅན་དོན་བྱེད་ཀྱི་
ཚུལ་ཁྲིམས་ཀྱི་དངོས་གཞི་ཡིན་ཞེས་ཟེར་རོ།།

9.2.3.3 當攝於六度何者之中

若要集攝，當攝於〔六度〕何者之中？〔答：〕攝於布施波羅蜜中，布施是攝於財施中；愛語與利行攝於法施中；同事攝於無畏施中。¹⁰¹⁴〔另外，也〕有說：「〔四攝法〕是〔攝於〕持戒波羅蜜多之饒益有情戒之正行。」¹⁰¹⁵

1010 此處漢譯為令解（解脫），參下註。

1011 དང་པོས་སྤྲོད་འགྲུར་དངོས་ལོ་སྟེ། གཉེས་པ་ཡིས་ནི་མོས་པ་ཡིན། གསུམ་པ་ཡིས་ནི་སྐྱེད་པ་སྟེ། བཞེ་པས་རྣམ་པར་སྤྲོད་པའོ། | 經號 D4020；頁碼 123-1-24b~25a；藏文經名 རེག་པ་ཚེན་པོ་མདོ་སྟེང་རྒྱན་ཞེས་བྱ་བའི་ཚེག་ལེའུར་བྱས་པ། 《大乘莊嚴經論》卷 8〈之二〉：「令器及令信，令行亦令解，如是作四事，次第四攝業。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 633c17-19)

1012 《大乘莊嚴經論》卷 8〈之二〉：「布施者，能令於法成器，由隨順於財則堪受法故。愛語者，能令於法起信，由教法義彼疑斷故。利行者，能令於法起行，由如法依行故。同利者，能令彼得解脫，由行淨長時得饒益故。是為四攝業。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 633c19-23)

1013 PM：འདུས་

1014 《大乘莊嚴經論》卷 8〈之二〉：「此四攝體，世尊餘處說為二攝，謂財攝、法攝。即以二攝攝於四攝，財攝攝初一攝，法攝攝後三攝。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 633c27-29)

1015 本文認為饒益有情戒即四攝法，故應是依後者說法而立。

ཉམས་སུ་རི་ལྟར་སྒྲུབ་བཞི། བཞི་བ་¹⁰¹⁶ དེ་རེ་རེ་ལ་ཡང་ཐམས་ཅད་ཀྱི་སྒྲོན་ལྡན་¹⁰¹⁷ བསྟུ་བ་དང་། དཀའ་བའི་
 སྒྲོན་ལྡན་བསྟུ་བ་དང་། སྒྲོན་ལྡན་ལྡན་བསྟུ་བ་དང་། སྐྱེས་བུ་དམ་པའི་བསྟུ་བ་བཞི་བཞིས་ཤེས་པར་བྱ།
 དེ་ཡང་སྐྱེན་པ་ལ་བཞི་སྟེ། ཐམས་ཅད་དུ་སྐྱེན་པས་བསྟུ་བ་དང་། དཀའ་བའི་སྐྱེན་པས་བསྟུ་བ་དང་། སྒྲོན་ལྡན་ལྡན་
 སྐྱེན་པས་བསྟུ་བ་དང་། སྐྱེས་བུ་དམ་པའི་སྐྱེན་པས་བསྟུ་བའོ། །དེ་ལ་ཐམས་ཅད་དུ་སྐྱེན་པས་བསྟུ་བ་ཞི། རང་
 ལ་ཅེ་ཡོད་པ་སྐྱེན་པའོ། །དཀའ་བའི་སྐྱེན་པ་ལ་གསུམ་སྟེ། ཉམས་དུ་ལས་མེད་ཀྱང་སྐྱེན་པ་དང་། ཆོག་མཆོག་
 རོས་བསྟུ་བས་ཀྱང་སྐྱེན་པ་དང་། ཡིད་དུ་འོང་ཀྱང་སྐྱེན་པའོ། །སྒྲོ་ཐམས་ཅད་དུ་སྐྱེན་པ་ཞི། ཡོད་ཆད་ཀྱི་སྟེང་དུ་
 གཞན་ལ་སྒྲུབ་པ་ལ་ཡང་སྐྱེན་པའོ། །སྐྱེས་བུ་དམ་པའི་སྐྱེན་པ་ཞི། སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་པན་བདེའི་དོན་དུ་བསྟོ་
 ཞིང་སྐྱེན་པའོ། །

9.2.3.4 如何修持

如何修持？四攝中每一者，應知亦可從一切門而攝〔有情〕、從難行門而攝〔有情〕、從普遍門而攝〔有情〕及從正士門這四門而攝〔有情〕。

即布施分四：於一切門（各方面）以布施而攝〔有情〕，¹⁰¹⁸ 以難行門之施而攝〔有情〕，以普遍門之施而攝〔有情〕，¹⁰¹⁹ 以正士門之施而攝〔有情〕。其中，於一切門以布施而攝〔有情〕，是盡己所有皆布施。難行門之施分三：①即使所剩無幾也要行布施，②即使艱辛成辦〔之物〕也要布施，③縱使悅意〔之物〕也要布施。於普遍門之布施，是指凡有其他求施一切者，皆行布施。正士門之布施，為了利樂一切有情而回向〔布施之功德於無上菩提〕並將〔回向布施之功德〕再布施出去。

1016 PM：པ་，此處應該是 པ་ 的誤植，而非 བ་。

1017 ZY：ན་，此處應該是 ལྡན་ 的誤植。

1018 此處是針對布施者而說的。

1019 此處是針對受施者而說的。

ལྷན་པར་སྐྱབ་པ་ལ་བཞི་སྟེ། ཐམས་ཅད་སྐོར་སྐྱབ་པ་དང་། དཀའ་བར་སྐྱབ་པ་དང་། ལྷོ་ཀུན་ནས་སྐྱབ་པ་དང་། སྐྱེས་ལྷན་གྱི་
 དམ་པའི་སྐྱབ་པར་སྐྱབ་པའོ། །ཐམས་ཅད་སྐོར་སྐྱབ་པ་ལ་གསུམ་སྟེ། བཞིན་མོག་ཉེར་དང་གདོང་ལྡོག་¹⁰²⁰ མེད་ཅིང་
 ལྷན་པར་སྐྱབ་པ་དང་། གཞན་གྱི་སྟེང་གྲགས་ལ་སོགས་¹⁰²² མེད་ཅིང་སྐྱབ་པར་སྐྱབ་པ་དང་། མཚོག་གི་གཏམ་བརྗོད་
 ཅིང་སྐྱབ་པར་སྐྱབ་པའོ། །དཀའ་བར་སྐྱབ་པ་ལ་གསུམ་སྟེ། ལྷ་མ་དང་མཚོན་པར་འོས་པ་བསྐྱབ་པ་ཅིག་ཡིན་ཡང་སྐྱབ་
 པར་སྐྱབ་པ་དང་། བདག་དང་བདག་གི་སྐྱོགས་ལ་དབྱ་བྱེད་པ་ཅིག་ཡིན་ཡང་ངས་ཁྱེད་ཀྱི་དོན་བྱའོ། །ཟེར་ནས་སྐྱབ་
 པར་སྐྱབ་པ་དང་། གང་ཟག་དབང་ལོ་རྒྱལ་ལོ་ལ་མི་སྐྱོ་བར་སྐྱབ་པར་སྐྱབ་པའོ། །སྐོ་ཀུན་ནས་སྐྱབ་པ་ལ་གསུམ་སྟེ།
 དང་ལོ་ལོ་ལ་གྱི་སྒྲིག་པ་སྟོབས་བཞིན་སྐོ་ནས་བཞགས་སུ་བཅུག་པ་དང་། བར་དུ་བདེན་པ་བཞི་ལ་སྐོ་གཏང་དུ་
 བཅུག་པ་དང་། དབྱ་ལ་བྱམས་པའི་སྐོ་ནས་སྐྱབ་པར་སྐྱབ་པ་དང་། ཐམ་ཅུ་བ་བཞི་ལ་སོགས་པ་སྤང་བར་བྱ་བ་འདི་
 ལྷན་ཡིན་ནོ། །སྐྱེན་པ་ལ་སོགས་པ་སྤང་བར་བྱ་བ་འདི་ལྷན་ཡིན། ཞེས་སྐྱབ་པར་སྐྱབ་པའོ། །སྐྱེས་ལྷན་དམ་པའི་
 ལྷན་པར་སྐྱབ་པའོ། །སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་མན་བདེ་ཐོབ་པར་བྱ་བའི་དོན་དུ་སྐྱབ་པར་སྐྱབ་པའོ། །

愛語分四：於一切門中說愛語，於難行門中說愛語，從普遍門中而說愛語，
 正士門之愛語。於一切門中〔說愛語〕分三：①面無怒紋與臉色不變而說愛語；
 ②非為奪取他人的財物與名稱而說愛語；③陳述殊勝議論而說愛語。於難行門中
 〔說愛語〕分三：①即使是一位欺騙上師與應供者之人，也要〔對他說〕愛語；
 ②即使是一位傷害自己或自宗之人，也要〔對他〕說「我要利益您。」而說愛語；
 ③對於鈍根補特迦羅不厭倦而說愛語。從普遍門說愛語分三：①令第一類人（欺
 騙上師與應供者之人）依四力之門懺悔其罪過〔而說愛語〕；②令中間這類人（傷
 害自宗之人）內心專注四諦〔而說愛語〕，以及透過慈心而對怨敵（傷害自己之
 人）說愛語，③〔對〕最後一類人（鈍根補特迦羅）說愛語：「應如此斷除四根

1020 PM：ཐམས་ཅད་སྐོར་སྐྱབ་པ་ 非 ཐམས་ཅད་སྐོར་
 1021 W、ZY：བསྐོག་，PM：སྐོག་
 1022 PM：此處多 རོག་

本等。應如此受持布施等。」正士門之愛語，為了令一切有情獲得利樂，故說愛語。

དོན་སྤྱོད་པ་ལ་བཞི་སྟེ། ཐམས་ཅད་ཀྱི་སློབ་པ་དོན་སྤྱོད་པ་དང་། དཀའ་བའི་སློབ་པ་དོན་སྤྱོད་པ་དང་། སློབ་པ་
ལས་དོན་སྤྱོད་པ་དང་། སྐྱེས་བུ་དམ་པའི་དོན་སྤྱོད་པའོ། །དང་ལོ་གཉིས་ཏེ། མ་སློབ་པ་སློབ་པར་བྱེད་པ་དང་།
སློབ་པ་གྲོལ་བར་བྱེད་པའོ། །གཉིས་པ་ལ་བཞི་སྟེ། སློབ་ཚོགས་མ་བསགས་པ་བསགས་པ་ལ་བསྐྱེད་པ་དང་ཞེན་
པ་ཅན་ཡེ་གཏོང་མི་བྱ་བ་སློབ་གཏོང་ལ་སྦྱར་བ་དང་། ཕྱི་རོལ་པ་ནང་པའི་ཚོས་ལ་སྦྱར་བ་¹⁰²³ བ་དང་། ཤེས་རབ་
འཆལ་བ་ཡང་དག་པའི་ཤེས་རབ་ལ་སྦྱར་བ་¹⁰²⁴ བའོ། །སློབ་པ་ལས་¹⁰²⁵ དོན་སྤྱོད་¹⁰²⁶ བ་ལོ། འཕྲིན་¹⁰²⁷
ལས་དུ་མའི་སློབ་པ་མེས་པ་ཅན་གྱི་དོན་སྤྱོད་¹⁰²⁸ བའོ། །སྐྱེས་བུ་དམ་པའི་དོན་སྤྱོད་པ་ལོ། །གོང་དང་མཐུན་
ནོ། །

利行分四：從一切門中行利益，從難行門中行利益，從普遍門中行利益，正士門之利行。初中分二：①未成熟者令成熟與②已成熟者令解脫。第二（從難行門中行利益）分四：①勸勉往昔未集資糧者集聚資糧〔而行利益〕、②令全然不能行布施的具貪者行布施〔而行利益〕、③令外道修習佛法〔而行利益〕、④令惡慧者修習清淨智慧〔而行利益〕。從普遍門中行利益，即依多種事業之門利益有情。正士之利行，即與上述〔三種利行〕一致〔之利行〕。

1023 PM : སློབ་

1024 PM : སློབ་

1025 W、ZY : 此處無 ལས་

1026 PM : སྤྱོད་

1027 PM : ཕྲིན་

1028 PM : སྤྱོད་

དོན་མཐུན་པ་ན་¹⁰²⁹ རང་གི་ཚོས་དང་མཐུན་པར་བྱ་བ་ནི། གཞན་དོན་སྤོང་བ་རྣམས་སྲིར་མི་ལྡོག་པར་བྱ་བའི་
དོན་དུ། རང་གིས་ཀྱང་ཚོས་བཞིན་དུ་བྱེད་པ་ལོ། །

於同事中，自己應行與〔四攝法所攝者〕一致之法，為了令諸行利他者不退轉故，自己也如法而行。

གཏོང་ཐོབ་ཀྱིས་¹⁰³⁰ དུས་ལ་གཉིས་ཀྱི། ཐོབ་པའི་དུས་ནི། ཚོགས་བསགས་པ་དང་། སྐྱེས་བུ་གསུམ་གྱི་ལམ་
གྱི་རིམ་བས་རྒྱད་སྦྱངས་¹⁰³¹ པ་དང་། བྱམས་པ་དང་། སྤོང་རྗེ་ལས་སུ་རུང་བས་བསམ་པ་རྒྱས་པ་དང་། དེ་
ནས་སྤོང་བ་དང་། དངོས་གཞིའི་ཚོག་ཚུལ་བཞིན་དུ་བྱས་པའི་ལས་བརྗོད་པ་གསུམ་གྱི་ཆ་ཐ་མ་ལ་ཐོབ་ལོ། །

10. 捨棄與獲得之時

獲得與棄捨〔願心與行心〕的時間，分二：〔第一、〕獲得的時間，即〔先須〕集聚資糧、依三士道之次第淨化相續、藉由堪能之慈心及悲心增廣意樂，而後於依加行與正行儀軌如理而行之〔第〕三羯磨說的最後分（最後時）獲得。

གཏོང་བའི་དུས་ནི། ལོག་ལྟ་སྐྱེས་ན་གཏོང་། སྐྱབས་དཀོན་མཚོག་གསུམ་སྤངས་ན་གཏོང་། སློན་པ་གཏང་ན་¹⁰³²
འཇུག་པ་ཡང་གཏོང་། བསྐྱབ་བྱ་ཉམས་ན་གཏོང་བ་ལ། སློན་པ་ནི་ནག་པོའི་ཚོས་བཞི་དང་། སེམས་ཅན་སློས་
སྤོང་གིས་གཏོང་གིས་གསུང་ངོ། །

1029 PM : རི་

1030 PM : གྱི་，應是 གྱི་ 的誤植，而非 གྱིས་

1031 PM : སྦྱང་

1032 ZY : 無 ན་，應是缺漏

འཇུག་པ་ནི། ཉམ་མཁའི་སྤྱིང་པོའི་མདོ་ལས་འབྱུང་བ་རྣམས་ཡན་ལག་ཚང་ན་རྩ་ལྷུང་ཡིན་པ་དང་། རོགས་མེད་
 གྱི་ལུགས་གྱི་¹⁰³³ བཞི་པོ་ཀུན་ནས་དགེས་པ་ཚེན་པོས་ཀུན་ནས་བསྐྱངས་¹⁰³⁴ བས་¹⁰³⁵ རྩ་ལྷུང་བྱུང་ན་
 གཏོང་། ཚེན་པོ་གང་ཞེ་ན། བྱང་རྩལ་སེམས་དབའ་¹⁰³⁶ ར་མལ་པའི་གནས་ལྟ་བུའི་¹⁰³⁷ རྗེད་དང་བཀུར་སྟེ་
 ཚགས་པ་ལ་སོགས་པའི་ཚོས་བཞི་པོ་འདི་དག་རྒྱན་དུ་མ་ཚད་པར་ཀུན་དུ་སྦྱོད་པ་དང་། རོ་ཚ་ཤེས་པ་དང་། ཞེལ་
 ཡོད་པ་རྩུང་དུ་ཅམ་ཡང་མི་བསྐྱེད་པ་དང་། དེས་མཁུ་བར་བྱེད་ཅིང་དེ་ལ་དགའ་བ་དང་། དེ་ཉིད་ལ་ཡོན་ཏན་དུ་ལྟ་
 བ་ཅན་དུ་གྱུར་པ་ནི། ཀུན་ནས་དགེས་པ་ཚེན་པོའོ། །

第二、棄捨〔願心與行心〕的時間，經說：「若生起邪見，則捨；若捨歸依三寶，則捨；若捨願心，則也會捨行心；若違犯學處則捨〔願心〕，其中會因四種黑法與心捨有情而捨願心。」¹⁰³⁸

行心〔棄捨的時間〕，若生起《虛空藏經》所出〔的根本墮〕支分完全具足（上述十四條根本墮之所依身、因、境、分位等四支）的根本墮罪，以及以無著菩薩之宗規（《菩薩地·戒品》）的四個上品纏為動機所起之根本墮罪，則棄捨〔行心〕。若問：「〔四個〕上品〔纏〕為何？」〔答：〕如尋常菩薩（凡夫菩薩）階段的貪利養恭敬等〔四條根本墮〕之四法：①相續不斷地造作，②連少許知慚有愧也未生起，③彼〔四條根本墮〕令〔尋常菩薩〕愉快而〔尋常菩薩〕於彼〔四條根本墮〕歡喜，④於彼〔四條根本墮〕深見功德，〔此四法若〕完全具足就是上

1033 PM：གྱིས་
 1034 W、ZY：སྐྱངས་
 1035 PM：བའི་
 1036 ZY：བ་，應是 དབའ་ 的誤植，而非 བ་
 1037 W、ZY、PM：བུའི་，應是 བུའི་ 的誤植，而非 བའི་
 1038 迄今我還找不到出處。有關四黑法與四白法的經典依據是經號 D87；頁碼 །༩༩། 44-1-119b1~44-1-152a1；藏文經名 འཕགས་པ་འོད་སྲུང་གི་ལུ་ཞེས་བྱ་བ་ཐེག་པ་ཚེན་པོའི་མདོ། 《大寶積經》唐 菩提流志譯，T11n0310；《佛說遺日摩尼寶經》後漢 支婁迦讖譯，T12n0350；《佛說摩訶衍寶嚴經》失譯，T12n0351；《佛說大迦葉問大寶積正法經》宋 施護譯 T12n0352。

སོ་སོ་ཐར་པའི་སྐྱེ་བ་ལས་པམ་པ་བྱུང་བ་བཞིན་དུ། ཚེ་འདི་ཉིད་ལ་ཡང་དག་པར་སྒྲུངས་པའི་སྐྱེ་བ་མེད་
བ་ཡིན་ནམ་ཞེ་ན་མ་ཡིན་ཏེ། སྐྱེ་བ་སྐྱུང་ཡང་སྒྲུང་བར་གྱུ། ཞེས་གསུངས་པས་ཉམས་པ་སྲིད་གསོ་བའི་ཐབས་
སྟོན་པའི་སྟོན་པ།

དེ་ཡང་འཕགས་པ་ནམ་མཁའི་སྟིང་པོའི་མདུན་དུ་འདུག་སྟེ། བཤགས་པར་གྱུ་ཞེས་པ་དང་། ཉིན་དང་མཚན་མོ་
ལན་གསུམ་དུ། བྱང་སོ་གསུམ་པ་འདོན་གྱུ་ཞིང་རྒྱལ་དང་བྱང་རྒྱལ་སེམས་བསྟན་པའི་སྟོན་པའི་སྟོན་པ་
དེས་ཞེ་གྱུ། ཞེས་གསུངས་པས། ཉམས་པའི་སྟིང་པོའི་མདོ་ནས་འབྱུང་བ་དང་གཞན་ནས་བཤགས་པ་བཞིན་དུ་དམ་
བཅའ་ཉམས་པའི་སྐྱེ་བ་སྐྱོབས་པའི་སྐྱོབས་པ་བཤགས་པར་གྱུ་ལོ། །

11. 若違犯如何還淨之方便

若問：「〔違犯菩薩律儀當中的他勝罪（根本墮）是否〕如同別解脫律儀中生起他勝罪一樣，於今世再無正受之福分，是嗎？」答：「不是的。〔菩薩〕律儀可以一再重受。」¹⁰⁴⁴ 因此開示違犯而還淨之方便。

此〔還淨方便〕即於聖者虛空藏菩薩之前，以「應懺悔」及「應於晝夜各三次，念誦《三聚經》經文，依勝者（佛）與菩提心，墮罪殘餘應能淨。」¹⁰⁴⁵ 如《虛空藏經》所出及他處所說一般，應依四力之門懺悔違犯誓言的障礙。

1039 《菩提正道菩薩戒論》：「棄捨菩薩淨戒因緣：略由二緣捨諸菩薩淨戒律儀，一者棄捨無上正等菩提大願；二者現行上品纏犯他勝處法。」(CBETA 2022.Q3, B08, no. 28, p. 658a2-3)
1040 關於行心學處的討論主要是依自宗而非他宗，而關於棄捨行心的時間是兼採二家的說法，只要符合其中一個就成立棄捨。
1041 PM：སྒྲུང་
1042 W、ZY：སྟོན་；PM：བསྟན་
1043 PM：བཞེན་
1044 《瑜伽師地論》卷 41：「若諸菩薩以上品纏違犯如上他勝處法，失戒律儀，應當更受。」(CBETA 2021.Q4, T30, no. 1579, p. 521a22-23)
1045 ཉིན་དང་མཚན་མོ་ལན་གསུམ་དུ། བྱང་སོ་གསུམ་པ་འདོན་གྱུ་ཞིང་། རྒྱལ་དང་བྱང་རྒྱལ་སེམས་བསྟན་པས། །བྱང་བའི་སྐྱེ་བ་མེད་ཞེ་གྱུ། །
經號 3871；頁碼 14-1-105a；藏文經名 བྱང་རྒྱལ་སེམས་དབའི་སྐྱོད་པ་ལ་འདུག་པ།

ནས་ལྷང་བར་བྱའོ། །སྒྲོར་བའི་ཚོག་དང་ལྷག་མ་ཐམས་ཅད་ནི་སྣ་མ་བཞིན་དུ་རིག་¹⁰⁵⁴ བར་བྱའོ། །ཞེས་འབྲུང་
ངོ། །

重受者，若能獲得前述的具相上師，則應於彼（上師）跟前，依儀軌所出內容而〔重新〕受持〔願、行二心〕。

設若未獲具相上師，如〈菩薩地〉云：「設問：若無具有如是功德之補特伽羅（上師）〔，當如何重受菩薩律儀？〕答：菩薩當於如來身像跟前，自行正受菩薩戒之律儀，即偏袒右肩，右膝著地或蹲坐，啓白十方如來與一切地上之大菩薩而謂：「我名某某」而於彼等（佛菩薩）之前，〔第一回〕應說：「菩薩之一切學處根本與菩薩一切戒，即律儀戒、攝善法戒與饒益有情戒，諸凡過去一切菩薩已學之學處、未來一切菩薩將學之任何學處，以及現在處於十方之一切菩薩現在所學的〔諸學處〕，我皆清淨受學。」接著受第二回、受第三回，說完起身。又云：「一切前行之儀軌及其餘的〔結行儀軌〕，應知如前。」¹⁰⁵⁵

ཉོན་མོངས་པ་འབྲིང་ལས་བྱུང་བ་ནི། །ཀུན་ནས་དགེས་པའི་མཚན་ཉིད་བཞི་ལྡན་ཅེག་ཙམ་¹⁰⁵⁶ མ་ཚང་བ་ཡིན་
པས་དེ་རྣམས་ཇི་ལྟར་བྱ་ཞེན། །ཟག་པ་འབྲིང་ནི་གསུམ་ལ་བཤགས། །ཞེས་སྣོན་ཏེ། །གལ་ཏེ་བྱང་ཚུབ་སེམས་
དཔའ་ཀུན་ནས་དགེས་པ་འབྲིང་གིས་¹⁰⁵⁷ བམ་པའི་གནས་ལྟ་བུའི་ཚོས་བྱས་པར་གྱུར་ན། །དེ་ནི་ཉེས་བྱས་ཀྱི་
ཉེས་པ་ཡིན་ཏེ། །དེས་ཉོན་མོས་ཀྱི་ཐེག་པ་ཡང་རུང་། །བྱང་ཚུབ་སེམས་དཔའི་ཐེག་པ་ཡང་རུང་སྟེ། །གང་ཟག་

1054 PM : རིགས་

1055 《瑜伽師地論》卷 41：「若不會遇具足功德補特伽羅。爾時應對如來像前自受菩薩淨戒律儀。應如是受。偏袒右肩右膝著地。或蹲跪坐作如是言。我如是名。仰啟十方一切如來已入大地諸菩薩眾。我今欲於十方世界佛菩薩所。誓受一切菩薩學處。誓受一切菩薩淨戒。謂律儀戒攝善法戒饒益有情戒。如是學處如是淨戒。過去一切菩薩已具。未來一切菩薩當具。普於十方現在一切菩薩今具。於是學處於是淨戒。過去一切菩薩已學。未來一切菩薩當學。普於十方現在一切菩薩今學。第二第三亦如是說。說已應起。所餘一切如前應知。」(CBETA 2021.Q4, T30, no. 1579, p. 521b6-18)

1056 ZY : མ་ལ་

1057 PM : གི་

གསུམ་དེ་ལས་ལྷག་པ་ཡང་རྩལ་བ་གང་དག་ཆེན་པོ་བཟང་ལྷོད་¹⁰⁵⁸ ཅིང་འཛིན་པར་ལུས་པ་རྣམས་ལ་བཞགས་
 པར་བྱ་སྟེ། མདུན་དུ་འདུག་ནས་ཐོག་མར་དངོས་པོ་བཟོད་དེ། འདི་སྐད་ཅིག་¹⁰⁵⁹ ཆེད་ལྷན་པ་རྣམས་དགོངས་
 ལུ་གསོལ། བདག་མིང་འདི་ཞེས་བགྱི་བ་ལ་ཇི་¹⁰⁶⁰ སྐད་དུ་བཟོད་པའི་བཞི་ལས། བྱང་རྩལ་སེམས་དཔའི་འདུལ་
 བ་དང་འགལ་བའི་ཉེས་བྱས་ཀྱི་ཞོངས་པ་བྱུང་སྟེ། དེ་དག་ཆེད་ལྷན་པ་རྣམས་ལ་བདག་འཆགས་ཤིང་མཐོལ་ཉེ་
 མི་འཆབ་པོ། །བཞགས་ཤིང་མཐོལ་བས་བདག་བདེ་བ་ལ་རེག་པར་གནས་པར་འགྱུར་གྱི་¹⁰⁶¹ ། མ་བཞགས་མ་
 མཐོལ་ན་¹⁰⁶² བདེ་བར་གནས་པར་མི་འགྱུར་རོ། བྱིད་ཀྱིས་འདི་རྣམས་ཉེས་པར་མཐོང་ངམ་ཞེས་སྐྱས་ནས།
 མཐོང་ཞེས་སྐྱ་བར་བྱའོ། །བྱིས་ཀྱང་སྣོམ་པར་བྱེད་དམ་ཞེས་སྐྱས་ནས། ཚོས་བཞིན་འདུལ་བ་བཞིན་དུ་ཤིན་ཏུ་
 ལེགས་པར་སྐྱོ་བོས་ཞོད་པར་བགྱིའོ། །ཞེས་དེ་ལྟར་ལན་གཉིས་ལན་གསུམ་དུ་བཟོད་པར་བྱའོ། །

設問：「中品煩惱而生起者(中品纏)，是指纏之四種性相中僅未具其一者(換言之，僅具其三者)，而彼等應如何行〔懺悔〕？」〔如〈菩薩地〉〕說：「於三懺悔中品漏」即設若菩薩造作如中品纏之他勝處法，彼是惡作之罪，則應依三位或更多(至少三位以上)能夠理解言詞之義的聲聞乘或菩薩乘之補特迦羅而行懺悔，即住於其跟前，開始說明〔所犯〕事由如下：「祈諸長老護念！我名某某，違越如〔菩薩地〕所說的菩薩毘奈耶法之惡作罪。我於諸長老尊前懺悔，發露而不覆藏。願由懺悔發露，我得住於觸及安樂，若不懺悔發露，則將不如是住也。」¹⁰⁶³〔諸長老問〕云：「汝於此等已見為罪否？」〔自答〕云：「已見。」〔諸長老問〕云：「汝於未來亦能防護否？」〔自答〕云：「如法如律極善頂戴。」應如此受第

1058 W、ZY：བཟང་ལྷོད་；PM：བཟང་ལྷོད་
 1059 W、ZY、PM：ཅེས་，應是 ཅེས་ 的誤植，而非 ཅིག་
 1060 PM：འདི་
 1061 PM：གྱིས་
 1062 PM：多 བདག་
 1063 《瑜伽師地論》卷 41：「若中品纏違犯如上他勝處法。應對於三補特伽羅。或過是數。應如發露除惡作法。先當稱述所犯事名。應作是說。長老專志。或言大德。我如是名違越菩薩毘奈耶法。如所稱事犯惡作罪。餘如苾芻發露悔滅惡作罪法。應如是說。」(CBETA 2021.Q4, T30, no. 1579, p. 521a23-29)

二回而說、受第三回而說。

དེ་སྟེ་ཀུན་ནས་དགིས་པ་ཚུང་དུས་གང་པམ་པའི་གནས་ལྟ་བུའི་ཚོས་བྱས་པར་གྱུར་ན་དེས་ཇི་¹⁰⁶⁴ ལྟར་བྱ་ཞེ་ན།
གཅིག་གི་མདུན་དུ་ལྷག་མ་རྣམས་ཞེས་སྣང་། ལྷག་མ་རྣམས་ནི་ཟག་པ་ཚུང་དུ་བྱས་པའི་ཉེས་པ་རྣམས་ཉེ་ཉེས་
བྱས་¹⁰⁶⁵ གཏོགས་པ་ཉིད་དོ། །དེ་དག་ནི་གང་ཟག་གཅིག་གི་མདུན་དུ་སྣ་མ་བཞེན་དུ་བཤགས་པར་བྱའོ། །

設問：「其後，設若菩薩造作如下品纏之他勝處法，則彼應如何行〔懺悔〕？」
於一位〔補特迦羅〕之前稟白：「其餘（纏之四種性相中僅具其二以下者）。」而
「其餘」是指屬於造作下品漏之惡作。彼等（造作下品纏之菩薩）應於一位補特
迦羅之跟前如前一般行懺悔。

ཉོན་མོངས་པ་ཅན་དང་ཉོན་མོངས་པ་མེད་པ་ཉེས་བྱས་སུ་གཏོགས་པ། དཀོན་མཆོག་གསུམ་ལ་མཚོད་པ་མ་བྱས་
པ་ལ་སོགས་པ་དེ་དག་ཇི་¹⁰⁶⁶ ལྟར་བྱ་ཞེ་ན། ཉོན་མོངས་མི་མོངས་བདག་སེམས་བཞེན། ཞེས་བྱ་བ་སྣ་སྟེ། འདི་
ལྟར་རྗེས་སུ་མ་སྣང་པའི་གང་ཟག་མེད་ན། བདག་གི་སེམས་ཀྱི་མདུན་དུ་བཤགས་པར་བྱ་སྟེ། བདག་གི་སེམས་
ཁྲིལ་ཡོད་པ་དང་། རོ་ཚ་ཤེས་པ་དང་། དུལ་བ་དང་། ཞི་བ་དང་། རྱིས་མི་བྱ་བའི་བསམ་པ་ཅན་དཔང་དུ་¹⁰⁶⁷
བྱས་ལ་བཤགས་པར་བྱ་བ་དེ་བཞེན་དུ་གང་ཟག་ཡོད་ན་གཅིག་གི་བྱང་དུ་བཤགས་པར་བྱའོ་ཞེས་བྱའི་¹⁰⁶⁸ བ་
ཚོག་གོ། །

設問：「屬於具煩惱與無煩惱（有染與無染）之惡作，即未供養三寶等（四
十六條惡作），於彼等應如何行〔懺悔〕？」〔論〕說：「具染無染依自心（自誓
心）。」若無如此適合〔自己行懺悔〕的補特迦羅，則應於自心懺悔（責心懺），
即自心具足有愧、知慚、調伏、寂靜及後不再造之意樂，作證而行懺悔；同樣地，

1064 W、ZY：ཅི་
1065 W、ZY：ཟག་པ་ཚུང་དུ་བྱས་པའི་ཉེས་བྱས་；PM：ཟག་པ་ཚུང་དུ་བྱས་པ་ལ་སོགས་པ་སྟེ་ཉེས་བྱས་སུ་
1066 W、ZY：ཅི་
1067 PM：དབང་དུ་，應是 དབང་དུ་ 的誤植
1068 PM：ཞེས་བྱ་བའི་

若有補特迦羅，則應於一位跟前行懺悔。」

གང་ཟག་མེད་ན་བདག་གི་མདུན་དུ་བཞག་ས་པར་བྱ་བའི་ཐབས་འདི་ནི། ཟག་པ་འབྲིང་དང་ཚུང་དུ་ལས་བྱུང་བའི་
ཉེས་བ་རྣམས་ལ་ཡང་ཤེས་བྱའོ¹⁰⁶⁹ ། །

若無補特迦羅，則應於自〔心〕行懺悔之方便，依中品漏與下品漏所生之惡作諸罪，亦應了知。

རང་གི་ཉེ་འཁོར་འགའི་¹⁰⁷⁰ རོན་བྱེད་པ་འང་¹⁰⁷¹ ། ། དཀའ་བ་དུ་མས་ཏྲུ་འབད་ལགས་ན། །གཞན་གྱི་དོན་
དུ་བྱང་ཚུབ་སེམས་བསྐྱེད་ན་¹⁰⁷² ། །བསྐྱབ་བ་སྐྱབ་¹⁰⁷³ ལ་ཤིན་ཏུ་འབད་པར་རིགས། །ཞེས་པ་ནི་འཐད་པ་
¹⁰⁷⁴ རོན་བསྐྱབ་ཉེ་བསྐྱབ་པའོ། །

སངས་རྒྱས་གྱི་བསྐྱབ་པ་ལ་རིམ་གྱིས་འཇུག་པའི་ཚུལ་ལས། སེམས་བསྐྱེད་པའི་ལེའུ་སྟེ་དགྲ་པའོ། །

結頌 法鼓文理學院
DIPA Dharma Drum Institute of Liberal Arts

「縱僅利益少許自親眷，仍應眾多艱難恆勵力；況為利他發起菩提心，理當更應策勵修學處。」攝證成義而教授訖。

《入佛陀教法次第軌理》之〈第九、發心品〉

འབྲས་བུ་སྐྱ་གསུམ་བསྐྱབ་པའི་ལེའུ་སྟེ་བཅུ་པ། །

1069 ZY : ཤེས་བ་བྱའོ ; PM : ཤེས་བར་བྱའོ
1070 PM : དགའི་ , 應是 འགའི་ 的誤植
1071 ZY : པ་འང་
1072 PM : རས་ , 此處 རས་ 應比 ར་ 適合。
1073 W、ZY、PM : བསྐྱབ་
1074 PM : པའོ

〈第十、說明果位三身品〉

བྱང་ལྷུ་མེས་ས་དཔའི་སྒྲོམ་པའི་བསྐྱབ་བྱ་བསྐྱབ་པ་གསུམ་མཐུ། བ་རོལ་དུ་བྱིན་པ་དུག་གི་གཙོ་བོ་བསམ་གཏུན་
 དང་ཤེས་རབ་ནི། ལྷོང་པ་ཉིད་དང་སྣང་རྗེ་དབྱེར་མེད་པར་བསྐྱོམ་པ་ཡིན་ལོ། །དེ་ཡང་ཉིང་རེ་འཛིན་དང་ཤེས་རབ་
 བསྐྱབ་པ་ནི། ལྷོང་ཉིད་སྣང་རྗེ་དབྱེར་མེད་བསྐྱོམ་པ་ཡིན། ཞེས་པ་སྟེ། དེ་ཡང་ལུང་རིགས་པ་དང་། ལྷ་མའི་
 གདམས་ངག་གིས་གཏུན་ལ་འབེབས་པ་ལས་རིགས་པས་གཏུན་ལ་འབེབས་པ་ནི་ཚོས་བསམ་ལས་ཤེས་པར་གྱ།
 གདམས་ངག་གི་¹⁰⁷⁵ གཏུན་ལ་འབེབས་པ་ནི་ལྷ་མའི་ཞལ་ལས་ཤེས་པར་གྱ། ལུང་གིས་གཏུན་ལ་དབབ་པ་ལ་ལྷ་
 སྟེ། ཚོས་བསམ་ཅད་ལྷོང་པ་ཉིད་ཡིན་པར་གསུངས་པ་དང་། ཡིན་པས་མི་ཚོག་ཉྱེས་དགོས་པར་གསུངས་པ་
 དང་། དེ་ལ་བསྐྱོམ་དགོས་པ་དང་། དེ་ཡང་ཐབས་ཤེས་རབ་བྱང་དུ་འབྲེལ་ནས་བསྐྱོམ་¹⁰⁷⁶ དགོས་པ་དང་། དེ་
 ཡང་སྒྲོན་དུ་ཐབས་བསྐྱོམས་ནས་བྱིས་ཤེས་རབ་བསྐྱོམ་དགོས་པ་འོ། །

1. 修持空悲二無別 法鼓文理學院

學習菩薩律儀之三學處或六度當中為主的靜慮及智慧，即是修習空悲無別。
 此即所謂「三摩地及智慧之學處，即是修持空悲二無別。」(9bc)

這（空悲無別）又以①教、②理與③上師的教授而抉擇。其中，②以正理而抉擇者，即應從聞思而了知；〔其次，以上師的〕③教授而抉擇者，應從上師之口授了知。①以聖教而抉擇者，分五：〔1〕〔聖教〕云「一切法是空性」；〔2〕〔一切法〕是〔空性〕還不夠的，必須了解；〔3〕〔了解還不夠，〕而必須修習它（空性）；〔4〕這又必須依方便與智慧雙運而修習；〔5〕這又必須先修方便後修智慧。

1075 W、ZY、PM：གིས་
 1076 PM：無 རས་བསྐྱོམ་

དང་པོ་སྣོད་པ་ཉིད་ཡིན་པར་གསུངས་པ་ནི། ཤེས་པར་¹⁰⁷⁷ སྣོད་ནས། ཚོས་ཐམས་ཅད་སྣོད་པ་ཉིད་དོ།¹⁰⁷⁸ ། །
 མཚན་ཉིད་མེད་པ། མ་སྐྱེས་པ། མ་འགག་¹⁰⁷⁹ པ། སྤོ་མ་མེད་པ། སྤོ་མ་དང་བྲལ་བ་¹⁰⁸⁰ ། སྤོ་བ་མེད་པ།
 གང་བ་མེད་པའོ། ཞེས་པ་དང་། གཞན་ཡང་། སྣང་སྤྲིད་ཐམས་ཅད་སེམས་ལས་བྱུང་བ་སྟེ། །སེམས་ཀྱིས་
 སེམས་ཉིད་ནམ་ཡང་བསྟན་བྱ་མེད། །མཁས་པ་དེས་ནི་སེམས་ཀྱིས་¹⁰⁸¹ ཚོས་ཉིད་འཚོལ། སེམས་ཀྱིས་སེམས་
 ཉིད་ནམ་ཡང་མཚོང་བ་མེད། ཅེས་པ་དང་། དབྱ་མ་ནས། གང་ཕྱིར་རྟོན་འབྲེལ་མ་ཡིན་པའི། །ཚོས་འགའ་ཡོད་
 པ་མ་ཡིན་པས། །དེ་ཕྱིར་སྣོད་པ་མ་ཡིན་པའི། །ཚོས་འགའ་ཡོད་པ་མ་ཡིན་ཞོ། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

[1] 首先，〔聖教〕云「〔一切法〕是空性」，是指《般若心經》云：「一切法〔是〕空性的。無性相（自性）、無生、無滅、無垢（不垢）、離垢（不淨）、無減（不減）、無增（不增）。」¹⁰⁸² 其他〔聖教〕亦云：「一切諸法皆由心¹⁰⁸³ 所現，以心何時亦不現心性，彼智者尋求心之法性，以心何時亦不見心性。」¹⁰⁸⁴ 及《中論》云：「非依因緣而起法，無論如何亦非有，是故非空一切法，無論如何亦非有。」¹⁰⁸⁵

1077 PM : ཤེས་ , 而非 ཤེས་པར་
 1078 W、ZY : དེ་ ; PM 無 ལོ་
 1079 PM : འགགས་
 1080 PM : མ་མེད་པ་ , 應該要有 མེད་པ་
 1081 ZY、PM : གྱི་
 1082 ལུ་རིའི་བྱ་དེ་ལྟ་བུས་ན་ཚོས་ཐམས་ཅད་སྣོད་པ་ཉིད་དེ། མཚན་ཉིད་མེད་པ། མ་སྐྱེས་པ། མ་འགགས་པ། སྤོ་མ་མེད་པ། སྤོ་མ་དང་བྲལ་བ་མེད་པ། སྤོ་བ་མེད་པ། གང་བ་མེད་པའོ། ། 經號 D21 ; 頁碼 ཏྲ་ཀུ་ཏྲ་34-1-145a ; 藏文經名 བཅོམ་ལྷན་འདས་མ་ཤེས་རབ་གྱི་པ་ རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པའི་སྣོད་སོ།
 1083 可能指觀察世俗的心。
 1084 迄今我還找不到出處。
 1085 གང་ཕྱིར་རྟོན་འབྲུང་མ་ཡིན་པའི། །ཚོས་འགའ་ཡོད་པ་མ་ཡིན་པ། །དེ་ཕྱིར་སྣོད་པ་མ་ཡིན་པའི། །ཚོས་འགའ་ཡོད་པ་མ་ཡིན་ཞོ། ། 經號 D3824 ; 頁碼 ཏྲ་ཚེ་ཏྲ་96-1-15a ; 藏文經名 དབྱ་མ་རྩ་བའི་ཚོག་ལེའུར་བྱས་པ་ཤེས་རབ་ཅེས་བྱ་བ། 《中論》卷 4 : 「未曾有一法，不從因緣生，是故一切法，無不是空者。」 (CBETA 2022.Q3, T30, no. 1564, p. 33b13-14)

ཡིན་པ་ཙམ་གྱིས་མི་ཚོགས་པར་དེ་རྟོགས་དགོས་པ་ནི་རྣམ་འགྲུལ་ལས། བྱམས་སོགས་རྫོངས་དང་འགལ་མེད་
 ཕྱིར། །ཉེས་པ་འཛིན་ཏུ་ཚར་བཅད་¹⁰⁸⁶ མིན། ཞེས་དང་། ལྷོང་ཉིད་ལྟ་བུ་བས་གྲོལ་འགྲུར་གྱིས། །སྒོམ་པ་ལྷག་མ་
 དེ་དོན་ཡིན། ཞེས་པ་དང་། སེམས་ཙན་རང་བཞིན་གྲང་རྒྱུ་ཉིད་དུ་གསུངས། །བྱང་རྒྱུ་རང་བཞིན་སེམས་ཙན་
 ཐམས་ཅད་དེ། །སེམས་ཙན་རྣམས་དང་བྱང་རྒྱུ་གཉིས་མ་ཡིན། །དེ་ལྟར་རྟོགས་ན་སྐྱེས་བུ་མཚོག་ཏུ་འགྲུར།
 ཞེས་གསུངས་སོ། །

[2][一切法]是[空性]還不夠的，必須了解，如《釋量論》云：「慈等無違愚癡故，完全無能滅過患。」^{1087 1088} 與「由空性見得解脫，其餘修習乃為彼。」¹⁰⁸⁹ 與「佛說有情自性¹⁰⁹⁰即菩提，菩提自性即是諸有情，諸有情與菩提非為二，若如是知將成勝士夫。」¹⁰⁹¹

དེ་ལ་སྒོམ་དགོས་པ་ནི། ལྷོང་ལྟ་བུ་མེད་དག་གྲང་རང་བཞིན་གྱིས་ལྷོང་བར་ཡང་དག་པར་རྗེས་སུ་བལྟའོ་ཞེས་པ་
 དང་། །ཉོན་ལོངས་འཛིན་གྱི་སྐྱེས་པ་ཡིན་¹⁰⁹² །།ལྷན་པའི་གཉེན་པོར་ལྷོང་བ་ཉིད་དང་¹⁰⁹³ །།ལྷུང་དུ་ཐམས་

1086 PM : བཅོད་
 1087 བྱམས་སོགས་རྫོངས་དང་འགལ་མེད་ཕྱིར། །འཛིན་ཏུ་ཉེས་པ་ཚར་གཅོད་མིན། རྟོགས་པ་ལྷོང་ལྟ་བུ་ལྷོང་བར་ཡང་དག་པར་རྗེས་སུ་བལྟའོ་ཞེས་པ་
 རྒྱུ་ལའི་བསྟན་བཅོས་ཚད་མ་རྣམས་འགྲུལ་སོ།། 《釋量論略解》卷4：「慈等愚無違，非極治罰過，眾過彼為本，彼是迦耶見。」(CBETA 2022.Q3, B09, no. 43, p. 556b19)
 1088 因為慈（心）等無法對治愚癡（無明），因此無法斷除由愚癡所生的輪回過患。《釋量論略解》卷4：「問：唯通達無我慧是對治，不應道理，慈等亦是對治故。曰：緣有情之慈等，非極治罰過失者，以與愚痴無明行相無相違故。一切過失無明為根本，彼復是薩迦耶見故。」(CBETA 2022.Q3, B09, no. 43, p. 556b27-28)
 1089 ལྷོང་ཉིད་ལྟ་བུ་བས་གྲོལ་བར་འགྲུར། །སྒོམ་པ་ལྷག་མ་དེ་དོན་ཡིན། རྟོགས་པ་ལྷོང་ལྟ་བུ་ལྷོང་བར་ཡང་དག་པར་རྗེས་སུ་བལྟའོ་ཞེས་པ་
 རྒྱུ་ལའི་བསྟན་བཅོས་ཚད་མ་རྣམས་འགྲུལ་སོ།། 《釋量論略解》卷4：「空見得解脫，餘修即為此。」(CBETA 2022.Q3, B09, no. 43, p. 559a16)
 1090 自性有三義：性質、所破的自性、空性。此處是指空性。
 1091 སེམས་ཙན་རང་བཞིན་གྲང་རྒྱུ་ཉིད་དུ་གསུངས། །བྱང་རྒྱུ་རང་བཞིན་སེམས་ཙན་ཐམས་ཅད་དེ། །སེམས་ཙན་རྣམས་དང་བྱང་རྒྱུ་གཉིས་མ་
 ཡིན། །དེ་ལྟར་འཛིན་ཏུ་སྐྱེས་བུ་མཚོག་ཏུ་འགྲུར། །རྟོགས་པ་ལྷོང་ལྟ་བུ་ལྷོང་བར་ཡང་དག་པར་རྗེས་སུ་བལྟའོ་ཞེས་པ་
 ཐམས་ཅད་འགྲུར་བཅད་པར་བསྟན་པ་ཞེས་བུ་བཞེག་པ་ཚེན་པོའི་མདོ། 《諸法無行經》卷1：「眾生即菩提，菩提即眾生，菩提眾生一，知是為世尊。」(CBETA 2022.Q3, T15, no. 650, p. 751a28-29)
 1092 PM : ཡི་，應是 ཡི་ 的誤植，而非 ཡིན་
 1093 W、ZY、PM：無 དང་，應是贅字。

ཅད་མཁྱེན་འདོད་པས། །དེ་ནི་ཅི་ཕྱིར་སྒོམ་¹⁰⁹⁴ མི་བྱེད། ཅེས་པ་དང་། ཇི་¹⁰⁹⁵ ལྟར་བྱ་རམ་མངར་བའི་
 རོ། །བཤད་པས་རོ་ནི་སྤོང་མི་འགྱུར། །ནམ་ཞིག་བྱ་རམ་མོས་པ་ནས། །མངར་བའི་རོ་ནི་སྤོང་བ་བཞིན། །སྤོང་
 པ་ཉིད་ཀྱི་དོན་དེ་དག། །བཤད་པས་རོ་ནི་སྤོང་མི་འགྱུར། །གང་ཞིག་དཀྱིལ་འཁོར་བཏུང་བསྒོམས་ན། །རང་རིག་
 དེ་ལ་སྐྱེ་བར་འགྱུར། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

[3][了解還不夠，]而必須修習它（空性），[《心經》云：]「正確隨觀彼五蘊亦自性空」¹⁰⁹⁶ 及[《入行論》云：]「煩惱所知障如闇，空性是為彼對治，欲速成就遍智者，於彼何故不觀修。」¹⁰⁹⁷ 與「猶如口說蔗甜味，終究無法嚐其味，一旦咬嚼甘蔗時，自能親嚐甘甜味；如是口說空性義，終究無法嘗其味，若禮壇城修習者，於彼將生自內證。」¹⁰⁹⁸

དེ་ཡང་ཐབས་ཤེས་རབ་བྱུང་དུ་འབྲེལ་དགོས་པ་ནི། ཇོ་བོས། ཐབས་དང་བྲལ་བའི་ཤེས་རབ་དང་། །ཤེས་རབ་
 དང་བྲལ་¹⁰⁹⁹ ཐབས་དང་ཀྱང་། །གང་ཕྱིར་འཆིང་བ་ཞེས་གསུངས་པ་¹¹⁰⁰ ། །དེ་བས་གཉེས་ཀ་སྤང་མི་བྱ།
 །ཞེས་པ་སྟེ། ཇི་མ་མེད་པར་གྲགས་པ་བསྟན་པའི་མདོ་ལས། ཐབས་དང་བྲལ་བའི་ཤེས་རབ་ནི་འཆིང་
 བའོ། །ཐབས་དང་བཅས་པའི་ཤེས་རབ་ནི་ཐར་པའོ། །ཤེས་རབ་དང་བྲལ་བའི་ཐབས་ནི་འཆིང་བའོ། །ཤེས་རབ་

1094 W、ZY、PM：བསྒོམ་
 1095 W、ZY：ཅི
 1096 བྱུང་བོ་ལྟ་བུ་དེ་དག་ཀྱང་རང་བཞིན་གྱིས་སྤོང་བར་རྣམ་པར་ཡང་དག་པར་རྗེས་སུ་བལྟའོ། །經號 D21；頁碼 ཉམ་ཀུ་34-1-145a；
 藏文經名 བཅོམ་ལྷན་འདས་མ་ཤེས་རབ་ཀྱི་བ་རོལ་ཏུ་བྱིན་པའི་སྤྱིང་བོ།
 1097 དེས་ན་སྤོང་དཔོན་ཞི་བའི་ལྷན་ཀྱང་། ཉོན་མོངས་ཤེས་བྱའི་སྐྱབ་པ་ནི། །སྤྱན་པའི་གཉེན་བོ་སྤོང་བ་ཉིད། །སྤྱར་དུ་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་འདོད་
 པས། །ཅི་ཕྱིར་དེ་ནི་སྤོང་མི་བྱེད། །ཅེས་ 經號 D4007；頁碼 ཉམ་ཀུ་116-1-197b；藏文經名 ལས་ཀྱི་སྐྱབ་པ་རྣམ་པར་སྤོང་
 པའི་ཚོག་བཤད་པ་ཞེས་བྱ་བ། 但是最後一句與《入行論》稍異，ཉོན་མོངས་ཤེས་བྱའི་སྐྱབ་པ་ཡི། །སྤྱན་པའི་གཉེན་བོ་སྤོང་
 པ་ཉིད། །སྤྱར་དུ་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་འདོད་པས། །དེ་ནི་ཇི་ལྟར་སྤོང་མི་བྱེད། ། 經號 D3871；頁碼 ཉམ་ཀུ་105-1-33a；藏文經
 名 བྱུང་ཚུབ་སེམས་དཔའི་སྤྱིང་བ་ལ་འཇུག་པ།
 1098 迄今我還找不到出處。
 1099 PM：多 བའི་，應是贅字。
 1100 PM：གསུངས་པས་

དང་བཅས་པའི་ཐབས་ནི་ཐར་བའོ། །ཞེས་པ་དང་། གྲུབ་ཆེན་ས་ར་ཉ་ས་མཛད་པའི་¹¹⁰¹ རོ་ཉ་ལས། སྤྱིང་ཇི་དང་
 བུལ་སྤྱིང་པ་ཉིད་ལྷགས་གང་། །དེས་ནི་ལམ་མཚོག་རྟེན་པ་མ་ཡིན་ནོ། །འོན་ཏེ་སྤྱིང་ཇི་འབའ་ཞིག་བསྐྱོམས་ན་
 ཡང་། །འཁོར་བ་འདི་ལས་ཐར་པ་ཐོབ་མི་འགྱུར། །གང་ཡང་གཉིས་པོ་སྤྱིར་བར་རྒྱས་པ་དེས། །འཁོར་བར་མི་
 གནས་སྤྱང་ན་འདས་མི་གནས། །ཞེས་པའོ། །

[4] 這又必須依方便與智慧雙運〔而修習〕，覺窩云：「離方便之智慧，與離智慧之方便，皆說為『繫縛』，是故不應離此二。」¹¹⁰² 即《無垢稱所說經》云：「離方便之智慧成繫縛，具方便之智慧成解脫，離智慧之方便成繫縛，具智慧之方便成解脫。」¹¹⁰³ 及大成就者薩拉哈所著作的《道歌》云：「凡離悲心而修空性者，以此無以獲得殊勝道。然而設若僅僅修悲心，亦將不得輪回之解脫。凡能結合此二修持者，不住輪回不住於涅槃。」¹¹⁰⁴

དེ་ཡང་དང་པོ་ཐབས་སྐྱོམ་དགོས་པ་ནི། སྤྱིང་པ་ལས། །ཐབས་དང་ལྷན་པས་ཤེས་རབ་པ་ཐོབ་ཕྱིན་ལ་
 སྤྱིར། །འདྲེན་པའི་ཤེས་རབ་མེད་ན་ཐོབ་པར་འགྱུར་མ་ཡིན། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

[5] 這又必須先修方便〔，後修智慧〕，如《般若攝頌》云：「依具方便而

1101 PM：無 གྲུབ་ཆེན་ས་ར་ཉ་ས་མཛད་པའི་

1102 ཐབས་དང་བུལ་བའི་ཤེས་རབ་དང་། །ཤེས་རབ་བུལ་བའི་ཐབས་དག་ཀྱང་། །གང་ཕྱིར་འཆིང་བ་ཞེས་གསུངས་པ། །དེ་ཕྱིར་གཉིས་ཀ་སྤང་མི་བྱ། །
 經號 D3947；頁碼 ༩༦༡-111-1-240a；藏文經名 གུང་རྒྱལ་ལམ་གྱི་སྤོན་མ།

1103 འཕགས་པ་འི་མ་མེད་པར་གྲགས་པས་བསྟན་པ་ལས་ཀྱང་ཐབས་ཀྱིས་ཟེན་པའི་འཁོར་བར་འགོ་བཟོ་བའི་གུང་རྒྱལ་སེམས་དཔའ་རྣམས་ཀྱི་ཐར་
 བའོ། །ཐབས་དང་བུལ་བའི་ཤེས་རབ་ནི་འཆིང་བའོ། །ཤེས་རབ་དང་བུལ་བའི་ཐབས་ཀྱང་འཆིང་བའོ། །ཤེས་རབ་དང་བཅས་པའི་ཐབས་ནི་ཐར་
 བའོ། །ཐབས་དང་བཅས་པའི་ཤེས་རབ་ཀྱང་ཐར་བའོ། །ཞེས་བཀའ་སླུལ་ཏོ། །經號 D3917；頁碼 ༩༦༡-110-1-65a；藏文經
 名 བསྐྱོམ་པའི་རིམ་པ་ཐ་མ། 但是在藏譯《無垢稱經》的偈頌內容是 ཐབས་ཀྱིས་མ་ཟེན་པའི་ཤེས་རབ་ནི་བཅེངས་
 བའོ། །ཐབས་ཀྱིས་ཟེན་པའི་ཤེས་རབ་ནི་གྲོལ་བའོ། །ཤེས་རབ་ཀྱིས་མ་ཟེན་པའི་ཐབས་ནི་བཅེངས་པའོ། །ཤེས་རབ་ཀྱིས་ཟེན་པའི་ཐབས་ནི་གྲོལ་
 བའོ། །經號 D176；頁碼 ༩༦༡-60-1-201b；藏文經名 འཕགས་པ་འི་མ་མེད་པར་གྲགས་པས་བསྟན་པ་ཞེས་བྱ་བ་ཐེག་པ་
 ཆེན་པོའི་མཛོ། 《維摩詰所說經》卷 2〈5 文殊師利問疾品〉：「無方便慧縛，有方便慧解；無慧
 方便縛，有慧方便解。」(CBETA 2022.Q3, T14, no. 475, p. 545b6-8)

1104 སྤྱིང་ཇི་དང་བུལ་སྤྱིང་པ་ཉིད་ལྷགས་གང་། །དེས་ནི་ལམ་མཚོག་རྟེན་པ་མ་ཡིན་ནོ། །འོན་ཏེ་སྤྱིང་ཇི་འབའ་ཞིག་བསྐྱོམས་ན་ཡང་། །འཁོར་བ་འདིར་
 གནས་ཐར་པ་ཐོབ་མི་འགྱུར། །གང་ཡང་གཉིས་པོ་སྤྱིར་བར་རྒྱས་པ་དེས། །འཁོར་བར་མི་གནས་སྤྱང་ན་འདས་མི་གནས། །
 經號 D2224；頁碼 ༩༦༡-51-1-71b；藏文經名 རོ་ཉ་མཛད་ཀྱི་སྤྱི།

ལྷོག་འགྲུང། ལེས་པ་སྟེ། དེ་རྟོགས་པས་བདག་གཞན་གཉིས་དང་། གཟུང་འཛིན་གཉིས་མེད་པར་གོ་བས། དེ་
 གཉིས་ལས་སྒོ་ལྷོག་པར་འགྲུང་རོ། །བདག་འཛིན་གྱི་རྩ་བ་མ་ཚང་པའི། །ཚོ་¹¹¹² བྱས་སོ་བསམ་ཡང་རྩེ་བ་
 ཡིན། །བསྐྱེམས་སོ་བསམ་ཡང་སྒོས་བྱས་ཡིན། །གོ་བོ་¹¹¹³ བསམ་ཡང་སྒོ་བཏགས་ཡིན། །རྟོགས་སོ་བསམ་
 ཡང་སྒོམ་སེམས་ཡིན། །བདག་འཛིན་གྱི་རྩ་བ་ཚང་ཅམ་ན། །བདག་གཞན་གཉིས་མེད་དུ་གོ་བ་ཡིས། །བདག་
 མེད་རྣམ་གཉིས་གོ་ལེས་བྱ། །དེ་སྟོང་ཉིད་སྟོང་རྗེ་དབྱེར་མེད་ཡིན། །ས་དང་ལམ་གྱི་རིམ་བ་ཡང་། །སྟོང་ཉིད་སྟོང་
 རྗེ་མེད་དུ་འདུས། །དེས་ན་སྟོང་ཉིད་སྟོང་རྗེ་སྟོམ།

如此以①聖教與②正理抉擇一切法〔為空性〕後，藉由修持③上師的教授將
 證得自他二者之空、能所二者之空的空悲無別¹¹¹⁴。由於證得彼（空悲無別）而
 教示心回遮能所二取，此即所謂「能所二取由此¹¹¹⁵ 心遮遣」（9d），由於證得彼
 （空悲無別）而了知無自他二者與能所二取，心將回遮彼二。「我執根本未斷法，
 縱思已行亦徒勞。縱思修習亦心造。縱思理解亦增益。縱有所證亦心憍。我執根
 本若斷除，由了自他無二故，即名理解二無我，此即空悲二無別，一切地與道次
 第，亦皆攝於空悲中，是故應當修空悲。」¹¹¹⁶

རྗེ་བྱས་མེ་ཚེན་པོའི་དོ་རྟ་ལས། ས་ལམ་སངས་རྒྱས་ལོ་གཅིག་པ། །གཉུག་མའི་ཡེ་ཤེས་ཡིད་ལ་བྲིས། །དེ་¹¹¹⁷
 བདེ་བར་གཤེགས་པའི་དགོངས་པ་ཡིན། །མདོ་རྒྱད་ཟབ་མོའི་བརྗོད་བྱ་ཡིན། །སྐྱེམ་ཚེན་རྣམས་ཀྱི་ཉམས་སྲོང་
 ཡིན། །དེས་ན་སྐྱེམ་སྐྱེ་བོས་བཀྲུང། །སྟོང་ནས་སངས་རྒྱས་ཀྱི་འདུ་ཤེས་སྟེད། །སྟོན་རྒྱད་ཀྱི་གདམས་ངག་
 བདུད་ཅི་འཇུང། །ཚོ་འདི་ཡི་བྱ་བ་རྒྱབ་ཏུ་བོང། །སྐྱབ་ལ་བཙོན་འགྲུས་མེ་བཞིན་སྟོང། །ཚུལ་བཞིན་དེ་ལྟར་

1112 PM：ཚོས་，應是 ཚོས་ 的誤植，而非 ཚོ
 1113 PM：འོ
 1114 因為已經於第四點提及須與方便合修空性，故有此處的空悲無別。
 1115 由此是指修持空悲無別。
 1116 迄今我還找不到出處。也不確定是否為引文。
 1117 PM：無 དེ་，應是贅字。

བགྲིས་ལགས་ན། །སྟོང་ནས་ངེས་ཤེས་སྐྱེ་བར་མཆི། །བདག་འཛིན་གྱི་རྩ་བ་ཚོད་བར་མཆི། །བདག་གཞན་གཉིས་མེད་དུ་གོ་བར་མཆི། །སྟོང་ཉིད་སྟོང་རྗེ་འབྲེས་བར་མཆི། །སྐྱོན་གྲུབ་གྱི་རང་ས་ཟིན་བ་མཆི། །གཞན་¹¹¹⁸ གྱི་སོ་ནམ་འགྲུབ་བར་མཆི། །འཁོར་འདས་གྱི་ཤུན་ཐང་¹¹¹⁹ སྐྱེད་བར་མཆི། །བྱ་སྟོང་གཏམ་ཡིན་ལོ་སེམས་ལ་ཚོངས། །

至尊大婆羅門〔薩拉哈〕的《道歌》云：「地道佛陀乃一味，意中詢問原始智，此乃善逝之密意，甚深經續之所詮，諸大修行之體驗，是故頂戴諸上師，至心於師生佛想，耳傳教授甘露飲，背捨此生諸俗務，精進修持如火燃。倘若如是如理修，內心勢必生定解，我執根本勢必斷，自他無二勢必解，空性悲心勢必合，任運自地勢必持，究竟稼穡勢必成，輪涅差別勢必辨，子！此是忠言心應持。」

1120

དེ་ལྟར་སྟོང་ཉིད་སྟོང་རྗེ་དབྱེར་མེད་བ་བསྐྱོམས་སྤྲོས་ལོང་སྐྱིབ་བ་གཉིས་དག་ནས། །འབྲས་བུ་སྐྱེ་གསུམ་ཐོབ་བར་བསྐྱོན་བ་ཞི། །སྟོང་ཉིད་སྟོང་རྗེ་གོམས་བ་མཐར་ཐུན་བས། །ཉེས་པའི་སྐྱོན་དག་སྐྱེ་གསུམ་ཐོབ་བར་འགྲུར། །ཞེས་བ་སྟེ། །སྟོང་ཉིད་སྟོང་རྗེ་དབྱེར་མེད་བསྐྱོམས་སྤྲོས་ལོང་སྐྱིབ་བ་གཉིས་དག་ནས་ལྟ་བུ་ལ། །སྐྱོ་བྱར་གྱིས་¹¹²¹ དེ་མ་ཉེས་པའི་སྐྱོན་སྐྱིབ་བ་གཉིས་སྐྱིན་ལྟ་བུ་¹¹²² ལྷུང་བ་དེ་དག་བར་འགྲུར་རོ། །

教示如前修持空悲無別，故圓滿二種資糧並清淨二種障礙，將獲證三身之果位，如謂：「空性悲心修至究竟故，罪過清淨將獲佛三身。」(10ab) 即藉由修持空悲無別，法性自性清淨如虛空，客塵罪過二障如浮雲顯現般而成清淨。

1118 PM：གཞན，應是གཞན的誤植，而非གཞན

1119 ZY：ཐང

1120 迄今我還找不到出處。

1121 PM：གྱི

1122 ZY：བྱར

སྐྱིབ་པ་གཉིས་ལ་ཡང་བཤད་ལུགས་མང་ཡང་། རྒྱུད་སྐྱོང་མ་ནས། འཁོར་གསུམ་རྣམ་པར་རྟོགས་¹¹²³ བ་
 གང་། །དེ་ནི་ཤེས་བྱའི་སྐྱིབ་པར་འདོད། །སེར་སྣ་ལ་སོགས་རྣམ་རྟོག་གང་། །དེ་ནི་ཉོན་མོངས་སྐྱིབ་པར་འདོད།
 ཅེས་གསུངས་པས། བ་རོལ་ཏུ་བྱིན་པ་དུག་འཁོར་གསུམ་དུ་རྟོག་པ་ནི། ཤེས་བྱའི་སྐྱིབ་པ་སྟེ། དོན་གཟུང་འཛིན་
 གྱི་རྣམ་རྟོག་ཡིན་ནོ། བ་རོལ་ཏུ་བྱིན་པ་དུག་གི་མི་མ་ཐུན་པའི་ཕྱོགས་སེར་སྣ་ལ་སོགས་པའི་རྣམ་རྟོག་ནི། ཉོན་
 མོངས་པའི་སྐྱིབ་པ་ཡིན་ནོ། །

2. 清淨二障

關於二障雖有多種解釋軌理，然如《寶性論》云：「凡於三輪分別者，許彼
 即是所知障；凡是慳吝等分別，許彼是為煩惱障。」¹¹²⁴ 因此，執六波羅蜜多為
 三輪即所知障，義即能、所二取的分別心。¹¹²⁵ 六波羅蜜多之相違品慳吝等之分
 別則是煩惱障。

དེའི་སྐྱོང་ལུགས་ཀྱང་སྟོན་དུ་ཉོན་མོངས་པའི་སྐྱིབ་པ་སྐྱངས་ནས། དེ་ནས་ཤེས་བྱའི་སྐྱིབ་པ་སྐྱོང་། ཞེས་པ་ལ་
 སོགས་པ་འདོད་ལུགས་མི་མ་ཐུན་པ་ཡོད་ཀྱང་། ཤེས་བྱའི་སྐྱིབ་པ་མ་སྐྱངས་པར་ཉོན་མོངས་པ་མ་རོལ་དུ་རྒྱ་བ་¹¹²⁶
 བེ་མི་སྤྲུག་པ་ལ་སོགས་པ་བསྐྱོམས་པས་སྟོན་དུ་སྐྱོང་དུ་བཏུབ་མོད་ཀྱི། ཅ་བ་ནས་སྐྱོང་བ་ནི་དུས་མཉམ་དུ་སྐྱོང་
 བ་ཡིན་ཏེ། དེའི་ཅ་བ་རྣམ་རྟོག་ཡིན་ལ། རྣམ་རྟོག་ཅ་བ་ཚོད་ནས་རང་སར་དག་པའི་དུས་སུ་གཉིས་སོ་གཅིག་
 དག་ལ་གཅིག་མི་དག་མི་སྲིད་དོ། །ཚོས་ཉེད་རང་བཞིན་གྱི་རྣམ་པར་དག་པ་ལ། སྐྱོ་བྱུང་གྱི་དྲི་མ་དག་པ་དེ་ལ་དག་

1123 PM：རྟོག，應是 རྟོག 的誤植，而非 རྟོགས
 1124 འཁོར་གསུམ་རྣམ་པར་རྟོག་གང་། །དེ་ནི་ཤེས་བྱའི་སྐྱིབ་པར་འདོད། །སེར་སྣ་ལ་སོགས་རྣམ་རྟོག་གང་། །དེ་ནི་ཉོན་མོངས་སྐྱིབ་པར་འདོད། །
 經號 D4024；頁碼 123-1-72b；藏文經名 ཐེག་པ་ཆེན་པོ་རྒྱུད་སྐྱོང་མའི་བསྟན་བཅོས་བཞུགས་སོ། །漢譯版根本
 偈無此內容，而是在釋論內容中。《究竟一乘寶性論》卷 4：「慳等所治法，名為煩惱
 障，虛分別三法，是名為智障。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1611, p. 847b3-4)
 1125 若依此處所知障的說法是比較傾向瑜伽行中觀自續見，參《宗義寶鬘》。
 1126 PM：無 བ

བ་གཉིས་ལྡན་ཞེས་ཀྱང་ཟེར། དེ་ཡང་མདོ་སྡེ་རྒྱན་ལས། དེ་བཞིན་ཉིད་ཉི་ཐམས་ཅད་ལ། བྱད་པར་མེད་ཀྱང་དག་
 ཀྱང་ལ། །དེ་བཞིན་གཤེགས་ཉིད་དེ་ཡི་ཕྱིར། །འགྲོ་ཀྱན་དེ་ཡི་སྣང་པོ་ཅན། ། ཞེས་གསུངས་སོ། །དེ་ཡང་མདོ་
 སྡེ་རྒྱན་¹¹²⁷ ལས། སྐྱ་གསུམ་དག་གི་¹¹²⁸ སངས་རྒྱས་ཀྱི། །སྐྱ་བསྐྱུས་པར་ཉི་ཤེས་བྱ་སྟེ། །སྐྱ་གསུམ་དག་གི་
¹¹²⁹རང་བཞིན་¹¹³⁰ ཀྱི། །དོན་འདི་ཉེན་དང་བཅས་པར་བསྟན། ། ཅེས་གསུངས་པའི་¹¹³¹ དག་པ་གཉིས་ལྡན་
 དེ་ཚོས་ཀྱི་སྐྱ་ཡིན་ནོ། །

斷除彼（二障）之軌理亦有許「先斷除煩惱障，再斷除所知障」等不同軌理
¹¹³²，然而在尚未斷除所知障的情況下，雖能藉由修持不淨觀等而先行清淨煩惱
 現行，然而若欲從根本斷除〔煩惱障〕則必須同時地斷除〔煩惱、所知二障〕。
¹¹³³而其（二障）根本即是虛妄分別，切斷虛妄分別的根本之後，於自地清淨（佛
 地）之時，二障不可能其一清淨而另一不清淨。也〔有人〕說：「法性於自性清
 淨及客塵清淨（離垢清淨）中具有二種清淨。」如《經莊嚴論》云：「真如遍於
 諸眾生，無別然而若清淨，即成佛果如來身，故諸眾生具彼藏。」¹¹³⁴《經莊嚴
 論》又云：「當知法報化三身，能夠含攝佛陀身，教示法報化三身，自他二利之
 所依。」¹¹³⁵即佛陀法身具有二種清淨。

1127 PM : མདོ་སྡེ་རྒྱན་
 1128 PM : གེས་, 應該是 གེས་ 的誤植
 1129 PM : གེས་, 應該是 གེས་ 的誤植
 1130 PM : གཞན་, 應該是 གཞན་ 的誤植
 1131 PM : བས་
 1132 主要是唯識與中觀應成作此承許。
 1133 由此同時斷除的觀點應該也是屬於瑜伽行自續見，參考獅子賢《明義釋》、賈操傑《心要
 莊嚴疏》、《宗義寶鬘》。
 1134 དེ་བཞིན་ཉིད་ཉི་ཐམས་ཅད་ལ། །བྱད་པར་མེད་ཀྱང་དག་ཀྱང་ལ། །དེ་བཞིན་གཤེགས་ཉིད་དེ་ཡི་ཕྱིར། །འགྲོ་ཀྱན་དེ་ཡི་སྣང་པོ་ཅན། ། རྒྱུ་
 D4020 ; 頁碼 ཉམ་ཉམ་123-1-10a ; 藏文經名 རེག་པ་ཆེན་པོ་མདོ་སྡེ་རྒྱན་ཞེས་བྱ་བའི་ཚེག་ལེའུར་བྱས་པ། 《大乘莊嚴
 經論》卷3〈10 菩提品〉：「一切無別故，得如清淨故，故說諸眾生，名為如來藏。」
 (CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 604c9-10)
 1135 སྐྱ་གསུམ་དག་གིས་སངས་རྒྱས་ཀྱི། །སྐྱ་བསྐྱུས་པར་ཉི་ཤེས་བྱ་སྟེ། །སྐྱ་གསུམ་དག་གིས་རང་བཞིན་གྱི། །དོན་འདི་ཉེན་དང་བཅས་པར་བསྟན། །
 རྒྱུ་ D4020 ; 頁碼 ཉམ་ཉམ་123-1-11b ; 藏文經名 རེག་པ་ཆེན་པོ་མདོ་སྡེ་རྒྱན་ཞེས་བྱ་བའི་ཚེག་ལེའུར་བྱས་པ། 《大乘
 莊嚴經論》卷3〈10 菩提品〉：「應知佛三身，是佛身皆攝，自他利依止，示現悉三
 身。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 606c8-9)

3. 佛三身

ཚོས་ཀྱི་སྐྱེ་དེ་ནི་རྒྱུད་སྒྲ་ནས་¹¹³⁶ | འདུས་མ་བྱས་ཤིང་ལྷན་གྱིས་གྲུབ། གཞན་གྱིས་¹¹³⁷ རྒྱུན་གྱིས་རྟོགས་
མིན་པ། | ཞེས་པ་དང་། རོག་མ་དབྱུང་མཐའ་མེད་པ་ཡི། །རང་བཞིན་ཡིན་ཕྱིར་འདུས་མ་བྱས། །ཞི་བ་ཚོས་ཀྱི་
སྐྱེ་ཅན་ཕྱིར། །ལྷན་གྱིས་གྲུབ་ཅེས་བྱ་བར་བརྗོད། །སོ་སོ་རང་གིས་རྟོགས་བྱའི་ཕྱིར། གཞན་གྱི་རྒྱུན་གྱིས་
རྟོགས་མིན་པ། །ཞེས་པ་སྟེ།
དེའི་འགྲེལ་པ་ལས། འདུས་མ་བྱས་ནི་འདུས་བྱས་ལས་ལྡོག་¹¹³⁸ བར་ཤེས་པར་བྱའོ། །དེ་ལ་འདུས་བྱས་ནི་
གང་ལས་སྐྱེ་བ་¹¹³⁹ ཡང་རབ་ཏུ་ཤེས་ཤིང་། གནས་པ་དང་འཛིགས་པ་¹¹⁴⁰ མང་¹¹⁴¹ རབ་ཏུ་ཤེས་པ་ནི།
འདུས་བྱས་ཞེས་བརྗོད་ལ། དེ་མེད་པའི་ཕྱིར་སངས་རྒྱས་ཉིད་རོག་མ་དང་དབྱུང་དང་ཐ་མ་མེད་པ། འདུས་མ་
བྱས་ལ། ཚོས་ཀྱི་སྐྱེས་རབ་ཏུ་བྱེ་བར་ལྷན་¹¹⁴² བྱའོ། །སྒྲིས་པ་དང་རྣམ་པར་རྟོགས་པ་¹¹⁴³ ཐམས་ཅད་ཉེ་བར་
ཞི་བའི་ཕྱིར་ལྷན་གྱིས་གྲུབ་པའོ། །རང་བྱུང་གི་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་¹¹⁴⁴ རྟོགས་པར་བྱ་བའི་ཕྱིར། གཞན་གྱིས་¹¹⁴⁵ རྒྱུན་
གྱིས་རྟོགས་པ་མ་ཡིན་པའོ། །ཞེས་སོ། །

3.1 法身

彼「法身」如《究竟一乘寶性論》云：「無為而且任運成，非由他緣而了知。」

1136 PM : རྒྱུད་སྒྲ་ནས་
1137 PM : ཀྱི་, 應該是 ཀྱི་ 的誤植, 而非 ཀྱིས་
1138 W、ZY、PM : བརྗོག་
1139 W、ZY、PM : བ་
1140 PM : འཛིགས་, 應該是 འཛིགས་ 的誤植
1141 PM : ཡང་, 應該是 ཡང་ 的誤植
1142 PM : ལྷན་བར་, 非 ལྷན་
1143 PM : རྟོག་, 應該是 རྟོག་ 的誤植
1144 PM : ཀྱིས་, 應該是 ཀྱིས་ 的誤植
1145 PM : ཀྱི་, 應該是 ཀྱི་ 的誤植

分別與戲論，因此如來是任運成就。」¹¹⁵⁴ 因此是自利法身與勝義身。此亦如《寶性論》云：「自身圓滿之分位，即是勝義之法身。」¹¹⁵⁵

དེ་ལས་གཞན་དོན་གསུགས་སྐྱ་གཉིས་འབྱུང་བའི་ཚུལ་ནི། སངས་རྒྱས་ཀྱི་¹¹⁵⁶ ལམ་གྱི་གནས་སྐབས་སུ་གདུལ་
བྱའི་དོན་དུ་ཚོགས་བསགས་ཤིང་སློན་ལམ་བཏབ་བ་དང་། བསོད་ནམས་ཀྱི་ཚོགས་བསགས་ཤིང་སངས་རྒྱས་
དང་མཇུག་པའི་སློན་ལམ་བཏབ་བ་དང་བ་ཅན་གྱིས་¹¹⁵⁷ སྤང་བ་ལས་བྱུང་བའོ། །

從彼（法身）現出二種利他色身之方式，是指於佛道的階段中，為了所化機而累積資糧且廣發大願，以及累積福德資糧且發願值遇諸佛，唯具信者得以觀見¹¹⁵⁸。

དེ་ཡང་དེ་བཞིན་དང་སོགས་ཅི་མེད་ཅན། །དང་སོགས་ཡོན་ཏན་བསྐྱེས་པ་བ་ཡིས། སྤང་བ་ཚོགས་བའི་སངས་
རྒྱས་ཀྱི། མཚན་དང་དཔེ་བྱད་དང་ལྡན་པར། །འཆགས་དང་ནི་བཞེངས་¹¹⁵⁹ བ་དང་། །བཞུགས་བ་དང་ནི་

DILA Dharma Drum Institute of Liberal Arts

頁碼 123-1-78b~79a；藏文經名 རེག་པ་ཚེན་པོ་རྒྱུད་རྒྱ་མཐོང་བསྟན་བཅོས་རྣམ་པར་འགྲུབ་པ། 《究竟一乘寶性論》卷2〈2 佛寶品〉：「《如來莊嚴智慧光明入一切佛境界經》中次第顯說應知。應云何知？彼經中言：文殊師利！如來、應、正遍知不生不滅者，此明如來無為之相。又復次說無垢清淨琉璃地中帝釋王身鏡像現等，如是乃至九種譬喻，皆明如來不生不滅。又言：文殊師利！如來、應、正遍知清淨法身亦復如是，不動不生、心不戲論、不分別不分別無分別、不思無思不思議、無念寂滅寂靜、不生不滅、不可見不可聞、不可嗅不可嘗、不可觸無諸相、不可覺不可知。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1611, p. 823a14-24)

1154 འདིས་ནི་རང་གི་མཇུག་པ་དག་ལས་རྣམ་པར་རྟོག་བ་དང་། སློན་ལམ་བཏབ་ཅད་ཞི་བའི་བྱིར། དེ་བཞིན་གཤེགས་བ་ལྡན་གྱིས་གྲུབ་བ་ཉིད་བསྟན་ཏོ། །
經號 D4025；頁碼 123-1-79a；藏文經名 རེག་པ་ཚེན་པོ་རྒྱུད་རྒྱ་མཐོང་བསྟན་བཅོས་རྣམ་པར་འགྲུབ་པ། 《究竟一乘寶性論》卷2〈2 佛寶品〉：「明佛一切所作事中，遠離一切戲論分別，寂靜自然。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1611, p. 823a25-26)

1155 བདག་ཉིད་གྱི་ནི་འབྱོར་བའི་གནས། །དམ་པའི་དོན་གྱི་སྐྱ་ཡིན་ཏེ། །
經號 D4024；頁碼 123-1-65b；藏文經名 རེག་པ་ཚེན་པོ་རྒྱུད་རྒྱ་མཐོང་བསྟན་བཅོས་བཞུགས་སོ། 漢譯版根本偈無此內容，而是在釋論內容中。《究竟一乘寶性論》卷4〈9 如來功德品〉：「於自身成就，住持諸佛法，故攝第一身。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1611, p. 844a8-9)

1156 PM：གྱིས་

1157 PM：དང་བ་ཅན་གྱི་，應該是 དང་བ་ཅན་གྱི་ 的誤植

1158 藏文直譯為：唯由具信者的顯現中出現〔佛的色身〕。

1159 ZY：གཞེས་པ་

གཞིམས་པ་དང་། ¹¹⁶⁰ ལྷོད་ལམ་སྣ་ཚོགས་མཛད་པ་དང་། ཞི་བའི་ཚོས་ནི་གསུངས་པ་དང་། མི་གསུང་
 མཉམས་པར་བཞག་གྱུར་པ། ཚོ་འབྲུལ་རྣམ་པ་སྣ་ཚོགས་དག། མཛད་པ་གཞི་མདངས་ཚེན་པོ་ཅན། སེམས་ཅན་
 རྣམས་ཀྱིས་མཐོང་བར་འགྱུར། །དེ་མཐོང་ནས་ཀྱང་འདོད་ལྡན་པ། སངས་རྒྱལ་ཉིད་ལྱིར་རབ་སྦྱོར་ཉེ། དེ་རྒྱ་
 ཡང་དག་སྒྲངས་ནས་ནི། འདོད་པའི་གོ་འཕང་ཐོབ་པར་བྱེད། ལྷང་བ་དེ་ནི་ཕེན་ཏུ་ཡང་། རྟོག་པ་མེད་ཅིང་གཡོ་
 བ་མེད། །དེ་ལྟ་ན་ཡང་འཇིག་རྟེན་ན། །དོན་ཚེན་པོས་ནི་ཉེ་བར་གནས། །འདི་ནི་རང་སེམས་སྣང་བ་ཞེས། །སོ་
 སོ་སྦྱོ་བོས་མི་ཤེས་མོད། །དེ་ལྟ་ན་ཡང་གཟུགས་མཐོང་དེ། །དེ་དག་ལ་ནི་དོན་ཡོད་འགྱུར། །རིམ་¹¹⁶¹ ཀྱི་¹¹⁶²
 དེ་མཐོང་ལ་བརྟེན་ནས་ནི་¹¹⁶³ ། །ཐེག་པ་འདི་ལ་གནས་པ་རྣམས། རང་གི་དམ་པའི་ཚོས་སྦྱོ་ནི། ཡེ་ཤེས་མིག་
 གིས་མཐོང་བར་འགྱུར། ཞེས་རྒྱ་སྒྲ་མར་གསུངས་སོ། །

3.2 報身

復次，「如是具無垢信等，信等功德由修持，顯現圓滿佛陀身，具足莊嚴之相好，行走往來與站立，安住正坐及睡眠，種種威儀諸事業，宣說寂靜之正法，未說即入等引中，種種神通變化相，事業赫赫具威勢，為諸有情所目睹，觀見彼故具希求，為證佛果精進修，正確受持彼因已，令獲所欲之果位，彼相全然無分別，彼相全然無動搖，雖然如此於世間，大利益故近安住，此相名為自心現，一切凡夫雖不了，然而如是見色身，彼等凡夫將獲益，依於漸次觀見彼，諸多安住此乘者，內在殊勝之法身，以智眼目將觀見。」¹¹⁶⁴

1160 ZY：缺漏 བཞག་པ་དང་ནི་གཞིམས་པ་དང་། །

1161 W：རིམས་

1162 PM：ཀྱིས་

1163 W、ZY、PM：無 ནི

1164 དེ་བཞེན་དད་སོགས་ཅི་མེད་ཅན། །དད་སོགས་ཡོན་ཏན་བསྐྱོམ་པ་ཡི། །རང་སེམས་ལ་སྣང་རྫོགས་སངས་རྒྱལ། །མཚན་དང་དཔེ་བྱད་ལྡན་པ་
 དང་། །འཚག་པ་དང་ནི་བཞེངས་པ་དང་། །བཞག་པ་དང་ནི་གཞིམས་པ་དང་། །ལྷོད་ལམ་སྣ་ཚོགས་མཛད་པ་ཅན། །ཞི་བའི་ཚོས་ནི་གསུངས་པ་
 དང་། །མི་གསུང་མཉམས་པར་བཞག་གྱུར་པ། །ཚོ་འབྲུལ་རྣམ་པ་སྣ་ཚོགས་དང་། །མཛད་པ་གཞི་མདངས་ཚེན་པོ་ཅན། །སེམས་ཅན་རྣམས་ཀྱིས་
 མཐོང་བར་འགྱུར། །དེ་མཐོང་ནས་ཀྱང་འདོད་ལྡན་པ། །སངས་རྒྱལ་ཉིད་ཅེས་རབ་སྦྱོར་ཉེ། །དེ་རྒྱ་ཡང་དག་སྒྲངས་ནས་ནི། །འདོད་པའི་གོ་འཕང་
 ཐོབ་པར་བྱེད། །ལྷང་བ་དེ་ནི་ཕེན་ཏུ་ཡང་། །རྟོག་མེད་གཡོ་བ་མེད་པ་ཉེད། །དེ་ལྟ་ན་ཡང་འཇིག་རྟེན་ན། །དོན་ཚེན་པོས་ནི་ཉེ་བར་གནས། །འདི་ནི་

སེམས་རྣམ་པར་དག་པ་ལ་སངས་རྒྱས་ཀྱི་སྐྱེ་སྣང་བཤོ། །འདས་པ་ལ་སོགས་པར་མཐོང་ནས་མི་སྣང་བའི་དུས་
སྟེ་ཡང་མེད་པའི་མ་ཡིན་ཏེ། རི་རྒྱུ་ལྡེ་ས་གཞི་མེད་པས་བརྒྱ་བྱིན་གྱི་¹¹⁷⁹ གཟུགས་བརྟན་མི་སྣང་བ་བཞིན་དུ་
དད་པའི་སེམས་དྲང་བ་མེད་པ་ལ་མི་སྣང་བ་ཡིན་ནོ། །

4. 佛事業

4.1 身事業

再者，對於佛陀而言，以無有分別、任運成就且相續不斷而成辦利他的身事業，如《寶性論》云：「如毘琉璃清淨大地中，顯現天主帝釋影像般，如是眾生清淨心地中，能仁之王（佛）化身影像現，能仁影像現起或隱沒，全賴眾生清濁心而定。」¹¹⁸⁰ 佛陀雖無虛妄分別，然猶如於自性清淨之毘琉璃的大地中，顯現天主帝釋及其眷屬、尊勝宮殿等，以及種種諸天受用事物的影像，儘管〔佛對於帝釋〕並無顯現影像之意樂分別，仍然能夠顯現影像。同樣地，佛身也會顯現在信心清淨者的心中。那些過去曾經見過的，不顯現之時也不是沒有，如同無毘琉璃的大地就無法顯現帝釋影像般，在信心不清淨者的心中則無法顯現〔佛身的影像〕。

1179 PM：無 གྱི་

1180 ཇི་ལྟར་རི་རྒྱུ་ས་གཞི་གཅོང་མ་ལ། །ལྟ་དབང་ལུས་ཀྱི་གཟུགས་བརྟན་སྣང་བ་ལྟར། །དེ་བཞིན་འགོ་སེམས་ས་གཞི་གཅོང་མ་ལ། །ལྟ་བའི་དབང་
བའི་སྐྱེ་ལོ་གཟུགས་བརྟན་འཆར། །འགོ་བར་གཟུགས་བརྟན་འཆར་ཏུ་བརྟོག་མེད་དང་། །རྟོག་པའི་རང་སེམས་རབ་འཇུག་དབང་གིས་འཇུག །
經號 D4024；頁碼 123-1-68b；藏文經名 ཐེག་པ་ཆེན་པོ་རྒྱུ་རྒྱ་མའི་བསྟན་བཅོས་བཞུགས་སོ། །《究竟一乘
寶性論》卷 1〈10 自然不休息佛業品〉：「如彼毘琉璃，清淨大地中，天主帝釋身，於中
鏡像現。如是眾生心，清淨大地中，諸佛如來身，於中鏡像現。帝釋現不現，依地淨不
淨，如是諸世間，鏡像現不現。如來有起滅，依濁不濁心，如是諸眾生，鏡像不現。」
(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1611, p. 818a20-27)

ལྷགས་ཀྱི་འཕྲིན་ལས་ནི། ལྷན་སྐྱེས་¹¹⁹⁰ ། ཇི་ལྟར་དབྱུང་གི་དུས་ན་སྤྲིན། །ལོ་རྟོག་¹¹⁹¹ ལུན་སུམ་ཚོགས་པའི་
 ལྷ། ལྷ་ཡི་ཕྱང་པོ་འབད་མེད་པར། །ས་ལ་རྣམ་པར་¹¹⁹² འབེབས་པ་ལྟར། །དེ་བཞིན་ལྷགས་ཇི་ལྷིན་ལས་
 ལྷ། །རྒྱལ་བའི་དམ་ཚེས་ལྷ་ཡི་ཆར། །འགྲོ་བའི་དགེ་བའི་ལོ་རྟོག་¹¹⁹³ ལྷ། །རྣམ་པར་རྟོག་པ་མེད་པར་འབེབས།
 །ཞེས་པ་སྟེ། ལྷིན་ལ་རྣམ་རྟོག་མེད་པར་ཆར་བ་འབེབས་པ་བཞིན་དུ། སངས་རྒྱལ་ལ་རྣམ་པར་རྟོག་པ་མེད་པར་
 ལྷགས་ཇི་ལྷིན་ལས་འགྲོ་བའི་དགེ་བའི་ལོ་རྟོག་¹¹⁹⁴ ལྷ། དམ་པའི་ཚེས་ཀྱི་ཆར་འབེབས་སོ། །

4.3 意事業

意之事業，是指如《寶性論》云：「如同雲於夏季時，是為圓滿莊稼因，無有劬勞於大地，降下生長莊稼雨；如是從佛悲憫雲，亦無分別而降澍，諸佛正法甘露雨，眾生白善莊稼因。」¹¹⁹⁵ 義即猶如雲無有分別而降下雨水般，佛陀亦毫無虛妄分別地從悲心之雲降下正法之雨水，此即眾生白善莊稼之因。

སངས་རྒྱལ་གྱི་སའི་རྣམ་བཞག་འདི་ལ་སྤང་བཅས་ཀྱི་ཡི་ཤེས་མངའ་བ་དང་། མི་མངའ་བར་འདོད་པའི་ལྷགས་
 ལཱིས་ཉེ། དང་པོ་ནི། ཚེས་ཉིད་རང་བཞིན་གྱིས་རྣམ་པར་དགག་པ་ལ་སློ་བུར་གྱི་རི་མ་དང་བྲལ་བ་དེ། ཟག་པ་མེད་
 པའི་དབྱིངས་ཞེས་ཀྱང་བྲ། ཚེས་ཀྱི་སྐྱ་ཞེས་ཀྱང་བྲའོ། །

1190 PM : ལྷན་སྐྱེས་པ་

1191 W、ZY : མོག་

1192 PM : ལྷན་དུ་, 而非 རྣམ་པར་

1193 W、ZY : མོག་

1194 W、ZY : མོག་

1195 ཇི་ལྟར་དབྱུང་གི་དུས་ན་སྤྲིན། །ལོ་རྟོག་ལུན་སུམ་ཚོགས་པའི་ལྷ། །ལྷ་ཡི་ཕྱང་པོ་འབད་མེད་པར། །ས་ལ་རྣམ་པར་འབེབས་པ་ལྟར། །དེ་བཞིན་
 ལྷགས་ཇི་ལྷིན་ལས་ནི། །རྒྱལ་བའི་དམ་ཚེས་ལྷ་ཡི་ཆར། །འགྲོ་བའི་དགེ་བའི་ལོ་རྟོག་ལྷ། །རྣམ་པར་རྟོག་པ་མེད་པར་འབེབས། །經號
 D4024 ; 頁碼 123-1-69a ; 藏文經名 རེག་པ་ཚེན་སོ་རྒྱུད་སྐྱེས་པའི་བུན་བཅོས་བཞགས་སོ། 《究竟一乘寶性
 論》卷1〈10 自然不休息佛業品〉：「知有起悲心，遍滿世間處，定持無垢藏，佛雨淨穀
 因。世間依善業，依風生雲雨，依悲等增長，佛妙法雲雨。」(CBETA 2022.Q3, T31, no.
 1611, p. 818c10-13)

5. 佛智慧

關於佛地安立有二派主張：〔佛〕具有顯現¹¹⁹⁶ 之智與〔佛〕不具有顯現之智。

5.1 承許佛具有顯現之智

首先（主張佛具有顯現之智），於自性清淨法性中已離客塵垢染者，既稱為「無漏界」也稱為「法身」。

དེ་ལ་བརྟེན་ནས་ཡེ་ཤེས་བཞི་འབྱུང་སྟེ། མེ་ལོང་ལྷ་བུའི་ཡེ་ཤེས་དང་། མཉམ་པ་ཉིད་ཀྱི་ཡེ་ཤེས་དང་། སོ་སོ་རྟོག་པའི་ཡེ་ཤེས་དང་། བྱ་བ་སྐྱབ་པའི་ཡེ་ཤེས་སོ། །

依於彼（法身）而生出四種智慧，即〔《經莊嚴論釋》：〕猶如鏡面之淨智（大圓鏡智），平等自性之淨智（平等性智），各各思惟之淨智（妙觀察智），成就所作之淨智（成所作智）。¹¹⁹⁷

མེ་ལོང་ལྷ་བུའི་ཡེ་ཤེས་ནི། རྟོན་ཡིན་ཏེ་མི་གཡོ་བའོ། །ཡེ་ཤེས་གསུམ་སོ་རེ་དེ་ལ་བརྟེན་པ་དང་གཡོ་བའོ། །དེ་ཡང་མདོ་སྡེ་རྒྱན་ལས། མེ་ལོང་¹¹⁹⁸ ཡེ་ཤེས་མི་གཡོ་སྟེ།¹¹⁹⁹ ། ཡེ་ཤེས་གསུམ་སོ་དེ་ལ་བརྟེན། མཉམ་པ་ཉིད་དང་སོ་སོ་རྟོག་བྱ་བ་སྐྱབ་པ་ཁོ་ནའོ། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

5.1.1 大圓鏡智

大圓鏡智是所依，故不動搖。三種智是依於彼，而且會動搖。此亦如《經莊嚴論》云：「大圓淨智不動搖，其餘三智依於彼，此三唯是平等性，妙觀察與成

1196 不確定此處的顯現是否指行相

1197 མེ་ལོང་ལྷ་བུའི་ཡེ་ཤེས་དང་། མཉམ་པ་ཉིད་ཀྱི་ཡེ་ཤེས་དང་། སོ་སོ་རྟོག་པའི་ཡེ་ཤེས་དང་། བྱ་བ་སྐྱབ་པའི་ཡེ་ཤེས་སོ། ། 經號 D4026；頁碼 123-1-160a；藏文經名 མདོ་སྡེ་རྒྱན་གྱི་བཤད་པ། 《大乘莊嚴經論》卷3〈10 菩提品〉：「一切諸佛有四種智：一者鏡智、二者平等智、三者觀智、四者作事智。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 606c25-27)

1198 ZY：無 མེ་ལོང་

1199 PM：བ་

所作。」¹²⁰⁰

དེ་ལ་མེ་ལོང་ལྷ་སྲུང་ཡེ་ཤེས་ནི། མེ་ལོང་ཡེ་ཤེས་ང་ཡིར་མེད། །ཡོངས་སུ་མ་ཆད་ཉག་ཏུ་ལྡན། །ཤེས་བྱ་ཀུན་ལ་
མ་རྫོངས་ལ། །ཉག་ཏུ་དེ་ལ་མངོན་ཕྱོགས་མིན། ། མེ་ལོང་ལྷ་སྲུང་ཡེ་ཤེས་ཉག་ཏུ་ང་ཡི་རང་¹²⁰¹ མེད་པ་དང་།
ལུས་ཐམས་ཅད་དུ་འབྲུག་པས་ལུས་ཀྱི་སློན་ས་ཡོངས་སུ་མ་ཆད་པ་དང་། ཏུས་ཀྱི་སློན་ས་ཉག་ཏུ་ལྡན་པ་དང་།
ཉག་ཏུ་སློབ་པ་དང་བྲལ་བའི་ཕྱིར། ཤེས་བྱ་ཐམས་ཅད་ལ་མ་རྫོངས་པ་ཡང་ཡིན་ལ། ཉམས་པ་མེད་པའི་ཕྱིར། དེ་
¹²⁰² ལ་མངོན་དུ་ཕྱོགས་པ་ཡང་མ་ཡིན་པའོ། །

其中，大圓淨智是〔如《經莊嚴論》：〕「大圓鏡智無我所，無有中斷恆常具，
於諸所知無愚昧，恆常於彼不現前。」¹²⁰³ 義即大圓鏡智恆常無我所；因為能入
一切境，故從一切對境的角度，無有中斷；從時間的角度，恆常具足；恆常離障
故，於一切所知無愚昧；無退失故，於彼等亦非現前¹²⁰⁴。

དེ་ཡང་ཡེ་ཤེས་ཀུན་གྱི་རྒྱ་མཚན་ཕྱིར། །ཡེ་ཤེས་འབྲུང་གནས་ཆེན་པོ་འདྲ། །ཡོངས་སུ་དྲོད་རྫོགས་པའི་སངས་
རྒྱས་ཉིད། །ཡེ་ཤེས་གཟུགས་བརྟན་འབྲུང་བའི་ཕྱིར། །ཅེས་གསུངས་པས། མཉམ་པ་ཉིད་ཀྱི་ཡེ་ཤེས་ལ་སོགས་
པ་དེ་དག་གི་རྒྱ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། ཡེ་ཤེས་ཐམས་ཅད་ཀྱི་འབྲུང་གནས་ལྷ་སྲུང་། །དེ་ནི་ལོངས་སྤོང་རྫོགས་པའི་

1200 མེ་ལོང་ཡེ་ཤེས་མེ་གཡོ་བ། །ཡེ་ཤེས་གསུམ་ནི་དེ་ལ་བརྟེན། །མཉམ་པ་ཉིད་དང་སོ་སོར་རྟོག །བྱ་བ་སྐྱབ་པ་ཁོ་ནའོ། །མེ་ལོང་ཡེ་ཤེས་ང་ཡི་མེད། །
經號 D4020；頁碼 123-1-11b；藏文經名 ཐེག་པ་ཆེན་པོ་མདོ་སྡེའི་རྒྱན་ཞེས་བྱ་བའི་ཆོག་ལེའུར་བྱས་པ། 《大乘
莊嚴經論》卷3〈10 菩提品〉：「四智鏡不動，三智之所依，八七六五識，次第轉得
故。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 606c23-24)

1201 ZY：ང་ཡི་བ་；PM：ང་ཡིར་

1202 W、ZY、PM：多 དག།

1203 མེ་ལོང་ཡེ་ཤེས་ང་ཡི་མེད། །ཡོངས་སུ་མ་ཆད་ཉག་ཏུ་ལྡན། །ཤེས་བྱ་ཀུན་ལ་མ་རྫོངས་ལ། །ཉག་ཏུ་དེ་ལ་མངོན་ཕྱོགས་མིན། །經號
D4020；頁碼 123-1-11b；藏文經名 ཐེག་པ་ཆེན་པོ་མདོ་སྡེའི་རྒྱན་ཞེས་བྱ་བའི་ཆོག་ལེའུར་བྱས་པ། 《大乘莊嚴
經論》卷3〈10 菩提品〉：「鏡智緣無分，相續恆不斷，不愚諸所識，諸相不現前。」
(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 607a3-4)

1204 退失與現前（有朝向或往前之義）是相對的概念，因為大圓鏡智無退失，所以也無現
前。

སངས་རྒྱལ་གྱི་ཡིན་ལ། མཉམ་བཤིན་ལ་སོགས་པའི་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་གཟུགས་བརྟན་འབྱུང་བའི་ཕྱིར། དེ་ལ་མེ་
མོང་ལྷ་བུའི་ཡེ་ཤེས་ཞེས་བྱའོ། །

再者，因為〔如《經莊嚴論》〕云：「以是餘智之因故，此智猶如大生源，由
生圓滿受用佛，及諸餘智影像故〔，是故名為圓鏡智〕。」¹²⁰⁵ 所以〔大圓鏡智〕
是彼平等性智等之因，如同一切智之生源，彼亦是圓滿報身佛，並且能生〔其餘〕
平等性智等之影像，所以稱之為「大圓淨智」。¹²⁰⁶

མཉམ་བཤིན་གྱི་ཡེ་ཤེས་ནི། ལྷོ་མ་¹²⁰⁷ བ་དག་པས་སེམས་ཅན་ལ། མཉམ་བཤིན་ཡེ་ཤེས་འབྱུང་བར་
འདོད། མི་གནས་ཞེ་བར་ལྷགས་པ་ནི། མཉམ་བཤིན་ཡེ་ཤེས་ཡིན་པར་འདོད། བྱང་ཚུབ་སེམས་དཔས་མངོན་
པར་རྟོགས་པའི་དུས་ན་སེམས་ཅན་རྣམས་ལ་མཉམ་བཤིན་གྱི་ཡེ་ཤེས་པ་ཐོབ་པ་གང་ཡིན་པ་དེ། ལྷོ་མ་¹²⁰⁸ བ་དག་
པའི་ལྷོ་ནས་བྱང་ཚུབ་ཐོབ་པ་ན། མི་གནས་པའི་མྱ་ངན་འདས་པར་བཞག་¹²⁰⁹ བ་ནི་མཉམ་བཤིན་ཡེ་ཤེས་སུ་
འདོད་དོ། ། མཉམ་བཤིན་གྱི་ཡེ་ཤེས་དེའང་¹²¹⁰ ། །དུས་རྣམས་རྟོག་ཏུ་བྱམས་པ་དང་། །སྤྱགས་ཇེ་ཆེན་པོ་དག་
དང་ལྗན། །སེམས་ཅན་རྣམས་ལ་མོས་པ་བཞིན། །སངས་རྒྱལ་སྐྱེ་བའི་སངས་སྟོན། །དུས་ཐམས་ཅད་དུ་བྱམས་
པ་ཆེན་པོ་དང་། །སྤྱགས་ཇེ་ཆེན་པོ་དང་ལྗན་པ་དང་། །སེམས་ཅན་རྣམས་ལ་མོས་པ་ཇི་ལྷ་བ་ཞིན་¹²¹¹ ། །སངས་

1205 ཡེ་ཤེས་གཟུགས་ཀྱི་རྒྱ་མཚན་ཕྱིར། ཡེ་ཤེས་འབྱུང་གནས་ཆེན་པོ་འདྲ། །འོངས་སྤྱོད་རྟོགས་པའི་སངས་རྒྱལ་ཉིད། ཡེ་ཤེས་གཟུགས་བརྟན་འབྱུང་
བའི་ཕྱིར། །經號 D4020；頁碼 123-1-11b；藏文經名 ཐེག་པ་ཆེན་པོ་མདོ་སྡེའི་རྒྱན་ཞེས་བྱ་བའི་ཆོག་ལེའུར་བྱས་
པ། 《大乘莊嚴經論》卷3〈10 菩提品〉：「鏡智諸智因，說是大智藏，餘身及餘智，像現
從此起。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 607a10-11)

1206 與漢譯的釋文有異，《大乘莊嚴經論》卷3〈10 菩提品〉：「鏡智諸智因說是大智藏者，
彼平等智等諸智一切種皆以鏡智為因，是故此智譬如大藏，由是諸智藏故。餘身及餘智
像現從此起者，餘身，謂受用身等。餘智，謂平等智等。由彼身像及彼智像，一切皆從
此智出生，是故佛說此智以為鏡智。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 607a12-17)

1207 W、ZY、PM：བསྟོན་

1208 W、ZY、PM：བསྟོན་

1209 PM：ལྷགས་

1210 PM：དེ་ཡང་，應是 དེའང་ 的誤植。

1211 W、ZY、PM：ཇི་ལྷ་བ་ཞིན་དུ

སོ་སོར་རྟོག་པའི་ཡེ་ཤེས་ནི། ཤེས་བྱ་ཀུན་ལ་རྟག་མི་ཐོགས། ཉིང་ངེ་འཛིན་དང་གཟུངས་རྣམས་ཀྱི། བགཉེར་
དང་འབྲ་བ་ཁོན་ཡིན། །འཁོར་གྱི་འཁོར་དགེལ་¹²¹⁶ རྣམས་སྲུ་ནི། །འབྱོར་བ་ཐམས་ཅད་སྟོན་མཛད་པ། རྩེ་
ཚོམ་ཐམས་ཅད་གཅོད་པ་ཡི། །ཚོས་ཚེན་ཚར་ནི་རབ་ཏུ་འབེབས། ཞེས་གསུངས་སོ། །

5.1.3 妙觀察智

妙觀察智，是〔如《經莊嚴論》云：〕「於諸所知恒無礙，妙觀察智如三昧，及諸總持之寶藏，於諸眷屬壇城中，一切圓滿令示現，普遍降下能斷除，一切疑惑大法雨。」¹²¹⁷

བྱ་བ་སྐྱབ་པའི་ཡེ་ཤེས་ནི། །ཁམས་རྣམས་ཀུན་ཏུ་སྣ་ཚོགས་ཤིང་། །དབག་མེད་བསམ་ཡས་སྐྱལ་བ་
ཡིས། །སེམས་ཅན་ཀུན་དོན་སྐྱབ་པའོ། །བྱ་བ་བསྐྱབ་པའི་ཡེ་ཤེས་ནི། །འཛིག་རྟེན་གྱི་ཁམས་ཐམས་ཅད་དུ་སྐྱལ་
བ་རྣམས་བ་སྣ་ཚོགས་པ། །དབག་ཏུ་མེད་པ་བསམ་གྱིས་མི་བྱབ་པ་དག་གིས་སེམས་ཅན་གྱི་དོན་མཛད་པའོ། །

5.1.4 成所作智

成所作智，即是於諸界中以種種，無量無邊幻化身，成辦一切有情利。¹²¹⁸ 義即〔《經莊嚴論釋》：〕成所作智是於一切世界中，以各種無量不思議之化現而行

1216 PM：འཁོར་གྱི་དགེལ་འཁོར་，應是 འཁོར་གྱི་དགེལ་འཁོར་ 的誤植，非 འཁོར་གྱི་འཁོར་དགེལ་

1217 སོ་སོར་རྟོག་པའི་ཡེ་ཤེས་ནི། ཤེས་བྱ་ཀུན་ལ་རྟག་མི་ཐོགས། ཉིང་ངེ་འཛིན་དང་གཟུངས་རྣམས་ཀྱི། བགཉེར་དང་འབྲ་བ་ཁོན་ཡིན། །འཁོར་གྱི་
དགེལ་འཁོར་རྣམས་སྲུ་ནི། །འབྱོར་བ་ཐམས་ཅད་སྟོན་མཛད་པ། །རྩེ་ཚོམ་ཐམས་ཅད་གཅོད་པ་ཡི། །ཚོས་ཚེན་ཚར་ནི་རབ་ཏུ་འབེབས། ། 經號
D4020；頁碼 ཉམ་ཉམ་123-1-11b~12a；藏文經名 ཐེག་པ་ཆེན་པོ་མདོ་སྲེད་རྒྱན་ཞེས་བྱ་བའི་ཚོག་ལེའུར་བྱས་པ། 《大乘
莊嚴經論》卷3〈10 菩提品〉：「觀智識所識，恒時無有礙，此智如大藏，總持三昧依。
恒在大眾中，種種皆示現，能斷諸疑網，兩大法雨故。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604,
p. 607)

1218 བྱ་བ་སྐྱབ་པའི་ཡེ་ཤེས་ནི། །ཁམས་རྣམས་ཀུན་ཏུ་སྣ་ཚོགས་ཤིང་། །དབག་མེད་བསམ་ཡས་སྐྱལ་བ་ཡིས། །སེམས་ཅན་ཀུན་གྱི་དོན་སྐྱབ་པའོ། །
經號 D4020；頁碼 ཉམ་ཉམ་123-1-12a；藏文經名 ཐེག་པ་ཆེན་པོ་མདོ་སྲེད་རྒྱན་ཞེས་བྱ་བའི་ཚོག་ལེའུར་བྱས་པ། 《大乘
莊嚴經論》卷3〈10 菩提品〉：「事智於諸界，種種化事起，無量不思議，為利群生
故。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 607b15-16)

ཡེ་ཤེས་བཞི་པོ་དེའི་རྒྱ་ནི། མདོ་སྡེ་རྒྱན་¹²²⁰ ལས། འཛིན་པའི་བྱིར་དང་སེམས་མཉམ་བྱིར། །ཡང་དག་ཚོས་
 རབ་སྟོན་བྱིར་དང་། །བྱ་བ་བསྐྱབ་པ་ཉིད་ཀྱི་བྱིར། །ཡེ་ཤེས་བཞི་པོ་ཡང་དག་འབྱུང་། །ཞེས་གསུངས་ཏེ། ཐོས་
 པའི་ཚོས་རྣམས་འཛིན་པ་དང་། སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ལ་བདག་གཞན་མཉམ་པ་ཉིད་དུ་གོམས་པ་དང་། ཚོས་
 བྱིན་ཅི་མ་ལོག་པར་སྟོན་པ་དང་། སེམས་ཅན་གྱི་དོན་སྐྱབ་པ་བཞི་ལས། གོ་རེས་¹²²¹ བཞིན་དུ་ཡེ་ཤེས་བཞི་
 འབྱུང་ངོ་¹²²² །

5.1.5 四種智慧之因

此四種智慧之因，如《經莊嚴論》云：「攝持故與心等故，正確善宣妙法故，成辦一切所作故，正確生起四種智。」¹²²³ 義即〔《經莊嚴論釋》：〕攝持諸多所聞法，於一切有情觀修自他平等性，無倒開示正法，成辦有情利益，依此四者之次第而出生四智。¹²²⁴

1219 བྱ་བ་སྐྱབ་པའི་ཡེ་ཤེས་ཞི་འཛིན་ཉིད་ཀྱི་ཞུས་ཐམས་ཅད་དུ་སྐྱབ་པ་རྣམས་པ་སྣ་ཚོགས་དབག་ཏུ་མེད་པ་བསམ་གྱིས་མི་ཁྱབ་པ་དག་གིས་སེམས་ཅན་
 ཐམས་ཅད་ཀྱི་དོན་མཛད་པའོ། ། 經號 D4026；頁碼 123-1-160b；藏文經名 མདོ་སྡེའི་རྒྱན་གྱི་བཤམ་པ། 《大乘莊嚴經論》卷3〈10 菩提品〉：「彼作事智於一切世界中作種種變化事，無量無邊不可思議。如此等業，皆為利益一切眾生故。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 607b17-20)

1220 PM：མདོ་སྡེའི་རྒྱན་

1221 W、ZY：རེམས་

1222 ZY：無 ོ

1223 འཛིན་པའི་བྱིར་དང་སེམས་མཉམ་བྱིར། །ཡང་དག་ཚོས་རབ་སྟོན་བྱིར་དང་། །བྱ་བ་སྐྱབ་པ་ཉིད་ཀྱི་བྱིར། །ཡེ་ཤེས་བཞི་པོ་ཡང་དག་འབྱུང་། ། 經
 號 D4020；頁碼 123-1-12a；藏文經名 རེག་པ་ཚེན་པོ་མདོ་སྡེའི་རྒྱན་ཞེས་བྱ་བའི་ཚིག་ལེའུར་བྱས་པ། 《大乘莊嚴經論》卷3〈10 菩提品〉：「攝持及等心，開法亦作事，如是依四義，次第四智起。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 607b21-22)

1224 དེ་ལ་འཛིན་པའི་བྱིར་ནི་ཐོས་པའི་ཚོས་རྣམས་ལའོ། །སེམས་མཉམ་པའི་བྱིར་ནི་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ལ་བདག་དང་གཞན་མཉམ་པ་ཉིད་ཀྱིས་
 སོ། །ལྷག་མའི་དོན་གོ་བར་ཟད་དོ། ། 經號 D4026；頁碼 123-1-161a；藏文經名 མདོ་སྡེའི་རྒྱན་གྱི་བཤམ་པ།
 《大乘莊嚴經論》卷3〈10 菩提品〉：「攝持者，謂聞法攝持故。等心者，謂於一切眾生得自他平等故。開法者，謂演說正法故。作事者，謂起種種化業故。依第一義，鏡智起。依第二義，平等智起。依第三義，觀智起。依第四義，作事智起。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1604, p. 607b23-27)

སྣང་བཅས་གྱི་ཡེ་ཤེས་མི་མངའ་བ་འདོད་པ་ལྟར་ན། ཚོས་ཉིད་རང་བཞིན་གྱིས་རྣམ་པར་དག་པ་ལ་སློབ་བྱུང་གྱི་ཇི་
 མ་དང་བྲལ་བ་ནི། རང་དོན་ཚོས་གྱི་སྐྱེ་ཡིན་ལ། གཟུགས་སྐྱེ་གཉིས་ནི་གཞན་གྱི་སྣང་བས་ཏེ། སངས་རྒྱས་གྱིས་
 1225 ལམ་གྱི་གནས་སྐབས་སུ་ཚོགས་བསགས་ཤིང་གཞན་དོན་དུ་སློབ་ལམ་བཏབ་པས་ན། གདུལ་བྱས་ཚོགས་
 བསགས་ཤིང་སངས་རྒྱས་དང་ཐུང་བར་སློབ་ལམ་བཏབ་པའི་སྣང་བ་ལས་འབྱུང་བའོ། །དེ་ཡང་། དེ་བཞིན་དད་
 སོགས་ཇི་མེད་ཅན། །ཞེས་པ་ལ་སོགས་པ་དང་། དག་ལས་རིང་དང་ཉེ¹²²⁶ རྣམས་ལ། །ཞེས་པ་ལ་སོགས་ལས་
 1227 ཤེས་སོ། །

5.2 承許佛不具有顯現之智

若依〔第二〕佛不具有顯現之智的主張，則於法性自性清淨中已離客塵垢染者，是自利法身；而二種色身是因其他〔所化機〕而顯現¹²²⁸，即〔菩薩〕在佛道的階段中，累積資糧且為利他而廣發大願，因此由所化機累積資糧且發願值遇諸佛的顯現而生〔佛的二種色身〕。此亦可由「如是具無垢信等」¹²²⁹ 等及「由於清淨分遠近」¹²³⁰ 等而了知。

རང་བཞིན་རྣམ་པར་དག་པ་ལ། །དྲན་རིག་སློབ་བྱུང་གི་མ་དག །ཡེ་ཤེས་ཡོད་མེད་མཐའ་དང་བྲལ། །བསམ་བཞེད་
 མེད་པའི་ཡེ་ཤེས་སོ། །

1225 應該是 佛 的誤植
 1226 PM : ཉེདང་རིང་
 1227 PM : བས་
 1228 此處的第二派可能是印度勝喜論師主張的應成派，第一派可能是西藏恰巴·法獅子論師主張的自續派。前者可能根據月稱於《入中論》第六地之第二十八偈「癡障性故名世俗，假法由彼現為諦，能仁說名世俗諦，所有假法唯世俗。」的自釋中提到的無相行聖者（佛）。佛看不到世俗諦，其他聖者見唯世俗，一般凡夫見世俗諦。
 1229 དེ་བཞིན་དད་སོགས་ཇི་མེད་ཅན། །དད་སོགས་ཡོན་ཏན་བསློམ་པ་ཡི། །རང་སེམས་ལ་སྣང་རྫོགས་སངས་རྒྱས། །經號 D4024；頁碼 རྗེ་མི་ཧེ། 123-1-68a；藏文經名 ཐེག་པ་ཆེན་པོ་རྒྱུད་སྐབས་འདི་བཟུང་བཅོས་བཞུགས་སོ།
 1230 དག་ལས་རིང་དང་ཉེ་རྣམས་ལས། །འཛིག་ཉེན་རྒྱལ་བའི་དཀྱིལ་འཁོར་དུ། །རྩུ་དང་ནམ་མཁའ་རྒྱ་གཟུགས་བཞེན། །དེ་མཐོང་བ་ནི་རྣམ་པ་
 གཉིས། །經號 D4024；頁碼 རྗེ་མི་ཧེ། 123-1-67a；藏文經名 ཐེག་པ་ཆེན་པོ་རྒྱུད་སྐབས་འདི་བཟུང་བཅོས་བཞུགས་སོ། 《究竟一乘寶性論》卷4：「法身淨無垢，遠離於世間，在如來輪中，眾生見二處。如清淨水中，見於月影像，是三十二相，依色身得名。」(CBETA 2022.Q3, T31, no. 1611, p. 845b25-28)

「自性本來清淨中，念明客塵垢染淨，已離有無二邊智，此即離言絕思智¹²³¹。」

དབྱིད་དུས་ཡུན་ཅམ་སོ་ནམ་གྲས་པ་ཡང་། །སྟོན་དུས་ལོ་ཉོག་¹²³² ལུག་སྤུམ་ཚོགས་སྣང་ན། །ཡུན་རིང་དུས་
ནས་གུས་པར་ཚོགས་བསགས་ན། །དོན་གཉིས་ལུག་ཚོགས་སྐྱ་གསུམ་ཐོབ་པར་ངེས། །ཞེས་པ་ནི་འཐད་པ་¹²³³
དོན་བསྐྱུས་ཉེ་གདམས་པའོ། །

སངས་རྒྱས་ཀྱི་བསྟན་པ་ལ་རིམ་གྱིས་འཇུག་པའི་ཚུལ་ལས། །འབྲས་བུ་སྐྱ་གསུམ་བསྟན་པའི་ལེའུ་སྟེ་བཅུ་
པའོ། །

結頌

「縱於春季須與事農耕，秋收之時莊稼現圓滿，何況長時恭敬積資糧，定獲
二利圓滿之三身。」攝證成義而教授訖。

《入佛陀教法次第軌理》之〈第十、果位三身品〉

論末回向

སྤུམ་པའི་བསྟན་པ་ལ་རིམ་གྱིས་འཇུག་པའི་ཚུལ། །
སྐྱ་མའི་གསུང་དང་ཡུང་ལ་བསྟན་¹²³⁴ ལས་གྲིས། །དེ་ལས་བྱུང་བའི་དགོ་བ་གང་ཐོབ་དེས། །འགྲོ་རྣམས་ལོག་
པའི་ལམ་དུ་མི་འགྲོ་ཞིང་། །ཡང་དག་ལམ་ཞུགས་སྐྱ་གསུམ་ཐོབ་པར་ཤོག །བདག་ཀྱང་སྤུམ་པའི་བསྟན་པ་རྒྱས་
བྱེད་ཅིང་། །ཡང་དག་ལམ་ཞུགས་སྐྱ་གསུམ་ཐོབ་ནས་ཀྱང་། །ལུག་གྲུབ་རྒྱུན་ཆད་མེད་པའི་འཕྲིན་ལས་
གྲིས། །ཀམ་མཁའ་མཉམ་པའི་འགྲོ་བ་སྐྱོལ་བར་ཤོག །སངས་རྒྱས་ཀྱི་བསྟན་པ་ལ་རིམ་གྱིས་འཇུག་པའི་ཚུལ་

1231 法身當中的智慧法身。
1232 W、ZY：ོག
1233 PM：པའི་
1234 PM：བཞེན་，此處應該是བཞེན་的誤植，而非བསྟན་

1235 ལམ་སྒོ་སྒྲིང་ངམ་ལམ་རིམ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་གོ་ལུང་པ་སྒོ་གོས་འབྱུང་གནས་ཀྱི་གསང་ལུང་སྐྱུར་བའོ། །འདིས་
 གྲང་རྒྱལ་བའི་ལུང་རྟོགས་ཀྱི་¹²³⁶ བསྟན་པ་རིན་པོ་ཆེ་འདི་ཉིད་རང་གཞན་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་རྒྱུད་ལ་མི་
 ཉམས་ཤིང་འཕེལ་ནས་སྤྱོད་པ་ཐམས་ཅད་དུ་དར་ཞིང་རྒྱས་ལ་ཡུན་རིང་དུ་གནས་པར་གྱུར་ཅིག །བཏག་ཤིས།།

趣入能仁教法次第理，依上師語與教而著作，
 任得從彼所生之善樂，冀願眾生不趣歧邪途，
 趣入正道能獲佛三身！
 自身亦能增廣能仁教，趣入正道獲得佛三身，
 任運成就無間之事業，願等虛空眾生盡解脫！

《入佛陀教法次第軌理》或《修心論》或《道次第論》乃卓隆巴·洛追迥乃著於桑普寺。

惟願此亦令勝者教證之珍寶教法，於一切自他有情相續中不衰而增長，
 且於一切方位（十方）弘傳增廣而長久住世！吉祥！

1235 PM：此後僅有 དབལ་ལྡན་པག་མོ་བྱ་བས་མངོན་པ་རྟོགས་པོ། །།མཛུ་ལོ།།
 1236 W、ZY：ཀྱིས་

參考文獻

一、原典文獻

- མག་མོ་གྲུབ་པ་རྗེ་ཚུལ་ལོ་2003. “སངས་རྒྱལ་གྱི་བསྟན་པ་ལ་རིམ་གྱིས་འཇུག་པའི་ཚུལ།” in གསུང་འབྲུག། རྗེ་ཚུལ་ལོ།, Kathmandu: Khenpo Shedrub Tenzin and Lama Thinley Namgyal, Shri Gautam Buddha Vihara, Gampoba Library. BDRC (TBRC) W23891.
- ལྷོ་ལྷོ་མ་འབྲུང་གནས་2006. “དགེ་བའི་བཤེས་གཉེན་ཆེན་པོ་གྲོ་ལུང་པའི་བསྟན་རིམ་ཆེན་མོའི་དོན་བསྟུང་ལམ་རིམ་བཞུགས་སོ།།” in བཀའ་གདམས་གསུང་འབྲུམ་ཕྱོགས་བསྐྱེགས་ཐེངས་དང་པོ།. BDRC (TBRC) W1PD89051.
- ལྷོ་ལྷོ་མ་འབྲུང་གནས་(2009)。《དགེ་བའི་བཤེས་གཉེན་ཆེན་པོ་གྲོ་ལུང་པའི་བསྟན་རིམ་ཆེན་མོའི་དོན་བསྟུང་ལམ་རིམ་བཞུགས་སོ།།》，《卓龍巴·洛追迴乃卷（下）》，《噶當藏文孤本叢刊》（5），百慈藏文古籍研究室編輯整理。北京：中國藏學出版社。
- ལྷོ་ལྷོ་མ་འབྲུང་གནས་2014. “དགེ་བའི་བཤེས་གཉེན་ཆེན་པོ་གྲོ་ལུང་པའི་བསྟན་རིམ་ཆེན་མོའི་དོན་བསྟུང་ལམ་རིམ་བཞུགས་སོ།།” in བསྟན་རིམ་ཆེན་པོ།, edited by Tibethaus Deutschland. New Delhi:Norbu Graphics.BDRC (TBRC) W1KG24221.

二、研究文獻

(一) 專書

- 土觀著、劉立千譯（1984）。《土觀宗派源流》，拉薩：西藏人民出版社。
- 多羅那他著、羅卓仁謙譯（2021）。《學佛流程·醍醐引導文》，台北：解脫協會。
- 克主傑、文殊海、妙音著、釋性景等譯（2019）。《起信津梁》——宗喀巴大師傳記合刊，台北：福智文化。
- 克珠群佩主編（2009）。《西藏佛教史》，北京：宗教文化出版社。
- 宗喀巴著、法尊法師譯（1999）。《菩提道次第廣論》，台北：福智之聲。
- 宗喀巴著、巴梭等合註、釋法尊譯、釋如法、釋如密等譯（2016）。《菩提道次第廣論四家合註白話校註集》1，台北：福智文化。
- 周加巷著、郭和卿譯（1993）。《至尊宗喀巴大師傳》，台北：福智之聲。

第十四世達賴喇嘛著、蔣揚仁欽譯（2012）。《覺燈日光》（三冊），台北，商周出版社。

釋如石（2002）。《〈菩提道燈〉抉微》，台北：法鼓文化。

彌勒著、獅子賢釋、賈曹杰疏、滇津穎摩譯（2008）。《般若波羅蜜多要訣現觀莊嚴論心要莊嚴疏》（合集），新北：大千出版社。

雲增·耶喜降稱著、郭和卿譯（2004）。《菩提道次第師師相承傳》，台北：福智之聲。

ツルティム・ケサン（1984 歸化之日本名-白館戒雲）、藤仲孝司譯（2005）。《菩提道次第大論の研究》，京都：中村印刷株式會社。

（二）、期刊與學位論文

牛婷婷（2016）。〈簡析藏傳佛教格魯派寺廟的分布發展〉，《西安建築科技大學學報（社會科學版）》第 35 卷第 6 期，頁 62-65。

伏見英俊（平成 15 年，2003）。〈bsTan rim 文献について〉，《印度學佛教研究》第 52 卷第 1 号，頁 72-76。

高澤禎（2005）。〈道次第蠡測〉，四川大學博士學位論文。

董莉英（2002）。〈噶當派傳承及其思想特點〉，《中國藏學》，第 3 期，頁 18-24。

扎西旺久（2018），〈ཐོ་ལུང་པའི་《བསྟན་འཛིན་》 ནང་ཚོང་ཁ་པའི་《བྱང་ཆུབ་ལམ་ལཱ་ཆེན་མོ་》 འི་སྐྱེས་བུ་
ཆུང་འབྲིང་གཉིས་ཀྱི་བསྟན་བུ་དང་དེ་འབྲེལ་གྱི་གནད་དོན་འགའ་ལ་དབྱེད་པ།〉，西藏大學碩士學位論文。

Jackson David.1996. “The bsTan rim (‘Stages of the Doctrine’) and Similar Graded Expositions of the Bodhisattva’s Path” in *Tibetan Literature: Studies in Genre*, edited by Jose Ignacio Cabezon.Snow Lion Publication, pp.229-243.

三、網路資源

Buddhist Digital Resource Center, <https://www.bdrc.io/>

CBETA 數位研究平台 <https://cbetaonline.dila.edu.tw/>

正法寶藏 <https://adarsha.dharma-treasure.org/>

尊者達賴喇嘛說法漢譯下載，<https://www.e-dalai.com/blank>（2021/02/07）

DILA

法鼓文理學院

Dharma Drum Institute of Liberal Arts